

56

7786

Tadbireh' -
Mufassal.

H. 1870

Agriem - detail.

FROM
THE LIBRARY
OF
SIR WILLIAM OSLER, BART.

OXFORD

7786 56

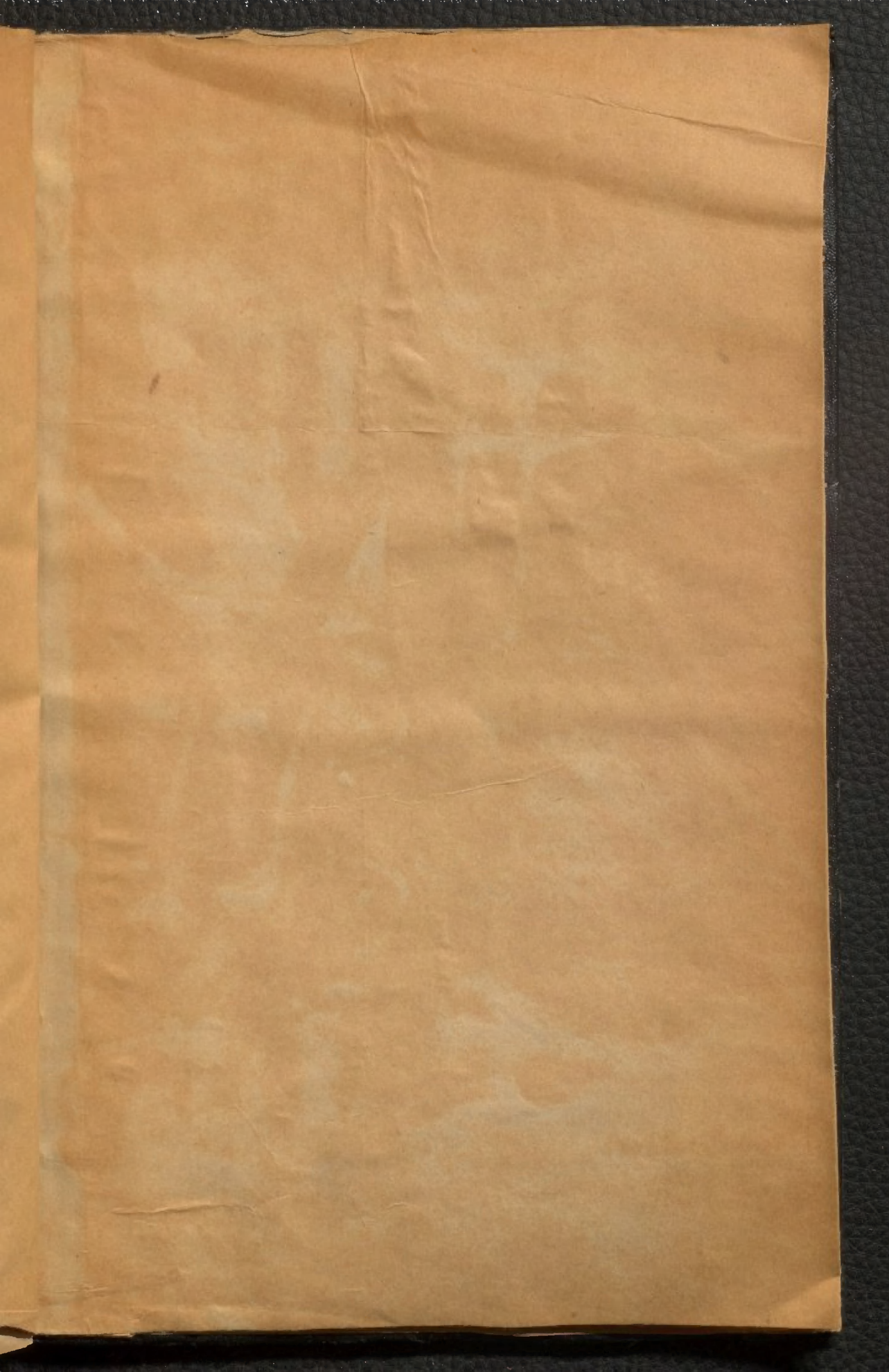

Mp 57

7796

56

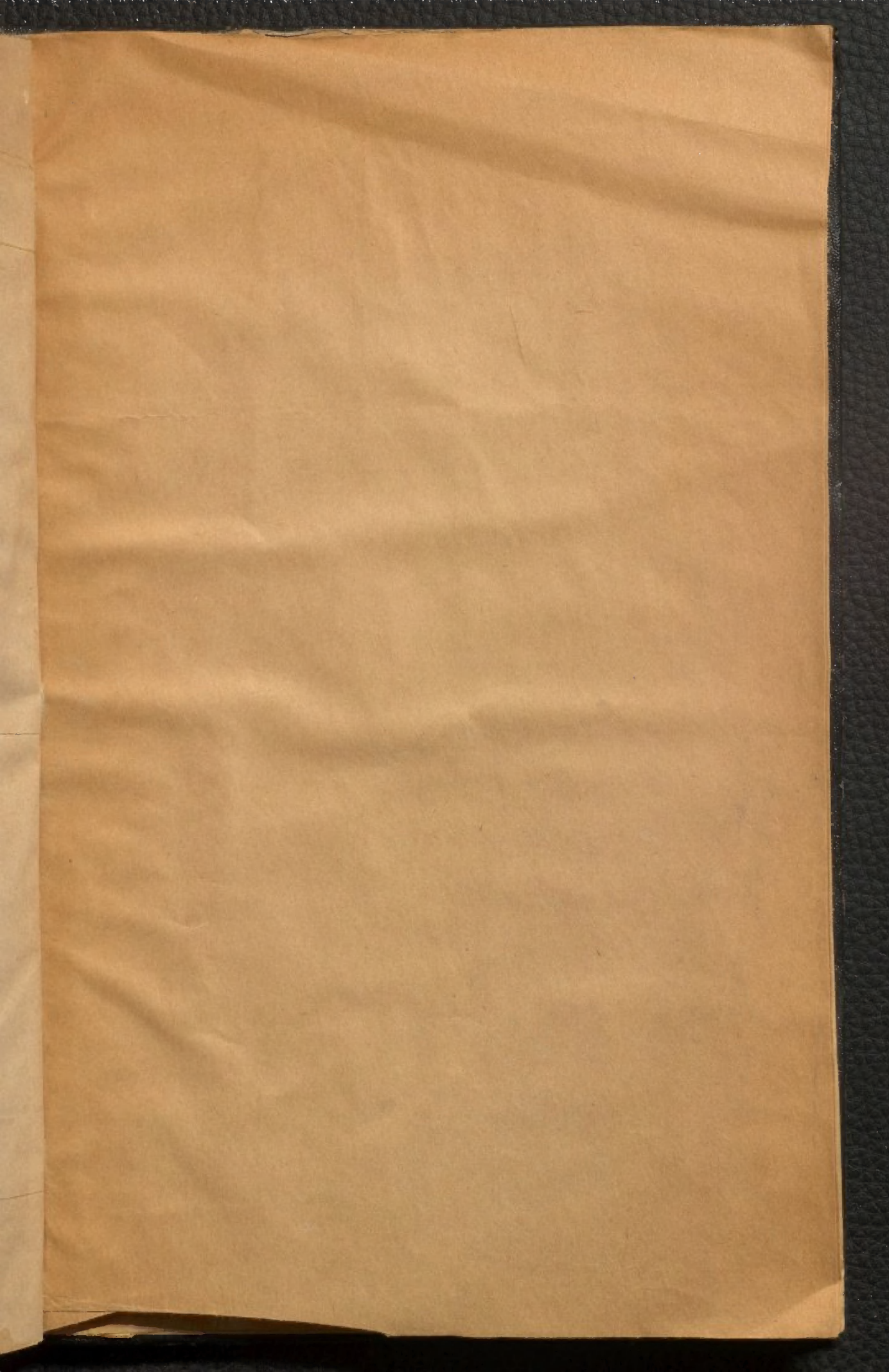

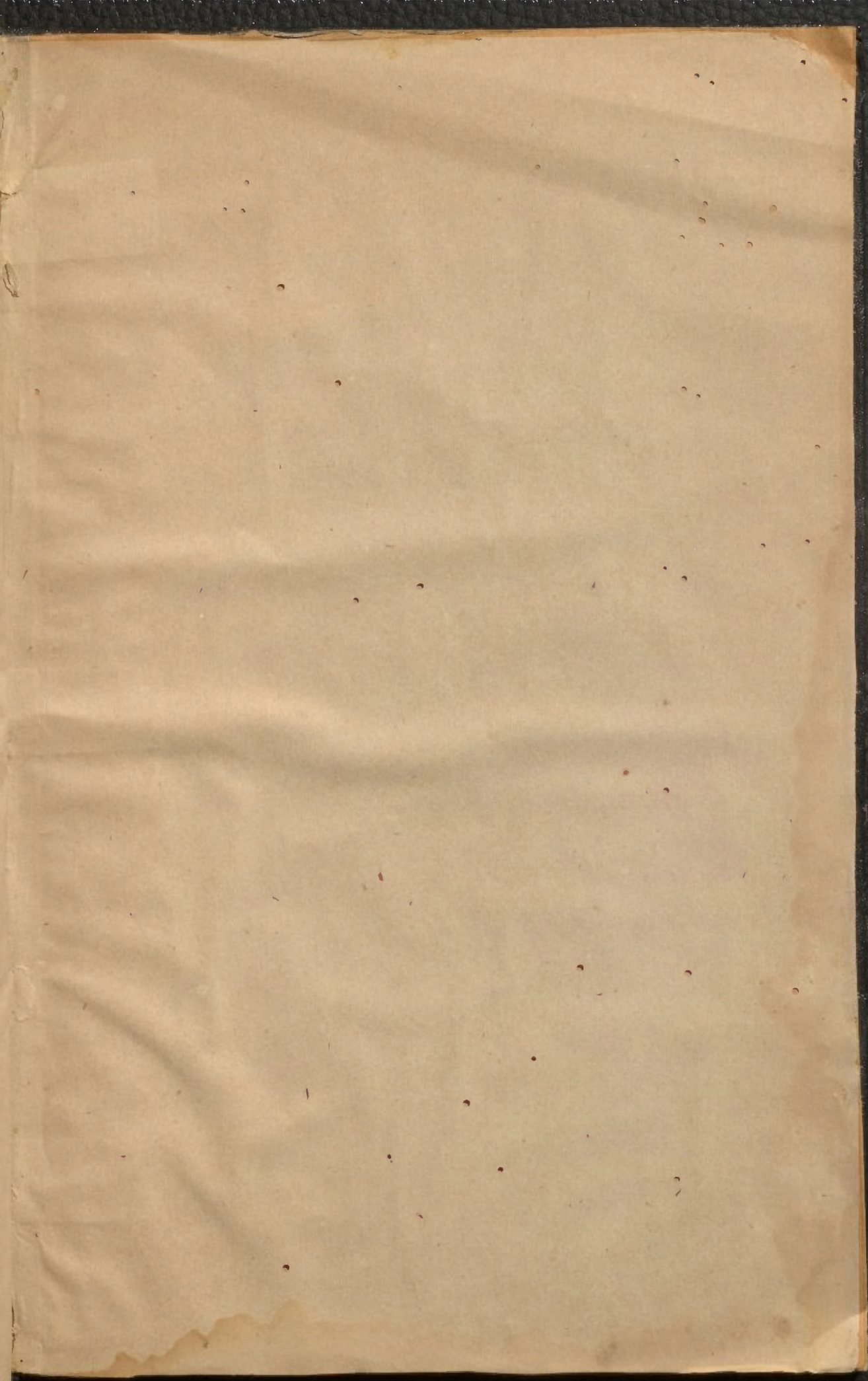

27

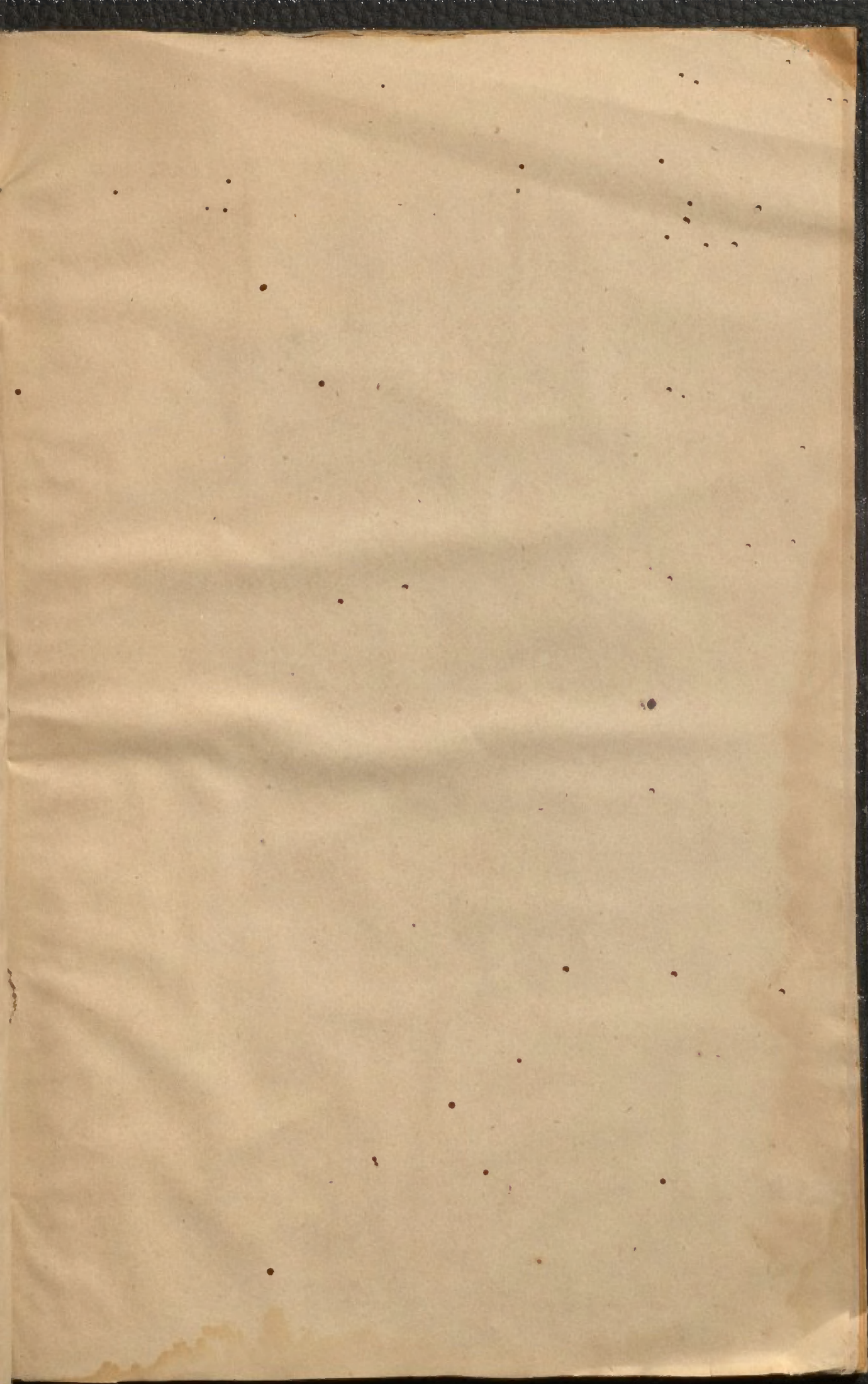

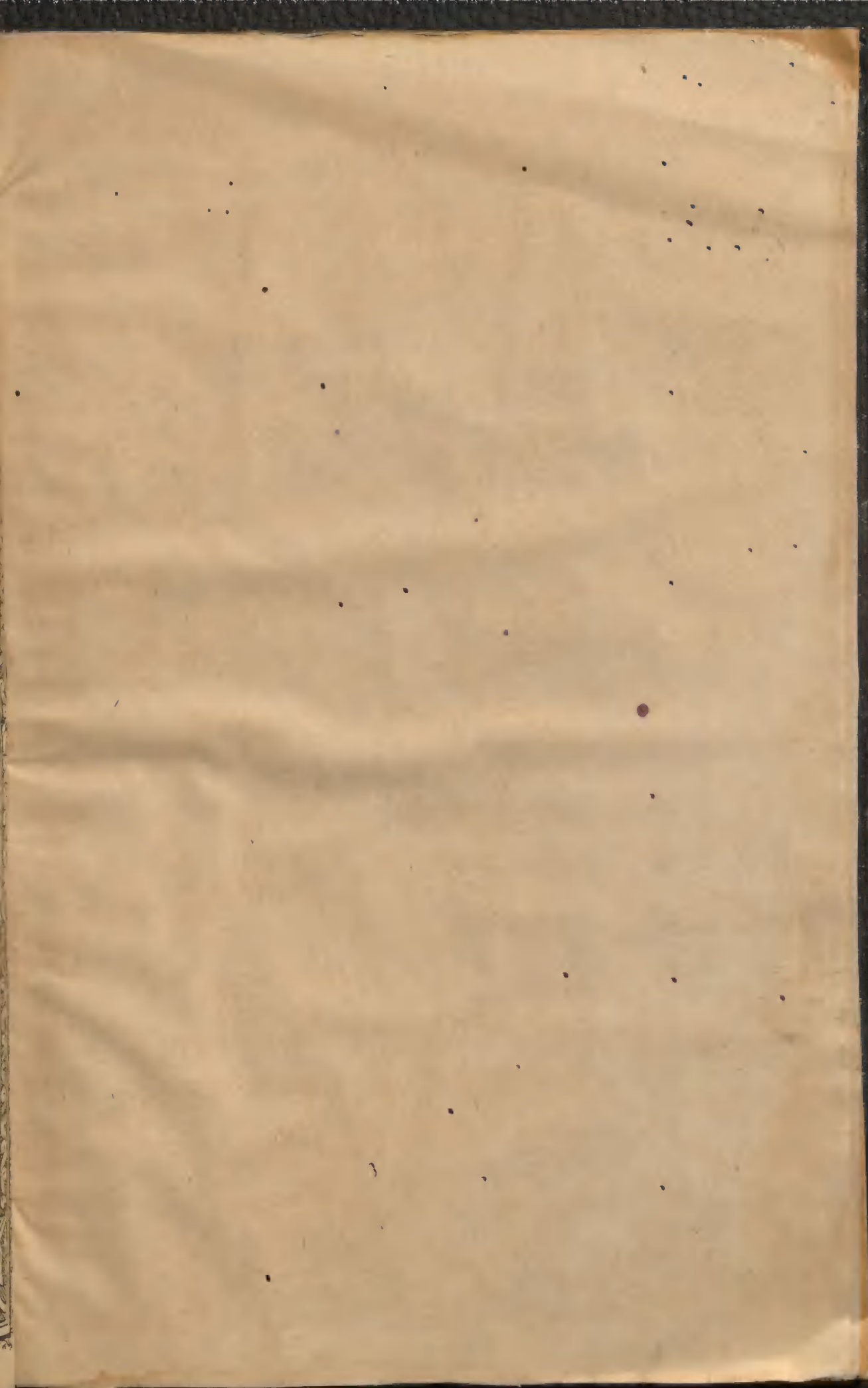

در این لوحات ممتاز گردانیده افواج
 جلش آنکه بر این اسباب از یکدیگر منفر
 کفنی که در خود و شکر خالق است
 ضاحت نشان از غمان فکر
 بزمین که مری که خواصان
 بسم الله الرحمن الرحیم

که چون از جلد میان از غمان دل
 استخراج میان در دو فیض آید و پر شرف
 است که بر فواید و جودش دیده نفس و فقر
 و دانش نموده بهیم را چون غفلت توابع جهان
 و هیکل را اسطر و مجررت صلوات الله
 و سلامه علیه علی الله و صحابه و ائمه
 بعد از این که در دو صنف نجف راق
 این در دو یک یک شریفان

ابواب الکتاب
 غفر الله له و آله و ابوابها
 اشرف اقدس بندگان
 کتاب او و سلفه الماس ابواب
 شجاعت و دل و تنهای جان نجات
 بافت رانی باج شمت اقبال کتاب
 آسان قدر و منزلت عمل خیران
 معدن اله که در عهد و دلش
 بنیان خازین و گنجینه او
 سوی سر و قد را نشانه می شود و طعم
 اگر بوی او بود و در زان
 شدی او که پیش جاکش
 سکنه و شادی آینه دارش
 اگر دار او که غفور و رحیم است
 پیشین تخت او و در بزمین است
 زان و سر کرده خرد و است

بسم الله الرحمن الرحیم

هر گیاهی که بر زمین آید
 وحده لا شریک له گوید
 تجوی که سر سبزیش را نمونه ایست
 شاداییهای طوبای باغ جهان
 نمیکه شیرینی رطب
 و اوی این نمودن است از خلا و تهی آن
 حمد و ثنای صانع است که اصل
 اصول صنعت
 بی پایانش بغایت فراخ و تفرع
 فروع صنایع بدیع و می نهایت
 شاخ و در شاخ و دلیل
 بوقلمونی قدرت و وجود اشجار
 متنوع الاوراق و اوراق متفرق
 الاثمار و برصان نیرنگی
 صنعت محدودت ابرار سلون الارز
 و از هر مختلف الاثمار بصارت
 بهمانی دیده تماشا این
 گلشن بهارش را چون چمن
 قصور و گلهای نصارت
 بخش انظار طارکیان
 چمنستان
 حسن را گلشن گلشن بهشت
 دامن نکت تنگ و گل حق
 بسیار و گلچین چهار
 تون و دامن گلدار
 گلرسته در و در هزاران
 هزار رنگ اخلاص
 امو که سرشته

بسم الله الرحمن الرحیم

که نور دیده صاحب توان
جهانست این از جهانگیر
از روز و در جهان چنان
نخستینش از شاه جهانست
بفوق تاج عالمگیر است
ز تاج سلطنت ایامی است
و دوش است فخرش عالم

الماس الماس الماس الماس الماس الماس
 الماس الماس الماس الماس الماس الماس
 الماس الماس الماس الماس الماس الماس
 الماس الماس الماس الماس الماس الماس

توف باعش سرعت ولادت و
 غلبه رخم و مسدود مانع من ولایتی گوید
 انظار افکند و مرتبه دانش و وفات و
 جبین بدیهه منور و میانه و اگر از
 طلا انگشتری ساخته نگین او از الماس کند
 بپوشند بایز قی و دست چپ بند زمین
 نوزاد و طلا انگشتری قطعه الماس با خود
 باعث ایمنی از صافه و اگر از اطفال بپزند
 از صرع محفوظ ماند و نیک خوشه نند
 اگر از شش بپزند دندان مفت است بفرم کلیه

۲

استخراج و از آن بهولت دست دهد در خیر التو اما نه بعض بعض جادو چهره اسم
 و او انبار غلطی که سبب تصرف نامحین بافتات توجه ناقلین کتبی که بنحله ماخذ و می است
 چون دار اشکوی و دستور الهی و غیره اما قاده خلاف واقع شده و کذا که تغییر
 زبان سنسکرت بزبان هشوک ایراد بعض ادویه یونانیه با سیه با و بیان گلهاد و با
 کاف و کر گلهاد و باب نون امثال فلک ایضا حسب ظاهر که اینغنی نیست اگر چه هر یک
 از آن عجیبی موجه دارد از حضور سر ایا سر و آن استاد الکل فی الکل فطرت و قطار اسید گل
 مجاز گشته قبیطیر باب تتح و تفصیل هر باب باعتبار حرف ثانی و صحیح چهره الفاظ
 بوجه فایق و ایراد هر دو و احق قضای زبان هندی در محل لائق و هر چه بدان ماند
 باید پرداخت مگر و اینکه نام آن در زبان هندی یافته نمیشود و در دار الخفا شایع است
 حفظ الله تعالی عن الشر و فساد کثیر الاستعمال و الوجود یا اسم غیر هندی آن لغت شهر
 است ناچار تغییر آن از لفظ بازی یا فارسی یا سوا آن باید ساخت امر آن بعد از آنتر اسمان
 را ماهه امثال نمودم و مراحل این را بر بنهای انصاحب اقبال پیو دم بلکه فی الحقیقه یکی
 افاده نفس نفیس و کس تسلیست دام اقبال حسن له مصرعه ای با صبا اینها آورده است

و بین و شکم برای تکلیف منفع
 فساد و تقویت آن مفید و خوردن
 الماس سوده موجب پاک است و در آن
 و اگر از شایسته شیر گاو خوردن اگر چه بسیار
 و چوبه کجا و آن الماس اگر چه بسیار
 و فالج بریزد این بخل فریب است
 او می باشد و هر که بگوید از آن بخورد
 در اعمال صاف است و در جادو سرد
 بویخ و جان است و در جادو سرد
 چون گردن منور و در منور
 تعلق نماند و در منور
 خونی که در آن خفته است
 حوقان و بویخ و در منور
 و بویخ و در منور

قال المؤلف بسم الله الرحمن الرحيم
 برور قی و فقریت معرفت کردگار
 گلهای گوناگونان و در جهان زول و لیست ساطع و بر یانی است قاطع بر اثبات خالق
 مرتب عالی و مقدار قلل ابار و نفعی محتجب فرمود و چه صنایع و دقایق از ابتدا نشو و نما
 آن بکار برده هر یک از اجی خاص کیفیت جدا تمیز نمود چه سان دیده بصیرت را نور اگا
 افزود سبحان الله مقام عرفان بوعجب حیرت افزایی است که عقول باین بدی طوال

بویخ و در منور
 خونی که در آن خفته است
 حوقان و بویخ و در منور
 و بویخ و در منور

باز در بخت ابطال از سر خود در آن
روح معده و ذوق و سطر یا مقلد الم
سعه و ذوق بخینه و جگر بخت
بهر در آن

باشد اکثری از آن که در این کتاب
 موصوفین بدانند و در این کتاب
 در وقت ولادت بطن بزرگ
 تا این جهت که در وقت ولادت
 در وقت ولادت بطن بزرگ
 تا این جهت که در وقت ولادت

بر سهو الکفاست مگر بعضی جملات از بزرگان است اگر کلام من که بالا مال از خل فرسل
 است متوجه شوند نظر بر اخلاق خود نموده در پی جرح نیفتند بلکه در تعیل آنگینند و بعد از
 این رسیده گناهکار را بیاورند مصرعه که سختی گناهکارانند مقدمه در بیان امور
 مفیده آنچه درین ساله مرقوم شد از اسامی ادویه یا موافق لغت شاهجهان آباد است و یا
 موافق سنسکرت والا سینه مختلفه غیر متناهی است احصای آن متعذر و صاحب رشته
 زبانهای دیگر هم مثل مرثی و تلمیذ بنویسد از اینجهت از آن کتاب کمتر نوشته شود و نیز خوا
 اینجا آنچه در کتب هند است نوشته میشود در صورت تناقض سورطن مصنف بهم
 رساند مثل آنکه سروراهضم مینویسد و امثال آن آنچه خود در مزاج و خواص دریافته
 از اجداد نوشته باید دانست که حکما هند مینویسد که این دوا نهفت دوات رافع بنیام
 پس ضرر شد از بیان آن که نزد ایشان است اول کیلوس دوم خون سیوم گوشت جهاجم
 پیچیم استخوان ششم مغز هفتم منی و اطباء هند طعوم شش قسم تقسیم نموده اند و گوشت
 رس گنید بفتح کاف و خفاء و سکون با رفوفانی هندی و فتح را و ممله با سکون بین جمله
 که کث در زبان هندی معنی شش و رس معنی مزه و طعم است اول در هر بفتح نیم و ضم
 وال ممله و خفای با سکون را و ممله معنی شیرین طبع سرد مزاج صفرا و محدث کف
 و گرم در سده و افزانده منی و شیر زنان و توانای و روشنی چشم و فیهی اعضا و چون با فراط
 خورده شود تپ و تنگی نفس آید و خازیر در گلو پیدا کند دوم امل بفتح نه و میم سکون لام
 یعنی ترش چون بخورد گرم و سبک است و چون مساس نمایند سرد است خشم و شتهی طعام
 و افزانده کف و صفرا و زردانیده باد و کاهنده فیهی اوطا بان کت پسته
 استراق خون امراض گرم و سردش اعضا پیدا کند سیوم لحن بفتح لام و واو و سکون

چون در وقت ولادت بطن بزرگ
 تا این جهت که در وقت ولادت
 در وقت ولادت بطن بزرگ
 تا این جهت که در وقت ولادت

شاد و در دنیا قبل از
 بیک حضرت بابون با دوا که
 فوارا بکشد و بعضی سال
 که در لادن سحر و جادو
 انعی را گویند با دوا و استخ
 و تجویز این بودیم بکین
 میباشد از جهت اینکه در
 و توقف و چون ملا عروق
 موکابان شاد و در دنیا
 افق سید که در کوهستان
 افق سید که در کوهستان

افق سید که در کوهستان
 افق سید که در کوهستان
 افق سید که در کوهستان
 افق سید که در کوهستان

نوعی یکی شور و لطیف و شبنمی هضم است و برآیه آسانی برآرد و سولک کف و صفرا
و باد و کاهنده قوت باه و نرم سازنده اجسام سخت است و در چشم و فساد خون و
صفرا و می شور تولد کند چهارم کث بفتح کاف سکون باد فوقانی هندی یعنی تلخ و
تیز و سبک است صفرا و باد افزاید و کاهنده شیر زنان و فزیه ابدان افراط آن و هم و
اندیشه و فساد خون خشک لب و سوزش اعضا بهم رساند پنجم کث کبر باد فوقانی و
سکون کاف و باد فوقانی ثانی یعنی تلخ و تند که اطباء یونان حریف گویند و خشک
و سبک است و تشنگی و یهوشی تب صفرا و می بلغمی بنشاند و افزاید باد و شتهای
طعام شیر زنان حیوانات لطیف سازد و افراط آن در دسرو سختی گلو و اندیشه و
ترس بهم رساند ششم کث گلهاری بفتح هاء و کاف و هاء و الف را بهمله یا تحتانی
یعنی رخت که آنرا غصص گویند خشک باد افزاست و اندمال جراحت نماید و حبس
اسهال کند و افراط آن نفخ شکم و در دل و جگر پیدا کند و معنی ساین کیمیا بدن است
و آن مخصوص بادویه و تراکیبی است که بحث حفظ صحیح و طول عمر و تقویت قوی اعضا
رئیه گردد و نیز از آن ادویه که در معالجه اکثر امراض بکار آید اطلاق میکنند و هر دو
در بحث حرف او نوشته شد و اقسام او را نیز آنجا بیان ساخته و تحقیق حروف
اعراب اقام در بحث حروف آنها بیان کرده آید و آنکه نوشته شده که فلان
دو ارنده می در فارسی فلان دو است مثل آنکه کههان بید جطیان است موافق
تحریر اخوه است و الا در اکثر تحالف یافته میشود باب **الف فصل لالاف**
آب

نوعی یکی شور و لطیف و شبنمی هضم است و برآیه آسانی برآرد و سولک کف و صفرا
و باد و کاهنده قوت باه و نرم سازنده اجسام سخت است و در چشم و فساد خون و
صفرا و می شور تولد کند چهارم کث بفتح کاف سکون باد فوقانی هندی یعنی تلخ و
تیز و سبک است صفرا و باد افزاید و کاهنده شیر زنان و فزیه ابدان افراط آن و هم و
اندیشه و فساد خون خشک لب و سوزش اعضا بهم رساند پنجم کث کبر باد فوقانی و
سکون کاف و باد فوقانی ثانی یعنی تلخ و تند که اطباء یونان حریف گویند و خشک
و سبک است و تشنگی و یهوشی تب صفرا و می بلغمی بنشاند و افزاید باد و شتهای
طعام شیر زنان حیوانات لطیف سازد و افراط آن در دسرو سختی گلو و اندیشه و
ترس بهم رساند ششم کث گلهاری بفتح هاء و کاف و هاء و الف را بهمله یا تحتانی
یعنی رخت که آنرا غصص گویند خشک باد افزاست و اندمال جراحت نماید و حبس
اسهال کند و افراط آن نفخ شکم و در دل و جگر پیدا کند و معنی ساین کیمیا بدن است
و آن مخصوص بادویه و تراکیبی است که بحث حفظ صحیح و طول عمر و تقویت قوی اعضا
رئیه گردد و نیز از آن ادویه که در معالجه اکثر امراض بکار آید اطلاق میکنند و هر دو
در بحث حرف او نوشته شد و اقسام او را نیز آنجا بیان ساخته و تحقیق حروف
اعراب اقام در بحث حروف آنها بیان کرده آید و آنکه نوشته شده که فلان
دو ارنده می در فارسی فلان دو است مثل آنکه کههان بید جطیان است موافق
تحریر اخوه است و الا در اکثر تحالف یافته میشود باب **الف فصل لالاف**
آب

بلان صورت های شش کرده در هر ص
چیده در دام های فخر کتبی است
از قو مجرایم ایند و گویند شراب
در جام زهر است نیک که قادیان
آن نیم باد و نیلین در گردن مانع
در نیم دست چوب پوشند بجام
السلام و در دست کردن بوجهر

بعد از هره و خفا و نون با و موحده انبه با ضافه با حذف مدیر آمده میوه است در اکثر
در بعضی کتب از این باب در بعضی کتب از این باب در بعضی کتب از این باب

از دندان برسان تا غنیمت نماید یا غنیمت کند و با او بخورد از دندان
 بشنود و در نظر مردم باشد و در وقت که دندان
 در دهان را در دهان کند و در وقت که دندان
 از زبان اعضا غنای مخصوص از زبان
 خون طشت ایشان بکشد و در وقت که
 و سوخته او لطیف و نفیست و نفیست
 بپزد و بجا در دهان نهاده و در وقت
 خفکان و انباشت دندان در دهان و در وقت
 زلف الام و سوخته او نفیست و در وقت
 است آن دندان در دهان و سوخته او نفیست

بلا دهند یافته می شود اول تکون سبز و آخر آن بعضی سرخ و اکثری زرد و بعضی سرخ و زرد
 و بعضی تا آخر تکون سبز می باشد بشکل قریب بشکل گرده و سبب و اندکی طولانی و درخت
 مشابه بدخت جامن برگش مشابه برگ آن طلا در برگ شاخ چمنه در از گردن سیاه و درخت
 نافع و پوست ساق و رنج او سرد و مرطوب و قابض و برگ او خشم و قابض و خاکستر خوب
 جهت زرف الدم مفید کل او که مصل نام دارد و بفتح میم و سکون او و لام و راء و هاء عوض لام
 نیز آمده است سرد و خشک است بسیار خوشبو و قابض و دافع پر سود و فاد خون بلغم و صفراء
 و ملها و تبور و غر خاش که انبیا می گویند بفتح خمره و سکون نون و کسر بار موحده و فتح یای
 تحتانی و سکون الف بطعم ترش و خشک و نازیده و اخلاط مله و جهته قطع طحال و برنج
 شته ها و زرایدن سنگ گرده و مثانه مجرب رسیده او بطعم شیرین تند سرد و تیز و کران و
 مبهی مغوی دل و جمیع اعضا و شته ها آور و دافع فساد و صفراء و سبز و آن تیز و شیرین شتهی طعام برزده
 رنگین کلان خورد بود کلان تا پنج انار نوشته اند را قم نایک و نیم طل شده نموده و خورد او را
 بمقدار دوام هم شده نموده است چون میوه بند و پس از یکماه ترشی ظاهر شود و از ورمی و آچار
 سازند و در قلیه پلا و بکار برند بسیار با فواید و فواید که خواسته نشسته هرگاه چند روز در
 پختن او باقی میماند از درخت جدا میکنند و در کاه و پس برگ پلاس نهان میسازند تا بخت شود
 ترشی برود و شیرین و خوش مزه گردد این پال گویند بفتح با فارسی و سکون الف و لام و عمل اکثر
 همین است و اگر خود بخود پخته شده بریزد از آن چکه گویند بفتح تاء و فانی نهی و سکون بار موحده
 فارسی شخ کاف و سکون اکثر آن میخوش بود و سید در باستان به پختن در آید بهنگام
 بارش سرد و برخی سر آغاز باران به چکی روی دهند و اوایل رستان انجام پذیرد و از آب هدیه
 بفتح بار موحده و در خفی کسرال مبهله فتح یا تحتانی شده و کتری هم سال کل کند و بار دهد

کلاس او از بلا و محفوظ باشد
 و کلاس او از بلا و محفوظ باشد
 و کلاس او از بلا و محفوظ باشد
 و کلاس او از بلا و محفوظ باشد

از دشمنان بران شود تخم نمایند یا بختی
باشند و در نظر دوم پیشگاه و قمار باشند
و در بی راد و بر کنند و منع آمدن خون
از سایر اعضا نماید خصوصاً از زنانیکه
خون طمث ایشان همیشه جبار باشد
و سوخته او لطیف و نفویتی و موی
بهرز و جگر و ریزاننده حصاة و رافع
خفطان و شاید آن در ذرا و قاطع
زرق الدم و سوخته او نفوی نه و رافع
سست آن دندان را حرکت موی بهر

و تعاقب عقیق تحقیق سودا و
نافع است حضرت سودا کانیات صلی
علیه وسلم فرمودند هر که آنکشتی
عقیق در دست داشته باشد حاجش
آوردده است و ایضا از آن باب
صلی الله علیه و آله روایت که
آنکشتی عقیق در دست کند یا کم
آردی آن آنکشتی را با خود دارد
از وی با خود برسد و ایضا در
آنکشتی عقیق در دست برنج
دفع ضرر نمنان و منف

بناصفای جوصافینماست و با
 که او که می شود و ملاقات حق
 و درین دو سبب است و مشک
 نویسنده بطلان و غیره و صفای است
 بالکلیه این بپارود بگلان او و ملاقات
 فعل نموده اند هر گز که از رنگ خود
 برود و نیز شود و نیز است آن و نیز
 برای لایس می است و نیز است آن و نیز
 فرود را در غیره می نمایند و نیز
 زیرا که طبیعت ایشان را در نظر مردم کم
 میکند راقم گوید که این کلام منتهی
 ۱۰

در اول هر دو در یک سبب است
 فصل فی فزیه فی فزیه
 در طب لایس می است و با
 در اول هر دو در یک سبب است
 در اول هر دو در یک سبب است

لیکن راقم ترش او هم خالی از حرارت نیست و شیرین اورا اطباء یونانی در دو م گرم و دو سوم خشک
 نوشته اند و در تقویت باه و کرده و معده و کثرت غذا و نعیم بدن ملین طبیعت و نیکو کردن
 رضافه راقم تجربه رسیده بجهت کسیر و در تب تقویت دل و خفقان مفید نوشته اند لیکن
 این مقدار این کم را یعنی نافع بودن خفقا را مطلق نمیدانند زیرا که در چند جا صاحب خفقان
 حار حث اند و یاد خفقا گشته و مضر جگر نوشته اند و مصلح آن موزر حکیم علونجا مرحوم مینویسند
 که اگر مضر جگر خواهد بود ترش و سبز و راقم یکی از امرای هندوستان را علاج ضعف جگر و تقویت
 نموده و از آن امراض شفا کلی او را حاصل گردیده بود بعد از دو سال یا سه سال در استعمال
 آن به کثرت نمود زمانه قلیله منقصه شده بود که مرض مذکور نکس نموده و دیگر جابجیم پیش آمده نموده
 حکیم علی مغفور در شرح مفردات قانون مینویسد که از صورت این میوه که شباهت برگه دارد
 و راقم که مقوی کرده خواهد بود بعد از آن در امراض گرم و استعمال گرم بسیار مفید یافتیم حتی که
 جمیع ق که بشاکرت کرده بود استعمال کردم جمیع مذکور را بل گردید قول حکیم علی مغفور و در نظر
 این بمقدار درست نماید زیرا که هر گاه جمیع حاضر گشت پس مجرد علاج سبب عبارت از صلاح
 مزاج کرده است بکار نمی آید مگر آنکه علاج او هم فی نفسه نموده شود و در نافع مخصوص مرض مذکور
 باشد مگر آنکه گفته شود که آن به سرد و تر است یا آنکه تقریر کرده شو چنانچه حکما قدیم اهل هند گویند
 که عبارت از طلا گشته است تقریر میکنند در نافع بودن جمیع یعنی مگر آنکه اگر چه گرم و خشک است
 لیکن تقویت معده قوی میماند پس چون صلاح پیدا شود و رفع پوست مرض نماید و طبیعت
 هم قوی میگردد از حرارت غریبه باذن خالقها میفرماید و مخفی عالم فن نیست که هر وقت تقریر
 خالی از تکلف و بعد نیست یا آنکه گفته شود که مراد او از جمیع ق جمیع که شباهت بدق شهزیر که هر گاه
 که جمعی که شباهت بلامیت تب هزاران مرض مکنوع شباهت بدق بهم میرسد راقم هم دیده که یکی

بناصفای جوصافینماست و با
 که او که می شود و ملاقات حق
 و درین دو سبب است و مشک
 نویسنده بطلان و غیره و صفای است
 بالکلیه این بپارود بگلان او و ملاقات
 فعل نموده اند هر گز که از رنگ خود
 برود و نیز شود و نیز است آن و نیز
 برای لایس می است و نیز است آن و نیز
 فرود را در غیره می نمایند و نیز
 زیرا که طبیعت ایشان را در نظر مردم کم
 میکند راقم گوید که این کلام منتهی
 ۱۰

از انعام محفوظ اند و نواهای
 بر ایشان نیند و اگر در کمال
 نند در خواب نرسند و بوی
 نند فصل اول در کمال
 و نوبی قیاس در

شیرین و سکون یا تختانی و فتح یا فوقانی و فتح لام و سکون الف تیز و منع و سر و منع
 فاد صغیر و بلغم و خون آکا هو ————— که بدنه و کاف و الف و ضم
 و سکون او و سکون لام و سکون یا تختانی و فاع کرم سکون و فاد و بلغم و صغیر و ویر میو
 انور ابد نه و خفان و واد و الف و در ممله الف ثانی انوار که نوبت و بوی
 در ممله و و الف لام و و و قیاس آله نوبت و بوی نون نیم شربت و در حشر
 بصوت مشابیه خست املی بطعم ترش و شیرین در سخت و سرد و خشک بلین و سببی
 و فاع رکت بت احوال این فصل در کتب یونانی مرقوم است اگر و بدنه و ضم را در ممله
 و سکون و او قسمی از شفا است در صورت مشابیه بان خست مشابیه خست شفا و او را
 اندکی ترش بخلا و شفا که شیرین با فیه است و از اندکی گران میضم او ابد نه و و ل
 ممله و الف شهبه و در کست بنجی است معروف ساق گباهش بر گره و بر هر گره برکی است
 گرم است و گران بلین بوقت تحلیل غذا اگر بخورند باعث سرعت هضم شود و پیش از طعام
 اگر با نمک سنگ بخورند نفخ دور کند و شته آرد و ضم است و بفارسی بنجیل نوبت و اگر
 او را در ریشیه باریک بریده بدور در قند مربی نمایند بسیار لذیذ و مقبول طبایع میشود و برای
 فوائد مذکوره نیز مفید بود و مربای خشک او در لذت نسبت با و کم و در حرارت زیاد و ابلی
 بدنه و کسر با و موحده و سکون یا تختانی زخمت بسیار است و گران بلین و سببی و بلغم
 از اسم منفصل است اک بدنه و سکون کاف ترش شکل انبه لیکن از آخر اندکی طولانی و باریک
 و چون نخیته گردد و سگافه شود مثل نه منقوش از و بر آید و برگش شبیه برگ خاک و اندکی
 نسبت با و کو چاک طعل او بقدر یکدفع و یک نیم رخ چون شاخ و برگ او را بشکنند
 رطوبت مفید بر آید که در عرف از انبه میگویند مفید است و سرخ هر دو سهل و فاع فاد

از انعام و صنف حل و جود
 در اجزای بدن در اف
 و صنفان اسهل ماری و دو
 و صنف جود کرده و صفا و دو
 و صنف سبلان خون و فاد و برای
 و صنف اطلای غل و اف و بر منظر
 و صنف آن بدست فصل در
 و صنف و فاع او نند و فاع
 و صنف که نند و فاع

تعلیق بافت و صنف در اول
 و صنف بافت با نجا صفت نهج
 و صنف بافت و صنف در اول
 و صنف بافت و صنف در اول

ان از کثرت احتلام مخوف نماید و در
 ظهور دم غریب باشد و گویند چون فرد
 بروج آسمانی باشد در آن صورت
 انسان فتن گشته بخل او جهت
 الام باطنی نافست و بعضی بگویند
 دیگر که مذکور شد فتن صورت فرد شرطا
 داشته اند و بگفتند بودن راجع
 شرطا است و اینست
 از آنجا که ارشاد است بیا حضرت
 اقدس داعی الشرف غدا الله بک
 ۱۲

و سلطان شده بود که خواص
 و جود بفرستد و عرض بار
 با مکان درگاه آسمان جاده باز
 بباران بر خیزد این از دست
 داخل جان بود و در مقام رسالت
 بیان آورد و در حقیقت
 سنگ آبر است و در حساب
 بقاف است بعدیم یکین حساب
 بقاف نقطه و اینست
 قافوس نغین و غنطین
 است گفته که غنطین
 حکایت که از آنها عیان
 حوالی چنانچه گویند و عملی
 می باشد و چون او را بخواهند
 نازید بپایانند و بهین او
 لاجوردی صاف و در بیان حکیم
 نین و سیاه است حکیم
 علی در شرح قانون نوشته

در خواص مثل هم اند تلخ و گرم بود و قو لنج و استقا و بنیرگی و دهن و در پای سجی را نافع
 آریا بد بزمه و کسر را مهله و فتح یا تختانی و سکون الف ضمی از خیار است که در موسم
 بزرگان بهر سه سوهست و مولد ریا و ثقیل کثرت او موجب جمی عفته است آب هوره
 بد بزمه و خفانوون ضم بار موحده و خفانوون سکون و او و فتح را مهله و سکون و او بل
 و کبر بلونی گویند هرگاه چند اقسام ساک صحرائی را جمع نموده پیزند باین اسم می نامند
 مشته و باضم فوت بدن نجش و زک صاف گرداند و باد و بلغم و صفرا و بنیرگی دهن
 دفع کنند و بفرموده فرج آرد و اسهال را مفید است و در دار الخلافه چند اقسام ساک که در
 شهر هم می رسد می زنند و از آن ترن میگویند بسیار لذیذ و مینوید طبعیت و مولد ریا و دیگر
 احکام او موافق بساط او آنول بد بزمه و خفانوون و فتح و او و سکون الام و در
 کلان مشهور هرگاه گل کند عجب شگفتیهای او زو زک است بهر کل امتناش نوع است
 قسم دوم را مهله آنول گویند و این اسم هم دو نوع است سرد خدام و قی و اسیهال و بلغم و فتنه
 و تن قوت نجش و خون بفرماید و در طوبت زیاده کند آمر بد بزمه و سیم و را مهله شد و هم است
 آرک بد بزمه و ضم را مهله و سکون کاف بر چهار خیر اطلاق کرده میشود یکی بهر دو کم سهل
 سیوم ببل چپا تم ناز آلوک بد بزمه و ضم لام شد و سکون و او و کاف هم ایست و فصل
 تفصیل در کتب بونانی مذکور شده آمر اکام بد بزمه و سیم ساکن و فتح را مهله و سکون
 الف فتح ناز و فانی سکون کاف هم انبار است آبنوس بد بزمه و سکون بار موحده ضم
 فون سکون و او و سیم مهله درختی است عظیم غمزش مثل انگور زرد و با حلاوت و در کش شیه
 ببرگ صنوبر و عریض تر از و و خزان نمیکند و بهترین اسبیه و صلب الم و اول سیوم گرم
 نوشته اند و در آخر دوم خشک لطیف در بول مفت حصاة و محلل ریا و فتنه

نموده و عافیت است او دست
 سکون و در این امر
 و قوی از این
 ولادت و در دست و بار
 انی از خاف و فتنه
 چشم بد و در صافه و نور و صلی

کینه است که بسیار آن
 ایستاد و گشتن به مایل
 سببی بود و هیچ چیز مخلوط بود
 و گونید سواست در اول چون
 قوت جاذبه او از بدو آن این
 باطکر بود و از بالیدن کینه
 و پیاذ دفع قوت او شود و چنان
 هرگاه او را در خون کرم اندازند
 اعاده قوت خصوصاً چون خون
 بزرگ از بدو هر روز تغییر قوت
 تا سه روز عرق و طوبت نیز
 سقط قوت اوست جالی و قوت
 و شرب او بقوی جگر و سینه نیز
 و صفا و خارج و قوتش حاصل
 و عرق الناس و عسل و لایق
 قوت حیوانی و صفتش در دفع کینه

و فتح شده پس روشاره او جهت جس خون جنهای تازه مانع و محوق و منسل نشاء لطیف
 و رطلا محوق و مطبخ آن و شراب محلل خنایر و باسیدی تخم مرغ جهت سوختن آتش و بانفاده
 جهت تخفیف گوشت آوردن قروح جنبه وضع جوش شهای پر آب بلکه مجرب است قدر شربش
 سه درم و مضرعه و مصلح غسل و بدلش چوب کوکناست او یکی بعد نمره و فتح دال مهله و
 در اندکی کثرت و سکون یا در تحتانی اسمی از اسماء ابراست و خواص در ابر گرفته آیتش
 الله تعالی آبی هلدی بفتح نمره مدوده و خفان و کسر باد موحده و سکون باد
 تحتانی و فتح و سکون لام و کسر دال مهله و سکون یا در تحتانی و در اندکی است کرم و
 خشک و دیم برای خارش و فساد خون و قویا و ضربه و مالیدن خوردن مفید بر
 قلب مصلح نارنج بدل یا بچی یا تخم نیوار یا زرد چوب شربت یکدم فصل الباء الموحده
 ابرک بفتح نمره و سکون باد موحده و خفان و فتح را مهله و سکون کاف دافع پر سید
 و فساد اخلاط و زهر و او را اطباء هند نهادند و یکشته استعمال میکنند در کتب
 هندی مثل گنج باد آورده و آن طریق کشته شدن او مذکور است بعد از طاق است
 ابیا بفتح نمره و باد موحده و باد هوز و فتح یا در تحتانی و سکون الف هم هلیله است
 یعنی دور کننده خوف فصل الباء الفارسی ابراجتا بفتح نمره و سکون باد
 فارسی و در مهله و الف و فتح جیم و تا فوقانی و الف ثانی و قسم دوم نبل سبند و خشری
 بقدر نیم گرم و بعضی اندکی زاید بصورت مثل درخت کنگبی لیکن برگ کنگبی ابلس و برگ
 ابراجتا خشن بر دو قسم سرد و آفریننده قوت چهره و صاف کننده آواز خنجره و دافع استیب
 و یو و در و گلو و جدام و فساد باد و صفرا و بلغم و بلغم خام که از طرف اسعاید از انفع نماید
 و سوزش اعضا و فساد زهر و دل و شیره و قع گواند بلایا مارک بفتح الف و باد فارسی

۱۵
 فصل غلط غلط و با فو بعضی قطع
 اسهال و اگر شوم و یا بجر و ج
 با آن زهر در قدری از آن
 ساینده بشیر بخورد تا شربت از آن
 کند و در زهر او جهت دفع مضر
 جراحات آلات آتشی زهر دارد
 جهت قطع زهر الدم و التهام
 جراحات عجیب الاثر است محوق
 منقول او در جیس افعال
 تا به قراط و در کتب او در جراح

باز و قیون او طرف چوب
 اوران که از زهر و دلت
 علامت و در دست که از زهر
 قوت جاذبه او از بدو آن این
 بینه بسته با فو بعضی قطع
 تا به قراط و در کتب او در جراح

و از آنکه بگوید و اگر او را با سر که
 بن سنگ اسایده همراه
 زان کرد و اگر در شکم کی
 می گویند این اثر از وی
 مؤثر است چون زن چاهن
 بهجت عمر ولادت و در ایندن

والف وفتح میم والفت وفتح راء همله وسكون كاف اچمچه است وبیاید فصل التاء
الفوقانی آئین فصیح بنده کثره فوقانی وسكون ياء تحتانی وسین همله و دونه بود سفید
سیاه سفید او کثیر الوجود سخن است سفید رنگ بقدر حد وار بود و پست و بلند دارد و
بر سطح بعضها یکد و زانده قبل بود یک نوع مثلاً بهمین سفید بود هر دو نوع تیر و تلخ و گرم قاض
و بهضم بود و قی و اسهال بلغمی و بواسیر دفع کند فصل التاء الفوقانی است
اسکن ضم نمره و فتح ناء هندی و خفازون فتح كاف فارسی سكون نون نخی است
مشهور است که بشنیز که اندکی کوفته باشد مقوی باه و ممسک مننه در اکثر تراکیب هندی
مقویست عملت اگر کوفته حاصل قضايب طلا نماند سطر سازد و نافع در گرده و سپرز
مقوی کرده فصل الحیم جمود فتح نمره وسكون حیم وضم میم وسكون واو و وال مہملہ
تلخ و تند و گرم و سبک و شہتی طعم و قابض شکم و مقوی دل و افزاینده منی و دافع فساد باد
و بلغم و غشيان امراض معده و گرم شکم و نواق و در دمانه لیکن در شکم سوزش بہرساند اسم
کرفس نوشته اند البتہ مشابہت باو دارد در میان انیسون کرفس است یا اختلاف در میان
کرفس و اجمود بسبب اختلاف زمین و ولایت ہند و میان بوده باشد اجوائین فصیح نمرہ
وسكون حیم وفتح واو و الف و کسر ياء تحتانی وسكون سیمی از دست مسمی بہ جو ہار
ہر دو تلخ و تند شبیہ باجمود و از کو چکتر و با حرا قہ و بومی تیر دارد و گرم و سبک گوارندہ
مشبہ طعم و دافع فساد باد و بلغم و استسقاء و نفخ شکم و پچش بسبب در دمانہ و خلہ
گرم شکم بجز بی ناخواہ است اجوائین خراسانی بضم خاء جمع و فتح راء ہمله و الف و فتح سین
ہملہ و الف و کسر نون سكون ياء تحتانی ساقش غلیظ و مانند نیم خبری برا و طائہ شمرش
در غلافهای تری گرم در تحت اوراقی شبیہ گل انار و عملوار نخی خیر در شبیہ بجای بسیار

نمایند طلای او بخنایز برینده است
 و گویند هر که دواست بخوردن او
 نمایند موی سفید او سیاه گردد و اگر
 در سوراخ نوریچه بگذارد و بچرخد
 بگریزند و چون زغال در سینه باشد
 و او را بکباب بسته نرم تر قیقینند
 و اگر احتمال نمایند و هر گاه این مرغ درین
 بود از این بز نرم تر قیقین داده

۱۹

14

۱۶
فردی که در آن کمال ناپدید شود
مکمل بقا طبعیت بدید نظر
شخص محول با این کند بهر عت
مجتبائی بول گردد که فوق
آن تصور نباشد و مجرب داد
و چون لوحی از آن ترتیب داده در
طالع خوار بر آن نقش نمایند این
ان محبوب و کمال عالم باشد
در چشم بادشاهان عزیز محترم
او بر جدول

گردد و همه کارهای او بر دست
باشد و حاجات وی روان
گردد و هر که را این کتاب الهی
خوب در ساعت بظهور و صورت
نمایی نقش کند و در زیر او
صورت اقبال و با شمع بسازد
و در آن شمع بنفشه و این
کند و چنگها از شمع این

دیدی نظریه بنویسد و دیگر که
نصف الدین و دیگر فضل از سر
کرده اند و در سال که گذشت

چهارصد
فارسی خوانست و خابین
بیانند حدیث جینی خرابه

و جوار خرابه است بابل
برودت و در دو نیم خرابه

کوچک تر هم بر الف است اجل اینچنین بضم نمره و سکون لام و الف و فتح جیم فارسی
و سکون نون و فتح وال مهمله و سکون نون هم صندل سفید است و خواص در چندین سایه
اجان بفتح الف و جیم و الف ثانی و نون بعضی در میان الف و نون یا در تحتانی ضافه
نموده اند یعنی اجاین درخت او بزرگ میشود و برابر درخت آنبه و برگش شبیه برگ آنبه
و از و دراز و باریک و درخت او سایه بسیار دارد و پهلوی او را از آب قدر نیکو و بسیار باریک
فصل الحیم الفارسی همیشه بفتح نمره و تشدید جیم فارسی و فتح آن سکون با هم همیشه است
فصل الخاء المعجمه اخروث بفتح نمره و سکون خاء معجمه و ضم را و مهمله و سکون واو و تاء
نوفانی هندی و اکروث نیز آمده بجای خاء معجمه کاف و از شهرت درختش کوچه است
و برگ آن مشابه برگ سافج هندی شیرین گرم و گران بلین مفوی عصاره و دافع باد و درخت
باده و دماغ بومی بتجربه محرز رسیده بعربی جوز کونید فصل الدال المهمله و السکون
بضم نمره و وال مهمله و الف و فتح لام و کسر سین مهمله و سکون کاف قسمی از غله است
اوی بهاسکر بضم نمره و کسر وال مهمله و سکون یا در تحتانی و فتح بار موحده و خفاء و الف
سین مهمله و فتح کاف و سکون او مهمله قسمی از کاف است او که بفتح الف و سکون ال مهمله و فتح را و مهمله
سکون کاف تازی پنج است مشهور معروف و خواص این آوا گفته شد فصل الراء المهمله
ارنی بفتح نمره و سکون را و مهمله و کسر نون سکون یا در تحتانی هم درختیت و طول بقدر
درخت شفا ولیکن شاح بسیار دارد و از زیر تنه درخت میروید و بعضی تنه معلوم نمیشود
و برگش مثل برگ بنهبا گوگم است غلبه با در برابر باد و ماس دفع سازد و در دهنتری او در که
چرب و ثقیل است و رحمت با نذر و گ بعضی ضعیف جگر و در نماید و شته بی رافع قبض شده روده
بکشد و ارنی نیز اسم ماده ارنه است از سر بفتح نمره و سکون را و مهمله و فتح با و سکون را و مهمله ثا

برودت و در دو نیم خرابه
و از اصلت نمره را که
غالب چون بلایند محکوم آورد
جاست نمره را که پنج بیانه در
دست کردن انقش آن مقوی
و از رافع درخت با یکی سنگها
نبرگی شب و نگاه کردن از جیب
خط صحت چشم نوز است و داده
سر از حد جینی و کسایه

۱۷

او بسیار رخ و بابل بسیار
بکشد آن هم از سایه او جهت دفع
خارج و ب باعث نبرد و نوب
و در دو نیم جهت علی صفا
بجای که از رخن مواد ساز نشود
دو دم سایه او جهت دفع در
شکم که از او اسهال حادث
شده یا شته بغایت مفید دسد
و مصلحت عمل است از کلام امام

است که شخصی آن بکشد
این طاهر است و اویت کرده
و شیا طاهر است و اویت کرده
انکه که بر نرسد از دیگر
فهم قلم به باعث انی از بد
علوم میگرد که در دست کردن
تجف فصادق رضی الله عنه

کتب که به دست قلم رسیده
 در کتب عالم رسیده
 صدای علم از گوش رسیده
 همان شهر را کرده اند
 خوش اقبال و خوش قضا و اعلام
 دولت و رفعت و جلال
 شکرش خدای و دانستن
 همه بر سر این قلم رسیده

قریب باوست در خواص مگر آنکه مضرت او بخیره نیست به اروی زیاده است یگونه که قفاس است
 لیکن در چهره بر کهامی خلاف بر طاعت چنانچه صفت خفقه المومنین نوشته که برگ او شا به برگ با دم
 مگر آنکه قفقه مشو خط از نا منج است و دیگر چهره را تطبیق میتوان داد و مزاج قفاس گرم نوشته اند
 و از بعضی اعواب که بر سیده شده اند میگویند که قفاس هم اوست و الله علم بالصواب
 ارک بفتح نهمه و سکون را مهمله و کاف هم آگ است از میله بفتح نهمه و سکون را مهمله و کسیم سکون
 یا تخانی و دال مهمله است که در نوعی از کبیت است از و سا بفتح نهمه و ضم را مهمله و سکون او
 و فتح سین مهمله الف هم است و در باب یاد فصل السین الیه استهل کند بکسر نهمه و
 سکون سین مهمله و ضم تاء فوقانی و خفاء و سکون لام و فتح کاف و خفاء نون و دال مهمله این را
 کرام کند نیز گویند و قسم دوم مان کند است و کند نزد اینها اسم پنج است که چون نباشد چون
 زمین کند و بنی را که چون باشد مول نماند مولد بلغم و دافع باد و صفرا و خون اما عضو قسم
 دوم شیرین بود و کران دافع خون و صفرا است و هول کند نیز آمده است با ضافه و او سا که در میان
 و لام اسپرک بفتح نهمه و سکون سین مهمله و فتح با فارسی و را مهمله و سکون کاف اسپرک بفتح کاف
 و الحاق الف صبا بدن بود و در ایکی میداند بطعم شیرین دافع جذام و رافع افلاس نیز نوشته و
 بعضی گویند که اسپرک هم اکلیل الملک است و شهبود و شهر بخیری دیگر است و اغلب موافق نوشته
 صبا بدن بود و مرادف اسپرک باشد که در بعض خواص چون افزودن منی و دافع فساد و حرمت
 هر سه خلط و بودن می شود و بیک افق اسپرک است و در بعض کتب هندی اسپرک را دافع بوی
 خوی بدن و استقامت و ضعف و لاغری تن از تر نیز نوشته اند و الله علم اسکنده بفتح نهمه
 و سکون سین مهمله و فتح کاف فارسی خفان و نون و فتح دال مهمله و در هندی شهرت بنی است
 سفید رنگ طولانی بقدر نیم گرم میشود و کنده بمقدار شکر قند بود و خوشک افشانه بشاقل مصری

حدوت و بار اول درین
 که در اصطلاح الجواهر فساد می
 است مراد از اسباب ارضیه
 یا سادیه و حادث میشود ازین فساد
 و طاعون و چحک و فساد درین
 از بیضه تغیر میکند درین
 سادیه و بوی کات افلاک است

۲۰

که موجب طاعت کند و در هوار
 میشود و بعد از آن هم کاف و یاب
 اجنبیت بقدرات نجومی علم
 طب از فصیح می نامد اما اسباب
 ارضیه بین تجارت است
 که سکون میشود از ساد و نودیه
 یا استیجا تنفسه با در خنهای
 رویه باب دیو یارین شاک
 که طوبت بسیار داشته باشد و
 قابل تعفن بود و ازین کرده نشود
 خیاچه در جلیلهای عظیم
 اتفاق میگردد و بسات
 از یک بلبلو یک کبک
 سینه در آنکه لاد جامه نشود
 و بداند که کجا میباید

از سبب مذکور در این کتاب
 پدید آمده و معلوم میشود و گاهی
 از درون زمین مخفی میشود
 معلوم میگردد و در سبب مذکور
 و بیان پیدا کردن سبب
 و او شتاخته آن است که بخارا

و برگ افشان به برگ کت و از خورد و نرم و بار یک نهال او از زمین اندکی بالا برآید مقدار
 سه چهار گره زخم و تلخ و گرم است و مهبی دافع فساد باد و بلغم و آماش اعضا و برص از جمله این
 است و پنج کالنج نوشته اند سته آب گمره و سکون بین ممله و کمره فوقانی سکون
 و فتح راه ممله الف هم شال سرنی است پستهول نهنگی کیضم نمهره و سکون بین ممله
 ضم نام فوقانی و خفاء و سکون و او و لام و فتح بار موحده و خفاء و سکون نون و فتح تا
 فوقانی هندی و الف و کسر کاف و سکون یا و تحن هم برهت است یعنی باد بخار بزرگ
 بدان معنی که شجره آن شا به شجره باد بخار بود استهل پدینی یکمهره و سکون بین ممله
 و فتح بار و خفاء و سکون لام و فتح بار فارسی سکون ال ممله و فتح نیم و کسر نون سکون یا و تحن
 هم بعضی قسم کل است و زمین که آب نموده باشد روید شیرین و تلخ و تر بودتی و خون و اسهال
 دفع کند و بعضی گفته اند که گل سرخ است او سیر یکمهره و سکون بین ممله یا و تحن
 در راه ممله انهم است که در بستان از خوشیانه سازند سرت و ضم و حاشی کم و دافع فساد
 بلغم و صفرا و خون و کنتش که دافع آبله و جوشیدگی و سوزش اعضا و دشواری بول و نافع
 و ملها و شور و مسکت با نخاصه در تقویت معده و قبض شکم و در تب و راقم نیز آمده
فصل الشین المعجمه است برگ بفتح نمهره و سکون شین معجمه و هندی و فتح بار موحده را
 ممله و سکون کاف ترکیب می شملد و او است که ناه و معنی است برگ هم بهر است و اسما
 ادویه روده پر روده کا کوئی چتر کا کوئی میداها میاجو که رکه یک این ترکیب سرد
 مهبی و موی عضوا و مولد مبی و شیر زمان و محیل و دافع فساد و باد و سوزش و آماش اعضا و خدام
 ادویه این ترکیب کشیم می انداخته اکثر می انداخته است کن بفتح نمهره و سکون شین معجمه
 و کسر تا فوقانی هندی ضم کاف فارسی سکون نون هم علامی است موم که کجسته و پنج و حبه

فاسده از زمین صود گردود
 بود مخلوط شده در سبب
 پیدا کرد و هواد فاسد است
 در دل نموده روح که در دل
 است از فاسد نمود و رطوبات
 و اخلاط که مجاور دل است سبب
 مجاورت فساد یافتند و گرمی
 بسیار پدید آمده در سبب
 سبب شش زمین انتشار یافت بر

فم اخلاط بدن فاسد شده
 امراض و بانیه حادث خواهند
 شد و اکثر خلق باین امراض مبتلا
 خواهند گردید کسانیکه بود
 مله یا ضعیف القوی خواه در
 خلقت و خواه از جماع یا غیر آن
 بوده باشند و کسانیکه استعمال
 هم بیشتر کنند برای تأثیر و بایان
 زنده اند و امراض و بایان

در بود از سبب مذکور
 می شود فساد است اینها که می باشد
 و نامت می باشد و در موم که
 و تلف که باران که نازد در امراض
 مذکور قبل مردم را عارض
 می باشد و در موم که
 می باشد و در موم که

این لغت را بنام او کرده اند
 و در بعضی نسخ
 که در بعضی نسخ
 که در بعضی نسخ

در بعضی نسخ
 که در بعضی نسخ
 که در بعضی نسخ

در آب بخورند بعد از آن بخورند و نمک سنگ و گشیز و
 بنجیل و فلفل و اخل سازند و افق تپ و فساد و اطلال و مصفی خون و شتهی طوم و قوی
 منقی شده **فصل الفاء** افیم بفتح نمره و کسره و سکون باء تحتانی و میم خواص این
 در اسپهین گفته خواهد شد **فصل الکاف** کاسن بل بفتح اولی و کاف و الف و و
 سین جمله و کسره و سکون باء تحتانی و آخر لام هم افیتون نوشته اند امیر بل نیز
 هم است **الکلمت** بفتح نمره و کسره آن کاف و سکون ناء فوقانی و ضم میم و فتح کاف
 و سکون ناء فوقانی گویند که نجو است و بهار خیانه البلیس لیکن صاحب تحفه نوشته
 که شکیت و حال آنکه که نجو است پس نصیوت یا غلط از صاحب تحفه است یا شکیت
 نیز که نجو است اگر بفتح نمره و کاف و سکون راء جمله و فتح کاف و راء جمله نانی و الف
 هم عاقبت است **الکروت** بفتح نمره و سکون کاف و هم راء و ضم راء جمله و سکون و او
 و ناء فوقانی هندی شریست مشهور و معروف و خواص این اخروت گفته شده **اکاره**
 بفتح نمره و کاف و الف و فتح راء جمله و سکون باء حجه است و دو قسم بود و در جم فارسی
 بیاید **فصل الکاف** الفارسی الکن بفتح نمره و کسره کاف فارسی سکون نون
 و فتح میم و خفاء نون ناء فوقانی و هندی الکونت بفتح نمره و ضم کاف فارسی
 و سکون او و خفاء نون ناء فوقانی هر دو هم ازنی است که بالاند کوشد **الکست** بفتح
 نمره کاف فارسی سکون بن جمله و ناء فوقانی در حتی است سر و خشک باد او و دفع
 فساد صفرا و بلغم و تب و کل می دفع بطلان قوت شامه که در زبان هندی پتیس
 گویند بکسر باء فارسی و سکون باء تحتانی و ضم نون سکون بن جمله و نون شکو می
 اگر بفتح نمره و کاف فارسی سکون راء جمله خشک و سبک و دفع بیماری خیم و قدری

فصل سوم در بیان
 علامات عروق و باهر گاه خمران
 در بعضی نسخ بسیار ظاهر شوند و
 جو نوات که حس اینها نیز است
 مثل نقل و عسل و اینها نیز است
 اگر نوزاد از اینها نشانه خود
 و بجا باشد و نوشته اند اینها بیضه

که در بعضی نسخ
 خود اطفال و خیران اینها و
 جبران ایشان بگویند و با
 غریب باشد و نیز چون بهار
 در روز واحد بکرات و مرات
 متغییر و در روزها و احوال
 و شعاع آفتاب و چهره و ظاهر
 و در روز دیگر و مکرر و غیره
 شود پس که بخورند و با بیدار
 و هرگاه زیاد شود و سنگین

سند او صد و شصت و نه سال
 و بنال دارد و اگر با در حلیف
 بین باید بخورند و اگر بکسر
 مکرر و غبار آلوده شود و در
 ابتدا و آخر و ختم

از حیث فصل چهارم نشان بودن و باران بسیار
 خلاف غلظت سابق کردن غلظت آن فصل
 بکوت بسیارند و زیان جانوران که در زیر زمین
 کثیر در عالم و مردن در زمین

و این جهت در انظار بسیارست و قلب او را از لیمو کلان است میسازند و تحمیل و هضم تسکین و جمع
 و طبعین کم تجربه در آمده اهل چاکگیری نفع نهمه و بیم و سکون لام و جیم فارسی الف و مخفان
 و کسر کاف فار و سکون یا و تحت و کراهه همله و یا و تحتانی نیز ترش درخت هندیت بقدر
 غلبه الشعب طول درخت کشیر و عوض آن از بالا بقدر آن گرم و سبک شتهی و هضم طعم و دفع
 شکر نبی بوی و خدام و حابس اسهال و دفع فساد و بلغم و خون لیکن صفرا و کثیر است اهل بفتح
 نهمه و شهبو کثیره و بیم ساکن و سکون یا و تحتانی ثمر و خفیت کلان برگ آن بسیار که چک
 و بر هر دو طرف شاخهای بادیک میروید و شب یکجا شوند و صبح جدا دانههای در میان شمر
 بصورت باقلا و در حجم زیاد و شمر کثیر از شمر می حد به دارد بقدر نصف دایره و بعضی کم و بعضی
 زیاد و حسب تخفه المونین نوشته که درخت مثل خشت اما رطاب بسیار بحد رویه اوست ترش و گرا
 و دفع با و او آورنده صفرا و خون بخالصیت رسیده اولین شتهی طعم و دفع گران سحر
 و خشک و سبک متقوی ولی و دفع ماندگی راه و دوران سر و سکون تشنگی و خفیان و تسکین
 حرارت و دفع تشنگی و کسر سورت صفرا و تقویت دل و شتهی تجربه راقم در آمده فشرده او در حوص
 بسبب اقبال طبیعت اقوی و دفع سمیت هوا و حار نماید و مر بای او خصوص مر بای قسم سرخ او
 بسیار لذیذ و مفید بسیار مذکور و کل اهل را همراه گوشت نخته میخورند بسیار لذیذ و سکون صفرا
 و طبعین طبیعت و برای انگین شتهی میفید و محو کرله امرت پهل کبیر نهمه و سکون بیم
 و فتح راه همله و سکون تاد فوقانی و فتح بار فارسی خفاء و سکون لام لبون شیرین را گویند و تحت
 راه همله در راج نبوی پهل پاید امرت ولی کبیر نهمه و سکون بیم و فتح راه همله و سکون تاد فوقا
 و فتح و او تشدید لام و سکون یا و تحتانی هم گلوئی است و بجای و او اکثر با و موحده خوانند
 امرت بی امیا نهمه نهمه و سکون و فتح بار موحده و الف و فتح راه همله و سکون و نهمه

و بالاحتمال میشود بر بعضی کثیر
 الا غلظت باشد بر بعضی کثیر
 و بعضی آن مرتفع مضطرب
 مختلف بوی اقل میباشد و درخت
 ضیق نفس و عطش شدید و گاهی بیجان
 میباشد که اگر آب از دین نهند
 از راه بینی خوار گردد و در روز
 اولن هلاک کند و باشد که با چهار
 روز استاد کشته و کم است که غلظت

۴۴

شود سبک و بار و باران
 تا بکشد و وقت مردن رنگ
 چهره و خفیان بسیار شود و باشد
 که خفیان سرخ شوند و زبان خشک
 گردد و پس از آن حرکت بدن
 شود و سقوط بعضی گردد و بیهوش
 و نیز غلظت بسیار و حالت
 شل خفان عارض گردد و خفیان
 عارض و جاد شوند و زبان
 عارض و جاد شوند و زبان
 بالکلیه بسیار شود و در تب
 و بای بعضی عظیم و در تب
 باشد که صفی و در تب و در تب
 دست و پا و بیداری و جاد
 خفیان و بی سودا و در تب
 و نیز در طحال سفید و بای

اجپا ناو خشک ز بان اختلاط عقل و عودا و دود و شرب
 و درخت خاربدن عوض جگر و سینه و کمر و پا
 و سینه از او نرم و پیکر و پوست
 و بسات که تیرگی های اندرون
 غایب گردد و حدوث قلع
 و زود و شدت اعراض شکم

درخت که می است مثل کنار و در میان ترش بود و در فتح الف و کون سیم و ضم را و جمله سکون
 و او و ال جمله میوه هندی است شاد به شکل شپاتی و از و خور و تر و زیاده از انجیر اندکی تخمها
 ریزه ریزه بسیار دارد و بوم متنفر طبیعت دارد و درختش از درخت شتوت کم اندکی گش
 عویض و طویل مثل برگ انبه بزرگ سرخی انبه چین از طرف سرایل و از وسط جدا بود
 و راقم درخت او را مشاهده نموده و هم میوه او را خورده سفری آن نیز گویند مقوی معده
 قابض شکم رخت است اشتنای اسهال شبت او را نفع کلی نموده بود و مر تا بفتح نمره و کسر
 سیم و سکون را و جمله و فتح تا فوقانی و الف نیز اسم بلبله است و معنی این لفظ زبان ایشان
 اکیات است و نیز اسم گلوی است امل بفتح نمره و ضم سیم و سکون لام اسم آله است و معنی امل
 ترش است اما کجا بفتح نمره و سکون سیم و کسر لام و فتح کاف و الف اسم املی است الماس
 بفتح نمره و سیم و سکون لام و فتح تا فوقانی و الف و سین جمله اسم کرد است گلش همراه گوشت
 و لی گوشت نچته میخورد بسیار لذیذ میشود و ملین است هر بل بفتح اولی و فتح سیم و سکون را و
 جمله و کسر بار و حده و سکون یا و تحانی و سکون لام اسم اکاس بل است فصل النون
 اناس بفتح نمره و نون تشدید نون ثانی و الف و سین جمله و کثیل سفری نیز مانند زیر که
 اگر نهال او را در او نه نشاند و در سفر همراه دارند بار و در پیکر طولانی تبرنج و رنگش زرد و
 سرخی و سطح ادبیت و بلندی دارد و بران خاری که کوچک بود و خوشبو مایه بعضی اقسام آن
 و خوش مزه بوته بدرازی یک گز برگ او دندان دارد و بر فراز بوته بود و بران برگی چند بر وید
 چون از درخت برگیند آن برگها کنده جدا جدا بر نشاند بار آورد و جز یکبار بارند و افزون از
 یکتا نباشد و خواص این را در کتب دیدم در نظر راقم نیامد مگر بنیان میگویند که سرد و احوال
 این اول ابو الفضل در این کبری نوشته بعد از آن جدا جدا و در اشکوهی دیگر اغره نقل کرده اند که

شب و حدوث حالت مثل
 استفاد از آن و برون اول
 ای نیز از علامات تب و کوب
 و باشد که شکم و م
 ظاهر شود و گاهی انجام مرض
 بلغم و کس از و شنج میگردد و گاهی
 چنان اتفاق میشود که در سینه و
 مریض از خاص مصاحبان آن
 حرات بسیار در آن سینه

۴۵

در بعضی و بل نیز گز بنیان
 یا انهم بهرعت هلاک می نمایند که ابله
 از معاینه این حال و هست باید
 و مردم استعجاب می نمایند به رنگ
 و حال و آن مریض مثل حالت
 صحت میباشد فصل النون
 اندر بیان شیانیکه مراعات
 اینها نجات از افات می آید و با
 بهر باید دانست که ما در
 دارد و باید درین فصل فراموش
 پس میباشد که استعمال بسیار
 بارده بصاحبان مزاج بار دکن
 و استعمال بسیار عاره
 بصاحبان مزاج بار دکن
 و استعمال بسیار عاره
 و استعمال بسیار عاره
 و استعمال بسیار عاره

نور و با ظاهر شود باید که عیض
 و در بعضی و بل نیز گز بنیان
 یا انهم بهرعت هلاک می نمایند که ابله
 از معاینه این حال و هست باید
 و مردم استعجاب می نمایند به رنگ
 و حال و آن مریض مثل حالت
 صحت میباشد فصل النون
 اندر بیان شیانیکه مراعات
 اینها نجات از افات می آید و با
 بهر باید دانست که ما در
 دارد و باید درین فصل فراموش
 پس میباشد که استعمال بسیار
 بارده بصاحبان مزاج بار دکن
 و استعمال بسیار عاره
 بصاحبان مزاج بار دکن
 و استعمال بسیار عاره
 و استعمال بسیار عاره
 و استعمال بسیار عاره

منه و خود را با دست هر دو کند
و این پنج نیست از انما به
و از اینجا است که تحلیل غذا
و از ششها خود یکین با بوط
نیانده و آب است با با است
که است که بکلیه از ان علیجه
س کرده باشد باید خورد و شرب

سنگین کند و صبر نشسته
 بنام بیکله بسوخته الطهار
 سزیند و از جاع و خفت
 شعله و آنچه عظیم
 سوار بودی شود اجتناب
 ناید و هکذا و وسواس
 بود و هکذا و وسواس

وسکون ال مهله و فتح راد مهله الف و کسر یا تحتانی سکون نون ثانی ثمر گیاهی است بقدر لیمو
 شیرین کلان خروپزه کوچک در نهایت تلخی و نبات شبیه به نبات هند و اند بارسی خروپزه
 تلخ گویند دو قسم است یک قسم در انبکول گذشت هر دو تلخ و سنگام مضغ تیر و گرم و سبک و
 سهل و دافع برقان و فساد و صفراء و بلغم و بیماری سبز و استقار و تب گرم شکم است
 اندر جو بکمره و خفار نون و فتح وال مهله سکون راد مهله و فتح جیم سکون واو درخت
 عظیم برگش شبیه برگ بادام و ثمرش عریض و طولانی و متفرق و در جوف هر یک از تخم
 خروپزه و از ترشیه زبان کشک و سرخ و مغز سفید بابل بزرگی تلخ و تیز و سرد و قابض
 شکم و دافع فساد و صفراء و تب حابس اسهال و دافع بوی خونی و قاتل کرم شکم و دافع ملی
 که از ورم جاری باشد و از ورم او جراحتهای دیگر هم رسد و درخت او را اهل هند که گویند
 انار فنج بزمه و نون الف و سکون راد مهله ام دارم است انالی اضیم الف و فتح نون سکون
 الف و کسر لام و سکون یا تحتانی هم شقاق است انبار ه فنج الف و سکون نون و فتح بار
 موحده و الف و فتح راد مهله و اشام و بدون و عوض الف نیز آمده ساگ است که عوام
 الناس از آنچته میخورند قسمی نوشته اند چون خام بود گرم و ثقیل و آرز و آرنده طعم و دافع با و
 و شکم را براند و چون بچته گردد مزه شیرین پیدا کند و سرد و آفراینده منی است و غلبه باد و تلخ
 و در دهنتری آورده که چرب زخمت انبوی فنج الف کسر آن سکون نون ضم باد موحده
 و سکون واو و کسر نون و فاقانی و سکون یا تحتانی اسم ساگ است اهل هند بخوردن ثانی اند
 انبرت ملی بفتح بزمه و خفار نون و فتح بار موحده و سکون راد مهله
 و تاد فوقانی و فتح با و حقه و یه لام و کسر آن و سکون یا تحتانی
 اسم کلوی است انبرت تا بفتح بزمه و خفار نون که برسم و سکون راد مهله و تاد فوقانی و کسر لام

سنگین کند و صبر نشسته
 بنام بیکله بسوخته الطهار
 سزیند و از جاع و خفت
 شعله و آنچه عظیم
 سوار بودی شود اجتناب
 ناید و هکذا و وسواس
 بود و هکذا و وسواس

کی نامی از خلقت نیست و خود
 فضل کافور و دود لک و یا تو نهما
 و دیگر مباحین نوبه در بار حفظ
 از آفات هوا و بائی دخیل عظیم
 دارد و استعمال از هر هر سه
 پس است و بعد دارد و نازک و بسیار
 خیار بنفشه است و خوردن بسیار
 حافظه هوا و دود و با است
 و این حب در نوبت دل
 و دفع عموم و از از ضرر هوا
 و اصلاح اخلاط

کی دمای فاسد بدن بی نظیر است
 فاسد بدن بی نظیر است
 فاسد بدن بی نظیر است
 فاسد بدن بی نظیر است

درق نقره را باب صغیر نوی
 محلول حل کرده و شکر و عطران
 را با کلاب حل ساخته غبار آئین
 را بر دهن بلسان بنم مثقال
 حل نموده باقی ادویه را کوته و
 بنشیند و نیمه را در دهن بنویسد
 جبب سازد در هر حسب بمقدار
 و هر روز پنج عدد از آن خوب
 با کلاب ده مثقال فوورده
 و وزن قیراط چهار و بیست

و فتح تا فوقانی و الف نیز اسم گلوئی اندر بارانی کسب نموده خفان و فتح و ال مبله سکون و مبله فتح
 با موحده و الف و سکون را در مبله و کسب سکون یا تحتانی در عرف اندر این کونید انبرتا
 سنگ بست فتح نموده و سکون سکون و فتح با موحده و سکون را در مبله و فتح تا فوقانی و الف فتح
 سین مبله و سکون سکون و خفان کاف فارسی اسم سنگ صبر است آنکه کسب نموده و سکون سکون
 و فتح کاف و سکون ال اسم سنگوت است و در بحث باید استاده اند تا انجیر فتح نموده
 و سکون سکون سکون کسب سکون یا تحتانی و در مبله میوه شست خواص او را در کتب فارسی
 تفصیل تحقیق نوشته اند و انجیر شستی را کونهری میگویند و بعضی گرم را انجیر نوشته اند و بعضی
 شیرین و نیشل گویند و در حرف کاف مذکور خواهد شد انبیا لفتح نموده و سکون سکون سکون کسب سکون
 و فتح یا تحتانی و سکون الف اسم شرمخام است و خواصش در آنست که گفته شد انبلیه لفتح نموده
 و خفان سکون و فتح با موحده و سکون لام و کسب با موحده و سکون یا تحتانی و ال مبله فتح
 اندیست در نهایت ترش و خواص این است که گفت فصل الواو اونیض
 نموده و سکون واو و خفان سکون و تا فوقانی هندی طعم شیرین است که متوی بهر دافع فیه
 باوقال گرم مده نافع بوسه و افزاینده صفراء و بلغم و بفارشی تر او دبل و بضم نموده و سکون
 واو و ال مبله و کسب با موحده و لام و الف و واو ثانی فخر است که بفارسی سکون
 نامند و خایه او را چندید تر گویند و خواص او در کتب یونانی تفصیل است او در است
 بضم نموده و سکون واو و فتح و ال مبله و سکون او تا فوقانی دوشی که در و اب و برابر او
 باشد آورده کشتا بضم نموده و سکون واو مجهول و در مبله و فتح و ال مبله و هندی و فتح
 کاف سکون سکون سکون مستح تا هندی الف قسمی از شناوست اونیض کشتا را بضم نموده و
 سکون او و خفان سکون سکون تا فوقانی هندی سکون کاف و تا هندی ثانی الف و در مبله و

۲۸
 در کوبی و بکشی است از عطران
 و صندل و مشک و اسبوزن
 برابر و کلاب سوده بمقدار
 چهل بسته و در حسب مبله کلاب
 خردن بمقدار و طبعی از قند
 مذکر ده است که از صبر و خرد
 و موز عطران هر یک یک
 گرفته در ایام و با هر روز دوازه
 قیراط بسته و از شراب مغز
 باب بخردن و داده نشد بسیار
 کرد و طبعی که از عطران
 و قیراط و نیم بسته و کلاب
 و قیراط و نیم بسته و کلاب
 و قیراط و نیم بسته و کلاب

و قیراط و نیم بسته و کلاب
 و قیراط و نیم بسته و کلاب
 و قیراط و نیم بسته و کلاب

از راه شکر و صندل سفید
یا بنفشه و زعفران
در کباب سوده
معدن طلایس شود پس هر مهره
و افزایا کرب احسان موزن
و در حرارت از شدت زشتی
شود نظر کند که اگر علامات
کند و چون اسهال باقی بماند
در کباب سوده

صوت از اوضاع صف درق لغوه
 و درق طلا و باده نوده می شود
 و در صورت نیک حرارت بر طبیعت
 بر بعضی غالب بود و اسهال باشد
 شیره الیخار بهفت دانه آب ترش
 یکون که شیره در شکم باشد در آب
 و گلاب بقدر چهار چهار فوله برآورد
 صاف نموده شربت بخورد و توله
 اضافی ساخته کمال مفیدی شود
 دق و فینان را نیز همین دوا

۳۴
 فاده میکنند و اگر اسهال
 فی در وقت نفخ آن وقت
 تشنگی بوده باشد پس بعد از
 و با جیل برای پیچیدن بقدر
 یک یک با نیم تم باشد و گلاب بقدر
 پنج توله بود و بخورد و این دوا
 جهت صلب اسهال که بجز سبب
 خس می گری اندر خوشبین
 کل داده از هر یک یک باشد
 سوده همراه آب سرد بخورد
 مناسب مضمض و دوا
 و اگر نیت در وقت نفخ
 باشد ز با حبس سازد
 که با اوقات با حداث
 می نماید و برای غلبه
 سبب کل پیوسته اندام

به یک بکسره دو باد موحده و خفاری و سکون یا تحتانی و فتح تا نشانه فوقانی و سکون
 کاف اسم میره است و عوض باد فوقانی بعد کاف دال جمله نیز آمده است به یک فصل التاء
 الفوقانی تهوا بفتح باد موحده و سکون تا فوقانی و خفاری و و او و الف با تک
 نیز گویند در طول نهال او بقدر گرم و زیاد از آن برگش بقدر بود و نه و نرم و کنکده و
 چون نخته شود کلان گردد و برگش نیز در عرض طول بنفاید مردم هند و سنان همراه گوشت
 و بی گوشت نخته میخورند لیکن تا که برگ آن خورده است در مزه بهتر است و منتش از یک آبها
 و بری قوی از بوستانی بسک و بلین میوهی مغوی عضاد و شته طعم و دافع امراض
 سبز و رکت بت و بهیر و گرم شکم و متعدد و دافع فساد اخلاط ثلثه اسم قطف است
 بقیس بفتح باد موحده و کسره تا فوقانی و سکون یا تحتانی و سکون بین جمله اسم اتین
 و در بحث الف گذشت فصل التاء الفوقانی هندی بٹ که در باد موحده
 کسوره و سکون تا فوقانی هندی و فتح کاف و خفاری و کسره الی جمله و سکون را در جمله
 نوعی از کبیر است گرم و زنجرت و زحمت دهن و در دندان خون خارش و اثر زهر کهن
 و فتح ساز و شیر بفتح باد موحده و کسره تا فوقانی هندی بای تحتانی مجهول و سکون
 جمله گوشت وی سرد و شته طعم و دافع تب و فساد اخلاط ثلثه بعضی نوشته اند
 که اسم تهو است در صوت مشابه بدراج و بقدر نصف او و با بحایه زرافه معتدل است
 در حرارت و برودت و لایق بخندانی قهین و مضاد و مغوی سده قابض شکم مثلاً بفتح باد
 موحده سکون تا فوقانی هندی و لام الف اسم شربت فصل الحیم بجز را کبیر باد موحده
 و فتح حیم و سکون داد و در جمله و الف میگویند بعضی ازج است و یکون در میان هر دو
 اختلاف دریافت میشود بجز کند بفتح باد موحده و جیم شد و سکون را در جمله و فتح

در ده آثار بجهت آن
 چون بسم صمد بنور
 صاف نموده زیناد
 عدل کند و نقل از زیناد
 و کل سبب بوده در
 خجرات شش و نیم
 صادر کردن بای خجاس
 بول نیز فیه بنیاد و فیرای

کاف و خاف و نون و ال همزه اسم سوختن بجیسار کبر باد صده و فتح جیم و کون باد نخت
 و بین همزه و الف را همزه اسم خلاصه خوب بی کست و خواص این نیز از انجا بونید بجیا بمر
 باد صده و جیم مفتوح و بار نختانی مفتوح و الف خواص این در بیانگ ذکر خواهد یافت **فصل**
الحیم الفارسی بچو باد صده و ضم جیم فارسی خفاد و سکون و او اسم عقرب است
 و خواص و شهر در کتب یونانی است و کردم در بای مای کو چک بود و نبره رنگ بسرخی
 بال بر روی خاری بود که بدان زند و جسم وی خار ناک سردی بزرگ تر از تنه وی
 صلب و ارشکوی بنویسد شا بد که مای سینگه باشد بچ بفتح باد صده و سکون جیم
 فارسی اسم عربی وج است بفارسی اگر زنی نیز گوید کیم سفید است بر و قنخ و نبر و گرم
 مشته طعم و قوی و منصفه کلوز و اف خله و ساء و بلغم و جاری صرع و جط و اسهال و یوجن
 و چمناک کبر باد صده و سکون جیم و شمام و خف و فتح نون و الف ساکن و آخر کاف
 اسم پیش **فصل الدال** المهمله بدار کبر باد صده و فتح و ال مهمله و خفاء و او
 را همزه و الف و او نه است از طرف کوهستان بی آب و جایی است سبک بقدر گندگی
 اصل السوس تلخ و زیت و گرم و بلین و مسمی بقوت و دافع فساد و باد و بلغم و خون و امراض
 و بر سوزان جمله رسان است بدار کند با کبر باد صده و فتح و ال مهمله و الف و سکون
 را همزه و فتح کاف و سکون نون و ال مهمله و فتح و الف اسم برنی است بدری بفتح
 باد صده و سکون ال مهمله و کسر را همزه و بار نختانی اسم کنار است بداری کند کبر
 باد صده و فتح و ال مهمله و سکون الف و کسر را همزه و سکون یا نختانی و فتح کاف و سکون
 و ال مهمله بعضی گویند که اسم بارانی کند است و بعضی خیر او دانند و دو قسم نوشته اند قسم سفید
 و بر آجیر کند گویند و در خواص هر دو نزدیک بارانی کند است بدار کبر باد صده

شش و بی دست و با الهم
 نکست و در سخن کج و انشال
 آن خلی فیه بنیاد و فیرای
 نمبه کلاب با عرف بدیشک
 بانگ سپوس کندم فایده عظیم
 می کند و آن دوازده باب
 و در کتب فیه است با و آن
 باشد و بیون بونید هر یک چهار
 شش و بی دست و با الهم

۲۵

بیم زردین بخانه در حق بادین
 دوفه کلاب بچ فایده و شایسته صاف
 نموده گفته دوفه در آن بالیده
 باز صاف کرده بسکون و دوفه صاف
 کرده بخورد و دوفه در آن عظمت
 از نیم مائه تا یک مائه جهنم فیل
 فیل دارال در دگر بخورد و بسبب
 و فیلش در دست نوب بقدر
 دوفه که در آب دوازده نام

بپایان ز آب کلاب
 فایده بکن بعضی مردم
 در کلاب بنده بسیار
 دارد و بخورد
 دانش باشد حکم زبان
 اندخته بیضه که بجهت
 بخاشانه تا شش ماه باقی

لازم است که با وجود این
بیماری ظاهر بود پس
مرد در دویداری
و عدالت و درست و پیا
سریشت عادت شود
که هرگاه که غم دور
صاحب دفتره زوده
دفع میکند و به

نفر کنند پس از آن بتدریج
بخوردن غذا که بتدریج عادت
سازد انبساط برخی معدهات
که بجهت عموم فایده بخور آوردم
و در اکثر رفیضان که مراعات
این امر کردم جان بسطت
بروند اشافی بود اندنم
رساله این خصوصیت بنام

وفتح دال مَهْلَه و الف سکون را مَهْلَه و فتح کاف و الف اسم بداری کند است فصل الدال
 الهندی بطل غبفتح با موحده و سکون ال مَهْلَه هندی و فتح با و سکون لام مَهْلَه
 هندی گویند و درخت کلانی است در اکثر بلاد هند کثیر الوجود و درختش بقدر درخت جاسمین
 که متوسط باشد و برگش عریض و طویل زباده و کلان از برگ داکمه لیکن برگ داکمه مدور و این
 طولانی خوشتر از وی نیست و زود شکند و بعضی از برگ او دو برابر برگ داکمه بخت
 او شیرین ترش و در او ابل ترش نیم بخت او را گرم و کران و فحاح و باد انگیز و پدید آرنده
 رکت بت و فزاینده بلغم و مضغ باه و شته و بخت او را بالعکس نیم خف و در جمیع فعال
 نوشته اند که در رکت بت ساکت مانده اند و صاحب داراشکو بهی تفصیل نکرده است لیکن
 از کتب هندی تفصیل معلوم میشود و بقیاس راقم خالی از تقویت معده و دل نیست و چون باه
 خورده شود در مضغ بدر آید و تولید ریح کند بسبب ترشی که سرورت صفرانما بدو خسته او
 قابض فصل الراد المَهْلَه بر غبفتح با موحده و راد مَهْلَه ساکنه درختی است عظیم و شهبود
 اگران حابس شکم و دافع فساد بلغم و صفرا و دمایسل و شور بر زبان بفتح با موحده سکون
 راد مَهْلَه و نون الف و نون ثانی بخذف نون ثانی آمده است و بخذف الف و نون نیز آمده است
 بر نوا و بران درختیست که در دیار اجمیر از چوبش تسبیح ساخته بر مرغانی بزرگرم و بلبلین و
 مشته طعم و دافع فساد خون و بلغم و باد و دشواری بول و مفتت سنگشانه و فزیر
 راخوی گوگرد گرم شکم برده بکسر با موحده و راد مَهْلَه و فتح دال مَهْلَه شده و دوا و دانه است
 سرد و محلل و منی افرا و دافع سرفه و دوق و فساد خون در دیگر خواص مثل است در حرف راد
 مَهْلَه خواهد آمد بر بهی بفتح با موحده و راد مَهْلَه و فساد نون کسر با موحده ثانی و فساد و سکون
 یا تحتانی شیرین است سرد و بلبلین و پاک و مقوی مدر که و حافظه و منصفه او از گلو و

کلام مجید و مسپاس بجد طبعی را که
جنبه داریت کافی در بیان
شفا دار استقام ضلالت دائمی
صلوة ناسعدود و درود
یا محمد و برطیبی که بجای می
شرعیست ائمه سائل

لا تعد ولا تحصى مود و بخت
 از ساعت ارشاد و ولایت از آنکه
 اراض صحنه اعراض از آنکه
 نفوس و مود و بر آغوش
 و اصحاب کارش که حفظ
 صحت اسلام و ایمان علاج
 عیال و بیچاره و فقیر و فقیر از

دافع جذام و سفیدی بدن بر مود و فساد خون مرفه و زهر و اما من اعضا و تن از جمله ساین
 است گویند اسم از نسبت بر بری بفتح با موحده و سکون را دهمله و فتح با موحده ثانی که بر
 ممله ثانی و سکون یا تختانی اسم سور بخان است تیره و سر و خشک و فایده سوزش اعضا
 و صفراء و دافع فساد خون بلغم و قوبا و گرم شکم و فساد زهر و تیکتا که در باب یا تختانی
 انشاء الله تعالی مذکور خواهد شد نیز اطلاق یابد و وی غیر سور بخان است بر یا بفتح با موحده
 و فتح را دهمله و یا مجهول و جیم و الف اسم قنه است بر یا بکسر با موحده و فتح را دهمله و سکون
 و یا فو قانی و الف بر هشی نیز گویند بعض الف یا تختانی لیکن مشهور هم اول است بعضی
 گویند که هشی شامل هر دو قسم گشای است که بزرگ و خور و بود و بر هتا مخصوص با اول است
 گرم و فو قانی شکم و مغوی دل و مشتبه و گوارنده و دافع فساد بلغم و خون و با گرم شکم و
 مقه و جذام و تب و دمه و درد شکم و سرفه و دشواری بول و مفتت شکسته و نریز الا
 و گویند شکم اسم گشای بزرگ است بفارسی با و بخان دشتی گویند و گل و اورا گل خلد بر نیمه سیر
 جلا بفتح با موحده و را دهمله و خفاء نون و فتح با موحده ثانی و ده بندی ضم بین ممله و
 فتح یا تختانی و سکون را دهمله و فتح جیم و لام و الف قسمی از اهر است بر می بفتح با موحده
 و سکون را دهمله و کسیریم و سکون یا تختانی بعضی اسم نالیده نوشته اند و بعضی سازج
 بر چه کنده بکسر با موحده و سکون را دهمله و فتح جیم فارسی و هندی و فتح کاف فار
 و خفاء نون و فتح دال ممله اسم نیک الو است بر چه یا بکسر با موحده و کسر را دهمله و سکون جیم
 فارسی و خفاء و فتح یا تختانی و الف اسم آله است بر تنگای بفتح با موحده و را ده
 ممله و سکون نون و فتح فو قانی و الف و کسر کاف و سکون یا تختانی اسم بر هتا
 بروه و ار کا بکسر با موحده و فتح را دهمله و تشدید دال ممله و خفاء و فتح دال ممله و الف و

احفاد او را طوطی و قندار
 و قاتین و زنگنه و شند از باغ
 سبزه و اقرع باد اسد الصمد
 علامه مجتهدین علی بن خضار
 علیجان ابن شرف الحاکم حکیم
 محمد بن نجفان غفر الله له و له
 در سنه سیم از در صد و چهل
 یک هجری قمری از اردلان
 بالوفی اغنی صاحبان آباد

۴۷

اتفاق خفا فاد و فو قانی
 از شاعری و فو قانی
 جمعی که عارض صحنه بدست داد
 علاج شان جوف و سیمون جوف
 گرم و غره آن صحت کامل و شفا
 عاقل بر جیم از آنکه در حقیقه
 استعمال بنج عینی بطرفی طبع
 و تفریق و فو قانی بسیار دمنه
 بشمار از این زمان

فاما اطباء این زمان
 از شراطه آن غفلت
 تمام بیدار اند و بسیار
 اند که گوش نشان غورده
 اند و غلبه فطر فطر
 و نیت که رساله جامع
 اند که استعمال این دین

نزدیک است
متموره افاده و بطلان
این پنج است و کار
چون آن شهر را کنند
جانی برآینده را که
نزدیک است
متموره افاده و بطلان
این پنج است و کار
چون آن شهر را کنند
جانی برآینده را که

کمان کرده اند و در کوی سرد
 در حرارت معتدل
 یعنی است و قوی یابش
 عاده الین مجوز این معتد
 این در طبیعت است
 طبیعت در اصل در
 فصل در میان

و سکون کاف فارسی خفای و لایم الف شاخهای باریک دارد و برگ کوچک و باریک
 و دراز و نوکدار و گل کوچک سفید بر سر گره بر آید و در و بود سرد و دافع فساد و هر و بلغم و
 صفرا و دشواری بول و نفق شکشانه و مانع سوزش عضوا و بهوشی بگیری بفتح بار و حله
 و کسر کاف فارسی یا تختانی مجهول و کسر راجله و سکون یا تختانی ثانی قسمی انحصار است
 گوشتش بطعم شیرین سرد و خشک و دافع فساد و صفرا و بلغم و زرد راقم گرم است و مقوی باه
 معده و سریع الاخذ و مولد خون صالح و لایق به پیران افزه بارده و امراض بارده
 اللام ملی کسر بار موحده و لایم شد و سکون یا تختانی گوشتش شیرین و گرم و تر و سخن
 و دافع فساد و باد و بلغم بلو و ت کسر بار موحده و ضم لایم و سکون و او مجهول و کسر ال بند
 و سکون یا فوقانی اسم گور است بلو سیکه کسر بار موحده و سکون لایم و فتح و او وین
 مهله و سکون یا تختانی و فتح کاف و اندندی قابض شکم و دافع فساد و باد و بلغم و قونج و در و
 شکم مغز بل که تخم ندارد و او را بدین اسم نامند بلور کسر بار موحده و نشدید لایم و ضم آن بدون
 تشدید و سکون و او را راجله اسم شکشانه است بلا بفتح بار موحده و لایم الف
 اسم شرک است بر بهدی کیکن کاکلی و کهرشی اطلاق کرده میشود بلکه بفتح بار موحده و
 سکون لایم و کاف و الف اسم کاکلی است بل بفتح بار موحده و سکون لایم اسم بل است
 بلو کسر بار موحده و سکون لایم و فتح و او نیز گویند اسم عربی شل است سفجل نندی هم گویند
 النون نبد بفتح بار موحده و خفازون و ال مهله و الف یعنی شجری یا رستی که بر درخت
 دیگر بر وید خشک است و دافع فساد و بلغم و باد و خون و دله و ثور و فساد و برین بل بفتح بار
 موحده و سکون و کسر بار موحده ثانی و یا تختانی مجهول لایم یعنی گل رای بل صحرا ای قابض
 شکم و شکنده شکشانه و دافع فساد و بلغم و باد و دشواری بول بن لوار می بفتح بار موحده

در حرارت معتدل
 یعنی است و قوی یابش
 عاده الین مجوز این معتد
 این در طبیعت است
 طبیعت در اصل در
 فصل در میان

که بقوت تنفس و این حرارت
 و بیوت شکاف بود و این در وقت
 در و جوهری باشد که خالق الارض
 و السموات و جوهر را با هم خلق
 کرده باشد و بنابر وقت و جویان
 این و جوهر را که یکجا می شوند
 مثل حدس که و جوهر دارد که یکی
 سرد و یکی گرم است اگر بخوانند
 خالق که گرم و لطیف و کمان نام
 و اصل آب میشود و این جوهری
 آب غرضه بنیاید و جوهری
 که کثیف و سرد و نهایت
 فصل و بسیار است در
 مرکب القوی معلوم نیست
 که جوهری است که در
 و در یکی از کتب

فصل در میان
 طبیعت در اصل در
 فصل در میان

و دیگر بنیابت سرد
کشف است و خبر سرد و خف
سرم خلیج را بپشت جود
خفج با کله شسته اجزای داخل
آب بنشیند لیکن سردی این
آب اجزای داخل را بپشت جود
آن اجزای داخل را بپشت جود

و سکون نون نانی و و او و الف و کسر اهل سکون با رختانی کل ناری صحای اکثر
در باستان بشکاف قسمی دیگر است بنکام برسات بشکاف هر دو تخ و و سبک و دفع فساد اخلاط
نقته و امراض خوش بینی و کم و و بن سبک و بن سبک با موده و خف و نون سبک بین مملو و کم
لام و سکون و او و فتح جیم فارسی و سکون نون نانی از درون کا و الی بانس برمی آید شیرین است
و سرد و مولدنی و مهبی و دفع تشنگی و دفع ضیق النفس و دفع اخون و یقان اسم طین
بنس و فتح با موده و سکون نون و بن سبک با موده و اخون و یقان اسم طین
و فتح نون و سکون و او و لام الف ترست و گران با هم افرا و مولدنی و افزایده شیرینان و دیگر حیوانات
بند میا اگر گوئی سبک با موده و سکون نون و کسر اهل مملو و خف و نون سبک با موده و سکون نون
کاف و سکون را مملو و ضم کاف و سکون او و کسر اهل فوقانی و کسوف و سکون با رختانی با نجه لکوه
نیز گویند قسمی از لکوه است که بارنی آید و از بنجست باین اسم گسیخته و دفع اثر زهر و سرفه است
بندال کسر با موده و سکون نون و فتح و ال بندنی الف و سکون لام خواص این در سها و در تو
بیا در فصل الواو و بولسری بضم با موده و سکون و او و مجهول لام و فتح بین مملو و کسر
مملو و سکون یا رختانی و فتحی است که نام گلشن هم چنین است میوه او نارنجی غایب است
بزرگ خوش آینه بگل میوه بود و دفع بلغم و صفرا و برای امراض زنان موجب شرب سرد
و قابض کم و نفاح و دفع بلغم و صفرا و اگر از آن خورند و بخانند دفع درد دندان و استوا و
او بول بضم با موده و او و مجهول لام اسم مرست سرد و افزایده خرد و شسته و کوزه
طعم و بجلی رحم زنان و دفع فساد خون تب و جذام و بوته بضم با موده و سکون و او
و خف و نون و نانو فانی بندنی بفارسی هم نخود بنیست نزد اطباء باندنی سرد و خشک
و قاطع شهوت و باد و انکیز و سبک و نفاح و صفرا و خون بلغم افرا و نزد اطباء بومان در اکثر

هر که این پنج خور و در و در
و طویات که در سبک و صحت و
عدم استحال این پنج خور
خورد و دفع مهبی و از حرارت
مطلقا ظاهر نمیکند و در خن
ما و با و اسطه گرمی این پنج خور
چو بسکه او و دیگر که از گرمی
نیل این پنج خور را می گذارند
ببین معلوم شد که در خن ما و

از کیفیت نیست بلکه بصورت
ذویم نیست و از صورت ذویم نیست
کیفیت فی باشد یعنی که کاسی
با آنکه سرد است و در امراض بلوده
بلکه دفع میکند و تریاق خاروق
بالا که بسیار گرم است زهر مار را که
بجایت گرم است دفع مینماید
و دلیل خشکی این پنج خور است
که اکثر مردم که این پنج خور را
در دوسه روز اول در دوسه

اینست که گسیان این پنج خور
بجای یک است بنشیند و آن
یکند از پیش اسم نرسد
بوام باردن کا و اضافه
نفس بنشیند اگر در خن
خفج با موده و سکون
سرم خلیج را بپشت جود

بالعقرب سبب حرق حرات
در باطن از خمد از

بعضی است که چندی اولاً خستیم و بعد از آن که کوفت
فامده دفع میکند و چون صفائی بسیار
در بدن بهم میرساند و وقتی در بزمه
عوضی حاصل میشود به جهت نایز
عوضی دکلام مادر نایزدانی است نه در
عوضی اینست تحقیق نه بهیچ آریخی
مطلوبان مذاهب دیگر بی توان برود

۴۷

و آنچه حکیم عالم الدین در مخزن
خوبیان که در خالی تحقیق این است
علیه من الیه گفته که چون نفع این
نخ در امراض سوداویه است باید که این نخ
سودا و زخ است با اثرات بسیار
کم تر باشد و چون اثرات بسیار کم در
از این نخ ظاهر نیست و منی که در
در جداول بلکه در اول و در جداول
کم باشد دیگر کار این نخ
بود اگر بگذارد و در آن که نه اگر
بگذارد از غلطی و صلا

باز در طبیعت او حرارت باشد و عین الیل جاری است
بر آنکه زایشند خشک
چون اگر خشک بود از اطراف
اصلب نمیدوید و میگذشت
نهی تا فاجعه این نیست

که پنج جیبی که او را میگنند از
 که از حرارت او باشد باید که
 بسیار گرم باشد و اگر اول درجه
 از صوت نوعی این پنج جیب
 حرارت او شش باشد

کشمیری است صاحب طبقات کثیره است مثل طبقات ابهرک بود و هر طبقه مثل کاغذ و خطوط
 مستقیم سرخ مثل الف بروکشیده اند و مردم کشمیر آن کتابها می نویسند و هم از تیز درخت او کاغذ
 می سازند و دفع فساد و بلغم و صفرا و خون در گوشت و آسیب یو و جرم در هندوستان در
 قلیاها بکار برند و چون بهوج تیر را در میان جامه کرده زیر بغل گذارند مانع از عرق می شود
 بخاری تیز گویند بهومیا ملک بفتح باء موحده و فخار باء سکون و او و کسیر می شود و
 فتح یا تختانی و الف و فتح بیم و لام و سکون کاف شجره المله بی ساق است و درخت شیرین
 و سرد و باد انگیز و دفع تشنگی و سرفه و فساد و صفرا و خون بلغم و پند روک که عبارت از زرد
 و زاری بدن بود و ضربه و سقطه اعضا بهارنگی بفتح باء موحده و سکون باء الف و فتح را
 محله و فخار نوون کسر کاف فارسی سکون یا تختانی پوست درخت کوهی است تلخ و تیز و گرم و
 خشک و تشنه طعم و دفع ماده خام و اما اس و سرفه و فساد و باد و بلغم و تنگی نفس و تب و در فوج
 بهید کسر باء موحده و فخار باء یا تختانی مجهول و ال محله هندی و برانیز مشهور است هم پیش
 است و هم انشی میده است و در بحث بیم باید بهین صبح باء موحده و فخار باء نوون سکون
 یا تختانی و سکون بین محله خاص در یکی خواهد آمد بهد صا باء موحده و فتح باء هندی سکون
 و ال محله هندی باء تختانی و الف گوشتش گران و دفع فساد و باد و مرض خشم و صاف کننده
 آواز گلو است و دندان او را سائیده و با خشم کشیدن عشب از اگل خیم است و ال باجد وین
 باب احتمال میفرمودند و او خیم دندان این او شیر را در گلو اطفال عشب خفا از خیم خم میزدند
 بهر هوا بفتح باء موحده و فخار باء سکون را محله و ضم ناو فوقانی و فخار باء تختانی و او و الف
 طایریت که گوشتش در خیم چون گوشت شکر است بهما تا بفتح باء موحده و فخار باء
 الف سکون نوون و فتح ناو فوقانی هندی الف شیرین تند و تیز و بیگام خضم تلخ و گرم و سبک

بدرست این پنج جیب که گرم می اند
 در امراض حاره و سفیدی
 در امراض گرمی و خفگی
 پس معلوم شد که این پنج جیب
 از صفت است و حرارت و درخت
 و حکم می الیه است و دلیل طبوت
 و حکم می آن نیز نام است
 پنج جیبی که گفته ایم و این پنج
 جیب را به نام طبوت
 ۴۴
 فقیه از طبوتی است که با اخبار
 و از روی است خوب نه از تجربه بود
 روز و سوراخها هر یک در یک روز
 و در فصل و در فصل و در فصل
 فضیله و در فصل و در فصل
 و خوب نه از تجربه است
 در روی است پس سوراخها را
 و هر چه در طبوت فضیله دارد و باده
 زیاد می کند و در فصل و در فصل
 که اظهار هر چیزی را که می کند
 در فصل و در فصل و در فصل
 می گویند و این پنج جیب در امراض
 خفا و خوب می نظیر است
 حاضر از جیب و کیمه ام
 حضرت جدا می نمودم منفور
 شخصی که از باده با کوس بود

ششبی باغی باغی نشیند
 در ساله جو خنچه گفته که
 این پنج اگر طعمی دوا نشیند
 بین چراغ خن و ادوا
 شش و سبوی حرات کرده
 آنکه بگوید
 باشد چه عظیم الایم و دلیل است

و بدترین ادویه است و مغزش بیخایله است مگر به حال آمده مگر بعضی امر جوشد بد الحاره را نباید
 داد واهی بکسر باد موحده و با وسکون یا تحتانی اسم سفرجل است بهیچتر بضم باد موحده و
 با واد و فتح جیم فارسی و خفاده و فتح تار فوقانی شد و وسکون را در همله و بعضی عوض واد
 یا تحتانی نوشته اند یعنی بهیچتر سر و گران ملین و مقوی و فراینده اخلاط ملته بعربی
 مافوع گویند و کهنه بی و گلن بول نیز گویند و در کاف بیاید بهیچ تر و ر بضم باد
 موحده و خفاده و کسر واد و یا تحتانی مجهول و خفاده نون و فتح تار فوقانی و وسکون را در
 همله و فتح واد و وسکون را در همله نانی چون متواتر یکماه خورد و جوانی افزاید و بوی سیاه شود
 و عضا مستحکم گردد و در فوت افزاید و اگر چهل روز خورد از بدن بوی خوش آید و از
 عرق بدن اسهال نماید و بعربی سناسکی گویند بهر امر بکسر باد موحده و خفاده و فتح را در همله
 و وسکون الف و فتح تیم و وسکون را در همله نانی غسل است که سفید و شفاف و صاف باشد
 اگر این است و دافع کربت است و بول غلیظ کند بهر آنکه فتح باد موحده و خفاده و الف
 و نون و کاف فارسی اسم قنبر است بجایان نیز گویند تری و تلخ و گرم و سبک با بضم و مشتهی طعام و
 دافع فساد بلغم و سورت بی شعوری بسیار گوئی و گاهی از افراط پ احداث میکند و بد
 کسی که زهر خورده باشد صاحب دار اشکوبی مینویسد که در جنگا لامعاری میساختم و حی فتم
 که بران این کتب بکوب بود و نیز نوشته بود که مهاد بود همیشه استعمال میکرد و اساک فریادی
 باه که دست بسبب همین کتب بود و نیز صاحب دار اشکوبی مینویسد که من هم همین ترکیب ساختم
 اکثر فرایده که خریدم و یا فتم بکوب بهر آنکه شست بل بر بل شست نوله در هنگام که قدم در منزل نثره
 باشد که زبان بندی بکوب بهیچتر گویند بضم باد فارسی و فتح کاف و در هندی کسرون و فتح
 جیم فارسی و تار فوقانی شد و وسکون را در همله این عبارت از اول تحویل میده است

ببولن این پنج بطلبت خود و
 عدم اخلاط خنچه نامی را به
 شش آنکه بگوید
 در کمال صلابت بر کشت باشد
 زیرا که استوار دلیل استوار فتح در
 جمع اجلاست و نیز اگر ظاهر آن
 در لون مخالف باطن بود دلیل
 آنست که کربت علاج استفاده
 اندوه است بهیچتر آنکه اگر جامع
 ۲۵

صفات حسن باشد بر چند کلمه
 بود و نیز در الکفایت که یک باشد
 بول بسیار کمتر است و اگر جامع صفات
 حسن بود چند آنکه که یک باشد
 بهیچتر و در هندی کسرون و فتح
 راز نفوسات و غیرات که مزاج
 اورا غیر کند محفوظ دارند چون
 عبادت شک و چند بدست
 و فضل و کاف و در هندی کسرون و فتح
 در کربت نام یاران و آب دریا

در آنکه در کرم خورده بود الا
 مطلقا سوراخ نداشت
 باشد و در نبود و هم آنکه
 و انشال اینها نام آنکه
 در آنکه در کرم خورده بود الا
 مطلقا سوراخ نداشت
 باشد و در نبود و هم آنکه
 و انشال اینها نام آنکه

در اعضا مولود بر آن
مازماست یا چرمی صلبه
و مولای بارده خضر زیا بدو
سبب از افسست و نک
خوردن نریند طبعیت
نیشای خود را می باید و است
منشود و خلق را طوباست

معرض لم يبق وديوان
معرض ميرسيد وديوان
محمد از غزل
بسی چند نکر از در تار تار
کای ترش و ی میگرد
بلک در دست
دیگر از غزل

فاعل فوی کرده و منفعل
 صفت بیکل وجه دفع می یابد
 و نیز بخار این بخار جبهه کل و
 تطیف حرارت طبع هم در ظاهر
 بدن از یکد و هم در باطن آن
 اما اثر او در ظاهر بدن پس با نظر
 که در بیرون بدن تفتع می
 میکند در طبعانی را که بواسطه
 حرارت بخار و فانی و کلان پیدا
 کرده از استات بدن بر آن آورد

و یا تختانی مجهول و خفایان و تاد فغانی و قسم دوم تو بکام و قسم سیوم جل نیست قسم چهارم
 ابل هر چهار سر و دافع اما س عضاد و بوسیر و در فرج زمان و مایل و شور و جوشیدگی سار
 و دشواری جل و منفست شکشانه و دافع فساد باد و بلغم و خون اما جل نیست مخصوصه
 قابض شکم و تهاخ است و ابل مخصوصه دافع فساد هر است یل بکبر با موصده و یا
 تختانی مجهول لام بنی رای یل سرد و سبک و دافع فساد بلغم و صفراء و زهر
 یل و بل بخد ف یار اسم ثمر نهال صحرائی است مشابه بسف جل
 تخم می از تخم ریحان بزرگتر است نهال او راقم دیده است بقدر وخت بکاین هم میشود
 و برگش نو که در طویل و عریض میشود و نوعی شاخه برگ تنگ دارد و بر سر شاخ بار یک
 سه برگ بود و بعضی نوشته اند که عمر ویدگی است و از لفظ رویدگی متبادر میشود که خست
 نیست و اصل این در صحرائیست و بعد از آن در باغها هم کاشت کرده اند باغی از نسبت
 صحرائی خورد میان او را خالی کرده برای ماس شستن و بجهت کار می گیرند می کنند
 بالجملة در بلاد هند شهر است تنخ و زخت و اندکی شیرین است و گرم و تر و رسیده او گران
 است و بلغم و صفراء و باد افرا و در هضم و شکام هضم سوزشی در معده پیدا کند و اگر سنگ
 کم نماید و شکم بندد و خامش سبک و قوی دل و سایر اعضا و حاش شکم و شتهی هضم طعام و
 دافع فساد باد و بلغم و بجهت اسهال سده دیگر او به سبب استعمال راقم در باد بسیار مفیده
 بیافتح باد موصده و یا تختانی و الف اگر او را بکار و جوین و سج کنند خون می کشی بخورند
 که او عوده بسیار میکند عوده او را فووش شود و دیگر عوده کند مراره او را اگر ناشکر بودگی
 بدیند خوشتر شود و پیش مردم سوز و بچین استخوان او وقتی که قمر را اند نور بود بر کوهی که از نور مجنوب
 و لها گرد بر بکبر باد موصده و یا تختانی مجهول در راه ماله بنی کنار کلاش شیرین است سرو

۴۸
 الما از آن در باطن بدن
 است که از تنفس استنشاق
 و پندیدن اندر سردی
 در بلغم و الف و هم و طبق و نصبه
 و بود قلب برسد و این بخار از راه
 سبب انباشتنده و بجهت جاردین
 در می آید و طوبات عظیمه را که
 اندرین محال تنفس و شست
 از یکد و د سائل باخته دفع
 صیبا پس خفین ظاهر است
 که هیچ جاز از بدن نیست که
 این بخار و دان تا بسیار
 مشکف کیفیت خاچج
 صیبا نیست و این کیفیت
 ناپان منتهای میاید
 سبب نواته و دود

امطلقاً غایبی باشد چه از نوبتیدن این
باینجا اظهار است شود و یا غایب
غایب در وقت نوبت
خود می شود در وقت نوبت
دیگر نوبت

باز در این کتاب میگوید که در این کتاب
 میگوید که در این کتاب میگوید که در این کتاب
 میگوید که در این کتاب میگوید که در این کتاب
 میگوید که در این کتاب میگوید که در این کتاب

لیکن در خواص قریب به اندک اندک تطویل کرده نشد و درخت بندهست طول و جنت
 آن مثل و درخت بندهست جامن و پهلوی بطول گز و بعضی پهنای چهار انگشت و قو بر تو از زبان
 او مثل پیه برآید و تخم او مثل تخم سرس بطعم رخت و شیرین و معتدل در گرمی و سردی و داف
 آما من عضا و فساد خون و ضیق النفس و تشنگی و غثیان و بی رغبتی غذا و گلشن و صلیح بلغم و خون
 و صفرا و حالب اسهال صفراوی و دافع سوزش معده و شربش نافع فوق و صلیح فساد
 خون و صفرا و بعضی سرد نوشته اند و در و نهتری آورده که استعمال قسم اول اولی است مالکوت
 بیار فارسی و الف کسر نام و با نختانی مجهول و فتح و او و سکون و فوقانی و قسمی از و با و
 و او و بندهست قسم اول شیرین و معتدل در گرمی و سردی است گران و دافع فساد و با و
 صفرا و قسم دوم شیرین تر از اول است و در همه خواص موافق با اول الا آنکه مسکن تشنگی است
 یا که بیار فارسی و الف کاف و سکون و مملو و معوض را مملو نام نیزه یعنی پاکل و درخت
 بزرگ بندهست خوش سلیقه و درخت جامن برگش مشابیه برگ آبکی و از و عایض و طول
 و مطهر و در او زرد و بعد از کچین شود و در شایه بسبب لایتنی گردد و در ابتدا سکون بر شفتا و با و
 سحر و دافع و با و با و در و در و بلغم و صفرا و آس جوشیدگی ساری یعنی قروح عیال
 و در او و نیزه با گوشت برشش بود و در سردی او مقوی دل و اشتها و قاص صفرا و مری
 او را خصوصیت در دفع طحال مشهور بانی الکس بیار فارسی الف کس و سکون و سکون و نختانی و
 مملو و دفع میم و لایم و سکون و در او نهیست گرم گران و دافع فساد و با و و رسیده آن صفرا و
 افزای سیری بیار فارسی و الف بیار فارسی ثانی و کسر و مملو و سکون و نختانی یعنی درخت
 شمشاد سرد و بر او زنده زنگنه دافع فساد و بلغم و صفرا و خون یا و بیار فارسی
 و الف کس و در او نهیست و اما نیزه و لایم و سکون و دافع فساد و با و و بلغم و حن و با و و تب

باز در این کتاب میگوید که در این کتاب
 میگوید که در این کتاب میگوید که در این کتاب
 میگوید که در این کتاب میگوید که در این کتاب
 میگوید که در این کتاب میگوید که در این کتاب

۵۰
 در این کتاب میگوید که در این کتاب
 میگوید که در این کتاب میگوید که در این کتاب
 میگوید که در این کتاب میگوید که در این کتاب
 میگوید که در این کتاب میگوید که در این کتاب

در این کتاب میگوید که در این کتاب
 میگوید که در این کتاب میگوید که در این کتاب
 میگوید که در این کتاب میگوید که در این کتاب
 میگوید که در این کتاب میگوید که در این کتاب

است که جدید پیدا شده
 چون از شک از امر اسطر
 فایده بیان کنیم چون
 نافع این پنج چیز
 و در زمان حکام تعذیب
 بود حضرت ایزد تعالی

معربى زیستن است و اهل هند با انواع استعمال میکنند کشته او را نیز استعمال میکنند و
 باعث خطر عظیم است زیرا که چنانچه باید کشته شدن آن مشکل است و نیم خام سر را با مضر
 خاشا نقد رتی و نیم رتی و زیاده از آن استعمال میکنند بعضی را اسفنج می خشد
 و پیاله از نویر می سازند و شیر را درون او داخل کرده می نوشند باعث از دیاد خوردن
 شیر میشود گویند قدری از زیتون در آنجا جوش نمودن شیر در پارچه بسته اندازند یا می آید
 و یک سر او از نویر چنانچه در میان شیر و زیتون فاصله قلیلی باشد و آن شیر را بخورند در تقویت
 باه و مزاج منفعت عظیم نماید و اگر کسی پار نیم خام خورده باشد و او را آلبه و بشور و لهت
 جذامی پیدا شده باشد باید که یک عدد دخت نیل سلم از پنج بر آورده قطعه قطعه کرده در
 ظرف کلان در آب بسیاری بچشانند بعد صاف نموده یک پیاله از آن آب ناشتا
 بخورند بعد از نیم گهری باز یک پیاله دیگر بخورند همین قسم تا شام خورده باشند و غذا در روز
 پنج نخورد و همیشه آب از راه بول بر آید و دیگر در کفایت میکند اگر حاجت افتد روز و یکم
 استعمال نمایند و بول را در ظرف برنجی یا چینی بکنند تا با پار بنظر در آید و بعضی اغزه این
 ترکیب استعمال نموده اند و منافع آن مشاهده کرده اند یا تنها بفتح باه فارسی الف و بفتح
 تار فوقانی و خفا را هم بسیار است یا به بفتح باه فارسی الف و فتح را به هندی سکون هاء هندی
 باین اسم که در دیار معروفست خواص او را کتب معارفه نموده اند و بدین مگر خواص این باره سنگا
 نوشته اند و بدین ارقام هر قویب هم اند و با جمله گوشت یا تره یا استحالید هم بر ریح الانحر است ولی نوشته
 و گرم بابل به بویست خصوص خشک آن اسم باره سنگا است یا پر به بفتح باه فارسی
 و سکون الف و کسر باه فارسی ثانی در اد همله و سکون هاء اسم خباز می نوشته اند یا تر
 بفتح باه فارسی الف و کسر باه فوقانی و سکون را به همله شهر هم مولا است و در کتب

مقدار علاج او را که پنج چیز است
 مقدار طهوری غیر منبر بندگان
 اشکال ساخته آن ربی ارکیم
 و در دیان بنخ در مرض اشک
 خلیفه است چه اشکهای زن
 کبریا و در روزال یافته بین بن
 بهوشه انکی از سوزین نشسته
 که مراد از اشک در صفا دی نیست
 که اطفال از آن بجز بگویند بلکه اشک

ضیبت کار سحای نوشته
 تنغن بهم بر سر و طبیعت از
 بجا عضو با بطن آن دفع
 بکنند خواه که در هم برسد یا نه
 و خواه حاجت نمود با و این
 بر چهار نوع ظاهر میشود
 آنکه بویست شهر با هم رسیده
 رنگ بزرگ و چون شکاف شود
 این بوی با سفیدی چون آب
 و کنار آنکه دارد و نیایش
 بسیار عین اود و لوح
 و در آنکه از بویست آمده
 در کمال با بوی چون آب
 و در آنکه در ساقها و شکاف
 ظاهر شود بعد از آن

از روز در میان خوردن این تخم کدو
 و از آن تخم کدو که بپزند و در آب
 کهنه بپزند و در آب کهنه بپزند

این تخم کدو که بپزند و در آب
 کهنه بپزند و در آب کهنه بپزند
 و از آن تخم کدو که بپزند و در آب
 کهنه بپزند و در آب کهنه بپزند

بدیند از زهر باطل گردد و پیش کسی که این تخم کدو
 در آب سبیده بخوراند برای درد معده و یبوست
 و فاجع را مفید می آید و اگر کسی غشی و بیوشی افتد دندان
 را سوده بدستور بخوراند و از پیشانی تا بر ستگاه موی اندکی موی ترشیده کلک زده
 قدری از این سفوف بریزند بیوش آید و نیز زهر مار و حشرات الارض را دفع نماید و اگر خون
 از زخم بند نشود باید که سفوف این تخم اندکی درون زخم بیند و هم بالا زخم چسبانده
 بند بند خون بند گردد و چون از آمدن تب لزه بقدر چهار گندم در آب سبیده بخوراند
 تب لزه را بیل گردد و یا کم نماید نیز همین قدر برای عسر و ولادت بسیار مفید است حتی که
 اند اگر طفل برآمده باشد و بخورد و بر آید و بجهت اقسام اسهال مفید و اگر این را در دهن
 بلغم از سیننه پاک کند و زرد را دفع گرداند و اگر این تخم را ورق درق تراشیده در روغن کنجد
 کنند بعد از آن ببالد خارش آتشک و خورد آن بر طرف سازد و اگر کسی بیرواده شهید و بیرون
 افتاده باشد این روغن را بر دهن او به انداز مذکور و در دهن زهر باطل گرداند و اگر کسی
 دست و پا بسبب فالج شل شده باشد این روغن ببالد و دفع آید و اگر زنی راجض نباشد و بوزن
 هفت هشت گندم تخم مذکور را سوده و در نفع بسیار نماید و اگر از زخم رگ کسی منقطع شده باشد
 با بزدن میان هر دو سر آن رگ سفوف این تخم بر کرده وصل نموده بند نماید درست گردد
 و اگر جانور زهر آید یا مانند آن بر عضوی چسپد و پایهای نیشبهای او در گوشت خورد
 و سوزش بسیار شود این تخم را سبیده ضا و نمایند شفا یابد و برای تقویت باه بست و بچکانه
 رازیه ریزه کرده در باقانا شراب به انداز مذکور و پانزده روز در گریانگاه بدارند بعد از آن هر روز
 بوقت شام یکانه عرق آن خورده باشند نفع بخش و بجهت رسولی باب سبیده مکرر طلا نمایند

افزون است با آن را بپزند
 و در حشرات غریبی را از اندرون
 جسم بسیار جمع سازد و این
 جسم قوی بنیاید و این
 جسم قوی بنیاید و این
 و در حشرات غریبی را از اندرون
 جسم بسیار جمع سازد و این
 جسم قوی بنیاید و این

بسیار در میان تخم کدو
 و از آن تخم کدو که بپزند و در آب
 کهنه بپزند و در آب کهنه بپزند

روح از هم پانصد و از آنکه
 چوب خنجر خون را با
 ساخته و ادویه های فاسده
 را دفع کرده روح در بدن
 بخون از احتیاج
 بخون افیون نمیشود
 فایده در تفکات و کسب
 صلب میشود و عظیم میگردد

اقتاب بر فوج را بکند
 این پنج بصورت نوعیه خوانند
 که اخته بر طرف بکند فایده
 این پنج در سلطان مادران
 بکند و از آنکه سلطان مرخص
 بنایت خطراک است اگر احیان
 بر طرف نمیشود در سلطان رحم
 موجب آن میگردد که صاحب
 حال نمیشود و اگر حامله گردد متولد
 ۵۵

زنان عیال می بزرگوارند در دوزخ
 این علت این است که اگر صاحب
 استعمال کند فایده عظیم یافته
 از آن خطرها خلاص میشود و
 این در عاقل حکیم عماد الدین محمود
 نوشته که عورتی را سر سلطان رحم
 بود و کسب بهت سالی تقریباً
 دو واسطه آنکه مرضی در کمال
 صورت بهت عظیم بود

تحلیل نماید راقم در مضیه و در شکم بقدر و داشته و زیاده و کم از آن در کلاب سائیده استعمال
 نموده نفع کلی بخشید و در سفری طعام شب گذشته بودند و چند کس صبح آن طعام را خوردند
 همه مانی نمودند و قی بنده می شدند و بر اعضا بعضی اثری مکتوت و ترکی ظاهر شده بود و در
 دیگر پاره نبود و الداجنه غفر الله له عین و در کلاب سائیده با وزن مختلف استعمال
 نمودند نفع کلی بخشید و در صورت کم قی بند نشود مگر استعمال و در نمایند اخرا لامر قی بند
 شود و چون بفتح با فارسی ضم با فارسی ثانی و سکون و او و فتح تا فوقانی بنده می سکون
 چون نباشد بقدر که زیاده و کم از آن شاخهای باریک را در برگش بقدر یک گره نوک دارد
 و آنها بقدر و از غلبه التقلب در ابتدا سکون سبز و آخر سرخ رنگ میگردد و رنگ گونگی و بالا
 و آنها خلط باریک بود بر گها و اگر گرم نموده بر او رام بنده تحلیل او رام نماید و پنج او را
 در آب سائیده در مایه و با ناز و یا فیتله آن اندوده کرده و در سوراخ مایه گذارند و در چند
 روز مایه و زخمها منحل شود **فصل الثانی الفوقانی تهیون** بکسر با فارسی
 فتح تا فوقانی و خفا و او و فتح و او و سکون نون اسم برشت برنی است پیاپی بکسر با
 فارسی سکون تا فوقانی و با فارسی ثانی الف و فتح با فارسی ثالث و در جمله الف ثانی
 فتح و در و سبک قابض شکم و دفع فساد و بلغم و خون سوزش و عضا و گردش سر و تشنگی
 تپ با و انکیزه فارسی شاهتره گویند پیاپی تا فوقانی و الف و فتح شین
 بجه و اسم فایده است پیم بکسر با فارسی و شدیدا فوقانی و فتح آن سکون از هر جمیع
 حیوانات است گرم و خشک و در دیگر خواص میان خود تفاوت دارند از هر که بر بخورند در و کرده
 دفع شود و اگر با کافور و روغن بادگاد و در گوش کنند و در دندان بر طرف سازد و اگر بر ناف
 کودک طلائع نماید شکم را در زهره گاو و در گوش و دندان که بر انداخته سکون و در ریحی بلغمی نشاء

از دندان منهدم آورد
 با کلنه لاف شد
 با کلنه لاف شد
 از دندان منهدم آورد
 با کلنه لاف شد
 با کلنه لاف شد
 از دندان منهدم آورد
 با کلنه لاف شد
 با کلنه لاف شد

لکھنؤ : عواد کیفہ

است بموفق خارج می سازد
فایده بیگویند که این بسبب
استفاد را نیند است حکیم عماد
الدین محمودی نوشته که این گوی
می تواند بود که بسبب استفاد اوارام
صبله سوداویه کبد به بی طحالیه
باشد چون درازاله بسبب آن
فی محله نازیری دارد و نه نیست
۵۶

جواب شد که در طب این
عادت شده و در طب این
بسیار است نفع معتد به
دارد و ضرر نومی دارد
چیت اگر آنقدر که عرض
و اورا که او می کند ضعیف
آن ز طب میکند انتهی
بافالو و نیز از کلام کبیر
موی البیستفا و نیتود

این پنج در فاجع است
 که اگر استغفار یا فاجع
 در آنجا بوده باشد
 این پنج را بکلی از یاد
 ببرد و بعضی بگوید
 این پنج را بکلی از یاد
 ببرد و بعضی بگوید
 این پنج را بکلی از یاد
 ببرد و بعضی بگوید

نیز استعمال شده و عوق از این کشیده نیز استعمال میکنند و فقیر شخصی را این ادویه معالجه نموده که
 هرگاه او را تازه و سبزی میزدند نفع کم میکرد و قبض نمیداد و هرگاه خشک نموده میدادند بسیار
 نفع میکرد و قبض نمی نمود و پیر خبثی بضم باذ فارسی و تشدید تا فوقانی و سکون را در هبله
 و فتح جیم سکون نون و کسر نون و یاو تختانی اسم پهلنا پنجمی است **فصل الساء الفوقا**
 هندی پشول بفتح باذ فارسی ضم تا فوقانی هندی سکون لام ثمره صنوبری
 شکل نهال میاره دار هندی است مشابه به کندری و کچوری و اکثر در زراعت مقبول
 بکارند و از آن ناخوش می سازند تنها همراه گوشت میخورند گرم و تیز و هضم و مقوی دل
 و بهیشتی طعام و دافع سرفه و فساد خون اخلاط ملته و تب و دامیل و ثور و قاتل کرم شکم
 و برگ آن سرد و دافع فساد و صغرا و میاره آن دافع باغم و بیخ آن تند و ملین و ثمره و دافع
 فساد اخلاط ملته در تقویت معده تجربه راقم هم درآمده و مزاجش معتدل در گرمی و سردی
 بیشتر بفتح باذ فارسی کسرتار فوقانی هندی یاو تختانی مجهول و راو هاید الف میگویند اسم
 زردی است و آن نباتی است که در آب و کناره در بار و دید از آن بویا سازند و در آن
 آن بقدر قاست انسان زیاد از آن عوض از زیاد از یک انشت است خاکسترش
 بسیار نجف و سرد و خشک اگر بر جراحتها باشد خشک گرداند و اگر در سر که ترک و خشک
 ساخته سائیده بر ناصور پند نافع آید و خاکسترش برای آکله و نفث الدم نیز بکار آید **فصل**
 الجیم ج بفتح باذ فارسی و سکون جیم که بحر بی کاسر و حیر گویند قلمی کلتهی است **فصل الملان**
 الملهه بدینی بفتح باذ فارسی سکون ال مهله و کسریم نون سکون یاو تختانی
 یعنی کل کنول خور و شیرین سرد و گران و بهیشتی طعام و قابض شکم و دافع فساد و صغرا و ملغم
 و خون زهر بحر بی ملو و گویند پیرم چهار فی بفتح باذ فارسی سکون دال مهله و سیم و جیم

این پنج را بکلی از یاد
 ببرد و بعضی بگوید
 این پنج را بکلی از یاد
 ببرد و بعضی بگوید
 این پنج را بکلی از یاد
 ببرد و بعضی بگوید
 این پنج را بکلی از یاد
 ببرد و بعضی بگوید
 این پنج را بکلی از یاد
 ببرد و بعضی بگوید

این پنج را بکلی از یاد
 ببرد و بعضی بگوید
 این پنج را بکلی از یاد
 ببرد و بعضی بگوید
 این پنج را بکلی از یاد
 ببرد و بعضی بگوید
 این پنج را بکلی از یاد
 ببرد و بعضی بگوید
 این پنج را بکلی از یاد
 ببرد و بعضی بگوید

این پنج را بکلی از یاد
 ببرد و بعضی بگوید
 این پنج را بکلی از یاد
 ببرد و بعضی بگوید
 این پنج را بکلی از یاد
 ببرد و بعضی بگوید
 این پنج را بکلی از یاد
 ببرد و بعضی بگوید
 این پنج را بکلی از یاد
 ببرد و بعضی بگوید

مودافسه میخواند کرد
 یافته باشد چه بر جبین رخ
 کوفت بود یا رخ از آن
 ساخته کرده و اگر رخ نهایت
 رساله خود تفریح بیان
 نمودن رخ بسیار یافته و در
 از ماده نیمه علم از رسیده

فارسی الف و فتح را مهمله و کسرون و سکون یا تحتانی قسمی از کل نیلوفر کم برگ است سر و سبک
 و وافع فساد بلغم و دشواری بول سخت کننده پستان زمان بعضی از اقسام این در کاف
 بیاید پدم را کسبج با فارسی و ال مهمله و سکون نیم فتراد مهمله و کاف فارسی
 شیرین رخ و سر و بلین و نفوی چشم و مصلح و بهی مفرد و وافع و مایل مشهور و فاد
 زهر اسم یا قوت سرخ است پد لوان بکسر یا فارسی سکون و ال مهمله و ضم لام و سکون و او
 و نون و عوض ال را مهمله نیز در بعضی کتب آمده است یعنی بر نون قسم لوان است و در بحث
 لام نوشته خواهد شد پدم بفتح یا فارسی و ال مهمله و سکون سیم اسم کول است **فصل**
الرا ال مهمله و پیلو بفتح یا فارسی و سکون را مهمله و کسر یا فارسی ثانی سکون یا تحتانی
 و ضم لام و سکون و او شجره اراک است هندی سر و وافع جرب و خدام و بو اسیر و فساد
 خون بلغم و صفرا پر شش پرنی بکسر یا فارسی و ال مهمله و سکون سیم بفتح یا فوقانی
 هندی و با فاکر ثانی سکون را مهمله و کسرون سکون یا تحتانی و او هندی شیرین
 گرم و سبک است و حابس اسهال آجی و خراش روده و سوزش عضواتشک و فساد باد و بلغم و
 صفرا و غشیان تری و نهتری آورده که فرة نیز وارد و دود و مرفه و استسقا را نیز و ور کند
 پرو ال بفتح یا فارسی سکون را مهمله و فتح و او و الف و لام اسم مر جان است و خواهر کن
 در کاف بیاید پرنیک بضم یا فارسی سکون را مهمله و فتح یا تحتانی و خفا و نون آخر کاف اسم
 اطفا الطیب است پرتیک بکسر یا فارسی سکون را مهمله و فتح یا فوقانی و خفا و سکون
 کاف و فتح یا فارسی سکون را مهمله و کسرون سکون یا تحتانی اسم پر شش پرنی است پرنان
 بفتح یا فارسی و ال مهمله و الف و فتح نون و ال مهمله و الف اسم هباید است پراساسنی بفتح
 یا فارسی را مهمله و فتح سین مهمله و الف و سکون را مهمله و کسرون سکون یا تحتانی گرم

در بدن فساد بیشتر اعداات بسیار
 بخلاف اگر کوفت بود رخ بر و ف
 مرض قادر باشد چه در عضو
 رخ ماده مرضی بجا میماند و اگر
 رخ چینی مطلقا سرخ ندارد در طو
 فضیله در وی بسیار است و فور طو
 زکوره سبب فانی که استسقا را که طو
 است زیا و فضا بد باعث نقصان
 میشود و اگر فی الجمله سو اخلاص
 ۵۸

باشد جامع با بعضیات مستعد
 رطوبت فضلیه و تحلیل فضا و بد
 و در استسقا و فاج نافع و خالت
 از نازنین و استسقا
 یکی از نازنین است که بک
 حکیم عماد الدین میگوید که در
 چینی در فاج و استسقا نافع
 از آن سبب که بک و در سنجی کرده
 مطلقا سولخ نوشته و در کمال
 خوبی بوده این سبب چون بخاطر
 این فضا که بک و در فاج
 که در استسقا و فاج نافع است
 و در رساله حکای و نکات
 شده دیده بودم که بک و فضا
 که در استسقا و فاج نافع است
 و در رساله حکای و نکات
 شده دیده بودم که بک و فضا

بعضی
 که در استسقا و فاج نافع است
 و در رساله حکای و نکات
 شده دیده بودم که بک و فضا
 که در استسقا و فاج نافع است

در وجه الور که از تبرک
 سکنونی باشد جهت آنست
 که در وقت مدد بواسطه لطافت
 خا بر مویات غلیظه که جسم
 لطیف نمیشوند و بخار و عرق
 شمع بیکدیگر در وجهین است
 سبب نفع این خج در عرق
 انسا در وجه انفاصل با یکدیگر
 این بر دو مرض غلظت و
 صحت از ماده وجه الور که
 است فائده نفع این خج
 در تب ریح جهت لطیف صلاح
 خون از آنکه کیفیت سودا و بیه
 از اخلاط و اعصاب است و این
 سبب در او و این نفع
 است فائده نفعش مرض

شد و الف و کاف فارسی نام کلی نه است شیرین سرد و دافع فساد خون صفرا و بلغم
 پنکف تج باد فسی و خفا و نون کاف بحرانی و جل و بفارسی لائی گویند سرد ملین و دافع
 سوزش اعضا و کسیر و اما س اعضا و پندول بکسر با فارسی و خفا و نون ضم وال نه می و او
 بمحول و لام یعنی گلی سفید که خانه را از زو سفید سازند شیرین سرد و تر و قابض تنگم و دافع سرخ با و
 و فساد صفرا و نافع امراض رحم و افورنده رنگ و رویند الو بکسر با فارسی خفا و نون و
 وال جمله نه می لف و ضم لام و سکون و او دو قسم میباشد سفید و سرخ سفید را عوام
 باین اسم مخصوص گردانیده اند و آن شیرین سرد و دیر بضم و بهی و دافع صفرا بود و قطیر
 البول حرارت و تشنگی بر طرف سازد مجروح و زدن نفوح آورد و عوض و او کاف نیز آمده
 یعنی پندالک پندال نیز آمده بر چه گفته نیز گویند و نوع دیگر اوروس که از این پندال
 نیز گویند و دیگر متکال و دیگر کاشته بال و دیگر هتا و دیگر رکال که رکبت کنند نیز گویند
 اینهمه پنجه شیرین سرد و خشک و نفاخ و ملین و حابس بول و ماده خام و دافع رکبت
 و منی بلغم و باد افرا و تقوی اعضا و دیر بضم و افزاینده شیر را بنده و قدر می تلخ است و گرم
 و کران و زنج و چسبیده روده و در عروق و در بوال صفرا و انگیز و شکام بضم تلخ و دافع فساد
 بلغم و حروف و اعصاب هر یک در مقام و بحث حرف او مذکور است هیچ چه شیرین و فست با و
 فارسی خفا و نون سکون جم فارسی کسیر فارسی فانی خفا و سکون یا تختانی و از جمله فنی هیچ
 و خست شیر و در پیل پلاس پیل گوارا که و برخی بجای پلاس و خست سرس بنشیند شیر اینها
 قابض شکم و نافع و یا بل و شور و اما س اعضا و جوشیدگی ساری امراض فوج زنان و
 افزاینده منی و شیر زن و مجرب استخوان شکسته و برگ اینها سرد و بک و تر قابض شکم و دافع
 فساد و بلغم و باد و خون و آثار اینها نفاخ است و دافع رکبت و دافع و فساد و بلغم و نفاخ

۴۱
 که از این جوی سفید گویند
 از باعث تجلیل و تخریب و ملین و
 فوس هم جلد و تصفیه خون
 از آنکه درات و شوا است فائده
 این خج و بهی و کسیر و فست با و
 باشد و دیگر امراض مفید بسیار نافع
 است چه حد و فائده از آنکه در عروق
 سودا و بیه و این خج و دافع
 این سودا و بیه و این خج و دافع
 نافع و بیه و این خج و دافع
 از

در پس و دیگر امراض
 فائده این خج
 که در بکسر او بر لاف
 باین بول و بیه
 با فیل و نفعه در آن
 فساد و فانی و حجامت
 بکسر و دشت بعد از

فایده چو غنی در کس
 در این کتب را به بخار
 نظر است کند و در چند
 از این کتب را به بخار
 که بعضی از کتب برین
 بنویسند با کمال
 حسن و کمال

وق مطلقاً فایده میکند چه از این
 حشمت و جرات را به نام آن
 بنده و دوست می افروزد
 فایده این سخن در اکثر اقسام
 اسهال مفید است که به اسهال
 ضعیف فایده باعث اوقاف
 اسهال شده بعلت اوقاف
 اگر در اسهال که استیضار
 این عصب بنده و اسهال بولست
 ۶۴

بفتح باء فارسی خفان و نون جیم فارسی الف و فتح بیم و سکون لام عبارت از ترکیب این نیست
 و ترکیب آن از ترش و کنار و جوهر اسچکول بفتح باء فارسی خفان و نون جیم فارسی ضم
 کاف سکون و او و لام عبارت از ترکیب پیک و پیلاد و جات چتا و توتنه شسته طعم و دافع
 فساد بلغم و نفخ شکم که به در متاثر حادث شود و با و گو که داخل بیلو چچول بفتح باء فارسی
 و خفان و نون جیم فارسی ضم بیم و سکون و او و لام بزرگ است و خورد و چچول بزرگ عبارت
 از ترکیب پیک و گوشت و با و ل و کاس و مری و بونا که بطعم تلخ و زخمت و گرم سبک
 مشتمل و که از ده پیله و دافع فساد بلغم و باد و تنگی نفس و چچول خورد و عبارت از ترکیب
 که گوهر و وسال برنی و درشت برنی و برشتا و گنای بطعم شیرین معتدل و گرمی و
 مقوی و اعضا و دافع فساد صفرا و باد پیاله بفتح باء فارسی سکون نون یاد تحت
 و الف و فتح لام و با و کتب به زرد الوان و درختش خست لیمو و برگ بید آس و درخت
 سبز باشد و در چچول سبک پیک که جوهر کسیر باء فارسی خفان و نون سکون ال جمله بندی و
 فتح کاف و خفان و جیم و سکون و او و در جمله بیم که جوهر بید و او سکون بیم است و خوش طبع
 قوی خست تال و مانند دار که دست بدان آن ساید قویب تها و او برگها و در طویل و سخت
 و از آن بویا می سازند هر دو شیرین سرد و تر و سکن در وضرب و سقوط و دافع فساد خون
 و باد و صفرا و ضعیف لیکن قسم اول قویتر از قسم دوم و دیگر اقسام است پیک که جوهر اکثر از
 طرف ملان شسته می آید بویا بر طبع تها و او در و طب که از طرف که می آید در قوی
 باه و کرده و پشت و بقویب سده و دفع برو و ت مزاج تجر بر سیده و موله خون است
 و پیک که جوهر قویب طب و خواص و کثرت خوردن آن سبب احتراق خون مگر متادین پنا
 بفتح باء فارسی نون شد و هم زود است پیک که جوهر کسیر باء فارسی سکون نون و

این پنج ضرر را بنده و داده
 اسهال و ناز و طبع جاتی
 این نوع اسهال را جیس
 خوش طبع است و درین
 نوع این پنج عصب از جیم
 چنانچه بنده و اعلم اصحاب
 رسیده و اسهال را که
 فصل در بیان آن
 سزاوار خوردن پنج عصب
 که اسهال را که فایده می باشد
 از این کتب را به بخار

کمال است دفع بواسیر و اسهال
 و کمال است دفع بواسیر و اسهال
 و کمال است دفع بواسیر و اسهال
 و کمال است دفع بواسیر و اسهال

بود و در آخر شب بیدار
 و در وقت که عجم و الدین
 میگویند که اطفال کوبیده
 و در وقت که اطفال کوبیده
 و در وقت که اطفال کوبیده

و دال هندی و کسر را مهمل و سکون با دختانی و کاف اسم کول است پس بفتح بار فارسی
 و قون سکون بین مهمل هم که مثل است و بفتح بار فارسی ضم نون و سکون بین اسم که است
 پنجاه نام گن بفتح بار فارسی خفان و ففتح جیم فارسی الف و خفان و نون نانی و سکون
 کاف قاف و ضم کاف نانی و سکون نون یعنی هر پنج اجزاء علیحدّه فابده دارد
 و عوض نون لام نبر آمده یعنی پنجاه نام گن یعنی حساب پنج انگشت و آن اسم از دست
 پنجاهی بفتح بار فارسی سکون نون و او مفتوحه و الف و کسر لام و سکون یا دختانی
 اسم هر جان است **فصل الواو پوی** بضم بار فارسی و او مجهول کسر نمره و سکون
 یا دختانی نمره سیاره دارد و نمره سیاه و نفیس دارد و سرد و نر است گران کننده چهره
 و آواز گاو و نر و منی افزا و دافع رکت است پو و کانیز گویند بضم بار فارسی و سکون
 و او و فتح دال مهمل و کاف الف پو و در ک بفتح بار فارسی و او مجهول و خفان و نون
 شدید دال هندی بفتح بار مهمل و سکون کاف قیسی از لوست پوی بضم بار فارسی
 و او مجهول کسر تا فوقانی هندی و سکون یا دختانی بایست بسیار خور و گران و بلم
 افزاست و از دیگر باسیها خور و تر و بطعم شیرین اند و دافع فساد اخلاط ملته و دیگر قسمی
 بسیار کوچک مقوی همی مشبه طوم و دافع فساد باد و سرفه پو و بضم بار فارسی
 و سکون و او و تا فوقانی هندی اسم نال است پو و کسر بضم بار فارسی سکون و او
 مجهول تا فوقانی و کسر بین حجه و راه مهمل و قسمی از کاف و رکت پو و بضم بار
 فارسی سکون و او و کسر تا فوقانی و سکون یا دختانی و فتح کاف و راه مهمل و سکون
 نون جیم اسم که پنج است پو و در ا بفتح بار فارسی سکون و او و خفان و نون دال مهمل هند
 و الف شیرین و سرد و در بضم و گران و مقوی اعضا و همی بفتح و دال و دافع فساد باد

و در وقت که اطفال کوبیده
 و در وقت که اطفال کوبیده
 و در وقت که اطفال کوبیده
 و در وقت که اطفال کوبیده
 و در وقت که اطفال کوبیده

۴۳
 و در وقت که اطفال کوبیده
 و در وقت که اطفال کوبیده
 و در وقت که اطفال کوبیده
 و در وقت که اطفال کوبیده
 و در وقت که اطفال کوبیده

و در وقت که اطفال کوبیده
 و در وقت که اطفال کوبیده
 و در وقت که اطفال کوبیده
 و در وقت که اطفال کوبیده
 و در وقت که اطفال کوبیده

قریب بعد از این سازد انداز
 شدت حرارت کم میکند
 فوسفور دار دهنست آنکه
 مزاج صفراوی الحما
 فصل این بنام
 مزاج سرد و تر
 کم تر و سردی

اسم و تنوعیت قریب نخبه خاص پوره خام است زرد اقم و چون عطریست دارد مقوی دل و دماغ است
 لیکن سیرج التعفین و حمی غفیه از و تولد کند و اورا بار یک اشیده مثل فالوده در شیرت
 گلاب نبات میخورند در تقویت دل و دماغ می افزاید **فصل الیاء التحتانی بیابا**
 کبریا فار و فتح یا تحتانی والف و بار موحده والف ثانی و خفان و نون و ین موله و الف
 ثالث بعضی نوشته اند که اسم باد آورد است و با جمله نباتی است مشهور قسمی از بانسا
 و هر دو صحرا و خرابها یافته می شود و خوش تاب قدر قامت انسان اکثر از و کوچک شاخها
 بسیار دارد و از پنج شاخها میروید برگش در ابتدا و کوچک طولانی نوکدار و چون ختنش
 کلان شود برگ هم عریض و طویلی شوند بقدر برگ جامن خارها برگه های شاخ او می باشد
 و گلش رنگین و دو قسم اول بی خار و گلش سفید و هر دو باد افر و صنفی خنجره کلو و دافع
 فساد بلغم و صفرا و خون سرفه و ضیق النفس و تب غشیان بر میو و جذام و دق و مسوک ارشاخ
 او بجهت تشدید لته و سمنان تجربه بعضی اغره آمده است و بیابان را ایتوی و سو مومی و دافع
 زهر و جرب مزاج گرم نوشته اند و سرخ باد و جذام دفع نماید پتیل کبریا فارسی سکون
 یا تحتانی و فتح یا فوقانی و سکون لام یعنی رنج که از ترا کب فلات موجود میشود معتدل
 در سردی و گرمی و خشک دافع فساد باد و بلغم و یرقان سبز و دو قسم بود یکی را پتیل گویند
 و دویم را سکون پتیل بعضی سرد نوشته اند پتیل کبریا فارسی سکون یا تحتانی و فتح یا
 فارسی یا سکون لام خست نیست بسیار بزرگ و شهبو و برگ بسیار دارد و در دور
 بقدر کف دست و نوکدار و نوک فرایند بقدر ربع گره و در میان برگها و اور کها تنفر
 و نمایان و در ابتدا و شنبه بود چون بخته شود مایل بر روی گردد دافع فساد و صفرا و بلغم
 و خون و مایل و غمزه و پوست و دخت او را بجهت اساک منی و غلط آن و تقویت کم روغ

اختلاط این طبعی گو که در وسط
 معتدل ظاهر نمیشود پس باید حکم عباد
 الدین محمود گفته که اصلاح پوست
 این مزاج کند منی بر نذر یک
 موی الیه توان دست و بطلان
 این نذر یک بقایان یافته باید
 دانست که نفع این بن در افر
 حاره بیشتر از افرجه بارده است

از نجاست که چوبی در فصل
 حاره را یا نفع است از حالب
 بارده اند اما اجار بارده را حالب
 بر اجار حاره بگویم بر اثر
 محو غفنه اما در دوی مزاج خا
 از ضرر نیست اگر گویند که حفظ
 صحت است و چنانکه نیست
 غالب بر طبع او حرارت و طوبت
 پس باید که موی را جان ح
 و این دوا بسیار نفعی است
 گویند که این دوا در بواسطه
 و دانسته است به طبیعت
 میشود بلکه احداث کفایت
 پس مزاج را از حرارت و طوبت
 که موجب اعتدال است
 بیرون می آورد و در ج

بالا نزاران میرساند که
 رتبه افراط است البته
 با قاعده اقامت بگویم که این
 کلام از حکیم عماد الدین
 عیون است که ثابت
 کرده آمده ایم که در طبیعت
 جویندگی غالب اجزاء
 بارده اند و باین است
 در طبیعت نیز حکیم بودی البه

رفتن آب از فوج زنان معه ادویه دیگر اقامت تجربه نموده بعضی نوشته اند که بفارسی درخت
 لزان گویند و فمرا و دو برابر بهاله و در فمه شباهت با بنجر دارد و پیلی گویند با صافه
 یا تختانی برسم اول و رنگ آن چون خسته شود نفش گردد و اطلاق این لفظ یعنی لفظ
 پیلی بطریق شترک لفظی گاهی بر فلفل را هم میگویند و وی بار درخت شل درخت توت
 و ثمرش مثل بویا در خلاف او در از فلفل میباشد و بعضی گویند که گوشت درخت مرج یعنی
 فلفل است قوتش تا سه سال باقی است خشک او تلخ و تیز و سنگام هضم شیرین و گرم و قوی و سبک
 و سهل و مهربانی دافع فساد باد و بلغم و تنگی نفس و سرفه و استسقا و جذام و برسی و باد و گوله و
 بواسیر و امراض سبز و خله و مشتبه طوم و صفرا و اقرا و نازه آتش شیرین سرد و تر و گران و فایده
 بلغم و بوی دار فلفل و بفارسی فلفل را از گویند پیلی و بکسر بفارسی سکون یا تختانی و ضم
 لام و سکون و او اسم هندی اراک نوشته اند و درخت صحرائیت بقدر طول نیره شب
 و شاخهای بسیار دارد و بعضی میگویند و بر گش تقدیریم که و باریک و فمرا و اریل
 بکسر با فاکر و سکون یا تختانی و لام و پیلیج با صافه جیم در آخر و فتح لام و جان نیز گویند
 گرم و سبک و یلین و مشتبه طوم و دافع باد و گوله و بواسیر و امراض سبز و فساد باد و سبک نشانه
 و فساد خون و صفرا پیدا کند و از جمله سبب است و ثمرش تلخ و سهل و دافع فساد بلغم و صفرا
 و سوزش اعضا و جذام و تب و گرم شکم و جوب پیلی که از و سوک سازند برای نفوشت
 آتش با تجربه برسد پیت بکسر بفارسی و سکون یا تختانی و فاد فو فانی قسمی از موی گشت
 در دوزخ و در بحث بیم خواهد آمد پیلی و بکسر بفارسی سکون یا تختانی و ضم سبن معمله
 سکون و او بوی برنخوت و بفارسی یکاک گویند پیلی که بکسر بفارسی ضم یا تختانی سکون
 و او و کاف و دانهندی یعنی شیر جانوری که بهار و زرایده باشد پیلی یعنی بفتح با فاکر

در طبیعت نیز حکیم بودی البه
 پنج جیبی باطل است و طوبت
 است که هر دو کیفیت را
 بسیار از چنانچه در رساله
 جویندگی بر حکیم بودی البه
 بیان شده و باین نقل آن
 کرده که بر سبب این حرات
 و طوبت تفاوتی در طبیعتین
 یافتند که در افراط و دیگر

۴۷
 است خوانند و باعث حفظ
 صحت خوانند گشت فقط آنکه
 احداث افراط حرات در طوبت
 خواهد نمود چه این شان در طوبت
 که حار و طوبت در درجه ثانی
 یا ثالث یا رابع باشد و این
 نیز از حکیم عماد الدین محمود هار
 در اول درجه اول گفت
 پس با قایل شد که حار و طوبت
 در درجه ثانی یا ثالث یا رابع
 است و در این احداث افراط
 که این پنج جیبی باطل است
 حرات در طوبت یکسان
 است که حار یا حار

نکته در فصل بیان
 که این که گشت
 است که حار یا حار
 حرات در طوبت یکسان
 است که حار یا حار

شود گاهی بشرط عدم حرکت
 گاهی بر یک انگشتان
 و گاهی بر دو انگشتان
 و گاهی بر سه انگشتان
 و گاهی بر چهار انگشتان
 و گاهی بر پنج انگشتان
 و گاهی بر شش انگشتان
 و گاهی بر هفت انگشتان
 و گاهی بر هشت انگشتان
 و گاهی بر نُه انگشتان
 و گاهی بر ده انگشتان

و فخر یا تختانی و او و کسرین مهمله و یا تختانی تائبی بعرابی لباً گویند مسن بدن و
 محک باه و سبد و مورث فواق و مولد حصاة و دیر بزم و مصلحت شیرین است پیاز
 کبکس باه و فتح یا تختانی و الف را بجمع بعرابی بصل گویند بطعم نیر و هنگام بزم شیرین
 و اندک گرم و در خاصیت برابر سیرست و بلغم افزا و دافع فساد باد و برای ضریک گوش
 بجز بر سیده قسمی است از و کوچک تر او را که بجن گویند تند و صفا انگیز و قابض شکم و دافع
 بواسیر و قسمی از پیاز که بعد از خشک شدن سفید میماند کاه پشته استن از او در خانه ابل نه پشته
 فواریار و دیگر خشرات از خانه میماند بسیار کبکس باه و فارسی فخر یا تختانی و الف را مهمله اسم
 جرو بخی است پیل اموال کبکس باه و فارسی سکون یا تختانی و فتح یا فارسی ثانی و لام
 الف و ضم میم و سکون و او و لام اسم پنج درخت فلفل است و گویند اعم از پنج و خوب خست
 اوست و بعضی نشه درخت غیر فلفل است و اندکی از پنجه از معنی لفظ در یافت می شود بجا
 که اول ندکور شد زیرا که مول اسم پنج است و پیل اسم فلفل است و تقدیم مضاف الیه
 بر مضاف و کلام هند شایع است تلخ و تیر و خشک و سبک و سهل و شوی طعم و باضم
 و دافع فساد باد و بلغم و کاهنده و در چشم آب منی می پاشند کبکس باه و فارسی سکون یا
 تختانی مجهول و فتح یا فوقانی هندی و فخر و الف که مثله نیز گویند و در کاف بیاید
 پسینونی بفتح یا فارسی یا تختانی و سکون سین مهمله و فتح و او و کسر نون و سکون
 یا تختانی تائب اسم چهار کاهلی است میج کبکس باه و فارسی سکون یا تختانی و جیم فارسی متعارف
 است سرد و دافع تشنگی و قابض غذا و مرض است و چون او را همراه گلاب و بید
 مشک نبات با شربت انار شیرین بخورند در تبرید و تقویت دل و رفع گرمی فوی تاثیر
 میگرد و چون یک بفتح یا فارسی کبکس یا تختانی و کسر یا فوقانی شده و سکون کاف

۴۸
 استحال چوبینی با بعد از آن
 فصد باید کرد که کمال فصد شود
 و ملاقی فصد چوبینی با بعد از آن
 است که فصد در میان آن
 این پنج صفت بسیار است اعتبار
 دارد مطابق اینجام یکی از
 ساختن نشه شخص را بعد
 از سازده روز که استحال
 این پنج صفت بود بی فصد چرا
 و در سیدگان کردم
 که اگر این شخص فصد کند
 باور سیدگان کردم
 که اگر این شخص فصد کند
 باور سیدگان کردم

و آن شخص از این پنج صفت
 و آن شخص از این پنج صفت
 و آن شخص از این پنج صفت

در اوایل اشک فصد
باده بول دریافت گردد
اندر فاع خطا سودا
کتبست و آن از
میان محلی لطیف شدن
او من گردد مراد از فنج
ملاحظه حال

در این کتاب که ماده
 بسیار غلیظ و کثیف و دوده است
 و در این کتاب که ماده
 بسیار غلیظ و کثیف و دوده است
 و در این کتاب که ماده
 بسیار غلیظ و کثیف و دوده است

پارچه را در ظرف دیگر بگذارند تا خلاصه در وجه بالجملة در تقویت باه و نسیم بدن تجربه
 رسید خصوص ایام استعمال آن غذا گوشت صرف از مثل کباب و قور و داغ و کوله
 ریاح و لانی سر و سگش قریب بکثرات شرب شیرین سر و در آن تفاح و بهی است
 و دافع فساد باد و صفرا و خون و دافع ضربه و سقوطه سینه و سوزش اعضا و دافع تشنگی
 و تخش شیرین سر و در بول و دافع فساد باد و صفرا و در فارسی خرمای و جوی و درخت خرمای
 هند گویند و در عربی دوم و صاحب منہاج گوید که دوم شجره المقل و نقل ازین بر می آید
 تا لیسیرتج تار فوقانی و الف و کسر لام و سکون یا ز تخمانی و سین جمله و فتح با و فار
 و تار فوقانی شد و سکون را ز جمله هم تا لیسیرتج و در ماهیه این بسیار اختلاف کرده
 اند بعضی برگ زیتون شسته اند و جمعی ریخ درخت توت و پوست درخت لسان الصافیر
 و بسیار است اند و صاحب تحفه بنویسد زرد منقشیت در خواص میان این و نیواج
 خطای نزدیک اند و کم و بسک و بهی شسته طعام و ختم و دافع تنگی نفس و سرفه
 و فساد بلغم و با و کوله و دوق تا نبر بفرستج تار فوقانی و سکون الف و خفان و فساد
 موحده سکون را ز جمله شوی به تاسف با ضافه الف عوض را ز جمله شیرین است و سبک بلین و دافع
 فساد صفرا و بلغم و زردی بدن و خدام و بوسه و دمه و اما س اعضا و سرفه و جوشیدگی و
 دلی و لحم حبیب زخمها عبری نخاس و فبارسی مس گویند و حکما دهند مقول او را که تا نبیسر
 با ضافه یا ز تخمانی و سین جمله بعد موحده اشتها دارد استعمال میکنند و بسیار مدح نمایند
 و قدری از مقول او در آب می اندازند و در آب نشین نکرد و این را علامت جوت
 مقول میدانند و زود را قلم بهتر است که اگر سوزش دل و غشای در دستخوان و صفا
 و در آن سر و خفقان پیدا کند اینها بخور که علامه عدم جوت مقول است که علامه

از عمل فصد و زردی و خون صالح
 از عمل فصد و زردی و خون صالح
 از عمل فصد و زردی و خون صالح
 از عمل فصد و زردی و خون صالح

از عمل فصد و زردی و خون صالح
 از عمل فصد و زردی و خون صالح
 از عمل فصد و زردی و خون صالح
 از عمل فصد و زردی و خون صالح

از عمل فصد و زردی و خون صالح
 از عمل فصد و زردی و خون صالح
 از عمل فصد و زردی و خون صالح
 از عمل فصد و زردی و خون صالح

بسیار بیرون خواب آید و خون فاسد کند و این باغیچه را در میان دست راست و چپ این پنج بنامید بسیار بر سر بعد فصد احتیاج بر سر بنشیند و مالوده باشد

مذکور یافته شود یا نه تازه کلی بفتح تاء فوقانی و سکون و فتح راء همله و سکون و و فتح نیم و تشدید کاف فارسی سکون یا در تحتانی اسم قریشی است تارن بفتح تاء فوقانی و الف و فتح راء همله و سکون فون سی از اسپهبد است تا سپهرها بفتح تاء فوقانی و الف و فتح تاء فوقانی و الف و فتح راء همله و سکون و ضم بار فارسی و سکون و و فتح بار فارسی تا الف اسم پاؤل است و هم نسوت و معنی لفظ کل سرخ است و گل سرخ و سرخ اند **فصل** الباء الموحده تا کبیر بفتح تاء فوقانی و بار موحده و الف و کسر کاف و خفاء و سکون یا در تحتانی و راء همله اسم بسوچین است تبرک بفتح تاء فوقانی و سکون بار موحده و فتح راء همله و سکون کاف آن درختی است که در زمین عرب پیدا شود و عمر آن برگ آن همچو برگ و بار درخت گلاب میباشد زبره و گل می نیشل بره گلاب بود در حاله بضم تلخ گرد و گرم است و کف و آبله و سیلان نمی راد و دفع گرداند **فصل** الباء الفارسی به توهنی بفتح تاء فوقانی و ضم بار فارسی سکون و و فتح دال همله و خفاء و و کسر نون و سکون یا در تحتانی اسم هند است یعنی حسب ریاضت چه هند یا نیشته اند که هر که بد اوست بان نماید بریت و جرات مشول شو قتی کبیر تاء فوقانی و فتح بار فارسی تشدید تاء فوقانی مفتوحه و سکون یا در تحتانی اسم رویدگی است که سر برگ اردساگ اوخته میشود **فصل** التاء فوقانی تتریک کبیر تاء فوقانی و تشدید تاء فوقانی ثانی و کسر آن کسر راء همله و سکون یا در تحتانی و کاف و بعد تاء اول نون نبر آمده است تتریک شخام و دفع فساد و باد و قاتل گرم شکم و مقعد و بسیار گران رسیده او بسک و قافض شکم و نافع شکم و نافع باد و بلغم و بعضی حاق گویند تهنگ بضم تاء فوقانی اول تاء فوقانی ثانی تشدید مفتوحه و خفاء و سکون کاف اسم نیلا توهی است **فصل** الحیم بفتح تاء فوقانی و سکون حیم

باقی انداختن بود بسیار از دفع و اصلاح آن کما یبغی خاگرد و پاکر که قبل از سهیل بفتح دهنده نامی و استعداد دفع در ماده حاصل شود و اینجا که بلغم غلیظ یا سواد کثیف یا اخلاص می باشد کما فی فصد در میان هم بنامید

۷۱

بسیار ضعیف بود و طاقیت بسیار نداشت باشد با آنکه ماده مرطوب بسیار بود احتیاج به سبب است و طبع فاسده منفع و سبب استعمال باید کرد و بارای هر یک ماده که چند نوعی بود ذکر می کنم حسب حاجت برگزینند اگر ماده از خلطین غلیظین برگ باشد

مکان خلطین مذکور می شوند فحاین ادویه که برای جمع باید ساخت و جود فاع از سهلات تار روز استعمال چو می نمود از آن جهت کرده و در چهارم سازند و یک عماد الدین شود

اینست از مضافات و مضاف
 بجایه چنانچه در مضافات
 از مضافات و مضاف
 از مضافات و مضاف
 از مضافات و مضاف

فوقانی و سکون را در مهمله و فتح بین مهمله و سکون نون و کسر و ال فاء و یاء تحت
 و الف و فتح بار موحده و سکون را در مهمله و کسر نون و سکون یا در تخانی قسم دوم چنانست
 و در جیم باید ترا می مانا بکسر تا فوقانی و فتح را در مهمله و سکون الف و یاء تخانی و فتح نیم
 الف و فتح نون و الف و بدون الف نیز آمده است سر و شیرین بود قونج و بلغم و غلبه
 خون صفرا و گردش سر و تشنگی و زهر و بیوشی و قی دفع نماید و سر و فتح را در فوقانی و ضم
 را در مهمله و سکون و او را در مهمله ثانی و او را در اتن بزرگ گوید تلخ و سرد بود و با صره را در کن
 سازد و صفرا و حرارت و عطش می بین و گرم شکم و خارش بدن را دفع است و تر و مابکر
 تا فوقانی و ضم را در مهمله و سکون و او و فتح تا فوقانی ثانی و سکون الف هم پوار است
 تر فی بفتح تا فوقانی و ضم را در مهمله و کسر نون سکون یا در تخانی سر و شیرین بود و نور و لید
 صفرا و حرارت تب و تشنگی و جوشش درین قی دفع کند ترکاری بفتح تا فوقانی و
 سکون را در مهمله و فتح کاف الف و کسر را در مهمله ثانی و سکون یا در تخانی اسم این است
 ترکنتک بکسر تا فوقانی و سکون را در مهمله و فتح کاف و سکون نون و فتح تا فوقانی
 بندی سکون کاف اسم خار حاکست یعنی حبس سحر تر و شاکست تا فوقانی و سکون
 مهمله و کسر و ال مهمله و فتح شین معجمه الف اسم مایه است تر تا بکسر تا فوقانی و سکون مهمله
 و فتح تا فوقانی ثانی و بار موحده و الف اسم سوت است تر بسی بکسر تا فوقانی و سکون
 را در مهمله و کسر بار موحده و بین مهمله و سکون یا در تخانی اسم با در گاست تر بر فی بکسر
 تا فوقانی و سکون را در مهمله و فتح بار فاسی سکون را در مهمله و کسر نون و سکون یا در تخانی
 اسم سال بر فی است ترینی بخند را در مهمله ثانی نیز آمده است ترن و نامکا بکسر یاء
 فوقانی و در مهمله و فتح نون و ال مهمله و فاء و الف و کسر نون و کاف الف تا

با یک کتاب بکسر شده
 از این مضافات و مضاف
 از این مضافات و مضاف
 از این مضافات و مضاف
 از این مضافات و مضاف

۴۳

اینست از مضافات و مضاف
 از این مضافات و مضاف
 از این مضافات و مضاف
 از این مضافات و مضاف
 از این مضافات و مضاف

اینست از مضافات و مضاف
 از این مضافات و مضاف
 از این مضافات و مضاف
 از این مضافات و مضاف
 از این مضافات و مضاف

و غیره باید باید با لید از بقی قبل از
 متادلی غذا و وقت نشستن و وقت
 کاسته یا حق شایسته نوشیده
 باشد و بعد غذا آب و خوردن مضایقه
 ندارد و غذا بعد و بهر این جوابا
 آب بونگ بعد سه یا چهار گاهی دیگر
 لایم متادلی کند بهر میزان در دم
 از سهیل لامبری شسته بکند
 بوق نقره یا ورق طلا یک سکه بچیند

لفظ عام است اطلاق میکنند برین غله و نایب کانگش شیامک نیواگز ترک او الک
 برکامد بولکانندی کمی بر یکین جو کو دو کاکو بد کمال کند کو دو نو برنی نیز اطلاق باید بحقیقت
 مذکوره در جایهای آنها که خواهد شد
فصل الکاف تکریم تار فوفانی و کاف
 شد و سکون را در جمله اسم و وضعی که چهارم حصه آب در و بود و برخی اطلاق میکنند
 بر آنکه در آب و جوات ساوی بود و تحفیف کاف چهار اسم اسار و ست شیرین و گرم
 و تیر و سبک و دافع سبب جن بر می فساد بر و صرع و بهوشی امراض خشم و فساد باد و بلغم و
 و قسمی از تکریم است **فصل اللام** ملک بکسر تار فوفانی و فتح لام و سکون کاف
 کلی است مانند کنج گرم و دافع فساد و بلغم و خدام و از رساین است و تیر سکون لام اسم
 برنجیل نوشته اند طبعی پنجم تار فوفانی و سکون لام و کسرین مملو سکون یا تحتانی
 شش و نهانش بقدر یک گز و زباده از آن برک کو چک طولانی اندکی کنده و در اول نه
 بسیار غریز دارند و برش او نیمایند قسمی از ریحان تلخ و تیر و گرم و تقوی دل و شتهی طعم
 و مولد صفرا و سوزش اعضا و دافع خدام و دشواری بول و در و پهلو و فساد خون تل بکشد
 فوفانی سکون لام و گاهی با صفا در تحتانی نیز آمده یعنی قلی گویند و قلی نیز نام خیری است
 که بعد از کشیدن روغن قلی باقی جانند و گویند سرد و خشک و خرد و اقرا و شتهی طعم و مصلح
 فو بهی نفط و حابش کم و مصفای آواز گلو و دافع تشنگی و افزاینده باد و فو زنده رنگ و رد
 و آن تسم است اول پوت و قسم دوم تل نبذ یعنی کنج سفید و قسم سوم صحرانیت که آن
 کنج سرخ است همه اقنم گرم و تیر و شیرین و گران حابش کم و افزاینده بلغم و صفرا و تقوی
 سرد و دافع دلهیا و امراض باد و قی شتهی طعم و خرد و اقرا و حابش بول و شتر سیاه
 است پس سفید پس سرخ و گل کنج در امراض خشم مثل ناخن و گل آن تجریر رسیده است

اندر نزد واکه نیم رسد
 بنجره گرفته بجایش
 نو بادام شیرین را
 بخوراند یا نهفت داده
 با دام میسر نشود
 ان بکلمه بخوراند واکه

بجاء حباب بیدانه سبب است
 شیره حباب بیدانه در کلاب
 چهار ناله و در فوهای سبب
 بر آورده شربت از شیرین و
 توله داخل کرده پس بول سلم
 نهانه اضافه ساخته و بنده
 سکه اگر چه سهیل صفرا است
 فاما چون در آخر دم گرم است
 اگر در سهیل بود فلیله
 بهتر است و آنجا که صفرا
 قلیل الحالت بود فلیله
 از آن اگر در سهیل گرسنه
 سهیل داخل نماید
 سهیل در سهیل کم و در
 سهیل در سهیل کم و در
 صفرا خالی از خطرات

بسی از سناخین ز بر او صلح
 مسهل عظمی که در کتفه
 مسهل عظمی که در کتفه
 مسهل عظمی که در کتفه
 مسهل عظمی که در کتفه

خصوصاً سینه که در آن کجاست و در عجز الیه و علاج الامراض مرفوم است در امراض مرفوم
 عیدیل است و بنیطیر تل بنج کبیر تا زوفانی و سکون لام و کسر با فاری خفان و
 جیم غمی کنج سفید فصل المیم تمام که بفتح تا زوفانی و بیم و الف و ضم کاف و سکون واو و
 صباب و ارشکوی گوید که در هندوستان نزدیک بهال نهر و چهارده یجری در عهد
 انهار سلطنت حضرت عرش شیبانی جلال الدین کبیر بادشاه بروز کرده از جانب
 دنگ و اکنون همه جا گشت و کاراومی شود ارتقا کشیدن و خان او شعار که
 در شده جوهر او بحدس کیم علی کیلانی حار و بایست و بنزدیک بعضی بار و یابس و
 و خاش بسببایت محرب و مکر حواس و قوس و محلل و سخن جمیع اعضا و مضغ و مانع
 و باعث خفقان و در مزاج هر عضو که طوبت بسیار باشد نفی دارد و مزاج معتدل ضرر و موی
 که از اکثر طوبت باشد نافع و در معده که طوبت بسیار باشد تحلیل آن منیاید و اعانت بضم
 بکن و محلل و در ریج و ریاح است و ضعف بصر که بسبب اجتماع طوبت یا نجا باشد نفع دارد
 و به تنگی نفس که بسبب کثرت بلغم و غلظت آن باشد سبب کثرت اجتماع بخار و سینه و شش
 شوند بود و بعضی از سینه ضرر و در مجاری خشک می سازد و از آن فوت جا و کم میشود و از
 کیوس باز می انداختن و درستی جلد و نهال بدن هم میرساند و سبب شیخو و مراض
 پیاپی کند که علاج آن معسر بود و مصلحت نزد مضغ و ارشکوی نوشیدن شیرت بدلیل آنکه با چه
 که بدو و تا کوز گین و گوشت شیر از اسفید توان کرد و با انواع شعله شو لیکن آنچه مروج است و
 بهترین طریقی است کشیدن آن همراه قند که مروج نموده بطور خمیر است و با بجا و تحلیل
 ریاح معده و رجی آن و شیف طوبت در تجربه راقم نیز آید و ضرر با صفا خفقا و قلب
 حار و خشک آن که از صوت می آید خشکی درو غالب چون او را در بید شک کلاب تر کرده

بکوبند و بر در نفع ریزند
 ملجم است و سببش آنکه در وقت
 جوشانیدن فوت او ضعیف
 مضغ پس فوت را سهل المیم
 ندارد و ضرر را اخراج میکند
 از تنی با قاعه راقم میگردد که با
 وجود یک سکه در یکدیگر از
 زردی کم است لیکن از آن
 نیکو که در امراض صفرا و عیت

۷۵

کبر عظمی و ضرر بسیار
 که بدین پس از بطریق اولی ضرر
 خواهد افتاد و در دادن آن کدام
 ضرورت است که با وجود ضرر
 باعث اسهال آن شود صفرا
 بسببیت و فضا و مطبوخ خروج
 است از تن اولی بیانات بهیول
 خارج نموده منضغ بلغم و غلظت
 لیکن در کسین با دیان بکوفت
 با سوادشان بکوفت
 بکوفت از آن بکوفت
 بکوفت از آن بکوفت
 بکوفت از آن بکوفت

از آن دانه با نخسه
 از آن دانه با نخسه
 از آن دانه با نخسه
 از آن دانه با نخسه
 از آن دانه با نخسه

ادویه کم کرده بعد از آن
صلح پنجم از سهیل بلغم
بلغم و در حب بلغم بخوراند
بند و در یک کوزه از این حب
کوفته و پیخته باب نازده چهار
سختی از این حب یک درم
مخفف تر است

این معاصی صریح القاب
از بحث سلمات جا کیده
بیان کرد و بیهوده
گفته است زیرا که تیرت
خیرم او شلایندم است اندر
مطبخ دودم بایک از منی

زاده سید کانی باشد
 از وی تا قاعه از پنج معلوم شود
 سر تعین وزن ج مقدار آب ضروری است
 سر بر جای یک و نیمه باشد
 می باشد و این مضامین
 ناقض کلام است

و توفیق بین الکلامین صورت
 بند و یکی از سبب
 عورتی اسهال و سبب
 است و پنج سال و نوبت
 پنج ضعیف غریبه بود و سبب
 هر روز نوبت تنقل و غیره
 را سبب نافع باقیه بکند
 یافته چون از داروهای دیگر
 سبب شده باز این پنج بخورد

۸۳

که شاید فلفل کند چون شوره
 با فلفل که منتقل شد که قوت یافته
 بسیار ضعیف میشود و خصوصاً که
 بسیار کند شده باشد شاید
 به عدم نفع آن باشد که مقدار است
 از این پنج زیاد و بود است از این
 بن تابی او و شسته باشد و قوت
 یافته شود که در غنچه از این
 پنج تا نوزده و عاقل بوده

بفتح جیم و سکون لام و کسر باء فارسی و سکون باء تختانی و فتح باء فارسی ثانی و سکون لام و
 کاف و الف **جل** نیز گویند بحدف کاف و الف یعنی فضل آبی سرد و خشک است و
 سبک و قابض و تقوی دل و مهبی مغوی جسم و دافع فساد خون و سوزش سینه و وایمیل و شور
 که زرد و زرد و سبب است و خشک و دافع فساد و بلغم و قابض شکم و غمزش
 و دفع رکت پت و سرخ کل کثیر الوجود است **جل** بنیت بفتح جیم و سکون لام و کسر باء و حده
 و یار تختانی و خفان و نون و تار فوقانی قسمی بنیت است **جل** بنیت بفتح جیم و سکون لام
 و فتح باء و حده و کسر تار فوقانی و سکون یار تختانی و سکون بین جمله و تار قابض شکم
 و باد انگیز است **جل** سبب بفتح جیم و سکون لام و کسر نون سکون یار تختانی و باد و حده
 ام رویدگی است شاخهای باریک دارد و برگ کوچک مثل ساگ لوبیا و بر زمین افتاده
 می باشد و نزدیک ریاء و جل زبان هندی اسم آب است و تلخ هم بسیار از جهت مسمی
 بجل بنیت سبب است و او را در آب ساییده بقدر ششماشه بکند و بخورد اسهال بسیار
 از جرب خارش و آتشک دفع نماید او یا را باید داد و وضو را نباید داد **فصل المیم**
 حمال کوثر بفتح جیم و سیم و الف لام و ضم کاف فارسی و او و مجهول و فتح تار فوقانی هندی
 اسم و اتون است **فصل النون** چیمیری بفتح جیم و خفان و نون و کسر باء و حده و
 سکون یار تختانی و کسر تار همله و یار تختانی ثانی و غمزش و خست و نیت و دفع خلل و فساد
 بلغم و باد و غیرگی و دهن و در سینه و کلی است و کرم شکم و قرشه او و خارش اند و مزاج وی سرد است
 و اگر شیرین بود اندکی تلخی دارد و جوهر وی مایست بگرمی خست بکلی بفتح جیم و نون و تار فوقانی
 و ضم سیم و سکون کاف و هندی بطبع شیرین و خاصیت سا و سبب لیکر که شش و ن
 در جمیع اقسام خود بهتر است و شالی که در زمین آتش زده و سوخته بر وی سبک است و

از نوزده و عاقل بوده
 اسهال بکند و اگر اسهال
 از نوزده و عاقل بوده
 باطلان سبب می شود
 از نوزده و عاقل بوده

افتد و در آن روز
 دو کشته شد پس باید که
 هر چند فرزند از این پنج
 که در آن روز کشته شد
 پنج را باین سوره صد و پنجاه
 و هفت تنهال بنم می شود

از پنج آقا که چون اسلام
 و شتم باین سوره بود که در
 رساله ای دیگر دیده شده و
 بمقتضی علم بلکه خاص و مخصوصه
 لهذا بالاستقصا اتفاق
 نقل آن شد بشرط سیوم
 این پنج را باین سوره که
 با سوره که در عن باور سیده باشد
 بخوانند و بار و یک سوره که

۸۵

از بسیار فتنی کرده باشند
 بخوانند و در دیگر طایفه
 اگر بخوانند رواست بعد از آن
 بکار برند و اگر بطور خوف یا چون
 یا غیر آن استعمال سازند خاصه
 مطلوب ازین پنج بود و غنی آید
 و قنین آب بنخله مایعات از بهر
 است که آب قابل به فوت
 است و منافات با هیچ فتنی
 ندارد و مالوف همه بطریق

کم فریاده از آن برگ خورد و پهلپها بقدر نیکو شل چونک آفریده میباشد شیرین سرد و گران نافع
 برای سوزاک گرمی و دافع باد و کف و صفرا و متعل برک او لعابیت دارد و اطفالان باین
 بازی میکنند در موسم بهشکال اکثر میشو و بر دیوار و بر زمین و در خرابها بسیار بر وید چون کو
 بفتح جیم و او و الف و ضم کاف و سکون و او یعنی هرگاه برنج را در شش برابر او از آب داخل
 کرده بپزند تا آنکه برنجها حاصل شود و با هم میانیزند بطبع قابض شکم و دافع تشنگی و تپ و صاف
 کننده شانه از ریگ سنگ جو و رضم جیم و سکون و او و الف و راء جمله قسمی از اجوائن
 است مشهور به اجوائن کرمانی خواص او در اجوائن گذشت جو که با رضم جیم و او و الف
 و فتح کاف و خفاء و الف و راء جمله اسم نظرون فتنه اندیز و گرم و سهل و دافع باد و بلغم و استقا
 و در شکم و سنگ شانه و قطیر البول جو بهنگام رضم جیم و سکون و او و سکون و او و فوقانی
 و خفاء و فتح کاف الف هم جو بی است **فصل الهاء الهو جهول** تیر رضم جیم و خفاء
 و او و جهول لام و فتح بار فارسی و او و فوقانی است و سکون و او و جمله قسمی از شیرین است
 سرد و سبک و تقوی دل و دافع فساد بلغم و صفرا و متقل خون جهو جهو و رضم جیم
 و خفاء و سکون و او و فتح جیم و راء جمله مضموم و سکون و او و اسم
 سیر بهو که است جهنگیک که جیم و خفاء و سکون یا رختانی و خفاء و سکون کاف فارسی و او
 گرم و خشک است و بهترین اوقاره است بهی طبع و غذا و صالح است و اصل آنکه خط طایفه
 تولد میکند و نمک سودش موله سودا و مصلح آن روغن بادام بفارسی ملحه و باغی بولی جو بهی و بعضی را
 اعتقاد آنکه رویان جبارت از عین است جهنگیک بفتح جیم و خفاء و سکون کاف و الف و راء جمله
 باد و سنگها است جهنگیک که جیم و خفاء و سکون یا رختانی و خفاء و سکون و فتح کاف و الف
 و سکون و او و جمله عینی صر گویند جیم و بفتح جیم و خفاء و الف و ضم نهم و سکون و او و اسم

فوت او میشود و کم از آن
 و جیم و الف و سکون
 و کفته پنج فتن و زن
 و غیر از آن
 که حکم عادی بدان
 شرط چهارم

اب باطنه و اگر بخواه با سر
 غنیمت بسیار باشد با فراغ عار
 عظم منوط بود این زیاد سازند
 و کمتر نشانند و اگر این بن برار
 قدر بین زیاد با کم نمایند
 نیز کم و زیاد کنند و هرگاه آب
 بطش طعم کفایت سازد و هر
 از این یاد نمایند و این سخن
 علام الدین محمود در بخارین
 معاد خود آورده است با کلام

طرف است جهتی شده بکبر جم و خفا و کسرتا نوقانی نه می یا تختانی و فتح بیم و دال محله
 اجم شمس است چهارمیری بفتح جم و خفا و سکون را و جمله و کسرتا و سکون یا تختانی
 و کسرتا و سکون یا تختانی و دوم اسم نهال کنایه صحت و هم بر کنایه اطلاق میکنند
 ترش و مسود و دفع صفراء و تقوی معده و قابض چون در اخشاک است کوفته سفوف سازند
 بر چرخ گویند بکسر بار و سکون یا و جمله و جم فارسی سکون و این دیگر موارد پدید آورده
 افرو و فضل الیاء التختانی حیاء سبب تقویم و بار تختانی و الف و ضم با فارسی سکون
 و باء فارسی ثانی و هم بگزرسند یا برنی نام کلیت که از تخم او تسبیح سازند و سبب
 حیاء نیز گویند قابض شکم و متوقی می شود و سبب کفایت نبات نمایند ان حیووک بکسر جم
 و سکون یا تختانی و فتح و او و سکون کاف و سبب و همی فرایند می بلغم و دفع فسا و صفرا
 و باد و سوزش معده و لاغوی بدن و ق حیویتی بکسر جم و سکون یا تختانی و فتح و او و خفا
 نون کسرتا نوقانی و سکون یا تختانی و حیویتی بخفت تا و حیوا با ضافه الف بعد
 از او و حذف حروف آخر نیز آمده شیرین و سرد و در و سبب و متوقی اعضا و فرایند صبر
 و قابض شکم و دفع فسا و باد و بلغم و صفرا و از جمله سایر است و حرارت نپ راسل گردانده اهل
 هند ساگ او را که در اول زمستان می آید خور و بسته میخورند و در ترکیبها حیویتی
 خور و حکم باد شاه دار و بار بزرگ نسبت بار خور و بزرگ و بیاره حیویتی بسیارند و در
 بطریق بوده باشد و کوچه یکس بود و نیز حیویتی هم کلوی است و در دهنتری آورده که آواز
 کلوصا که و سکون گردانند و متوقی باه است حیویتی که بوض یا تختانی کاف هرگاه در ام
 مذکور بسیارند هم تها باشد که ساق سرخ شسته باشد حیویتی کن با ضافه کاف مضموم
 و نون ساکن اول عبارت از ترکیب حیویتی که با کسر کول و کسر کول و کسر کول و کسر کول و کسر کول

حکایت کرد که سابقا در
 دوم از دست اهل جبهه
 نقل کرده است تا قاضی صاحب
 چنان کلامی است که
 است و اگر این تا قاضی
 و کسر جم و خفا و سکون
 است که در این است
 قوت بیشتر و غلظت این
 مقدار خوب غلظت این

صورت غلظت آب ثانی از تقض
 مقدار سبب که در توان بود
 این است که در این است
 این است که در این است
 این است که در این است

علامت خوب است از هرگاه سطح عارضه بویع آورده ملاحظه کرده باشند
بیمگان خود آورده کار در جن در آب زود

دستور عمل بود مرض ده دوازده روز باین
تیم رسد بعد از آنکه
کس چنانچه بخاران
کوداد او
رایه بخاران
این شخص در مفاصل
ملاحظه نمود حقیر گویم که چون

هندی ازین بر نفیض
 از فغان زنده باشد
 از آن بعد که کار
 اینی با فغان
 چنانچه او باطل بر طرف

این کتب در جوف بعضی زبله درین
 نایز کند و در جوف با سالیفا
 نفوذ نموده فتنه ایما کند و تخمین
 در ملک و از جگر راه جوف در سار
 اعضا و برسد و منافق آن فوت
 فعل آید و گفته اند که در گارم
 در سر سار و در استعمال طبع
 جبهه غوغا است شمر طایفه
 قیاب را با نام نصف و در شش

90

وسکون را مهمله و کسیریم فارسی دویم فتح را مهمله نانی و سکون هم چنانچه است چرچو تا فتنه
 جیم فار و سکون را مهمله و ضم باد فارسی و و او مجهول و نارفوقانی هندی و الف و و او هندی
 سرفه خشک و یلین و دافع تنگی نفس و سرفه چرو و جی کسیریم فار و فتح را مهمله و سکون و او
 نون کسیریم و سکون یا تختانی و جاران یز کو نید و چاروی هم آمده دانه ایست سید
 بقدر فلفله و نبات او بقدر روعی و شیر دارد و برگش سفید و انجیر از و و از نخر خسته
 او و عین شد معربى الحسنة و بفارسی نقل حواجه گویند شیرین چرب و گران یلین و دافع
 فساد و صفرا و بلغم و خون و سوزش و اعضا و ضرب و سقطه و مہی چراتیا کسیریم فارسی را و
 مهمله و الف و کسیر یا تختانی و فتح نارفوقانی و الف و قسم دیگر نیال است هر دو تلخ و سرد
 و خشک و سبک و با و انگیز و دافع سرفه و فساد و صفرا و سوزش و اعضا و تپ و هم
 الزیره است چرچل نفتح جیم فارسی سکون را مهمله و فتح و سکون لام هم سبک است
 چرچل نفتح جیم فارسی و و او مهمله و سکون و او کسیر یا نارفوقانی هندی سکون یا تختانی
 هم خیال بر رگ است و در حوف کور که کله گویند فصل الرا و الممهله هندی چر یا
 کسیریم فارسی سکون را مهمله هندی و یا تختانی و الف و در زبان سبک است چتک
 شامل کتختک خانگی و صحرائیت گوشتش بطعم شیرین سرد و تر و مہی است و دافع سبک
 و بلغم و او الیکن گنج مخصوصه بهی است فصل الکاف چکاره کسیریم فارسی
 کاف الف فتح را مهمله و و و قفیه قسمی از او است که دمش سیاه باشد گوشت آن
 بطعم شیرین سرد و سبک قابض شکم و شسته طعم و مقوی دل و دافع فساد و صفرا
 و بلغم چک و چرچیم فارسی ضم کاف و سکون و او و او مهمله گوشتش گرم و تر و دافع فساد
 با و است بفارسی که گویند چک و افتح جیم فارسی و سکون کاف و و و الف گوشتش

از دیکش از صباخ
 از دیکش دوم از شنب
 از دیکش دوم از شنب
 بجای آب نوشاندند که
 از طبع چربی و در طعم
 و نسبت با بلکه و در این آب
 کنند از سبک است چرچ
 جواصل آید و اگر سبک چرچ
 جبهه غوغا و مان و سبک علیجه
 باسی آن جبهه غوغا و مان
 از دیکش از صباخ

از دیکش از صباخ
 از دیکش دوم از شنب
 از دیکش دوم از شنب
 بجای آب نوشاندند که
 از طبع چربی و در طعم
 و نسبت با بلکه و در این آب
 کنند از سبک است چرچ
 جواصل آید و اگر سبک چرچ
 جبهه غوغا و مان و سبک علیجه
 باسی آن جبهه غوغا و مان
 از دیکش از صباخ

معده برین سرور و گران نفوی عضدا و حابس لول و برار و دفع فسا و باد و صفرا و خون
 این شایه باد که منصف و صلب باشد
 سردی باشد و بار که
 سردی باشد و بار که
 سردی باشد و بار که
 سردی باشد و بار که

بطعم سیرین سرور و گران نفوی عضدا و حابس لول و برار و دفع فسا و باد و صفرا و خون
 بفارسی سرخاب چکا و ک و رو کک گویند و عبرتی فزه و ماده او را در هندی چکوی
 گویند به تبدیل الف بیاد تخانی چکند رضم چیم فارسی و فتح کاف و سکون نون و
 فتح وال مهله و سکون را مهله هم سلق است چکر کا بفتح چیم فارسی و کسر کاف و
 سکون را مهله و کاف ثانی و الف قسم سبب از عین الی است که در هندی گنویم گویند
 در خواص مثل سرخ است چکر ک بفتح چیم فارسی و کسر کاف و سکون را مهله و سکون کاف
 و بوض کاف کاف مضموم و لام الف و لام مکس و بیاد تخانی ساکن یعنی چکر کلائی نیز
 آمده هم کلهی است چکوند بفتح چیم فارسی ضم کاف و و بجهول ساکنه و خفا و نون و
 وال مهله اسم نوار است چکر و ج بفتح چیم فارسی و تشدید کاف و ضم را مهله و سکون و او
 و جیم و عرف چکر است چکر و تره بفتح چیم فارسی و ضم کاف و سکون و او و فتح نا و فوق
 و او مهله و سکون و میوه هند است درخت او شابه درخت کدو و هر برگ دو برگ بود
 اول برگ کوچک و سیار خور و چون او تمام شد بفاصله اندک بر شاخ برگ کلان مثل برگ
 کشته بر و چون بر درخت کشته پیوند چکر و تره دهند چکر و تره بیدان میوه سیر و در و پودش
 ماده خور و دار و در مثل کهنیت سیر و بعد تر تر و خور و اندرون خور و سرخ در میان قاشها
 زیره و زیره بار یک شیرین و ترش و تلخ همراه مک و قه سائیده بتوان خورد و مالت زیاد و
 و در و مزاجش سرد و معلوم بشود و سکنشکی و صفرا و اشتها آور و در کتب هند به حوال
 این بنظر اقم نیامده چکر و انه بفتح چیم فارسی و کاف و تشدید و مفتوحه و سکون او و فتح وال مهله
 و الف و نون مفتوحه و هم و انه ایست انجیر رنگ صلب و از درون را مغز باد است می آید
 شایه به بلبسان بود و اندکی از و کلان لیکن در حب بلبسان بیش و پس زاده بار یک

شیرین و بسیار
 چکوند و از و جیم و بجهول
 شکر اگر این طریق را
 و بوض کاف و سکون را
 خود و الا قصرت می کند
 نفاخه و از او به حار و شیرین
 سواد شیرین و کدو و شکر
 بیان و شات و حار و قند
 باشد و آب صرف بر کمانه

91

چهارت باغ و آن در کدو و
 صفات رنگند همان خطه او را
 خشک غایب و آب و جیم و بجهول
 و فی شری و غود و سکون آن
 نفاخه و از او به حار و شیرین
 نماید و از او به حار و شیرین
 قدر قلیل از کاف و نون
 و بعضی اجداد بعد از است و
 یکروز نشانی از کاف و نون

چکر و تره بیدان میوه سیر و در و پودش
 ماده خور و دار و در مثل کهنیت سیر و بعد تر تر و خور و اندرون خور و سرخ در میان قاشها
 زیره و زیره بار یک شیرین و ترش و تلخ همراه مک و قه سائیده بتوان خورد و مالت زیاد و
 و در و مزاجش سرد و معلوم بشود و سکنشکی و صفرا و اشتها آور و در کتب هند به حوال
 این بنظر اقم نیامده چکر و انه بفتح چیم فارسی و کاف و تشدید و مفتوحه و سکون او و فتح وال مهله
 و الف و نون مفتوحه و هم و انه ایست انجیر رنگ صلب و از درون را مغز باد است می آید
 شایه به بلبسان بود و اندکی از و کلان لیکن در حب بلبسان بیش و پس زاده بار یک

سبب یافتن از مرض عود کردن
 می آید که تشخیص نفث خوراک
 خوردن همان مرض عود کرد
 و اگر بعد از آنکه شکم
 خفته نباشد از آن شکم
 رخصت است آنجا که شکم
 و بعد از دو یا سه روز

ابتدا خوردن و بعد از آن
 بگذرد خوردن و بعد از آن
 سازد و جاع بعد از این پنج
 ساعت ندارد و بعد از سه ساعت
 زشتیها و سببها و لغیبات
 ساعت ندارد و اما هر چند از اینها
 کمتر استعمال نماید از این پنج
 بیشتر خواهد بود و می باید که
 بیشتر از پنج عبادت خود
 بکنند و بعد از آن روز سه روز

۴۳
 در آن خصوص و در فکر کردن
 بدان از باعث خون نفث شده
 باشد که درین هنگام هر دو روز
 و نصفی بنام نافه خوانند و بخورند
 و بنشیند که غایت این پنج
 ساعت وجود بخوراند و دیگر آنکه
 روزها بخورد و در آن وقت
 از غلظت و کثافت بکشد و در آن
 بخارد این پنج در مدت بود و غلظت
 عظیم در بدن احوال خواهد

ممله کاف و الف و خا و نون تا فوقانی بطعم شیرین زنجبیل و سر و ولین و مقوی خیم و مصلح
 و بوی مغز و دافع دمایل و بثور و فاذر هر مجری جگر القهر گویند چند روز بفتح خیم فارسی
 و خا و نون و ال ممله و ضم سین ممله و سکون و او و را و ممله با لوت و در باید چندین
 بفتح خیم فارسی خا و نون و فتح و ال ممله و سکون نون نانی لغاری صندل سفید گویند
 اندک تلخ و سرد و خشک و سبک و مقوی دل و مفتح و دافع هر مرض دل فاذر هر و بلغم
 و صفرا و خون و مسکن تشنگی و سوزش مینه و برافزنده رنگ روی چیدن ساربا
 بفتح خیم فارسی و سکون نون و فتح و ال ممله و سکون نون و فتح سین ممله و الف
 و فتح را و ممله و بار و موحده و الف هم قسم سفید کالیست **فصل الواو و چوک**
 بفتح خیم فارسی و شهبه بضم آن و او و مجهول و کاف تلخ و ولین و خدر و مقوی و دافع فساد
 خون و بلغم و زهر و گرم و کرم و نفث شکم و بصر و حجام چورائی بفتح خیم فارسی و سکون و او و را و ممله
 و عیوض را و ممله لام هم آمده است و الف و کسر هر خمره و سکون یا و تحتانی و قسمی از و مسمی کن
 است رتقی است که از و نان خورش می سازند هر دو سرد و خشک و سبک و دافع صفرا و
 بلغم و خون در ریل و ریل و سبب مده خام و شستی هم و دافع رکت پت و قسم دیگر ساد است سرد و
 کران ولین و دافع پر و فساد اخلاط و البته بمرئی بقله یا نیست چوک بضم خیم فارسی و سکون
 و او و فتح کاف و در بند می استنیست که برگش نامایر که بالک و اندکی قصیر و ببطعم
 ترش که اهل هند بدان نام خوش سازند چو بفتح خیم فارسی و سکون و او و نون خیم فارسی
 و و قسم بود بزرگ و کوچک تیز و گرم و زنجبیل و شیرین و قابض و شسته و قوی و در و سپر
 و در و شکم را بافع بود و در جگر بسیار است و تخم دی نیز چوین خاصیت و او و چوک بفتح خیم فارسی
 و سکون و لام هم فوه است **فصل الهاء و حو و خیم و نون** بفتح خیم فارسی و سکون

این که در آن زمان از آن
 که در آن زمان از آن
 که در آن زمان از آن
 که در آن زمان از آن

لطافت که دارد همچو
 این انسان باین
 از یکدیگر جدا می گردد
 از فوار د حرارت در دوزخ
 در شب باین صلیب
 چون از آید با قوت
 نه بگویند
 و اینها را به چنین بماند

۹۴
 زود و تبدیل جان کند خواجه
 عرق که در جامه باز در آن جا
 انوار از خشک نماید چار بنجار
 فوقی در جامه و بدن است که
 از دوام ماست تا غایت عظیم
 اصل سیکرد پس از جانب تبدیل
 کرده شود و با بدن شسته شود
 اثر باطل خواهد شد چه عرق
 فوت این پنج بسیار است پس
 اگر آن عرق در جامه خشک
 شود در جامه و بدن نمی

و تا فوقانی و فتح و او و سکون نون درختی است نه می بلین و دافع فساد و بلغم و باد و جدام و
 و امیل و نور و حیرت کاکولی کبرجیم فارسی خفاء و سکون یا تختانی در امله و کاف مفتوح و
 الف ضم کاف ثانی و سکون و او و کسر لام و سکون یا تختانی شیرین و سر و گران و همی و دافع فساد
 خون و صفر و سوزش سده و خشک و دان و تنگی و قی و نهرال و مفراط و استقا و در و نهتری آورده
 که خیم و گوارنده و موافقت کننده بدل است و جسن و ل دفع نماید و در و سینه دور کند چه گنجی
 کبرجیم فارسی خفاء و فتح کاف و کسر نون سکون یا تختانی و دافع عطش نه می و دافع فساد
 بلغم و جدام و گرم شکم و صفر و انکیز و مشهور و کچمکنه چون او را بونید عطش بسیار آید چه در دهان
 بضم جیم فارسی خفاء و تشدید و ان ممله مفتوح و سکون را ممله و فتح و ال ممله و خفاء و ولف
 و نون چودان نیز گویند قسمی از پنج است که از ارکت شال گویند چه میری کبرجیم فارسی خفاء
 و یا تختانی و کسر را ممله و سکون یا تختانی و بعض را ممله لام نیز آمده یعنی همی گشتن است و گران و
 هنگام هم بست و دافع فساد و اخلاط و شسته بی سوزش سده و نونی و فایده و دافع بطلان قی و شامه
 بکری نیز گویند بعضی غیر است چه همیا که با بضم جیم فارسی خفاء و فتح جیم فارسی و خفاء و فتح یا تختانی
 و الف فتح کاف و و الف و را ممله و فارسی شوره و بعضی البقر گویند و صاحب دار اشکوهی مجرب
 خود نوشته که یکدم شوره بخت قلم ساییده و ویکله را باین در نموده بصاحب پیر و با و گویند
 در سه روز بیماری مطلقا زایل گرداند چه با بضم جیم فارسی و خفاء و مفتوح و الف و را ممله مفتوح
 و الف بفکار خرا و سنگ شک گویند بهی خاصه چون شهر خورند و نیز چون خرا را کوفته تنه یا یا
 با ثعلب مصری انشال آن در میان شیر چوشانند تا که ثلث یا ربع یا نصف سوخته گردد پس آنرا
 استعمال نمایند در تقویت باه و همین بدن شربط بضم بسیار مفید است و چون بریان کرده بخورند
 حابس اسهال است مخصوص با افیون در قطع آن از مجربات است چه بفتح جیم فارسی و

از این پنج خواجه و از
 دوام ماست تا غایت عظیم
 خا و کرد و ماده که در والی
 جلد است از انجیل است که در
 بدو خطبات است که در
 عتی بدن است

زینت خلیل و سبکی از
 تاج خدین نوشت که
 زینت خلیل و سبکی از
 تاج خدین نوشت که
 زینت خلیل و سبکی از
 تاج خدین نوشت که

خفاه و سکون را و همله هندی قسمی است از ویاه هر دو سر و دافع فساد اخلاط ملته فحول
 و سوزش اعضا و خدام بفارسی سبل لطیف گویند و مشهور است بهر بلقیح جیم فارسی خفاه و
 گویند و مشهور است بهر بلقیح جیم فارسی و خفاه و سکون را و همله هندی قسمی است از ویاه هر دو سر و دافع فساد اخلاط ملته فحول
 است از عمل که بزرگ این است و با ناصیه دافع برپو همیشه کلا کبر جیم فارسی خفاه و
 و سکون یا و تختانی و را و همله و ضم شین مع و سکون کاف و فتح لام الف اسم کاکلی
 است بهر جیم فارسی و گویند بضم نیم و سکون دال و وقف و و فتح را و همله و الف همد را
 بضم جیم فارسی خفاه و و تشدید دال و همله و فتح را و همله و متین و همله و و الف اسم مک برقی
 است بهر جیم فارسی و خفاه و و فتح کاف شد و و فتح کاف نانی و الف اسم
 یکجمله است بهر جیم فارسی و گویند بضم نیم و سکون دال و وقف و و فتح را و همله و الف همد را
 سکون فون دال و همله قسمی سفید از بداری کند است بهر جیم فارسی و خفاه و و سکون
 یا و تختانی و را و همله و فتح با و فارسی تا و فوقانی شد و و را و همله و الف را جامه است و در جیم
 مذکور شد **فضل الیاء التختانی چینگ** بکبر جیم فارسی و سکون یا و تختانی و
 فون کاف فارسی و رخت هندیت گرم و دافع و ناسیل و شور و بیاری و فساد با و و
 اسهال چیده بکبر جیم فارسی سکون یا و تختانی و دال هندی و و هندی یعنی ضو بر ضعا
 شیرین تر و سیم بضم نیم و گرم و تر و سبک و دافع فساد و امراض خیم و کلو گوش خیا کبر جیم
 فارسی خفاه یا و تختانی و فتح فون الف بفارسی اندن معجوبی و خن نید و خواص قریب
 کاکلی است چیتل بکبر جیم فارسی سکون یا و تختانی و فتح تا و فوقانی و سکون لام قسمی است از ویاه
 سیاه و سفید و ابلق و گوشتش مطابق است در صفح بگوشت چگاه چیتا بکبر جیم فارسی

خواجه کریم خاوند
 را و را بچ چینی
 فاما اولی است که پیش از خود
 این بچ جامه را و را بچ چینی
 خیانت و در همان آشوب
 نمایند پس در دست خوردن این
 بچ این جامه بپوشند و تبدیل
 سازد و بعضی نوشته اند که
 و رخت در ایام استعمال

۹۵

این بکبر جیم فارسی
 باشد و از دیوای و فون خنک
 بکرده باشد و از او فون خنک
 نش غم و غم و غم و از او فون
 عین و غم و غم و از او فون
 و داندن و جاع و غیره این
 روح را در حرکت و غیره این
 استعمال این بچ چینی
 که خنک و غم و از او فون
 شرایط این بچ چینی

استعمال این بچ چینی
 استعمال این بچ چینی
 استعمال این بچ چینی
 استعمال این بچ چینی

ده نفس در ده روز یک مرتبه
 صنف شده یکدک بجا
 از جمله بعضی را که از اولین
 غم راه نفس نوزده پاک کردن
 دیگر در یک روزی در آورده سر از
 بسته است بر دانه و بخار دخی
 بگرد که بر بدن صرف شود عضو
 عمل را بخاری بخار دارند تا
 غبار بیشتر بان عضو را برادر و
 خصل داده آن شود و صبر کنند
 ۱۰۰

که هم بخار آب و عرق تمام شود
 و بخار است خود را بخار دانه
 و عرق دارند از جای خود
 حرکت کنند و بعد مطالب بنمایند
 و بعد عرق از آب بیشتر
 کنند و از جانب این و لیکن
 خود بپوشند بعضی آب بپوش
 که بخار بگیرند قبل از عرق کردن
 می نوشاند و از برای روز
 اول که در وقت عرق کردن
 نشسته غالت می باید که
 هیچ جنبی علیحده نخوراند
 و آب از آب از برای روز
 در وقت نشسته بخوراند
 و آب بکشد تا آب نشسته
 همه روز بوده باشد

کشنده و تمام بدن را
 کشنده و تمام بدن را
 کشنده و تمام بدن را
 کشنده و تمام بدن را
 کشنده و تمام بدن را

و کسر از فوقانی و فتح یا تختانی شد و الف هم چهره کاکولی که قسم دوم کاکولی است و هم جواس
 بفتح دال ممله و خفاه و سکون نون و فتح جیم و واو و الف و سین ممله و الف قسمی از جواس است
 و موافق خواص و همان من استج دال ممله و خفاه و الف و کسیرم و سکون نون و هتون
 نیز گویند بفتح دال ممله و خفاه و تشدید نون ثانی و ختی است خارناک رخت و سبک و دفع
 فساد بلغم و صفرا و خون سرفه و هو بفتح دال ممله و خفاه و سکون و او در ختیت خارناک
 سر و دفع فساد صفرا و بلغم و بواسیر و زردی بدن و ده و ده بفتح دال ممله و خفاه و الف
 فتح و او و سکون و ثانی شجریست که گلش استعمال آید نیز گرم و زیاده کننده کف همه نوع
 اسهال را مفید است و ریشها را نافع بود و ده و ده بفتح دال ممله و خفاه و الف و فتح و او و سکون
 یا تختانی و ختی است که گلش مستعملت و از او ده تکی نیز گویند بفتح دال ممله و خفاه و الف و فتح
 تا و فوقانی و کسر کاف و سکون یا تختانی تلخ و تیز و رخت و سرد و سبک و حابس اسهال دفع
 فساد صفرا و خون زهر و گرم نکم و جوشیدگی و شره بقدر سکر است و بیرون آمدن بقدر را شود و او
 و خون جضم بواسیر باز دارد و بعضی معتدل نوشته اند و هتور بفتح دال ممله و خفاه و الف و فتح و او و سکون
 و سکون و او و او ممله و الف نهال او بقدر یک زود قدری زیاده و کم از آن شاخهای بسیار
 دارد مثل باد بخان خود در فرج میباشد و برگش مشابه برگ جاسی و ثمرش بقدر گردگان
 و قدری زیاده از آن و خارناک مثل بارید انجیر و در جوف او دانه ها او و قسم میباشد یکی را
 گل و برگ و قمع سیاه بود و دوم را سفید قسم اول کیاست و در افعال قوی کل هر دو مثل
 بوق گرم است و گران بسته و قوی و منشی و برافرو زنده رنگ و دفع تب جدام و دایل
 شور و فساد بلغم و زهر و جرب و گرم نکم و منافع بسیار این ذکر نمایند و سم است و مملکت
 بای هر نیمه است و تخم نیمه عوض تخم او چون تخم نیمه بقدر سه چهار دام در آب ساییده بخوراند

که هم بخار آب و عرق تمام شود
 و بخار است خود را بخار دانه
 و عرق دارند از جای خود
 حرکت کنند و بعد مطالب بنمایند
 و بعد عرق از آب بیشتر
 کنند و از جانب این و لیکن
 خود بپوشند بعضی آب بپوش
 که بخار بگیرند قبل از عرق کردن
 می نوشاند و از برای روز
 اول که در وقت عرق کردن
 نشسته غالت می باید که
 هیچ جنبی علیحده نخوراند
 و آب از آب از برای روز
 در وقت نشسته بخوراند
 و آب بکشد تا آب نشسته
 همه روز بوده باشد

وہوئے بعضی کہ بھول جمع و پیاں
نیم و بھول بعضی کہ پیاں

نیم پوشند و هرگاه بخت و بکردار
تمام شود نقل این رخ را که از بیکبار
جوشانیدن حاصل شده است
بار دیگر جوشانند و جوشد تا بجهل
تمام شود در دستور العمل چوب
از مولفات حکیم عابد الدین محمود
مرقوم است که هر روز نهشت نقل
نخ چینی داده کسیر آب بوزن
۱۰۲

سکینم از نقل و نقد من آن نیست
وز کار دوزیر و زیر کرده
در یک سطل با نقد با
سفال پس جبار فط

در انداخته در عرق باران
که بوی آن را باخته
ز آن که در پیش بیدار
چایم چیده بنور دین
و آنکه بخوابم وقت صبح
و بچایم شب با قدری نبات

همایست ویر که بای بکروال همله و سکون یا تختانی و راه همله و فتح کاف می خفاه و
الف یا تختانی یعنی بزرگ کننده حیات اسم همایست ویر که به مول کسرا ل همله و سکون
یا تختانی و فتح راه همله و سکون کاف و خفاه و ضم میم و سکون واو و لام هم جو است
باب الال المله الهندی فصل الالف و ابه بفتح دال همله هندی الف و فتح
با موحده و هندی قسمی از گاه است دافع دشواری بول سنگشانه و دافع فساد و
و بلغم و خون و در مثانه و تشنگی و امراض نفوذ **فصل النون** در کسرا ل هندی
و خفاه و نون کسرا ل هندی ثانی و سکون شین معجمه شکل مشابه به بی و پوست او بر و ل
ند بجه گوشت و بی گوشت بخته میخورد و بهتر از که و می دانند دافع صفرا و سیرع الهضم است
فصل الواو و ووی بضم دال هندی و او مجهول کسرا ل هندی ثانی و سکون یاء
تختانی یعنی حب الیل دافع فساد صفرا و بلغم و بواسیر و گرم شکم و مقعد و باد و گوله و فساد زهر
و و و کا بضم دال همله هندی سکون واو و فتح دال هندی ثانی و فتح کاف الف هم و و و
است بضم دال همله هندی و سکون واو و کسرا ل همله و سکون یا تختانی غلبه بلغم و کف و لخته
و بواسیر و گرم شکم و گوله و اثر زهر را دفع گرداند **فصل الهاء الهوز و دال هون** بفتح دال
همله هندی و خفاه و الف و فتح دال هندی ثانی و خفاه و سکون واو و نون نام درختی است
دافع بلغم و باد و زهر و خدام و بواسیر و سینات و دال هون هندی خفاه و فتح الف و کاف
ساکن اسم پلاست **باب الال المله الهندی فصل الالف راب** بفتح راه همله الف با موحده
هندی اسم شکر است که هنوز تر باشد و آتش بخشک نگرایده باشد اگر آن مقوی اعضا است
و در عرق مولد اخلاط ثلثه و مصفیه بول است راجع انبر بفتح راه همله و الف و جیم و مدخره
و خفاه و نون و فتح با موحده و سکون راه همله یوه هندی ت شیرین سرد و تقاض شکم و دافع

و بچایم شب با قدری نبات
صفه سبب کرده بطریق فوه
بخورند باقی بجای آب بنوشین
صرف نمایند و دیگر چهار فنقال
چوب ضعیفی بکشد و از کار در
زنده زنده کرده در کجاست
درده آزار آب بطریق سابق
بجوشانند نصف بنار آتش
موقوف نمایند و دین طرف

۱۰۳

آنکه بسته و آنکه دین خج
چون که هندی مثل روشن است
نوزن در دکان نمایند و قدری
ازین گرفته جامه و گاه یا جامه
در دکان رنگین نمایند و بعد
روزی یک باشد بر روز هر دو
بجا افزوده باشند و آنچه از جوهر
اول از بون در سبزه شده باشد
در چوب چینی دوم که برای استعمال
نار میشود افزوده باشند

در لای طریقت
لای هم امور نون
نایزده و کلم هم عوده شد
لای نوزدن نوزدن
و لای از لای نوزدن
و لای از لای نوزدن

الحاج
محمد بن محمد بن احمد

چوب چینی به این طریق جبر است
طبیعت با لوف با این پنج میخوانند
نه بلکه هر روز از روش تغییر خواهد
و بخلاف طریق دیگر فصل
در میان آنچه بعد از ان فراخ
خوردن چوب چینی عمل می باید
مورد هر گاه از خوردن این پنج
مغذی است و در طبیب حاذق
۱۰۴
را سبب معروف چوب چینی
با چون آن با سبب پنج
با علوی آن هر چه در ای او
اصوب معلوم شود به تمام
آوردنخ آنها در آخر این رساله
رقوم میشوند و اگر چوب چینی
در سبب نشود از این
چوب چینی سبب تمام کرده
چوب چینی که بطور پنج سبب
سبب و بپایه

دور نموده در عروق خفایان
خاک کرده است
و اصل سازد
در بیان طریق دیگر حیات
فصل
طوبیج و رای انچه
رای عروق شش در کور
نیز طبعی
از شاخین در آمده

این دیو
نارود و عتیقه بیدار تمام این دیو
و از آن تو نمی ترسی نه نفس
و از این است ایام خود از
این سخن می خواهد بعد از تمام
این آیه منصرف سازد
نخواه بعد از خود
نفسها از شک از بهرین

صحت مزاج قوتین ۱۰ بنده در حال
 احوال قساوتی
 قوتی که در کمال
 قوتی که در کمال
 قوتی که در کمال
 قوتی که در کمال

چونتی است راششت کا کولی بفتح را و مهله و الف و خفا بر شین معجمه و سکون
 تا و فوقانی بندی و فتح کاف و الف و ضم کاف ثانی و سکون و او مجهول و کلام
 و یار تختا اسم بر شاست را کئی بفتح را و مهله و الف و فتح کاف و کسرون و سکون
 یار تختا فی اسم مرکب است راج بر چه بفتح را و مهله و الف سکون جیم و کسرون و سکون
 و را و مهله و تشدید جیم فارسی و یابنی بهترین اشجار با اسم املاست است راج بمیک
 بفتح را و مهله و الف و سکون جیم و فتح نون و سکون میم و فتح با و موحد و کاف
 اسم راج بنوعی است راج امر بفتح را و مهله و الف و سکون جیم و دهمره و تشدید
 و سکون را و مهله اسم اندر بزرگ است سرد و شریز و قافض و واقع تلخ و کف است
 راج کوشاکی بفتح را و مهله و الف و سکون جیم و ضم کاف و سکون او و فتح شین
 معجمه و الف و تا و فوقانی و کسرون و سکون یار تختا فی قسم بزرگ توری است فصل
 التاء الفوقانی رتن جوت بفتح را و مهله و تا و فوقانی و سکون نون و ضم جیم
 و سکون و او و تا و فوقانی اکثر اطلاق رتن جوت بر دو خیر است یکی که بر تره که آن
 بیاره می دواند اهل هند اکثر آنرا پنجه میخورند عایت بسیار دارد و دوم نجی است که
 نهال آن کو چاکجی دود را و میستعمل میشود و نیز نباتی است که از طرف کوهستان می آید
 از ارم رتن جوت گویند و دای هند لیست برگ بنبر و شاخ سرخ و زرد آنرا آورده
 و سوخته بار و عن کنجا منجه بر سر بالند سعه را در دو هفته سیر و گویند باشد گویند اسم
 ابو خلا است که بفارسی هو جو بنامند و بالفعل عوض ابو خلا همین استعمال میکنند
 رتنالو بفتح را و مهله و سکون و فوقانی و فتح نون و سکون الف و ضم لام و سکون او و
 بخذف نون شهر است یعنی رتنالو در هند متعارف است و خالی از مزه نیست

بهر مزاج قوتی نماید
 از کار و تراشیده و چای خطا
 خطائی نیکو فیه در صحنی بادیان
 در طلب کتب بزرگ بمشغال
 بکن شایسته آتش دیم کوشا
 تا راج بماند صاف نموده بعد از آن
 که خدا از مده نذر شده بازند

۱۰۶

بعد از و نجان بیکر میباشند
 تا در چند دفعه به نوشید نمود
 اگر خواند نبات هم تقدیر داخل نماید
 و اندیشه شود و طبیعت اقبال نماید
 و این پنجه منجیه است
 فصل در بیان
 کسب که اصل در آنها چوب است
 و شغل بر ساق بسیار زیلی
 و شغل بر ساق بسیار زیلی
 و شغل بر ساق بسیار زیلی

و غیره از ترکیب که درین
 فصل بیان میکنم چنان
 چوب چینی در زاج
 و معده که در طوب است اینها
 غایت نافع است بکین

باید که سده دوم در این حالت نهایت منفعت و بسیار باشد و گاهی که در این اوقات با او در این سبب بر سرش و مزاج ترکیب نمود و منفعت

شیرین و سرد و در فهم بود کوفت بدن و صفرا و حرارت را نافع است و می بپذیرد و قوت بدن بخشد و فربه سازد و رتن بفتح را و مصلحه در تار فوقانی و سکون فون اسم جوهر است و از مطلق او مراد الکاس لاس جامع هر شش قره **فصل الحیم الفارسی** چها بر او مصلحه منقوصه و تشدید حیم فارسی و خفا و دفع یا رتخانی و الف یعنی گاه بازنده از رتخانی اسم نیست است **فصل الدال الملهله** رو بکسر را و مصلحه دفع دال مصلحه که بزبان سنکرت راسی گویند سرد و گران و مقوی اعضاء و دفع فساد و صفر او بطنم و افزاینده منی در حالت هضم نیز و شیرین میگردد و در وقتی بضم را و مصلحه دال مصلحه و سکون او و خفا و فون کسرا و فوقانی و سکون یا رتخانی از رتنی عظیم النفع نیست گاه یکم چتر روز یکشنبه واقع شود رفته و سایه خود بر و نیده اخته با بچ و گل و شاخ بر کنند و بچ در شنبه نگار دارد و در سایه خشک کرده ایک طماک نبات یا عمل امیخته هر روز بخورد تقویت باه نماید و اگر در شیره درخت کیده میت و یک تسقیه داده که برل کنند و هفت تسقیه در عرق مندی بدنند و باد و بر نبات در شیره بچ کیده بجوم آورده جلاب سازند و در روز مذکور در قدری روغن گاو برشته در جلاب مذکور کنند و الا بچی و قرفل از هر کدام یکتوله و نیم نیم توله مشک کا فواضه نموده بقدر سه طماک گلی بسازد و باشد که او را جوشانیده باشد هر روز بخورد در تقویت باه فایده نمایان دهد و نیز اگر دوا باشد با شکر امیخته هر روز بخورد همین فایده دهد و ر و ر اچمه بضم را و مصلحه و تشدید دال مصلحه و دفع را و مصلحه ثانی و سکون الف و حیم فارسی و با رتخانی مشهور است و بنوعی از وی تسبیح میارند و او را تبرک میدهند تلخ و غیر گرم بود و گرم معده و زیادتی خون با صفرا و بطنم و در روز بر و امراض طفلان نافع است **فصل الهمله** رسوت بفتح را و مصلحه

سرد و با جلاب و دیدن شک و در کافور جان و ادم نبات و شرباقم و قدر خوراک چوب چینی در سفوف چند روز اول زیاد و از دوا نیک و نیز ششال نباشد و بنیدج اضافه نموده از ششال تجاوز نمایند و درین متوسطه امیل باعتدال از چار و انگ شروع باید کرد و متبعم

۱۰۷

سرد و ششال دمن خورده این نوع دوا زده یا زنده روزی است و گاهی نیز کمتر ازین مدت کافور است و اگر بعد ازین مدت احتیاج باشد باشد بهتر است که بدستور اول شروع از آن نمایند و همان از تب و سوزگی از متاخرین و در ششال دمن که از تب و سوزگی صوب این دوا و بکلی از مقدار

صفحه سده دوم و در این اوقات با او در این سبب بر سرش و مزاج ترکیب نمود و منفعت

سوف کرده است
که همان خوب را تنها
در میان خود از آن
جواب می دهد
"من خود را که در
مشاوره خود مخصوص"
فرمان این فرمانده
چون آن شخص
و علی بن ابی طالب

و سکون سین مہلہ و مشور فتح آن و فتح واو مشور سکون آن و سکون تا و نو قائلے
ملخ و تیز و گرم و دافع فساد و بغم و امر اض من چشم و دما میل و شور بعربی میگوید
رس بفتح را و مہلہ و سکون سین مہلہ بمعنی شیرہ است ^و شطرنجی و شیرہ نیکو است کہ بعمل
مخصوص بگیرند گرم و تر است و باضم و لفتح شکم براند رس ^و سخن بفتح را و مہلہ و سکون
سین مہلہ و فتح الف مدودہ و سکون نون ^و فتح جیم و سکون نون سم رسوت است
فصل الکاف رکبیاک بکسر را و مہلہ و کاف و خفاء یا و فتح با و نوحہ و خفاء

۱۰
 ۱۱
 ۱۲
 ۱۳
 ۱۴
 ۱۵
 ۱۶
 ۱۷
 ۱۸
 ۱۹
 ۲۰
 ۲۱
 ۲۲
 ۲۳
 ۲۴
 ۲۵
 ۲۶
 ۲۷
 ۲۸
 ۲۹
 ۳۰
 ۳۱
 ۳۲
 ۳۳
 ۳۴
 ۳۵
 ۳۶
 ۳۷
 ۳۸
 ۳۹
 ۴۰
 ۴۱
 ۴۲
 ۴۳
 ۴۴
 ۴۵
 ۴۶
 ۴۷
 ۴۸
 ۴۹
 ۵۰
 ۵۱
 ۵۲
 ۵۳
 ۵۴
 ۵۵
 ۵۶
 ۵۷
 ۵۸
 ۵۹
 ۶۰
 ۶۱
 ۶۲
 ۶۳
 ۶۴
 ۶۵
 ۶۶
 ۶۷
 ۶۸
 ۶۹
 ۷۰
 ۷۱
 ۷۲
 ۷۳
 ۷۴
 ۷۵
 ۷۶
 ۷۷
 ۷۸
 ۷۹
 ۸۰
 ۸۱
 ۸۲
 ۸۳
 ۸۴
 ۸۵
 ۸۶
 ۸۷
 ۸۸
 ۸۹
 ۹۰
 ۹۱
 ۹۲
 ۹۳
 ۹۴
 ۹۵
 ۹۶
 ۹۷
 ۹۸
 ۹۹
 ۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳

رکت پہلے بفتح را و ہملا و کاف و سکون تا و فوقانی و ضم باء فارسی سے
 : خفا را و سکون باء فارسی ثانی قسمی از کثیر نوشتہ اند و قسمی بیکہ نیز منوینہ ظاہر
 حفظ مشترک کہ بر ہر دو اطلاق میکنند کہ کتاب الفتح را و ہملا و کاف و واو فوقانی
 و الف و لام و رکت کنند نیز گویند بفتح را و ہملا و کاف و سکون تا و فوقانی

که پنج چشمه است و نفع بسیار
تغذیه نماید و سقف
خوبی است و بوی خوش
که خندان را به شادی
رسیده و صفت آن
بست شقایق دارد و چینی

مصلحت شغال زرد
دوشغال نبات سفید
شغال بنفشه صفت
چوب چینی دارد بدست
سطور بعلی آرد سفید
چوب چینی
از بر محمد هاشم رحمت

در فتح کاف و خفانون و دال هبله و قسمی از پند الوست فصل النون
رنگینی بفتح را و هبله و سکون و خفانون فارسی و کسرة نون و سکون یا
تختانی تیز و گرم بود و اشتها طعام باز دهد سرفه و دمه و بلغم و تنه های بلغمی و باد
دور کند و رنگینی سفید تیز و گرم تر بود با صره را روشن زو زین بنده و اشتها آورد و باد و
بلغم قطع نماید رنگره بفتح را و هبله و خفانون و سکون کاف و فتح تا و خفانی و را و هبله
و سکون اسم سنگره است این میوه را باد شاه فردوس آرام گاه بسیار تناول میفرمودند
که گذشتن لفظ سنگره بر زبان اقدس انقل و شایان آداب حضور نبود که بر میوه
مرغوب حضرت او این لفظ اطلاق کرده شود بندگان تبدیل اسم او نمود نام رنگینی میوه مذکور
عطا فرمود فصل الواو و واسن بفتح را و هبله و واو و الف و بین هبله و سکون و
اسم راسن است رو یا بضم را و هبله و سکون و او و با و فارسی و الف و بعض الف کاف
هم می آید ای رو یک زخت و ترش و سرد و ملین قیز و مقوی دل و معده و حاکم
توت جوانی و گوشت و پیه و مغز و استخوان و منی و مصلح غریبی مفرد و دافع مصاد باد و ضرا
و از جمله رگ های کشته او را رو پس گویند و در نواید مذکور هاتوی از دیگر فاضلات بسیار
بهمن حکم رصاص طلا است رو می بضم را و هبله و واو و مجهول و کسرة هبله و سکون یا و خفانی
اسم قطن است روس بضم را و هبله و سکون و او و فتح بیم و سکون بین هبله نوعی از
پند الوست و در با گذشت رو چه بضم را و هبله و واو و مجهول و فتح بیم و ما و شک
فارسی نیله کاو گویند و غلبه بقروحشی بین باشد بطعم شیرین و گرم تر است و صفرا و
بلغم افزا و رو بضم را و هبله و واو و مجهول و ضم ما و سکون و او و خفانی میگویند اسم هندی
شبو ط است بطعم قدری زخت و سبک اندکی صفرا و انگیز و بسیار مقوی را قهجم

رطوبت معده و بدست آن
نیت طبع که با فسخ و قراقرش
چشم و خون او باشد بسیار
سفید است و مجرب باشد
صفت آن عود و تار
فاخه کبار قافله صفرا و پوست ترنج
پوست بسته آله مقش که سرخ
انگیزون بر زبان زیره کرمانه
برای سندر هر یک و شغال
۱۰۹
چوب چینی است شغال پخته
سفوف ساخته قدر چوب چینی در
با شغال نم شغال است لغز و
سطور قدر شربت و دشت قطن غوطه
بکار از نباتان با رنگ گلاب
شربت چوب چینی
بجای صاحب انشک میوه بود
و اگر بخرم رسید به صفت
آن چوب چینی دو توله برک
شیشم صواب است بکار

بکار از نباتان با رنگ گلاب
شربت چوب چینی
بجای صاحب انشک میوه بود
و اگر بخرم رسید به صفت
آن چوب چینی دو توله برک
شیشم صواب است بکار

دست قیام آورد

آنک در مفاصل غریبه درآمده
 صفت آن بگریزیم یعنی
 و سو بخان دار گذنم اندر که
 روغن پیادام با گلاب و نبات با
 شکر بنمال و هر صبح حلوا ساخته
 بنگم بنوشند مریم پیرایه
 سیاه از متفرین نوشته که شکر را
 یک خوراک و نیم ازین نیم دادم
 ۱۱۰
 بواسطه آنکه نفع بسیار کرد
 اما با بکلیه جراحت برطرف نشد
 و چون مریم نفع کرد و گوشت بیابال
 چپم بود در طبعی از وی آن نفع
 آمده بود در طبعی این مریم
 از وی قیاس این مریم گذشت
 کردم بعد از دوسه مرتبه گذشت
 جراحت با صلوات آمد و با بکلیه
 برطرف شد صفت آن
 بنفشه ایک را در کیهان

کند و یک شبان روز
آب زد آشفته بعد از آن

و این آب را که از دوتا
پس آب را از دوتا
چینه و در دوتا
سنگ پس یک بزر

ازین درود و درود خیر از چوب ضعیفی نرم نوشته
 و نیمه و نصف جزو دار
 در دار سنگ و ریح
 و موم سفید و زعفران
 زینون بقدر حاجت
 با یکدیگر مریسم سازند و ازین آیه

پاک نماید **باب الزار المجمع** فصل الزار المجمع زار کی بکسر زار
 و سکون زار ممله و کسر کاف و سکون یار تختانی اسم زار شک است **فصل المیم**
 زار مین کند بکسر زار مجمع و میم و سکون یار تختانی و نون فتح کاف و شهور بقاف و
 خفاء نون و سکون دال ممله اسم سورن است **فصل الیاء** التختانی زیر
 بکسر زار مجمع و سکون یار تختانی و زار ممله و الف گرم خشک بک و شسته طعام و
 قابض شکم افزاینده خرد و مقوی رحم و دافع امراض نفخ شکم و باو گوله و حابس قی
باب السین الممکله فصل الالف ساینر بفتح سین ممله و الف و خفاء
 نون و فتح باء موحده و سکون زار ممله اسم سبیل است ساینر بفتح سین ممله و سکون
 الف و خفاء نون و فتح باء موحده و خفاء زار و سکون زار ممله کند نون است **باب**
 لام در اشاء ذکر لون بیاید سار با بفتح سین ممله و الف و کسر زار ممله و باء موحده
 و الف ثانی و اندیست دو قسم است هر دو شیرین تر و گران و مولد منی و بیج
 و دافع فساد باد و صفرا و بلغم و حابس خون حیض اسهال که با تب باشد و سار با بفتح زار
 ممله اسم کالیبر است سار اکل بفتح سین ممله و الف و زار ممله و الف و فتح بنهر
 و کسر میم و سکون لام و با ضافه کاف نیز آمده است ای سار **المکک** حذف میم
 از لغت اول نیز آمده یعنی سار امل صاحب اشکو هی نوشته دوا و نبیست و در کتاب دیگر
 که مترجم از کتب هند بود دیدم که نگشته است بطعم ترش و گران و دافع فساد باد و خفایه
 بلغم و صفرا **ساک** بفتح سین ممله و الف و فتح لام و سکون کاف و بعد از لام
 هم اضافه نموده اند یعنی سا لوک در گلهاند کور شد ساگون بفتح سین ممله و الف
 و فتح کاف فارسی و سکون واد و نون ساگ بفتح واد و نون نیز آمده است

نکات نفع ظاهر شد خصوصاً در
 جراحتهای آنک اگر احتیاج
 به مریسم کافوری یا مریسم بسلیقون
 به مریسم کافور باشد پنج ضعیفی
 یا مریسم رسل بوده باشد پنج ضعیفی
 یا مریسم دیگر در شافع
 داخل کنند مریسم دیگر
 زیاد و زایل است **صفحه**
 توتیا و دار سنگ ضعیفی و مریسم
 یک شقال چوب ضعیفی و مریسم
 یک شقال زعفران

ازین نقل بر سر آید
 این از مریسم خوب است
 ازین که بعد پاک شدن
 خاک از زهر با بکشد
 شکراف شافع مریسم کند یا سار
 بزم آید و در دهان زهره سوخته
 سیدای پهلایه سوخته گل ارغوان
 کافور قیصرای غشبه مغربله از
 بار یک دو ماشه سفید بار

کافور
 ازین که بعد پاک شدن
 ازین که بعد پاک شدن
 ازین که بعد پاک شدن
 ازین که بعد پاک شدن

از فغحات طیم

[illegible]

اول سپهر پادشاهان و ملوک
از بعد از این

ابراهم بن محمد بن احمد بن علی بن ابی طالب
بنده اند و با نسل او

که در یکدیگر میزند
و به یادگار میماند

در شهرهای مختلف است

سبب اس بضم سین مہلہ و باء موحده و الف و سین مہلہ ثانی قسمی از کپور است کہ
بعر بے کافور گویند **فصل الباء الفارسی** **سکله** مکسر سین مہلہ و سکون باء فارسی
و فتح کاف و کسر لام و یا و تخانی بعربی سام ابر ^{نشان} چنانستہ در خانہ کہ زعفران بود
از انجا بگریزد و اگر اورا شکافند و عضو یکہ پیکان خار خلیدہ باشد بندہ بہ آسانہ
بزیاد **سیار می** بضم سین مہلہ و باء فارسی و الف کسر اء مہلہ و سکون یا و تخانی
ز مخم و سرد و خشک و گران و دفع فساد بلغم و صفراء و در بعضی امراض بقدری سکر
مشتبہ طعام و دفع نیز گے دہن بازہ آن بسیار گران و دفع و عرق آورد
مقلل اشتہاء طعام و نور چشم و شیر آب جو شانیذ دفع فساد صفراء و بلغم و پاک
پاک کہ ترکیب بسیار عمدہ است در علاج الامراض عجالہ نافعہ مرقوم است
سپت پر نے بفتح سین مہلہ و سکون باء فارسی و تاء فوقانی و فتح باء فارسی
و سکون راء مہلہ و کسر نون و سکون یا و تخانی اسم چہتوں است ساون نیز گویند
فصل التاء فوقانی ستاری بضم سین مہلہ و تاء فوقانی
و الف و کسر اء مہلہ و سکون یا و تخانی آب رخت ستاری است مقوی دندان
و معدہ و مضیق فرج زنان و معطر آن و گویند ستے با فرط آرد و ستاؤ
بکسر سین مہلہ و فتح تاء فوقانی و سکون الف و فتح واو و سکون راء مہلہ بعد از راء
با متخانی نیز می افزایند مشہور سین مہلہ است لیکن اصل لغت نشین معجمہ و در بحث سین
معجمہ بیاید ستا بکسر سین مہلہ و فتح تاء فوقانی و الف و تاء و بانی و او مفتوحہ و
باء موحده و کسر لام مشد و باء تخانی ساکن نیز گویند اسم شر کر است و در باب
شین معجمہ بیاید ستو پلا بکسر سین مہلہ و ضم تاء فوقانی و واو مجهول و باء موحده

و اما مرض سوداوی و صفقت قلب بعد از نفیقه نهایت نفع
 است و مقوی اعضاد و رییه و معده
 حرارت غریزه است و شرف
 و لطیف خون غلیظ نماید و ماضی
 قوی گرداند و در بعضی از جزیقات
 مقوی باد است صفقت آن
 خوب چینی اعلی غرضه مشقل
 ۱۱۴
 طحال گاو زبان گیلان و شفق
 طحال گاو زبان و ارچینی ضد اسهال
 گاو زبان و ارچینی ببت شفق
 باد رنجبویه و ارچینی شفق
 سنبل الطیب و ارچینی و عرق بید
 در عرق گاو زبان و عرق بید
 و آب و شنبلیله و عرق بید
 و بستر عرق کشند و عرق بید
 بقدر آب ثلث آب باشد
 و در فغان گاو

پایان سفیدترین کرده و در
نقیش شیری پوشند
عق چوبی
در سینه عرق حکیم مصوم
شیرازی اضافه کرده و شکر
بلیف نموده و شکر
که مردم ازین عرق

روده و در ده

کافوربان خوشک باد بوی
 فاقه لسان العصاره اش
 ساج بند ی کبابه خدا خشک
 بر یک پنجه شغال باد میان
 ناخواه دار چینی قرقفل جوز دا
 بسبانه تخم زردک بهمن سفید
 بهمن سرخ شغال خسته بهمن
 بر یک ده شغال سودا
 پوست ترنج فرقه نولیان
 عاقر قرحا بر یک شغال
 سفید تم از شغال

اعظم ان بزرگ جهان مشیر مصطفی ایام تازده دکنه تازده بر واحد کتبخانه ایام نفیاء نفیاء بر کبر ایام غفران

[illegible]

کلا نے از درخت گلاب و گل بو ندارد و همیشه گل کند لهذا بدین اسم سمی گشته
لیکن در کتب ہندی بدین نام نوشتہ ندیدہ ام مگر در لفظ کو جا کہ مذکور شدت پتر
شدہ است احتمال دارد کہ ہمین باشد **فصل الدال الہندی** سدی
بفتح سین مہملہ و کسر دال ہند و خفاء ہا و سکون یا در تخانی قسمی از کجوست سدی ہند
نیز گویند باضافہ بار فارسی مفتوحہ و لام الف شین معجمہ کسور و یا در تخانی ناکنن
فصل الراء المہملہ سر ہو کا بفتح سین مہملہ و سکون را در مہملہ و ضم ہا و خفاء
و خفاء ہا و سکون واو و فتح کاف الف ہنال ہند نیست بقدر یک گز و زیادہ
از ان و برگ کو چک را و پہلی ہا کو چک بقدر نیم گرہ و از درون ادویہ
بسیار کو چک آید و کثیر الوجود است و جہو جہ و نیز گویند قسمی از چرچہ
است تلخ و زخمت و بیک نفع امراض جگر و پسر زرد امیل و ثور و سرفہ و فساد
زہر و خون تنگ نفس و تپ و اقم ہم شایدہ منودہ کہ اکثر اغزہ پری اصلاح
خون و صفرا و دفع مادہ خارش و آتش ثور استعمال میکنند و درین باب
از و بان نیمایند سرج بفتح و کسر سین و سکون را و مہملہ و جیم ساج بعوض را و مہملہ
الف نیز آمدہ است نام درخت ہند نیست دافع دایمل و ثور و فساد بلغم
و صفرا و جالی و سح و عرق بدن و قاتل کرم شکم سر نہد کبیر سین مہملہ و سکون
را و مہملہ و فتح ہا و فارسی و خفاء و نون دال مہملہ لین است و مہملی دافع آماس اعضا و
فساد باد و صفرا و سرس کبیر سین مہملہ و را و مہملہ و سکون سین ثانی شریکہ شبن معجمہ
نیز گویند بعوض سین مہملہ یا در تخانی و کاف و ہا اضافہ سیمایند درختی است کہ
در ہند اورا بادشاہ اشجار میگویند و گل می از بوی خوش خالی نیست بہار عجیب

بن و تقویت معده
 و دل و دماغ و جگر
 و گرده و مثانه و پانکراس
 اعضا را بسیار مفید است
 و شاه و سرور

غیر حار نقویست
 نوری خنوبیست
 و در باب لغات مفید
 نصف موده را بنام
 بود در ملاحظه بنشیند

بفتح سین همله و سکون را و همله و بار موحده و فتح بار موحده ثانی و خفاء با و فتح دال موحده
 و سکون را و همله اسم که بار است معنی لفظ آنست که همه اجزاء خوب است که هر یک
 سینه و سکون را و همله و فتح کاف خفاء با و سکون با و موحده اسم ستر است و ستر لا
 بضم سین همله و سکون را و همله و فتح واو و الف لام الف اسم گیاره مشهور است سرب
 جن پر یا بفتح سین را و همله و سکون با و موحده و فتح جیم و نون و تشدید بار فارسی و کسر
 آن و سکون را و همله و فتح یا و تخانی و الف نمرده است و اسماء و ده بر پرده نیز
 اطلاق کرده میشود **فصل السین** الهمله سا بفتح هر دو سین همله و الف اسم
 خرگوش است گوشت وی بطعم شیرین و سرد و سبک عاقل شکم و شسته
 طعام و دفع تکی نفس و نبات و حالب اسهال و خون از جمله غذای دوست **فصل**
الف فارسی است بفتح سین همله و سکون فار و کسر را و همله و سکون یا و تخانی
 و مدخزه و خفاء و نون و سکون با و موحده اسم مرد است **فصل الکاف** سکندره
 همله و سکون کاف خفاء و نون و فتح دال همله و سکون با و فتح بار فارسی و خفاء با و لام
 قسمی از کهور است سکوه بفتح سین همله و سکون کاف و فتح واو و سکون اسم چینه است سبک
 ناس بضم سین همله و سکون کاف و فتح نون و الف سکون همله اسم اردو است **فصل اللام**
 الف فارسی سگین سد بضم سین همله و فتح کاف فارسی و خفاء با و سکون نون که سینه و تشدید
 دال همله یعنی بسیار موافق بود اسم رده است **فصل اللام** سلاجیت بکسرین
 همله و مشهور فتح آن لام الف و کسر جیم و سکون یا و تخانی و تا و نونانی و سلاوت
 نیز آمده است بعض جیم دال همله نیز قلم است نیکام بضم تن و گرم و فتح پر میو و بوا سیر
 بادی و جذام و استقام و زردی بدن و تکی نفس و حق و جبط و اس اعصاب و دایم و نون

بسیار است آن خوب چینه
 صفت آن خنوبیست
 می شقال جدوار نقیض
 خونجان سانج زرب او
 در و جرب خجیل عاق و جاشک
 از یک و شقال پائین
 تو درین تخم رب دار چینه
 صطک و نقل میل جوز بوا
 بسیار عود قاری ثعلب صر
 زعفران از یک سه شقال

نزدادم قشر نو قشر نو
 نوز قشر نو قشر نو
 از یک یک شش شقال
 بسته نازیل از یک یک شقال
 بون ساند قیدر شش شقال
 متوسط و شقال است در از
 از جرب قوی سه شقال
 یک شقال مچون خوب چینه
 جهت تقویت باه و اعصاب و ریه
 دفع امراض سوداوی

نصف موده را بنام
 بود در ملاحظه بنشیند
 نوز قشر نو قشر نو
 از یک یک شش شقال
 بسته نازیل از یک یک شقال
 بون ساند قیدر شش شقال
 متوسط و شقال است در از
 از جرب قوی سه شقال
 یک شقال مچون خوب چینه
 جهت تقویت باه و اعصاب و ریه
 دفع امراض سوداوی

بسیار از آن که در دهن از آن بیاید
 و در دهن از آن بیاید
 و در دهن از آن بیاید

بسیار از آن که در دهن از آن بیاید
 و در دهن از آن بیاید
 و در دهن از آن بیاید

نست تیرشی های دیگر صفت بسیار کم دارد بلکه تمام شخصه صفراوی مزاج اید که میگفت صرف
 و نزله من که صفت است از خوردن این طرف شود و بادشاه فردوس آرام گاه غفر الله قاشها
 او پوست نازک او را در کرده در میان شربت گلاب نبات دوسه گهری میگذاشتند تا اثر
 حلاوت شربت در میان نمایان گردد و از ترشی او شربت تلخ شود بعد از آن با همراه
 پلا و بطریق افشاده میل میفرمودند و این کیست راحت جان کسی خفتند و هر چند این کیست
 شود بسبب برگرداشتن جان قدر مرغوب میشود و باید که این کیست در ظرف گلی آب رسیده
 مرتب سازند تا بوی او اثر نماید و بادشاه اکثر در بر سر ساخته تناول میفرمودند و در تقویت
 و تفریح و رغبت طبیعت این ترکیب است که تها استعمال او کرده شود و مردم هند و تها
 سنگره اکثر همراه غذا تناول میکنند و نیز اگر قاشها تراشیده اند که یک بزند و بزند و جوش
 از دیالیت و عدم ظهور ترشی آن بدن آن حفره و لسان هرگاه که این سوه هم لول باشد
 احتیاج این اصلاح ندارد بخلاف رنگی که کولا که ترشی در میان آنها زاید از حد استعمال میباشند
 و اگر عوض نمک قند سائیده بر و بزند در لذت آن بفرزاید قایم مقام را جان است
 خصوص اگر قدری بید مشک گلاب بیاشند و مضر خجسته و دندان و ترله و سرفه بارده و مصلح
 آن قند و نمک مسکین در نزله و سرفه فایده اصلاح کم و نیز لبنون و حریر و الموقا
 و جزو آن اصلاح میخوان نمود و مضر اعضا و منی رائق و کم کند و مصلح آن و این معاین
 بایه خصوص مجنون مغر بلا و که در علاج الامراض و عجاله نافع تر قوم است و پوست یک
 کرده او را سائیده تها یا همراه او و دیگر برای صفا نمودن رنگ و ازاله کلف مفید است
 اند و رب این در بعضی فواید مذکوره قوی از و در بعضی ضعیف است
 بکسرین و خوار و لون فتح کاف فارسی خوار با و الف در او هم سائیده و الف با و الف خوار

۱۲۲
 عسله کوفه و خجسته بوزن
 در او زنده داخل هم سازند و بنفشه
 را نیز جدا جدا خوب نرم نمایند
 و ترنجبین را در قدری آب
 چینی حل کرده صاف نموده
 با عسل و آب چینی بقوام آردند
 انگاه غنچه را حل نموده او را داخل
 سازند پس زعفران را نرم
 کوفه و خجسته و با کلاب نجابت
 نموده داخل نمایند بعد از آن
 از او را بعد از آن

سائیده اضافه نبات
 و در بعضی ضعیف است
 بکسرین و خوار و لون فتح کاف فارسی خوار با و الف در او هم سائیده و الف با و الف خوار

۱۲۴
فولاد غذا می خورد و راجه بنویسند
و بیشتر بادیه گرم خورده باشد
چون خوب چینی از قیافه
دوق ملک یک عمر اکل خاص برب
قبله دکه مرحوم برای نقوش باه
بخشیده است آخر آن مردار
بلند زعفران این بدسترس
خوبنجان قطره نوز سوسک
۱۲۵
ضدل رخ از یک شمشیر
تکت تبتی کلیم رخ
بوزر ان کباب ضعیفی
عنب اشعب بگاشته ضحل
رینه ضعیفی منسل الطیب
میل خود غرق اسرار سنل حرم
بودین از یک سو او شغال
چوب چینی دو زده شغال
مان در پنج عجب

در بنای محکم از خرم و خوش
 به شوق الی الله شوق
 ز تافته شوقان جز بویا
 باور بخوبی و کمال و با

مغز بادام چهارده درم
مغز بادام چهارده درم
مغز بادام چهارده درم
مغز بادام چهارده درم
مغز بادام چهارده درم
مغز بادام چهارده درم
مغز بادام چهارده درم
مغز بادام چهارده درم
مغز بادام چهارده درم
مغز بادام چهارده درم

مغز بادام چهارده درم
مغز بادام چهارده درم
مغز بادام چهارده درم
مغز بادام چهارده درم
مغز بادام چهارده درم
مغز بادام چهارده درم
مغز بادام چهارده درم
مغز بادام چهارده درم
مغز بادام چهارده درم
مغز بادام چهارده درم

۱۲۴

وصف آیتقاید و علتهای خونی را مضر بود و مصلح دی دفع شیرین تازه است و مضر بحجره
ان بعد پارچه پارچه نمودن پختن آن اول در آب قریبیکه از رسد آن آب دور نمایند تا
حراقتی در آب منفع شود و اگر همراه برگ ملی با آله ترش جوش دهند نیز حراقت زایل
میگردد و اگر او را در پارچه گرفته و بالاش گل پاکیزه مالیده در میان نور نایک بگذرانند
بعد از آن بر آورده پوست او را در نموده تنها با گوشت بنهند لذید و بنیایله بود
بدون محال مگر پختن باعث عدم لذت و خراش و خارش گوشت و اگر خوانند او را
در معجون داخل نمایند باید بدون پخته او را پوست دور کنند و چند روز بگذرانند تا در سایه
خشک شود انگاه کوفته پخته داخل معاجین سازند و یک قسم وی از درون سفید و از
بیرون لیل برخی قسم دوم درون بیرون هر دو سفید و سرخ اقوی بود و سورن
است سوم ملی بضم سین ممل و سکون و او و میم و فتح بار موحده و کسر لام شد
و سکون تخانی نیز تلخ و دافع فساد باد و صفرا و بلغم و از جمله ساین است و نیز اسمی از
اسامی گلوی است سوس بضم سین ممل و سکون و سین ممل نامی گوشتش و گرانند و دفع
فساد باد و مولد می بلغم افزا بخار خوک های و عبرتی فیض گویند حضا احتیارات گوید که یکی
بزرگ سیاه رنگ است سرش سرخ و خوک با سوس بضم سین ممل و خفا و او فتح نموده و سکون
کول است در کاف باید سوس بضم سین ممل و او شد و محقق و الف گوشتش سرد و
و سبک جالس شکم و نافع ضرب و نقطه و دافع کف و سر و دق و بر سبب بنیای گویند سوس
بضم سین ممل و سکون او کسر با فارسی هر دو که بران کنند و مقفه سازند قابض است
هر چند بسیار بر بیان کنند یک گردد سوس بضم سین ممل و او مجهول و لون و
و گران و مسمی دافع قاذور و اخطا طلقه و دلوگی و تپ و شکم افزوده رنگ و دوازده

غیر شش یک است
جد و از نقش استقال بیاض
سه درم و رقی تقره یکدم
کلاب یزدی پادشاه چوبی
قسم اول کثیر پادشاه
کلاب یزدی پادشاه
نخایه یزدی پادشاه
در آب یک است از چوب
صمغ کلاب شامل
ملان کلاه بر آتش
سرفه بر آتش

چون شانه تا بقدر
یک انداز آتش
زود آورده زانکه سر بخا
توقف کنند و در

سینه در نشود در قبل جگر
 خیال نشود در پشت جگر
 سینه در نشود در پشت جگر
 سینه در نشود در پشت جگر

رحمان است و چون او را با اعمال مخصوصه کشته نمایند از امر گانگ گویند سولفت
 فتح مین و سکون او و خفا و سکون و سکون و بعضی فادافا سی نیزاده یعنی سو
 قسمی از دست سیکای یعنی بادیان کلان هر دو تلخ و شیرین و گرم و بکشتن طعام
 دفع فساد و باد و بلغم و قولنج و بواسیل و ثور و جیب امراض چشم و صفرا و انگیزه و قسم دوم خاصه در طاریج
 زمان است برتری رازیانه گویند سونوخته بضم سین و دوا و مجهول و خفا و سکون و فتح
 تا اندی و دمای بندی نیز و بکشتن ننگام بضم شیرین گرم و شیرین و باضم طعام
 و حالبی و دفع تنگی نفس و سرفه و خلط و امراض دل و آسان خصیصه جمیع اعضا و
 در فصل و مثانه و بواسیر و نفخ شکم و مصفای آواز و هرگاه در ک بطریق مخصوص خشک گردد
 باین اسم سمی میشود و خوب است نه که بسیار تخفیف بخوراند در عجله نافه و علاج الامراض
 مذکور است سوا بضم سین و دوا و مجهول نموده و غیره و در اسم ثبت است سوا با
 اسم و الا ان خورد است سوا خشکی اسم پش پش است سوخچر بضم سین و سکون
 و دوا و خفا و سکون فتح نیم فارسی و سکون و مبله اسم نکست خجرت و بعضی را مبله لام نیز
 است ای سوخچل سورج بضم سین و سکون و دوا و فتح را مبله و سکون و جیم و ضم نیم
 و کسراف و خفا و سکون یا تخفیف اسم آت بکشتن سوم و فی بضم
 سین و سکون و نیم فتح و دوا و کسراف و سکون یا تخفیف اسم بسیار است سو ویری
 بضم سین و سکون و کسراف و سکون یا تخفیف اسم یا تخفیف اسم یا تخفیف اسم یا تخفیف اسم
 ای مانند بوی فیل است بود تر و گرم باشد و باد و تب نافع بود و او از صاف کند و
 سویری سیاه از سایین است سونکلی بضم سین و سکون و دوا و خفا و سکون و فتح کاف
 فارسی و کسراف و سکون یا تخفیف اسم علفی است که غریب و عجوبات سوال است

ان است صالح
 و صاف نموده با عمل
 آینه چو آن قلم آینه
 آتش خرد و آرد و غلبه
 نمایند پس غفر ان کتاب
 سوده اندازند بعد از ان
 سفید را مخلوط کنند پس
 سفید را سوسا می کنند
 و در پی سوزاند و بعد از
 چینه داخل سازند و بعد از
 شکاف با قدری نبات

۱۲۶

نماید و در ظرف
 قنداقی قرارش دهند تا
 منت خدای عز و جل که شایسته
 این مطالب در ان کتاب
 باشد که غایت شایسته
 آنرا و فی بوی و نقاب خفا و سکون
 و بوی بسیار و دوا و خفا و سکون
 سالیکن خفا و سکون
 نمودن این کتاب

علامه غفر له
 علامه غفر له
 علامه غفر له
 علامه غفر له

افادام بصدره
 سوده و نعت لایه
 سب کائنات صلی الله
 علیه و آله و هجده سلم
 اما بعد محمد بن حکیم
 و مولف این بیفت دعا
 غلام محمد بن حکیم
 محمد صادق علیخان
 بن اشرف العلماء
 محمد شیر قلیخان
 ۱۲۸

و داد الف سکون لام اسم طحلب است سرد و منور بدن و دافع تب محرق و چون
 قدری از آن در احلیل یا فرج گذارد بسوزا که دفع کمال نماید و بکسیرین مہلکہ کاہی است کہ
 بکنارہ آب آب قلیل التعمق رود و بیا بار یکت ضعیف بود و سومونی بضم سین مہلکہ
 سکون و مجهول و میم و فتح و او تا و کثر و فو قانی و سکون یا تخا اسم سال پر است و
 سو میا بفتح سین مہلکہ و سکون و مجهول و کسر میم و فتح یا و تخانی و الف نیز گویند
 سورن جاتی بضم سین مہلکہ و خفاء و او و فتح را و مہلکہ و سکون نون و فتح جیم و الف و کسر
 تا و فو قانی و سکون یا و تخانی قیمی از چیل است کہ کل زرد دارد و در خواص شل
 سفید است سواد ما کھا بضم سین مہلکہ و فتح و او و الف و سکون ال مہلکہ و فتح میم و
 و فتح کاف و خفاء و او و الف اسم با کسیرنی است یعنی مزہ این مثل مزہ ماش است
 سورن جو تہ کا بضم سین مہلکہ و خفاء و او و فتح را و مہلکہ و سکون نون و فتح جیم و سکون فو قانی
 و خفاء و او و فتح کاف و الف اسم جوہی کہ کل زرد دارد و سورج جہاں بضم سین مہلکہ
 و سکون و او و فتح را و مہلکہ و ضم جیم و فتح جیم ثانی و خفاء و او و الف و سکون لام اسم
 لثو بری است فصل الباء الہوز سھو را بکسر سین مہلکہ و ضم ہا و سکون و مجهول و فتح
 را و ہندی و الف دافع فساد خون و باد و بات رکت کہ عبارت فساد خون بسبب
 بیش باد است بضم و حالب اسہال سہین بفتح سین مہلکہ و کثر و خفاء نون و فتح جیم و
 نون مشہور ف نون اول و اضافہ مابعد نون ثانی و ضم سین و فتح ہا و سکون جیم و فتح
 نون و سکون یایی سہینجہ و سکر و نیز گویند درخی است بندی مشہور گرم و سکر
 و دافع امراض چشم و شہی طعام و حالب اسہال و دافع فساد بطن و باد و جوشیدگی تا و اما اس
 و امراض پیرز و دایم و شور و مصفی خون و قسم نوشته اند قسم دوم کہ سرخ است از ایلین

سید محمد بن حکیم
 بن اشرف العلماء
 محمد شیر قلیخان
 بن اشرف العلماء
 محمد شیر قلیخان

خبر باد آرنه
 این سال شمس
 باب اول در احوال غذا کجاست
 باب اول در احوال غذا کجاست
 فصل اول در بیان طریقه و نحوه

و هر دو را قابض باقی در جمع فعال ساوی گل آن اگر آن قابض دفع فساد و ملغم و اهراس
 اعضا یا دیگر بنود از کل اچار در میان و غن سیاه می سازند و الداجدر حقه الداجدر ارض بارز
 اجازت خوردن گل او را بطریق اچار و جز آن می دهند و اچار این اتمی چشم نوشته اند
 طریق و چنانست که او را یکروز در آب گشته بشویند و قدری خردل اضافه نموده در غل
 سرف اندازند تا ترش گردد و گرمی اچار کم میشود و اچار پنج دی جمله باد دفع کند و
 برگش ساینده رقره و خخته طلا کنند و در کنند و اگر برگ را پخته بخورند در دل اصفیه
 سیدی می افتد و خوار باد کسریال جمله دیار تخانی مجهول و کسریه دیار تخا
 ثانی مجهول بنال بقدر نیم گرم که در یاده از آن برگ آن مشابه برک تلی سرد و تر و دهم
 و شواری باد و نافع تر است و دست و پا و حلق نماید و خوردن سرخ و سفید میشود
 رجه قتل سایب سکار آید و بخش ساینده بر قصبه البیدیه به زنی که جماع کند غریبه شود
 کسریه لقمه سیرین ماه تشد سیرین ماه تشد سیرین ماه تشد سیرین ماه تشد
 کسریه و سکون یا و خیار است و بعضی پنج بسیار دارد و شاد را چون پنج بسیار است
 باین اسم می گشته ساسر سولی نیز آمده است بعضی بافت شست سولی نیز سها که نصیب
 جمله دفع و الف فتح کاف فارسی وقف با اسم تنکبار است فصل ایثار التخت
 سنبیل کسریه سیرین دیار تخانی مجهول و خوار لون فم باد موحده و سکون لام و خست
 اند نیست کلاست برگش مشابه برک جامن لیکن در طول و عرض یاده از آن و از برگ
 پیل در عرض بقدر نصف در طول و برابر آن در بطری و رنگ ظهیر و گیاره مثل آن
 و گل او در ابتدا چون بکاین وسط مشابه گوگرد و در انتها بقدر لیون کلان بود
 از آن بهار کند و سرخ شود مشابه گیاره کاغذ سرخ که بر سوخته کاغذ ای بیکند از بعد از آن

اندر بیان طریقه و نحوه
 غلام و طریقه بارز و ملغم
 اندر بیان طریقه و نحوه
 و قدری اولی است بعد از آن
 لیکن از آن یک رشتن
 از سینه غل
 غل و در ظرف
 زیاده از یکبار و در ظرف
 سخی و مانند آن که

۱۲۹

کسریه
 بوده باشد از آن
 چنان طریقه جایز نیست
 اگر ساسر از اطر است
 از سس نموده اند که دوام
 خوردن این در سس
 باشند جدا ساسر
 عقل نمیز بیکند که این
 کم مقصود یعنی سس
 بوده باشد از آن

دوام در سس
 کسریه سیرین
 در سس
 در سس
 در سس

در جنب است و باید از در میان چوب و که سرخ می براید گیرند در کیم پاؤ آب بپوشانند تا لصف
 بماند صاف نموده شربت ساده داخل نموده بخوراند و بمقدار شام بخوراند و این شربت را در
 میاده باشد هفته دو هفته است و یک روز چهل روز استعمال باید کرد و مقوض را می کشاید
 ترکیب است شیشم ساده بگیرد براده چوب شیشم نیم انار و درشش انار آب یا شست پاش
 بپوشانند هر گاه لصف بماند فرو د آورده صاف نمایند و با سرطل قند قوام آورند و در
 گلاب اندوشش تول صبح و شش تول شام همراه جو شانه مذکور خورده باشد و اگر خواهند
 در فواید مذکوره قوی گردد هر گاه در نیم انار بماند چهار توله شاهره پیش از قند داخل کرد
 بپوشانند ترکیب است سهیل هر گاه ادویه شربت بقوام سرد سورنجان یکی از خرگی برکت تول
 جدا جدا گرفته و بخیه قدری در وقت مذکور داخل نمایند و قتی که بقوام سرد فرو د آورده درق
 سنا یکی ده توله باریک شده اضافه نمایند و اگر خواهند تقویت در تصفیه خون رفع انگ
 در شربت زیاده چهار توله شاهره پیش از قند و بختن به اندازه مذکور بعد از آن سورنجان
 و غیره داخل نمایند ده توله از همین قیاس صبح بخورند و مذکور بخوراند غذا در حین استعمال
 این ترکیب و نان لاول و از خموشا و بقولات بر سبز نمایند در روز استعمال شربت مرکب تا
 هم اجتناب از لیس اعلی سیال بکسرین مصلح و یار تختا و انفا لام گوشش مقوی اعضا
 مولد می و افغ یار بهار بادی دق لبرنی این می گویند و بقای کشفال مانند سینه
 بکسرین مصلح و سکون یا تختا و خفا و نون و برون نون و ما وندی الفارسی شیر گویند
 در لفظ با که گذشت سیمیت بکسرین مصلح و یار تختانی و ما و فغانی فقمیم و خفا و نون
 و ما و فغانی ثانی یعنی دو که در آب جوشانند سیمین بکسرین مصلح و سکون یا تختانی و
 نون که در آب جوشانند و سکون یا تختا و خفا و نون و برون نون و ما وندی الفارسی شیر گویند

در کیم پاؤ آب بپوشانند تا لصف
 بماند صاف نموده شربت ساده داخل
 نموده بخوراند و بمقدار شام بخوراند
 و این شربت را در میاده باشد هفته
 دو هفته است و یک روز چهل روز
 استعمال باید کرد و مقوض را می کشاید
 ترکیب است شیشم ساده بگیرد براده
 چوب شیشم نیم انار و درشش انار آب
 یا شست پاش بپوشانند هر گاه لصف
 بماند فرو د آورده صاف نمایند و با
 سرطل قند قوام آورند و در گلاب
 اندوشش تول صبح و شش تول شام
 همراه جو شانه مذکور خورده باشد و
 اگر خواهند در فواید مذکوره قوی
 گردد هر گاه در نیم انار بماند چهار
 توله شاهره پیش از قند داخل کرد
 بپوشانند ترکیب است سهیل هر گاه
 ادویه شربت بقوام سرد سورنجان
 یکی از خرگی برکت تول جدا جدا
 گرفته و بخیه قدری در وقت مذکور
 داخل نمایند و قتی که بقوام سرد
 فرو د آورده درق سنا یکی ده توله
 باریک شده اضافه نمایند و اگر
 خواهند تقویت در تصفیه خون رفع
 انگ در شربت زیاده چهار توله
 شاهره پیش از قند و بختن به
 اندازه مذکور بعد از آن سورنجان
 و غیره داخل نمایند ده توله از
 همین قیاس صبح بخورند و مذکور
 بخوراند غذا در حین استعمال این
 ترکیب و نان لاول و از خموشا و
 بقولات بر سبز نمایند در روز
 استعمال شربت مرکب تا هم اجتناب
 از لیس اعلی سیال بکسرین مصلح و
 یار تختا و انفا لام گوشش مقوی
 اعضا مولد می و افغ یار بهار بادی
 دق لبرنی این می گویند و بقای
 کشفال مانند سینه بکسرین مصلح و
 سکون یا تختا و خفا و نون و برون
 نون و ما وندی الفارسی شیر گویند
 در لفظ با که گذشت سیمیت بکسرین
 مصلح و یار تختانی و ما و فغانی
 فقمیم و خفا و نون و ما و فغانی
 ثانی یعنی دو که در آب جوشانند
 سیمین بکسرین مصلح و سکون یا
 تختانی و نون که در آب جوشانند و
 سکون یا تختا و خفا و نون و برون
 نون و ما وندی الفارسی شیر گویند

بپوشانند تا لصف بماند صاف
 نموده شربت ساده داخل نموده
 بخوراند و بمقدار شام بخوراند
 و این شربت را در میاده باشد
 هفته دو هفته است و یک روز
 چهل روز استعمال باید کرد و
 مقوض را می کشاید ترکیب است
 شیشم ساده بگیرد براده چوب
 شیشم نیم انار و درشش انار
 آب یا شست پاش بپوشانند هر
 گاه لصف بماند فرو د آورده
 صاف نمایند و با سرطل قند قوام
 آورند و در گلاب اندوشش تول
 صبح و شش تول شام همراه جو
 شانه مذکور خورده باشد و اگر
 خواهند در فواید مذکوره قوی
 گردد هر گاه در نیم انار بماند
 چهار توله شاهره پیش از قند
 داخل کرد بپوشانند ترکیب است
 سهیل هر گاه ادویه شربت بقوام
 سرد سورنجان یکی از خرگی
 برکت تول جدا جدا گرفته و بخیه
 قدری در وقت مذکور داخل
 نمایند و قتی که بقوام سرد
 فرو د آورده درق سنا یکی ده
 توله باریک شده اضافه نمایند
 و اگر خواهند تقویت در تصفیه
 خون رفع انگ در شربت زیاده
 چهار توله شاهره پیش از قند
 و بختن به اندازه مذکور بعد از
 آن سورنجان و غیره داخل نمایند
 ده توله از همین قیاس صبح
 بخورند و مذکور بخوراند غذا
 در حین استعمال این ترکیب و نان
 لاول و از خموشا و بقولات بر
 سبز نمایند در روز استعمال
 شربت مرکب تا هم اجتناب از
 لیس اعلی سیال بکسرین مصلح و
 یار تختا و انفا لام گوشش
 مقوی اعضا مولد می و افغ یار
 بهار بادی دق لبرنی این می
 گویند و بقای کشفال مانند
 سینه بکسرین مصلح و سکون یا
 تختا و خفا و نون و برون نون
 و ما وندی الفارسی شیر گویند
 در لفظ با که گذشت سیمیت
 بکسرین مصلح و یار تختانی و
 ما و فغانی فقمیم و خفا و نون
 و ما و فغانی ثانی یعنی دو
 که در آب جوشانند سیمین
 بکسرین مصلح و سکون یا تختانی
 و نون که در آب جوشانند و
 سکون یا تختا و خفا و نون و
 برون نون و ما وندی الفارسی
 شیر گویند

این شربت را در میاده باشد هفته دو هفته است و یک روز چهل روز استعمال باید کرد و مقوض را می کشاید

عادت مقدم است و از آنکه مرا عادت باشد عادت خود را
 عادت مقدم است و از آنکه مرا عادت باشد عادت خود را
 عادت مقدم است و از آنکه مرا عادت باشد عادت خود را

سیت مار ضمیمه و خفا یا تختانی و سکون تا فوتانی و فتح سین و الف و امل
 و کسر یا یه سیما کسر سین و یا تختانی مجمل و خفا یا موصده و فتح یا تختانی و الف
 سیوا کسر سین و یا تختانی مجمل و فتح و او و الف اسم هلیه است یعنی لایق نیست که
 خدمت این بیاورد و معنی هر دو لفظ یک است سیتا پهل کسر سین و سکون یا تختانی
 و فتح تا فوتانی الف فتح با، فارسی و خفا یا و سکون لام مشهور بر شریفه میوه هند است
 متعارف شیرین و معتدل و مولد منی و منفرج و مقوی ل و دافع خفقان بابت شین
 المعجمه فصل الالف شمال دمان بفتح شین معجمه و الف سکون لام و فتح
 ال الف و خفا یا و الف و نون قسمی از پنج است و در خواص مثل ساشی شاغل
 بفتح شین معجمه و الف فتح خا معجمه و سکون لام اسم از هر است شمالی بفتح شین معجمه
 الف کسر لام و سکون یا، تختانی اسم دمان است یعنی برنج شاو کوب بفتح شین معجمه
 و الف کسر لام و سکون او و کاف یعنی پنج کول در کلهار بیا پیشمال برنی بفتح شین معجمه
 و الف و لام و فتح یا فارسی و سکون امل و کسر نون سکون یا تختانی مشهور شاو کون
 بفتح لام و سکون و او و نون از هند است گران و دافع تب تکی لغز فساد باد و صفر و بلغم و
 غثان و ابله و نافع خشکی هفت و هات را و مقوی اعضا است و بهی از ساین
 است و دره نهری آورده که مره تیز دارد و تپنه و سیلان منی و اس بر باد گرم است
 شمالا که به بفتح شین معجمه و الف فتح هم و کاف و یا بهندی قسمی از پنج است که بر
 آب آن روید و مطابق ساشی و در منافع کثر از آن فصل البار الموصده
 شین بفتح شین معجمه و سکون موصده و ضم بار ثانی و سکون او اسم گلست مشهور که
 قسمی از آن است و در آن میخورد و زرد و سرخ و بقرن بود گرم و خشک و درم خوردن

بیکبار موجب ضعف است
 پس اگر با خف و ضعف
 گردد باید که عادت دو بار
 خوردن بگذارد الا مقدار آنکه در
 کرم و شمشیر را که عادت
 بکوت بوده باشد بپزند
 خوردن نیز ضعف و کس
 و دیگر اوقات عاید شود
 آنکه اندک هیچ عادت در وقت
 خوردن نماید و کس که عادت

۱۳۵
 فدان گشت و دمان دارد
 گشت و دمان دق او بهر
 است و مقدار آن را از این
 است و بهترین گوشتها
 گوشت میش یک از یک
 و آب آن است بکلی داده
 یا کمان تا که بقیه یاد داده باشد
 و زرد تا که با آب زاده باشد
 بهتر است و نیکو ازین از کب
 فدان گوشت بپزند
 گوشت بپزند
 گوشت بپزند
 گوشت بپزند

گوشت بپزند
 گوشت بپزند
 گوشت بپزند
 گوشت بپزند

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين
الذين هم
البركة والرحمة
والهدى والنعيم
والجود والكرم
والعز والكرام
والجود والكرم
والعز والكرام
والجود والكرم
والعز والكرام

135

Handwritten text in Urdu script, likely a signature or a note, located at the bottom of the page.

در بیان این امر که در این کتاب مذکور است

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين

انکه از بایر احوال
یا احوال بایر

بچین بشیر عماره تر مشبها
 یا عماره ماسه و بچین بتر
 تازه با ماسه و بچین بتر
 یا خر پوزه و بچین بتر
 یا گوشت جانور پزده و بچین
 است بالاس
 انور بالاس
 بالاس
 بالاس

اما اگر بپاکش نماند
 بغیر اصل است باقی
 بیخ یا آنگه بالا و آن
 یا انار بالا و آن
 خورد و شود از این نیست
 خورد و شود از این نیست
 و چنین که بپای
 و سیر و خورد
 نماند خورد اگر
 کاه با هم

است علم و معنی نهان
و گوشت نیکو و بزرگ
و شیر نابینخت
و عسل و خنجر
و گوشت نابینخت
و در خوردن و بازم

ان کز کج خلقان بود کار با شاد و شادان
کشف و کشف و کشف و کشف و کشف و کشف
در میان اینها کشف و کشف و کشف و کشف
کشف و کشف و کشف و کشف و کشف و کشف

آب
 گزشتن کیلایت
 خوردن طعام
 که در معده حرارت دارد و بلغم
 است که میسبان خوردن بلغم
 و بعد از مصلح آب خورد
 نجات بارد المعده
 و کثیر البلغم که ایشان
 واضح است و آب بر زبان
 نوشیدن ممنوع است
 ۱۳۳

۱۲۴
 در بویاد باشد و بعضی گمان
 طعام گستر میدارند و
 اشبهاء و قوسه میخورند
 و در بعضی موارد اگر بخواهند
 بر ذات بر کف دست متعین
 باشد چون عطش صادق کامل
 باشد در هر حال

اعصاب را میگویند که در دماغ است و در تمام بدن پراکنده است و از آنجا که این اعصاب از دماغ سرچشمه گرفته اند و به تمام اعضا بدن میرسند و چون هر عضو یکی از این اعصاب را در خود دارد و اگر این اعصاب قطع شود آن عضو از کار می افتد و لهذا اعصاب را بنام اعصاب الحسی میگویند.

عقب ان فرا که فزاید
وقت خواب یا بعد
بختن از خواب
آب نباید نوشید
خواه باز غش باشد
خواب کند یا وقت
شب از نوشیدن
آب سرد احتراز از اجتناب

یا رخانی اسم اسپرکاست **فصل الثانی فی فوقانی کتار الفتح کاف و تاء**
فوقانی و الف فتح راهله الف کتاری از نیکوتر است که باریک بون سرد و گران دفع
رکت پ و راج روگ قسمی است که برگش بسوزن ماند قسم دیگر پهن برگ قسم دیگر
که خور و بالند هست هر سه زخمیت و بعد از خوردن محدث سوزش معده و باد
دفع فساد و صفر است و محدث سوزش سینه و فطاح و مصلح او جو شایند آن
در آب یا در خاک تر گرم که انشمن و نیز از آب گرم شستن بقلیل نفخ نماید و مری معده
و مری و در و سمنین باضم کتیر الفتح کاف و کسرتا فوقانی و سکون یا رخانی و
هله و الف سرد است و مغلط منی نافع سوزاک کتار او مضعف باد و چون او را
بقدر دو ماشه شب آبی کرده صبح بالیده یا سائیده با شربت انجیر یا نهانوش پزیرد
نفث الدم مجرب است و برای جربشانه و سوزاک نیز مفید **فصل الثانی فی فوقانی کتار الفتح کاف و تاء**
هندی کتیل الفتح کاف و سکون تاء فوقانی هندی و فتح ما و سکون لام میوه
هندیست بسیار مشهور شکلی است بزرگون شکل شکبه کو سفید به درازی یک کتیل
نیم گز چون بشکافه از آن دانه های شیرین عفراتی رنگت و آن آید و خست بسیار
دارد و با انگشتان چسب درخت اوبسان درخت چار مغز لیکن قدری بالیده تر
و برگ بزرگ تر صاحب ارانگو سی چنین نوشته اما اتم درخت چار مغز مشاهده نکرده است
لیکن درخت کتیل زیاده از درخت بد هل است و برگ کتیل از برگ او خورد
گل او میوه مانند و بو خوش دارد و خام نیز نگیرد بچونه و جز آن پسران نرسیده آن دفع
فساد صفر او باد و معوی اعضا و بی دفع رکت پ و در سضم عرقا بطن بود و سینه نافع
است و افزاید و تشنگی دفع نماید و تخم وی زخمیت و شیرین بود و باد زیاده کند و خورده

و انبند بکسی که گرم فرام
باشد یا با گرم که با بوب و باطام
آخر روز یا شب خورد و در
نوشیدن آب شب
پیش خواب بود یا پس
مضغیت و ببطا و عت
عطش کاذب آب نباید
نوشید و نشان عطش
کاذب آنست که از نوشیدن

۱۲۵

عطر سرد زیاده میشود و از
آن آب بسیار گرم و بصلان
نوشیدن آب و خوردن
لیکن بسیار باد و عطش
با وجود فزون طبع
بسیار بنگام اشتغال
طبیعت با مضغ بسیار
میشود از قبیل تشنگی کاذب
است و کذا الک

بای نازده در بر
غلظه از فیهون
که افزون افزد
که افزون افزد
که افزون افزد
که افزون افزد
که افزون افزد
که افزون افزد
که افزون افزد

۱۱۶
الخصوص
برص است علی حرم
که در ظرف گرم شود در بلا گرم
سوم
وایام گرم فصل
اندربیان حال آب پیچیده
و آب باران و آب برت
و آب چاهها بکند آب
درخ و آب بر او دروان شود
که از زمین بر او میگویند
از اعدین جاک میگویند
خواه سوزانند خواه کثیف
از آن دروان بگذرد از اعدین و تن
و نمیدارند

بر موقوفه حضرت شیخ
آب چشمه جاریست
بنیادین ایستاد
شیر طریقه از اینجا که
خارج شود زمین کبری

جسد خواستگار را در آغوش آید
زار خجسته بر آفروده
محل جبارے کند و اگر آب
جارسے نمایند
نفسے بیاہ
خواهند بود

در تنگی است سر خود بدون کندید ز زمین رطوبت پاک باشد آب نوار است زین رطب و ان تراوش کرده جمع شود و بصرف ناید

بوی کافور می آید و با جمله نراش گرم و سبک و مستهی طعام و دافع خدام و بواسیر و امیل و جراحات و تنگی نفس با و گول و فساد باد و بلغم و قابل گرم شکم **فصل الدال الملهله** که دم بفتح کاف و دال ممله و سکون میم و که نب نیز آمده بعد از دال ممله نون و با موصوده و قسمی است از و مهنوت و قسم دیگر و هول کدم و بهوم کدم نیز از اقسام او نوشته اند گمل آن سماعه آسا و برگ دخت او لبان چار مغز هر سه سرد و دافع فساد بلغم و صفرا و خون **فصل الراء الملهله** که راء بفتح کاف و سکون و ممله و نون الف لبیب و غوره او پس از سه سال رسد در آغاز سبز و ترش و تلخی آن پیشترش روی گراید و تلخی آن در دو و در چنگلی سرخ و شیرین چون بر بماند لبی سبزی باز گردد و دخت او لبان لیمو و برگش تلخی پهن خنجه او چون یکمان خالی و گمل او چار برگ سفید بود خوشبو و عنبه بایه از و میازند و عرق از و گلاب سبک گیرند و آنرا عرق بهار گویند و مزاج عرق بهار گرم است و خشک و حبه ضعیف مانع و تفریح و تقویت اشتها و باده و درد سینیه و قوی لجزی و خفقان و خشی مفید نوشته اند و مداومت او را نهفت در روزی دو اوقیه باشد که ربع درم جهت دفع سیر از جرب است نوشته اند و آب که فز حبه اخراج سنگنه و کرده مفید و شراب است ناشتا قطع اسهال بواسیری مانع و در رند و ستان از گلو می پان مخلول عرق بهار خنجه و امثال این بویان میماند صاحب تحفه نوشته که از شگوفه نایج که عرق گیرند آنرا عرق بهار در میان نایج و کتبه اختلاف صنف معلوم میشود و آنچه تحقق نموده گردنا اطلاق او علی الاصح در شهر بر گل کتبه پس از آن بر گل لیمو شیرین است عند الضرورت عطاران گل نایج و نارنج و نارنگی و لیمو و چکوتزه و جنه می عرق کشید و در عرق بهار بکار می برند و این گلها را نیز در عرق گل کرنا گویند ظاهر آنست که درین گلها اینقدر فرق میان نباشد و اصل همه با دخت کتبه است صاحب شکری که نوشته است که در چنگلی شیرین سرخ

واقف آبست که در عین واقف آب از زیر زمین است خلالت شر که از زمین بخاذه طبع آبست در گوی ترشح طبع آبست اگر آب است می نماید و آب اگر آب است ایستاده بر روی گوی که از خود بدون کندید ن باشد و آب معاون آبست که از معاون حاصل شود و آب

۱۲۹

علف زار آب است که در آن نگاه داشته باشد ابداست و بخار گاه بر دانه اینها صنفی و در آن باشد و نیز از بدن اینها نشود فربن صلاح باشد الا با نیست دیگر آبهای صالحه کیفت از مضر در دمع است اگر از اینها شسته که کافور است و می شود بویا که در

است و این قسم است از برای اذن بخار اود و دنی داف که از بویا آبهای اذن بخار حاصل گردد

خواه روی در آب مطلقا خواه جدا باشد
 البصار و باریا کند مضائقه ندارد
 این است و اولی که از غرض است
 باینکه این است و اولی که از غرض است

میشود و چون بر بماند باز سرگردان از باغبانان که دافعت کرده شد انکار این معنی نمودند و میگویند
 هم نیامده است که به نام هم دوست بفتح کاف و نشدیده تا فوقانی میاید و نکتها که مذکور شد
 نزدیک هم اند و اندک علم با صواب کردند بفتح کاف را و مبله سکون و او و خوارون
 و دال مبله و الف ضاده کاف فی ساکن پس از کاف و تیره آمده یعنی مکر و نادر و مردی
 نیز گویند بفتح کاف را و مبله و هم سکون را و مبله و کسر ال مبله و یا و تخانی و می و کسر شین
 است بکسر کاف را و مبله و شین معجمه و سکون نون فتح با و فارسی و یا و سکون لام که مشهور
 کردند می است عوض الف ت تخانی در اسم اول قسم اول سرخ سفید و قسم دوم سفید و یا
 و چون قسم دوم مشابهت بزرگ کشن که بیا بوده است لهذا این اسم سیمی گفته گشت
 با جوهری خام هر دو ترش گرم و گر آن محذرت است بلغم و ریده آن شیرین ترشی کم دارد
 و سبک و مشتمل طعام و دافع فساد باد و صفر او خشک اگر آب دارد خاصیت خام و
 کربل فستج کاف کسر را و مبله و سکون تخانی و لام و عوض لام را و مبله نیز آمده است یعنی
 که بر دختی است که برگ ندارد و شاخها و از سرخ او بر آید و بسیار دارد و طول د بقدر
 کنار و کم و زیاد آن گل تیره برگه خورد دارد و فراوان شکفته خوشامد میخورد و مراد
 از چار نیز میبازند در میان آب نمک و غیره و غمرا و اصل نیز و بعد از آن سرخ گردد و
 چون بر بماند سیاه گردد و با قدر کردند که فریاد از ایشان شود و در بوز و خوشا شود و تلخ و تیز و
 گرم و طین دافع فساد بلغم و داسیل و ثبور و آما س و فساد و سرد و آید و می دفع
 بلغم و صفر او و الد ماجد آچار ثمر او را بمضا که امرضی و د داشته مثل قلاج و اسه و ابتداء
 بخوردن آچار در ستمی مجاز میبازند و اجازت میدادند و میفرمودند که بسبب این اصل حضرت
 با عصاب که تر نماید و چنین سپین و بیخ کبر که بر سر می بفتح کاف را و مبله و سکون با و کسر

این باطن در چنین خوردن بر
 و نکه از نشین آب بر
 اما حکام چاهها آب مکان
 و صرف غلظت است و
 افضل از آب چاه است
 که بسیار بزرگ و آب است
 و دافعت تر باشد و سبک
 بیشتر شود و چاه فسیخ

۱۵۰

بود و وقف نداشته
 باشد آب بعضی چاهها
 در طاعت سبک تر
 و آب گشت است و عادت
 در آب نوشیدن آب غلظت
 خام و از آنجا است که مردم
 بسیار می نوشند آب
 چاهها عادت گرفته اند
 نوشی ضرر ندارد
 چاه است حکم کار به فصل چهارم
 از آب در حال بانه

و آب چاه است
 و آب چاه است
 و آب چاه است
 و آب چاه است

گویند و آب سیمان
 در آب علفزار
 معدن طلا و نقره
 تفریح دل و تقویت
 روحها و آب کائنات
 تقویت اعضا و اندام
 شکم و تصلیب اعضا و اندام

همه و سکون باد تخانی و عوض با یاد تخانی و عوض اء همله ثانی لام یعنی کریم شهور
 میوه هند نیست تابستانه میباشد سیاه رنگ اء الملس دراز مثل جمال گوطه و از اندکی
 باریک است درون مغزش سفید و ابرمه نمک فلفل بود و میخورد بسیار بالذت و مقوی باه
 معظمنی و قابض شکم و روانست اء تم است که من رنگ فتح کاف را و همله و سکون
 فتح را و همله و خفاء نون و سکون کاف سی و کریمه یعنی کاف سکون و همله و فتح میم
 کاف خفاء و اء الف اسم کریم است که روشن دهان بکر کاف را و همله و سکون
 معجمه و فتح نون ال همله و خفاء و اء الف نون ثانی قسمی از پنج است و نجاصت بطابق
 ساطعی کروانک فتح کاف سکون همله و فتح و اء الف فتح نون سکون کاف طابری
 اصیب نمک و گوشتش با مزه میشود و بر لب با هم میباشد و در صحرایم لیکن در بای کلا
 و در بر صحرایست که کریمه فتح کاف سکون و همله و فتح کاف ثانی و همله ثانی و الف فتح
 شهور است طابریست نام رنگ کلنگ و اندکی از آن کو چاک پای باد از چشمها بسیار رخ
 و متصل بر دو گوش مع های سفید و از گردن موهای سیاه پیش سینه او زبان ارد و در موسم گند
 کلنگ از ولایات سردسیری آید گوشتش سمن چنان سبزی و مقوی اعضا است که چخوا
 فتح کاف را و همله و خفاء نون ضم جم شد و فتح و اء الف قسمی است از کریمه بیار
 تخانی عوض و اء الف کریمه کاف کریمه نون عوض و اء الف کریمه نون عوض و اء الف کریمه نون
 و الف اء تخم صلب اء صلبه سفید قلیلی سرخی آینه یعنی فاختی و بعضی یاه خاکسری
 رنگ سبک مستدیر گنده بقدر یاز و زیاده از آن و بعضی برابر بلوط خورد و چون خرد
 دهند صدائی از و مثال بادام بطور رسد و در جوف مغز سفید مثل کپهانه برآید و درخت او
 بقدر آدم و کم زیاده از آن و شاخها باریک است برآید مثل جبار شود و در میان پهلای

همان در منع اسهال معدی و
 تحریک قوت جماع میکند
 و اگر طلا و نقره و آهن را گرم
 کرده کجالت و مزاجات و آب
 خاص سرد نماید تا آب قوت
 این اشبار برادر حکم این
 آب در شفقت مثل آب جان
 این اشبار باشد و آب
 این بر سه کانه های هندستان
 ۱۵۱

از آب بر سه کانه و باران
 خوب است که جهت دفع
 آب کانه های از کوره جاز نیست
 چه بمه آنها سعادون اگر چه
 طلاست و نقره است و آب
 باشد تنگی بول است از
 خاصه که نوشیدن آنها در
 واقع شود و چون همه معادن
 سواء معادن طلا و نقره
 و آب این معادن از آن
 آب اینها هم از آن
 اما آب نوشادر کانه
 بلکه فواید نهفته
 فواید آن نهفته
 فواید آن نهفته

این یک بیان است که مستند
 حدوث تب اندک پیدا
 میکند و آب معدن کرب
 گسترده و خشک پیدا میکند
 و اسهال سست آمده و زمین
 بسیار در سینه و باطن حادث
 نشستن اندک پیدا میکند
 و باطن و آب و قشر و غده
 و غشای داخل و خارج بارده و

۱۵۲

و ایتهم تخم یافته شود گرم است و دافع بواسیر قاتل گرم شکم و جدام و برگشت دافع فساد و باد و نفخ
 و خون که رویت کاف و نفخ نیز ضم را و مبله سکون او اسم کنگی است و بعضی گویند غیر او است
 که و را را کبر کاف سکون را و مبله و او و الف را و مبله ثانی و الف دوم و مشهور نفخ کاف
 و بعضی را و مبله ثانی لام هم آمده است اسم مناسب است و خلوس نیز گویند خواص این در کتاب
 یونان بسیار تفصیل است و کل او را اگر همراه گوشت پزند نهایت با فیه و تخم می شود
 ملین است و قش آنرا جافاخته میشود و شمش یعنی پهلای بار او بقدر یک گندم و زیاد از دو
 گندگی بقدر پنجه و زیاد از آن قدر می کرسیر نفخ کاف سکون را و مبله و سکون و یا تخم
 و سکون را و مبله و کرسیر نفخ کاف سکون را و مبله و کرسیر با موحده و یا تخم آنی و سکون
 را و مبله اسم کبر است که چوب فستج کاف سکون را و مبله و ضم جم فارسی او را و مبله ثانی اسم
 کجور است که در نفخ کاف و مبله و خزان و نون ال مبله اسم سادج است که کرسیر نفخ کاف
 و سکون را و مبله و فنج کاف ثانی و سکون و قوقانی اسم که کرسیر است و در با کاف فارسی
 باید که مبله نفخ کاف و کرسیر مبله و سکون یا تخم آنی چهل و لام الف کاف کاری مشهور است
 بنزدیک و ن تخمها دارد و بقدر دو گره و کم از آن بر سطح پست و بلند دارد سرد است
 و بک گرم و کران بعضی معتدل نوشته اند تیز و شکم براند و باد بواسیر غلبه و خون و
 یرقان و پاندر و ک کف سیلان منی و گرم را دفع گرداند و اسم قشال الحار نوشته اند و نوز دم
 یوست در و بسیار نسبت بحرارت او و طبع حرارت زیاد در و نسبت بخن ابر همراه پیاز
 و نقل بسیار کم دارد و خالی از تقویت معده بار دنیا قلم و کریمه جنگلی راتخ و سرد و بک ملین
 و دافع صفرا و خون و نفخ و سودا و زردی بدن باد و یرقان و پیوسته و قاتل گرم شکم نوشته
 اند و قسمی از کریمه یا غمی است که سفید رنگ و دراز تر اول بود و پوست باریک دارد

این یک بیان است که مستند
 حدوث تب اندک پیدا
 میکند و آب معدن کرب
 گسترده و خشک پیدا میکند
 و اسهال سست آمده و زمین
 بسیار در سینه و باطن حادث
 نشستن اندک پیدا میکند
 و باطن و آب و قشر و غده
 و غشای داخل و خارج بارده و

باب اول در بیان اوقات و فصلها
 در بیان اوقات و فصلها
 در بیان اوقات و فصلها
 در بیان اوقات و فصلها

کرشن سار با فتح سین مہملہ و الف فتح را ہملہ و باو موحہ
 الف کرشن مولیٰ بضم میم و سکون داو و کسرام و سکون یاو تختانی اسم قسم کا لیل
 مول یعنی پنج سیاہ دارد و کرشن یعنی سیاہ است کر اناک کسر کا فتح را ہملہ و سکون
 الف فتح تا رفوقانی و سکون کا فتح فی اسم چراتی است فصل الراء المہملہ ہند
 کٹر البضم کا فتح را ہندی و الف فتح است و سرد و خشک و مشتبہ طعام و
 دافع فساد صفرا و خون بلغم و مفتوح سہ و دافع مادہ خام و جذام و حالب اسہال و سحر و
 بواسیر و گل او تلخ و سرد و باہ افزاد دافع فساد صفرا و اسم درخت اندر جوست و اندر جو
 شمر او است کالا کور انیز گویند کٹر بفتح کاف سکون را ہندی تخم سفید زیرہ شہوار
 در خاصہ نزدیک تخم کتان است فصل السین المہملہ کسوندی بفتح کاف سین
 ہملہ و او جہول و خفاء و نون کسر و ال ہملہ و سکون یاو تختانی کسوندانیز گویند با
 عوض یاو تختانی اسم نہال نہایت شاخہای درخت او متصل از پنج میباشد باو
 و گندہ و از چہار طرف میرود و گندہ او بقدر یا سن بود و درازی درخت او تا بقدر
 اترم دیدہ شد و چون برگ او را خوب بیدہ بہ بویید بود و دہ و پہلی ہا و از او بقدر
 یک گز و زیادہ از ان و از درون پہلی دانہ می برآید مدور و خور و مثل ساق و انک
 کا و اکمی برگش خوش شاہ برگ کمر کسکان بر کمر کس رض اندکی این کی طویل و باہ
 دانست کلان اورا کسوندانیز گویند و خور در کسوندی در میان برگ ہر دو ہم تفاق
 است گرم تر است بعضی معتدل نوشتہ اند اخلاط از داغ فرو آرد و اگر باراد بریان
 کردہ بخورد پای زہر گزوم بود و اگر بار و برگ آس کنند و بر آرد گندم مساو وزن بہ بنہند
 و بار و عن کبچہ بخورد و بکوریہ دفع شود و اگر کسی موی شیر دادہ باشند تخم کسوندانیز

با غایت مفید در
 و تکیلف اظطاب غلیظہ و
 ان شکر و عمل و جود اوان
 است و آب کدہ فلفلسہ
 و سنگ پیداست سہار و
 از اینجاست کہ بعد نوشیدن
 آب کدہ خوردن در است
 واجب است اما کسی کہ بضعف
 سہار غرض اسہال و اسهال
 ۱۵۴

است اوقات از آب
 متغیث شود فصل
 از بیان اوقات و فصلها
 آنہا از ضرر آب و اوقات
 سہیل باز دارد و ترکیب آب
 صالح و اصلاح آب و اوقات
 و تصفیہ آب و اوقات
 و تصفیہ آب و اوقات
 و تصفیہ آب و اوقات

در اوقات و فصلها
 در اوقات و فصلها
 در اوقات و فصلها
 در اوقات و فصلها

متخصص کنند
کافه طبیبان گرد
فیوالمردو الاقدار
از زمان و غیره غدا
نماد نماید و بعد از آن
نوشه اندک آب
نوشه و اخف
کافه کاذب است

وی آس کرده غلوه چیده کند و فرو برد بعد از ساعتی استفرغ کند اگر موی در میان
غلوه یا چسبندگی شود و اگر پوست کسند خشکند و با یکسان دو باشد غلوه اندک
مقدار دو درم وقت نماز دیگر بخورد و یک کاسه شیر با دو گاو بالای آن بنوشد و چون
شب آید نیم غلوه از آن درهن گیرد و در مجامعت مشغول گردد اما کد کسیر و
نخ کافه کسیر پنج بار تخمائی مجول و ضماده هله سکون داد و با کافه محض و او
تیر آمد یعنی کسیر کب خ رستی است سیاه پر موی رستنا شود و سر و گردان دفع فساد
صفه خون سوزش اعضاء و قاض شکم و مولدنی و بطن و باد و مسکن تشنگی علی الخصوص
اگر از راحه پوست بخورند لیکن اگر خائید آتش فرو برده بپزند ثقل را باعث تبرید
و عدم ثقل است جاعه او را سائیده در شراب کلائیات حل کرده صافی نموده
و باعث برودت نافع سوزاک دفع میست و امید انداختن خصوص که همراه پوست بسیار
لیکن بغیر پوست لطیف است و چنان اقبال طبع کستور یا مرگ بفتح کافه کسیر و ضم
تا فوقانی و سکون او و کسراده هله و یا تخمائی و الف کسیر و سکون و هله ثانی و
کافه سی گوشتش لطیف شیرین بکافه و افراخ و اشتها آورد و گوشت ماده و سر و دفع
تب سرفه و سوزش و تنگی نفس و میگردد صاحب الحلقه و قات و تب و بنگالایا
بشکل آهوباز یاقوتی و نایب اندیش بیرون آید بهمان خیل و شکاف است که بنا
ام و نیز و چون نضج یافت خارش عظیم میرسد برنگی نو که در محل ناف بخورد از آن لذت باید
و آن ماده از آن منجر شود مانند ریم و اهل آن یار متع باند و آن نیکوترین شکلهاست و پیش از
ذی شان اتم بود بطریق ارمان راجه کوستان اجه سری نگر او را بعد و سال سال
میفرستاد گرم و مقوی کسبه کافه کسیر و ضماده و فساد و خون و ضماده و با و هله

بهر سرد و نفع
بمجموع آب بسیار گرم
مصارف از نوشیدن آب
و خوابیدن با بایه کرد و اگر
بازنه البسته قدری آب سرد
از سوزن ضعیف الراس توان داد
و اگر در شب نوشد باید که
بعد نوشیدن آب با نوبت
خوابد و اندک زبانه

۱۵۵

کسبه و کسیر و کسیر
از خواب بیدار شود اگر بپزند
از طعام غلبه نباشد تا که اس
جگر نکرده و طبع کمال نباید آب
باید نوشید و اگر کسی را
در مرض باشد خواه در صحت خواه
آب کسیر و استلا و بعد نوشیدن
کند تا از اخف اثر

نماد نماید و بعد از آن
نوشه اندک آب
نوشه و اخف
کافه کاذب است

اصلاح بنمای او نیست
 دفع فغان از دل
 کما افطرس
 اب که در زبان
 بناید بر زبان
 از بنای بند زلف

که آب در یک کرده با کس
 دیکت ب باز آید در بطریق
 فغان درین چو پها صوف
 نوزد زده بند چو ک
 نام سرد یک پند چو ک
 ز یک پند چو ک
 بخار بصوف افروز دنا
 فرو چکد آب صوف در یک
 کرده باشد هر گاه بنشیند ناید

۱۵۴

بهر معصفر گویند شیرین و بسیار گرم و خشک سبک و صفر انگیز و دافع فساد خون بلغم و سوز
 بول استوری بفتح کاف سکون سین و ضم نا و فاقانی و سکون او و کسر او و همای و سکون
 یای تحتانی لغاری مشک گویند تلخ و گرم است و اگر آن بهی نافع سردی و فساد باد و بلغم
 و حابس قوی و دافع آتاس اعضاء و بوی و دهن بطلان حس شامه و قسمی است که از آن است که
 گویند در سبب لام بیاید کسین با بضم کاف کسر سین و سکون نون و کسر سین و سکون
 ثانی و با و فارسی و الف قسمی از و شبوست کسین بفتح کاف کسر سین و سکون نون و کسر سین
 و سکون ثانی قسمی از زاج است و سرد بود و با صره را روشن سازد و بدن را نفوذانی کند
 و زهر و بیسی گرم معده دفع نماید هر یک قسم حید است **فصل الشین المعجمه**
 بضم کاف سکون شین حجه و نا هندی اسم کونه است **فصل الکاف العربی**
 کلو را بفتح کاف اول و ضم ثانی و واد مجهول و را و مجهله و الف ثمر تنی بند است از کر یا
 خورد و بر و مو یا بر بسیار و تنجها کثیر دارد و در خواص مو فو کر یا است و مخصوصه دافع
 جو شید گیها آغاز جوانی که از آنها سه گویند و رافع تی کف نا از وی طعام قسمی از و
 بانجه کلو را است یعنی بار نمیکرد و تلخ و دافع فساد زهر و جوش ساری پنج بانجه کلو را از و
 و تحلیل او رام غلیظه نافع خست و باز هرگز نند گانست و سرفه بعضی نوشته اند که کر یا جنگلی
 و این قول دور از صواب است زیرا که کر یا جنگلی را اتم مشاهده کرده است چیزی غیر کلو را
 و مشابه بکرو یا باغی است لکر اسینگلی بفتح کاف سکون کاف نا و را و مجهله مفتوحه و الف
 و کسر سین و سکون نون و کسر سین و سکون نون کاف فارسی سکون تحتانی و در میان هر دو کاف
 الف نیز آمده است یعنی کا کر اسینگلی کج میباشد شیان حیوان بار یک سرخ تیره رنگ میان کا
 تلخ و زخمت و گرم و شته طعام و دافع فواق و هتوم نافع فی تشنگی و دافع تب فساد بلغم

صوف را بر داشته زعفرانی
 صوف را بر داشته زعفرانی
 صوف را بر داشته زعفرانی
 صوف را بر داشته زعفرانی
 صوف را بر داشته زعفرانی
 صوف را بر داشته زعفرانی
 صوف را بر داشته زعفرانی
 صوف را بر داشته زعفرانی
 صوف را بر داشته زعفرانی
 صوف را بر داشته زعفرانی

بهر معصفر گویند شیرین و بسیار گرم و خشک سبک و صفر انگیز و دافع فساد خون بلغم و سوز
 بول استوری بفتح کاف سکون سین و ضم نا و فاقانی و سکون او و کسر او و همای و سکون
 یای تحتانی لغاری مشک گویند تلخ و گرم است و اگر آن بهی نافع سردی و فساد باد و بلغم
 و حابس قوی و دافع آتاس اعضاء و بوی و دهن بطلان حس شامه و قسمی است که از آن است که
 گویند در سبب لام بیاید کسین با بضم کاف کسر سین و سکون نون و کسر سین و سکون
 ثانی و با و فارسی و الف قسمی از و شبوست کسین بفتح کاف کسر سین و سکون نون و کسر سین
 و سکون ثانی قسمی از زاج است و سرد بود و با صره را روشن سازد و بدن را نفوذانی کند
 و زهر و بیسی گرم معده دفع نماید هر یک قسم حید است **فصل الشین المعجمه**
 بضم کاف سکون شین حجه و نا هندی اسم کونه است **فصل الکاف العربی**
 کلو را بفتح کاف اول و ضم ثانی و واد مجهول و را و مجهله و الف ثمر تنی بند است از کر یا
 خورد و بر و مو یا بر بسیار و تنجها کثیر دارد و در خواص مو فو کر یا است و مخصوصه دافع
 جو شید گیها آغاز جوانی که از آنها سه گویند و رافع تی کف نا از وی طعام قسمی از و
 بانجه کلو را است یعنی بار نمیکرد و تلخ و دافع فساد زهر و جوش ساری پنج بانجه کلو را از و
 و تحلیل او رام غلیظه نافع خست و باز هرگز نند گانست و سرفه بعضی نوشته اند که کر یا جنگلی
 و این قول دور از صواب است زیرا که کر یا جنگلی را اتم مشاهده کرده است چیزی غیر کلو را
 و مشابه بکرو یا باغی است لکر اسینگلی بفتح کاف سکون کاف نا و را و مجهله مفتوحه و الف
 و کسر سین و سکون نون و کسر سین و سکون نون کاف فارسی سکون تحتانی و در میان هر دو کاف
 الف نیز آمده است یعنی کا کر اسینگلی کج میباشد شیان حیوان بار یک سرخ تیره رنگ میان کا
 تلخ و زخمت و گرم و شته طعام و دافع فواق و هتوم نافع فی تشنگی و دافع تب فساد بلغم

غلیظ است کثیف است سرد است و اگر غلیظ است در آب سرد تصفیه نماید و در آب سرد تصفیه نماید و در آب سرد تصفیه نماید

قتلی نفس سرفه و آروغ کله اضم کافل سکون کافلانی در او مهله و الهیت
 بفارسی دیکت نیک گرم و تر و گران و بی و دفع فساد باد و مقوی مولدنی و فزاینده بلغم و گو
 دیک بلغم رخت و خشک گران و گوشت مرغ دریای گرم و بی بلغم افراد و جاج را
 کلمی گویند با ضایع و تخانی و راقم مرغ صحرای دیده است که در سرعت حرکت و پریدن
 خوشنمای زاید از خالکی خشکی در گوشت او یعنی صحرای افزون کلمی لفتح کاف اول
 سکون کاف نام و کسر او مهله سکون تخانی خامش شیرین سرد و گران مقوی دل
 و قابض شکم و تر و راقم ملین شتهی طعام و دفع فساد و کرم و نده بلغم کاف اول علی
 و مشهور فتح ان سکون کاف نام و فتح او مهله سکون او و خوارن و دال مهله و ما
 در عوف کوفه که بالاند کور شده نیز باین اسم میخوانند و با بجمه نبال او بقدر نیم گز و از او
 گره نهایت گز و بر گش شیبیه برگشت او لیکن از او کویا کسب بوی بد و آرد و خصوص اگر برگ
 او را در دست مالیده بپویند زیر دیوار یا در خرابها و میدان موسم برشکال میرود
 نیز فلفله و دفع تب و دق و خون و بلغم و چون آب گاف کوفه برگیند و آن بمقد
 اطفال بچکاند کرم باخورد که باعث ازیت اطفال میگردد و نمیند و غریزی سلیفت
 اگر سه قطره از ان آب در گوش راست و سه قطره از ان چپ است آب گریا و سر ماوراء
 بود به انداز دو دفع نماید که چندی نیز گویند از برای آنکه کلبه ن این بخورد و کتب
 اسم می گردید که کوه بنگر هم گویند قسمی از بنگر است که بر گلخن فرا بل بروید **فضل اللام**
 کله اضم کاف لام شد و خوار ما و الف را در مهله کنول صد برگ است که در آب
 قلیل العقیق پیدا شود و بوی کم دارد و سرد و خشک گران و قابض شکم و پینه و زردی
 گل دی که از آن گویند بکسر کاف سکون یا در تخانی و فتح ملین مهله و سکون را در مهله و طلب

در صورت و خوردن و در آب سرد تصفیه نماید و در آب سرد تصفیه نماید و در آب سرد تصفیه نماید

بسم الله الرحمن الرحیم
 سپاس بقیاس حکیم را جیل
 جلالت و عظمی که در انبار است
 ۱۵۴

شناخت عقل نظر استنداد
 و کبر و نفیر و قطیر که استنداد
 تا اشراف المخلوقات شوم
 و زو فی نهیب الاطلاق
 از مغلوب کردن غنصبت شوم
 و بیا صفات را فیه نفس شوم
 نمود تا سجده الریاء و الاقره آدم
 و الای شکار بیت
 از دست و زبان که بیاورد

از دست و زبان که بیاورد
 از دست و زبان که بیاورد
 از دست و زبان که بیاورد
 از دست و زبان که بیاورد

بذات دوست و طغرای
انگ بسلی خلق عظیم صفتی است
از صفات او بسط الد علیہ
و علی لک و اصحابه جمعین ابی بعد
میسگوید عاصی بر سواست
غلام محمد بن حبیب محمد هادی
بن اشرف الحما و حکیم
محمد شریف خان که چون بنام
حکمت عمیده در سواش و معاد
اظهر من الشمس ایمین کن الامس
۱۵۸

است العیون نقیبا بسط الد علیہ
بنار علیہ بنابر قاتر نیست
از نوال حکمای شین بعض
مشا بر دیگر تعلق باج حکمت
داشته باشند فراموش
در ساله ترتیب داده چهارده
مطالعه خود دارد تا بهر از نیت
اخلاق برداشته شود و سعادت
دینی و دنیوی حاصل کرده آید
نقشه و رسم و اندک مدتی
نقش را در حساب جودت

ولاک لا خلقت
افلاست از که خطاب
در دوا که به اندر
صبره نسوخته
کی تواند که بجا آورد
در رسم او را فراموشی

نیز گویند سرد و قابض شکم و دافع بواسیر خونی و فساد بلغم و صفرا و تخم که معرّب است به کول
گفته تابستانی شیرین سرد و گر آن دافع فساد صفرا و خون و سوزش اعضاء و فزاینده بلغم
و باد و راقم او را در بیماری تشنگی که باطفال در گرما عارض میشود و تجربه نموده که در طرف خردن
آب اطفال تخم نامتعدد در انداخته همان آب اطفال داده شد دفع کلی میرساند و نیز سبزی
او را که در میان دانه او میباشد در آب ساییده طفل را بدهند اثر سموم و اطلاق شکم و تشنگی
بر طرف سازد و در دوا و به قلاع نیز متعمل است و نال یعنی باق گل او و سالوک یعنی بیخ او
و مزال یعنی ریشهای او هر سه شیرین سرد و خشک و بهی قابض شکم و دافع صفرا و خون
و سوزش اعضاء و گل کول دو گونه بود یک سنگ گام تا بش اقیاب بشکند و بهر سو که حرا
کند و بدان جانب آرد و بشام غنچه و شقایق مانند سفید سرخی نایل در گها، او از اس
کمتر نباشد و در و نه او زرد و مخروطی شکل که قاعده بالادار و تخم آبیوه اوست شیرین
و سرد و برافرو زنده رنگت و دافع فساد بلغم و صفرا و خون و تشنگی و سوزش اعضاء
جدام و آبله و فساد زهر و جوشیدگی ساری و دیگر چهار برگ سفید که در فروغ ماه بشکند
و بدینور بگردد لیکن غنچه نشود و کول سرخ و کول نایل و اگر در این اندک سفیدی بود آنرا
کود و کودنی گویند یعنی گل خورد که در فروغ ماه تاب بشکند این خاصیت فرد تر از
کول سفید گل است و کول نیلی را نیلوفر گویند کلنکاف بفتح کاف لام و فضاء
نون و فتح با موحده و سکون کاف ثانی در ختی است گر آن وزن از جوهر آبا و
و زیر آبا و آوند و برخی خود خام بیند از نده سائیده او سفید تیره بود و در خوشبو میباشد
دافع کلف است و در خاصیت مطابق رکب چیدن است مشهور بلا گیر است و نیز اطلاق
این لفظ بر اقسام لیوم میکنند کلیماری بفتح کاف سکون لام و فتح با و کول

بست و بنزله الاطه
سوم است چنان
زین صفات و الاوسه
و الاکوبان اعضاء
گفته است اگر
این اوراق باشد

انتمو فاسد

نیم پادشاه و داروغه دار

فوائد و اصلاح

سازمانت
رابطه
اول

پن جاں جاں

داود بن جابر
وقت

و سکون یا تختانی اسم لانگلی است کلمه بنضم کاف کسر لام و سکون یا تختانی دفع
 جیم و سکون نون بهترش سرخ رنگ سطر گره است گرم و خشک دویم صلح معده و
 دفع قویج و در در کرده و باضم طعام و دفع عرق النساء و حالبس بول و دفع صرع و صداع
 سرد و محرک باه و باجر بلغمی افق و هرگاه قدری در دهن گذارند از الهجه الصوت بیا
 و او از گلو صاف کند و تقویت باه نماید و اگر بکیرم از و سوده در شیر گاو انداخته تا شفا
 نبوشند بسیار در باه افزاید و مقوی اعضاء باطنی و مضرب دل و مصلح آن کثیر او خیر با
 چرب کلهبی بنضم کاف سکون لام و کسر تا، فوقانی و باه پندی و یا تختانی ساکن
 چکرک نیز گویند و اناست بیا براق بعضی مایل سفیدی شبیه تخم گمان از و برتر
 مایل تند و بر شیرین هنگام بنضم تلخ و زخمت و گرم و بکثرت صفا و سوزش
 و حالبس عرق و دفع فساد زهر و سرفه و فساد بلغم و باد و فواق و گرم شکم و شکندگی
 و نفخ و در و دفع در شکم و تشنگی و مصفف نور چشم و قتل منی و قسمی از و صحرای
 سرد و دفع امراض چشم و فساد زهر بفارسی شای پندی و بجر بی حب لعل کینیا
 بنضم کاف فتح لام و سکون نون فتح تا، فوقانی و الفقه از تا و است کلتا بنضم
 کاف و فتح لام و سکون نون و کاف فارسی کم بوج است و دفع کاف کسر لام و باضا
 الف بعد کاف یعنی کانا اسم تر بوز است کلتا بنضم کاف و فتح لام و خفا
 نون فتح کاف فارسی و فتح راه مهله سکون یا نیز اسم تر بوز است کلو بنضم کاف
 و لام و سکون و او و خفا، نون و کسر جیم و سکون یا، تختانی اسم بیا و اناست در
 تحلیل راج و دفع شکم و رفع قبض تجربه ریده کلا فر فتح کاف و لام الف و فتح فاو
 سکون راه مهله اسم نوک است کلا رم بفتح کاف کسر لام و تشدید ال مهله ضم ن

دادن چیز
در وقت اضیاج مستحقین بعد
از آنکه یکیک تجار گذارین
از آنجا که بگذرانند و چون
از سفر طاعت و غیره باز گشتن
پس که مال خود را بدو باز بگردانند
بگیرند و نیز گفته اند چون از
خواستن دادن است و بخواستن
خواستن مکافات خواستن است که احد
اجزای اینها این است که صاحب کرم
چیز نهد و در پیش باشد و

109

میل خوار بود اگر چه تو غلبه باشد
 سزاوار احسان آنکس است که کار
 نعمت بنود عطا بر فاضل خویش
 دوست رفیق خیرات مخصوص است
 بفرزانه بنیاد اگر بوی صاحب دل
 و گرم راه خیزی اندک و ایامی
 بدل کم پایدار به از بسیار ناپایدار
 یکبار قبول بخش و عطا از تو کند بیار
 کیاری داده است ز بار کم و کار
 خیر به اگر قبول کند بخش
 و بخشش

کلمات که با نیت باشد حق تعالی قبول شود گفت
این خطبه است که
نموده که از استاد بیدم
نظاره کرده و در ترازیم
بنام خدا

و نه موم است الحال
و مخافت شهوات در
رومی عاقبت و تشویش
الحال سنانیکه گرفتار شهوات
یعنی اندیشه گان حواس اند
و رباب فصایان سابق اند
عقل ایزد سخنان و تیر طبع
ست که ناشی است از غلبه
از افرات و انان شمای
حکیمه افقند کیت از مردمان
بر نفس خود گفت که یک
دیوانه و مضروب ناساخته باشد
زنان آتش شهوت را میفرودان
روغن چراغ را با تسامع سخن
بزرگ میشود و شهوت شغول میاید
تیر یازی و هرگاه بازی کند

و فتح جیم و سکون لام و کاف اسم زردی که میان گل کول میشود از اکیس تر گون کتولا
بفتح کاف خفایون و او مجهول و لام الف افعال ضعیف از سنگتره و در زردی که او مذکور
شد و چون ترشی درین یابو و شکستن سوره صفر او مضرت سرفه و آلات تنفس زیاد
کند بضم کاف خفایون و دال مبهله یعنی گل ای یل بری سرد است و سبک
دافع فساد بضم و صفر او در سرد و فساد بر و کجرا هرگاه در گل ای یل بری و باغی
پرورش نموده روغن بدستور مقرر می کشند بحال لطافت و عطربت بر می آید مقوی
دل و دماغ بارد و نافع امراض بارد و راقم مزاج گل مذکور را گرم میداند و بدستور
روغن او را و چون او را بایست و سر که حل کرده با مایه بدستور روغن چیلی نافع خفا
بدن و نسبت بر روغن چیلی گرم لنگول بفتح کاف سکون نون و ضم کاف
مانی و او مجهول و لام دانه است مشابه بفاضل دراز و کلان گرم است و شتی
طعام و دافع بیماری دل و فساد باد و بلغم کثک پهل بفتح کاف و سکون نو
و فتح ناء فوقانی نندی و سکون کاف فتح با و فارسی و خفایا و سکون لام اسم کثک
کثک را گویند و پهل ثمر او چون ثمر خار دار نماید لهذا باین اسم سمی شده که در
بضم کاف مشهور فتح ان و خفایون و ضم دال مبهله و سکون و او و کسر را مبهله و سکون
با و تحتانی ثمر بلوطی شکل است مشابه به پهل و از کو چک ترش بار سبزی است که بیار
مید و اند و نان خورش است دافع فساد و خون و سورش اعضا و مقوی و صلح
فرزهی مضطرب و قابض شکم و تهاخ و باد انگیز و مسکس پنج او تیز و دافع بلغم و سردی و سردی
بار و در طب تلین و ضعف معده و گویند چون او را چاکر کنند جاذبه را قوت دهد
و بر بضم یاری نماید کثیر بفتح کاف کسرون و یا تحتانی و سکون و مبهله و نیز را مبهله

۱۶۱
افست اگر منافعت نند
نفس یو باد شهوت و خواهشها تحقیق
اغلب بکار اندازد تا به بدین منزل
تغلب و شهوت و سایر اخلاق نفس را مقهور
و اندازه ایست که بان اصلاح حال
آن شخص که اینها را و اند می کند اگر آن
زیاده شوند سردی می آید از شخص
بوی و بدیها را که غلبه شهوت نمک
طعام که می اندازد در آن اگر اندازه
مصلح طعام است و لا فایده مساده
طعام را و عین است
توینا که درین است
نم اندازد افقند و باد شده
را احتیاط بیک گفت
به گونه اندازن باشد
نمونه ندان است
نمونه بختی با و بدیده
نمونه از بدیده اندازن

[illegible]

در اندامی را که باستانی می نامند
 مقل که قال از زبان
 بسیار از دست نه
 باید از مقصود است
 الاطباء می گویند
 جان می نامند

و الف قسمی از پیاز است و در انشای ذکر کاذب و وجه تمییز است فصل الهام
 بضم کاف سکون تا و خفا و نون و وال مملیه العبری مجد به گویند بباره دارد و برش
 مشابه بر برگ و عاز و کلان و سیوه بقدر و برابر تر بود کلان و مستطیل و غیره
 سرد و دافع فساد و باد و بلغم افزا رسیده آن شیرین می باشد معتدل در سرد و شیب و
 سده از اخلاط و دافع امراض و فساد اخلاط و لثه و ریشه و سبزی و بباره و شیرین و دافع
 فساد و باد و بلغم و سکنده نگشته مغز و شیرین منقی شانه از ریگ و چرک دافع فساد و
 و معجون شبیه پاک در علاج الامراض و عجایب نافعه مرقوم است برای تقویت باطن
 بدن بسیار مفید که هر شب کاف و خفا و سکون یا تختانی و راهله رختی و ششی
 که از قش او کاته سازند و بخور افشانند یعنی کته و کمد ریز گویند بفتح کاف و خفا
 با و کسر ال مملیه و سکون راهله و قسمی از دست سار است سرد و سرد و مقوی دندان
 و قاتل کرم شکم و دافع پر سود و تب برص امراض و رکت پت و زردی بدن و دام
 و فساد بلغم و صمغ او شیرین و موی و مقوی اعضا و مغز و بخت و دافع دمای و شور و امراض
 و فساد بلغم و خون و کاته سرد و دافع خرقة زبان و دافع فساد کهر ششی بکسر کاف و خفا
 و فتح راهله و سکون با و پندی و تا و فوقانی پندی و سکون یا تختانی بنال او بقدر
 یک گرم از آن و قسم کلان او را که می گویند با ضافه الف عوض یا تختانی برگ این
 کلان و درخت این کلان نسبت به قسم اول لیکن کهر ششی در منافع قوی شیرین و سرد
 و قابض شکم و دافع سرخ باد و فساد و دافع امراض رحم و برافرو زنده زنگ می کهری
 بفتح کاف و خفا و با و کسر راهله و سکون یا تختانی می است که از خانه سفید کنند
 و قسمی است از و کور که با آن سرد و سرد و دافع سوزش اعضا و فساد خون کهری

این هم گویند که از دست نه
 است چون قسم است گفتن و ناکردن
 عمل است کردن و نکران
 علیگری مرقوم است که چون
 گفته اند بول که مرقوم است که چون
 خود را بگویند که چون بماند و دافع
 که از استاد و پدید می آید که مرقوم است که
 از یک دم و فساد و کفر و فساد و کفر
 از دست نه و دافع امراض و کفر
 ذکر است خالی بود و دست نه و کفر

موجب سلامت است از دست نه
 درختانی که از دست نه
 سبزی و بباره و شیرین و دافع
 سبزی و بباره و شیرین و دافع

دوست یار و رفیق
دوستان یاران
دوستان یاران
دوستان یاران

کدام کس عافیت است گفت
و نمود از اسرار سیدم که از غیب
است از حقیقت آن ظاهر
باز که از ادبیت انسان
عافیت کیست که عافیت
بود می باشد از غیب
آن بود که

شده است از بختان و دشمنان و غلبه
 عقل بی صفای نفس و میل به
 که در بخت از بختان باو علی بن ابی طالب
 که عقل این است در غربت و لذت
 عقل شفاست که در وی لایق آن بزرگوار
 فاضلترین بر کمال افتاد است بر وی بزرگوار
 بشود عقل یک عقل میشود در وقت
 عالمگیری مسطور است که عاقل اینده را
 شده دانه و شده دارنده اقلان بود
 ملکه و در خط و خال و پادشاهی عالم

۱۴۰

با آنکه بیان من عقل صالح
 کند و با یکدیگر در افق سازد یعنی
 از لذت می برد که به پادشاه
 عقل را عقل شریف و پادشاه
 عقل را در افق و کمال
 و پادشاه را در افق و کمال
 بیان من عقل را پادشاه
 در واقع می بیند که پادشاه
 عاقل و قوی آرزو شود که پادشاه
 عاقل و قوی اند که عاقل و قوی آرزو

سر دفع کند و سر دست و خشک درجه دوم کینچو البکر کاف یا تختانی مجهول
 و فتح جیم فارسی و او و الف اسم خراطین است و در اطلیه و اضمه قوت باه احتمال نموده می
 خصوص انکه از دهن انسان بر آید درین بافتیست کیلر البکر کاف یا تختانی مجهول
 و فتح کافانی و راه مملو و الف گوشتش سرد و مقوی هفت دهاست و بهی و حاجون
 حیض کیلر البکر کاف یا مجهول و قه سین مملو و سکون را و مملو نیز گرم و فرج و خنده آورد
 و دفع فواق مری و کلف و صداع و حاجت و قاتل گرم شکم و دفع دملها و فساد و اخلاط ثلثه
 و مصنف رنگ و اسم زعفران است کیست بفتح کاف و سکون یا تختانی و تا فوقا
 خام و نارسیده ان سبک و قابض و دفع هر سه خلط و چون خفته گردد و مری ترش و شیرین آورد
 و استقامت غلبه و تلخ و دفع کند و گران است و خلق صاف نماید و پاکیزه دارد و در برضیم
 تشنگی سیرد کیست پتری بفتح با فارسی و سکون یا فوقانی و کسر و مملو و سکون
 یا تختانی بر گش بر کبکب مانند گرم و تر دفع اثر زهر است و غلبه میلان مری و در
 کیلو بکسر کاف سکون یا تختانی و ضم لام و سکون و او و تا فوقانی سندی سرد
 و قابض شکم و دفع تلخ و کف باد است کیست بفتح کاف یا تختانی مجهول و راه مملو و الف
 و تا فوقانی و جذبات و تختانی و از دیاد کاف و آخر یعنی کرانک نیز اسم چرانی است کیلور
 بکسر کاف یا مجهول و فتح و او و راه مملو و الف کیلی مانند و برابر ان و افزون شود و بر
 خار و در و تنگیها میان شاخه است ریشه دار علی رنگ بی بو و بوی گلشن و شنبو و بوی از دور
 بسیار آید و از نزدیک کم و بعد خشک شدن نیز بویا بود و در لبها سها گذارند تا مدت
 لباس بویا باشد و درخت ان چهارگز و بلند تر و برگها مثل برگ زیتون و چواری دراز
 تر و پهلوی بر تنه پهلوی خار و چهار ساله گل دهد و هر سال درخ او خاکت یزند و در دکن شهر

و در بختی که از بختان و دشمنان و غلبه
 عقل بی صفای نفس و میل به
 که در بخت از بختان باو علی بن ابی طالب
 که عقل این است در غربت و لذت
 عقل شفاست که در وی لایق آن بزرگوار
 فاضلترین بر کمال افتاد است بر وی بزرگوار
 بشود عقل یک عقل میشود در وقت
 عالمگیری مسطور است که عاقل اینده را
 شده دانه و شده دارنده اقلان بود
 ملکه و در خط و خال و پادشاهی عالم

بهر آنکه از این دو غلام و فرزند
که دست از طعام باز دارند
بجز استهلاقی باشد
قد آن باید دانست
نزد آنی هم چون غنما است
و جدی و دشمن لازم
بودن و غنی شودی بدین
بزرگ اند خطیران و بدین

و اسراف و غفلت و کثرت و
 جمع امور علی بر حدیث فی الامور
 او سبها نموده و اعتدال را از دست
 نهند چنانکه عیب علت از آن خبر
 که در حدیث مذکور عضو اینک باشد قطع
 اگر ماز که لازم است مثلاً عضوی را
 باید برید که ضرر خاص را بجهت نفع
 عام بوز کرده اند کار که حصول آن

۱۴۲

مقدور باشد قبول نیاید کرد
 دانستن حکمت صحت کتب
 و صاحب از کتاب الایاتین
 و صاحب از کتاب الایاتین
 چهار دانش میراث است
 و خواندن کتبای سعادت است
 اخلاق و طهارت و شایسته و دیگر
 و تاریخ و فقه و کلام و اصول
 نباشد بر حکم توان کرد و آموخته
 انسانی نهاد و حاصل از ثمرات
 کمینه را که عاقل آموزد که از ثمرات
 روحانی بیوز و شکستین چیز

و آدم سگوندانند کلاب
 از دانا بماند کلاب
 است و نادان در وطن
 آدم قابل احوال و در وطن
 شگفت از دست نهند

برگ بریزه بسیار دارد و دو قسم نوشته اند یکی بزرگ و دویم خرد نور اخاریار و کینه را کم بود
 پوست در دهن اشتن صمغ را مفید بود و اگر گرگ را آس کرده چیم نهند حرارت چشم برطرف
 سازد هر دو زخم و گرم و تر و دافع سرفه و بلغم و عطشها بلغمی و انواع اسهال و اقسام بواسیر را
 نافع بود و برگ رسته او چون در آب شب تر کرده صبح در همان آب سائیده بخورند برای
 سوزاک جرب مانند تجربه رسیده است و صمغ او و پوست شیخ او و پهلوی او برای تقویت
 باه و تعلیط منی تجربه رسیده است کیست بکمر کاف و سکون یا تختانی و ماز فوق
 هندی و بعد از تار فوقانی هندی یا تختانی نیز آمده است یعنی کیمی رجم آهن است شیرین
 و تر و گرم بود و باد و گرم و در شکم بر طرف کند و میلان منی و قویج و اما من فم باب
الف فارسی فصل الالف گاجر یعنی کاف فارسی و الف و فتح نیم سکون را
 مهمله بطعم شیرین و معتدل در سرد و گرمی و شبنم طعام قافض شکم و دافع کسپت و بواسیر و من
 و فساد بلغم و باد فارسی گذر گویند و از جمرات را تم است بجهت خفقان چون او را در تنور بر
 نموده پوست باریک از اجدا کرده خسته سیر و ن انداخته و بر کالانموده شب بمان
 بگذارند و صبح قدری بید مشک گلاب پاشیده تنها بخورند یا با قند سفید آمیخته تناول نمایند
 و نیز او را کوفته آب نر گرفته همراه گلاب بید مشک نهند بجهت خفقان تقویت دل مجرب است
 همچنین است اگر غرق او را بکشند و دیگر فواید در کتب یونانی مذکور است گانگرگی
 فتح کاف فارسی و الف خفانون ساکنه و کاف فارسی ثانی و یا تختانی مجهول و ضم
 را مهمله و کسر کاف فارسی ثالث و سکون یا تختانی اسم بکرن است فصل الایار
 الموحده که بر و لا یضم کاف فارسی و سکون باء و جودیه را و یا سکون و لا و لام او بضم
 و او یا تختانی نیز آمده یعنی گریلا یعنی خف گویند و فارسی جن خواص از کتب یونانی

و من خود را ندان دارم
 و شوا از زبان خیر است
 و از زبان عیب نفس و شهادت
 و از زبان عیب نفس و شهادت
 و از زبان عیب نفس و شهادت

علم حکمت پیدا می سازد از
تکلیفها و نیز از خود و این
مظاهر از بیجا و درینجا
که مقدر و مقرر نیستند و مقدر
آنموده چیست یک قدر است
من چنانچه این امر در
دول آورده

از زبان مبارک داد حرکت و
ملکات و اقوال بحکم نقل
بکار آمد و الفاظ فض و دشنام
ادار نموده داشته شمار در کلام
نسخه نموده که گواش بطلد
در صدق و کذب و باطل و حق
طبیان بگوید و باطل را حق
سید و سخن موافق

از نگاه اول در عذاب لال
 از نگاه است انسان در دنیا
 نگاه داشتن به او با نگرش
 نگاه کاری و کارش هم کرده
 از نگاه شده و در نگاه اول

است اینها در عذاب
 انسانی در عذاب
 و متع از لذات انکم است دنیا
 دیده میشود و از نظر دیگر اهل دنیا
 ان نفس خود را کام بند می کند و در عجب
 کسب محبت دنیا با نافرمانی از خداوند
 و متع از لذات انکم است دنیا
 ۱۷۸

گورس مضم کاف فارسی و او و مجهول قیام و ممل و سکون بین جمله دو غنی که بچوب بطریق
 ستعار گفته باشند و او را یوت نیز گویند نیز اطلاق لفظ مذکور بر شیر و غیره مینمایند گو که هر
 مضم کاف فارسی و او و مجهول قیام کاف خفاء و مضم را ممل و سکون و او و دفع تشکی
 تشکی نفس سرفه و دشوار بول و شکننده تنگ شده و دفع امراض دل و فساد باد و بکسر
 بالحا و المله و لغاری بالحا و المعجم گویند بری و تنگی باشد با آن شبنم نباشد و آنه و حیا
 او منطبق بر روی زمین خارا و شمش صلب است و پهل و خارا و قسمی از و کلان است از
 گو که و کهنی گویند در و نبری آورده که دفع غلبه خلط ملته است و آتش گرنگی را بفریاد و بول
 و در شکم را دور نماید و منی زیاد کند و فریاد سازد و سرد و شری منقوی باه و بدن و جبهت
 منی و سوزاک و زحمات شانه سخت مفید است و زبان سنگرت گوچه گویند مضم کاف
 و او و مجهول مضم حیم فارسی شد و و خفاء و سکون و ممل گوشتان فنج کاف فارسی و
 سکون و او و قیام و ال ممل و خفاء و نون و اء فوقانی و الف آن میگویند است تسمی از سبل کبار
 است گور که کلمی مضم کاف فارسی و او و مجهول قیام و ممل و سکون کاف خفاء و
 دو کاف اول مفتوح ثانی ساکن و کسر و ممل و سکون یا تختانی اسم خیار زر است و کل
 مضم کاف فارسی و او و مضم کاف فارسی ثانی و سکون لام شیرین گرم است و سهیل و شسته
 طعام و بهی و بهمن و خیر و خوان شکسته و محل عقد ها و گره ها و دفع فساد و بلغم و باد و خون و بایل
 و شور و خنازیر و دفع پر می و جذام و سرخ باد و ضعیف و لاغری بدن دفع بسیار عرق و جوش
 و اناس اعضا و کهنه این بنیات هنر و از جمله این است بعرنی مقل گویند و معجون گل
 از حکیم فتح الله در عبال نافع و علاج الامراض مرقوم است برای فواید محره بکمال مرید
 است و قسمی از گوگل است که از اینها گوگل گویند گوشتی مضم کاف فارسی و سکون

و سکینان و خداران را در عذاب
 برای سجده و خضوع و تواضع
 برای توبه و توبه و توبه
 ده که است بگرد بایستی که بایستی
 مال بایستی که از و خطلان با
 بزرگترین و ده که از اناد و پیدم درین جای
 چندین صفت حق و خیران مجاز
 توبه انجمن برداری و توبه
 کاها بکشش است از بر سر
 گوشش قضا است از بر سر

نیست از آنکه آرام و سکون
 نفس را بطبع خشی بقیه
 نیست و دیگری بسوی
 نیست و توبه از بر سر

فصل در بیان قناعت
 زوده که بهترین قناعت است
 است راضی آن بود که سوال
 نهند یکبارگی و از اسطر
 میشود و خیالهای او از اسطر
 فرموده که یکبارگی قناعت کرد یعنی از
 بزرگتر فرموده از اسطر رسیدیم به
 چنانست که محبت را ببرد گفت طبع
 بیکم که زیاده بر حاجت خود طلبد او را
 علم حکمت نباشد و ذوق از اینان نیست
 آورده اند که دیو جانسی یکی در غی مسکن
 داشت و پوسته بیلگت مراد است
 شکر از میان آنرا و بزرگتر می نمود
 تابستان و بزرگتر می نمود
 ۱۸۰

پست سازد و تنهایی است جو باشد که می نموده بخورند و در آن سرسبز و حرارت مزاج دور
 نماید و اگر شیر او را برشور و دامیل بر بندند تحلیل نماید و با نفخ داده منجر سازد و مقرر است
فصل البهار المهور گویان بضم کاف فارسی و خنار با وضم و او و فتح سیم و الف سکون
 نون اسم گویان است که پستج کاف فارسی و خنار با و سکون یا و تخانی و با و فارسی
 شمر میخوش بندست یا رتنی که پور ابکاف فارسی مضموم و خنار با و سکون و او و فتح و جمله بند و
 بفرسی است گوشتش شیرین در طعام و هنگام بضم تنگ است شتهی و افزاینده صفرا و بلغم و
 فساد باد و بهی مقوی اعصاب و چشم و اقم چند مرتبه خورده گرم و مقوی میداند با مزه جاره مناسب
 نیست خوردن آن مردم توران که خوگیر هستند اکثران میل دارند و مفید بودن او به باه بسیار
 بیان نمایند و در البرمالکند و ستان نواب قیام الدین خان حوم در سر اکثر گوشت است با انواع مختلفه
 تناول مینمود و اسپ جوان و تازه و خوب را نج میفرمود و اقم بعضی جا در اشخاص بند و ستان دیده که
 اخراق خون و ضفیع لسان بهم رساند دیگر نواید و شیر او در کتب نانی مرقوم است و نیز بعضی
 اشخاص ایدم که به استعمال شیر او منتفع شدند و تقویت باه و معده و مزاج لیکن آنکه در کتب
 مرقوم است که سگرمی آر داین بیان کردند که هول بفتح کاف فارسی و خنار با و سکون او و لام
 جغرافی که روغن از او بگیرند گویو کوار که کاف فارسی و خنار با و سکون یا و تخانی و او و ضم و کا
 و او و ثانی و الف و را و جمله کوار هم بگویند بناب صبر است و دراز بمقدار نیم گز
 نهایت یا بقدر یک گز گاو و م و ضم و پر از رطوبت و بد بو و دندان مثل دندان اره دار
 و نیز رنگ تلخ و سرد و سهل و دافع امراض سبز و جگر و فساد بلغم و صفرا و خون و نیز آبله بد
 و درستی پوست و قدری صفرا بگیرد با سبیده هر که بر دستهای باله و آتش بدست گیرد نسوزد
 و در او دید بسیار آب شعل می شود و ناخواه را نیز در آب چند مرتبه کرده خشک ساخته استعمال میکنند

نشدی قناعت با نعل غلظ
 در صبر بسیار زلت از نو خط
 ز یادتی خود را بنده و تعب
 چنانچه از خدا تعالی انعام کرده
 است شکر از کلام اوست و صبر
 درین است که قناعت با نعل غلظ
 در صبر بسیار زلت از نو خط
 ز یادتی خود را بنده و تعب
 چنانچه از خدا تعالی انعام کرده
 است شکر از کلام اوست و صبر
 درین است که قناعت با نعل غلظ

نباشد گویا و کاسه است
 که در آن آب بنفشه و دیگر
 این بنفشه و دیگر بنفشه
 حاجت از آن تهرکت نایل
 چربی است شام افند گویند که
 و اگر از شام بود و گویند که با بود و آن
 عاریت بوده اگر ملک بودی از شام بود
 و از شام بگیرد و از دیگری شام متقل
 نشدی قناعت با نعل غلظ
 در صبر بسیار زلت از نو خط
 ز یادتی خود را بنده و تعب
 چنانچه از خدا تعالی انعام کرده
 است شکر از کلام اوست و صبر
 درین است که قناعت با نعل غلظ

نشدی قناعت با نعل غلظ
 در صبر بسیار زلت از نو خط
 ز یادتی خود را بنده و تعب
 چنانچه از خدا تعالی انعام کرده
 است شکر از کلام اوست و صبر
 درین است که قناعت با نعل غلظ
 در صبر بسیار زلت از نو خط
 ز یادتی خود را بنده و تعب
 چنانچه از خدا تعالی انعام کرده
 است شکر از کلام اوست و صبر
 درین است که قناعت با نعل غلظ

که مستوی کردنش لغاتی خالص
 است بر بعضی پیش طبع خالص
 است از کلام بقدر است
 قناعت کند بقوت کثرت
 باید از دور و نزدیک
 از خود حاجت را
 نیاز باشد و می

رفع در شکم هم طعام بسیار مفید چون گهوا تا ایفاد باید در علاج لامراض و عیال نافه بر قوم
 است برای امراض با دره نافع است که بضم کاف فارسی خفا و نون بضم کاف فارسی نه
 و کبیر هم فارسی و سکون است که اسم عید یک است که خنجر گویند و مانند سوی و قوی ل نهی
 و شنبی و دافع صفراء و بلغم و امراض چشم و جرب میل شود و باد و جذام و گرم شکم و هم سفید از
 جگر که گویند در خواص مطابق اول است و در ادویه قوت باه نیز استعمال میشود که هر گاه است که
 کاف فارسی و خفا و سکون و مملو و کاف فارسی ثانی و خفا و ثانی و سکون ثانی و فو قانی نه
 بعربی حریر و یونانی خالا مندر و بفارسی اقباط است گویند شایع یکلی و دش در از رنگ
 گردد فصل الیاء التحانی گیده بکاف فارسی و سکون یا تحانی فحم و ال مملو
 و مملو نافع امراض چشم است و گرم و خشک و بل او جالی کلف و محلل خنجر طایر بعضی است
 سیاه رنگ بعضی صهب باز و جره را شکار کند و بعربی عقاب بفارسی که گویند گسند
 بکاف فارسی و سکون یا تحانی و خفا و نون فحم و ال مملو سکون با گل مشهور است بر گریزه
 بسیار زرد رنگ است لهذا بفارسی صبر گسی گشته خواص او در کتب سی بنظر اقم دنیا
 گیند این پنج کاف فارسی و سکون یا تحانی و خفا و نون و ال مملو نهی و الف قسمی جای
 است بر گریزه و پوست او سیاه چین دارد در غایت صلابت و پوست او بهی ساق و در
 بصورت سپر و از آن سپر سازند بسیار تحفه و پاکیزه شود و در شش شمشیر نیاید و شاخ او از
 رومی بینی او منحصر در یکد و دو و صورتش همچو کله آشفه گوشش دافع باد و حالب بول و بر از
 بخور شاخ او جهت بواسیر و حرلادت و گریز ایندن هوام نافع نوشته اند شاید در آب
 غرقنی که از شاخ او ساخته باشد جهت رفع بواسیر مفید و طلا کردن پیه او موثر است
 بفارسی اسم کر کردن است گهول بکاف فارسی و سکون یا تحانی و خفا و سکون

نیست چیزی پس خنجر که صلیح
 زیاده است از رخ و در بدنه
 وقتی مقدار است از برای ان کار
 آفت صوت نمی بند پس در
 چیزی که مطلوب است شایع کن که
 شدن او شایع بجز ان ننوده است
 از رنگی مردن به رنگان و بان
 بخوردن و غیر گفته اند که در رنگی
 مردن به حاجت پیش کسی بدن

زیاده بکشد است و نیز سد و در خود
 گفت ای پسر من قناعت کن از دنیا بخور
 که نشسته اند و گفت ای پسر من قناعت کن از دنیا بخور
 بخوری که در سفر راه را کند و بقیام در از سکون
 بخاک و ان کنی و خود خادم باشی و نشسته
 شود از غیر برادر او بلائیت و خیل را بر
 سازد زمین را خواص نگاه و ماه و ستارها
 را بچرخ و مشعل و علم و دانش را مطلوب

لا تقی بهادی به بطلان کردن
 فاضلین بل زبان خود
 ملک انبوه که بهر
 از انبوه اندر سفر ادا کنند
 از انبوه انبوه
 از انبوه انبوه
 از انبوه انبوه

در شکارهای پیاده را در دم با
 گامی چید رفت سوار می باور سپید
 لکدی از دپای پیاده بگفت و مکارفا
 یافت لاجرم شازشدم و عدل گزیدم
 وقتی نوین روان حکما و مودان رخ آورد
 گفت بقدر دانش خویش کمر بزد
 در مصالح بادشاهان گویند بزم گفتم
 بادشاه را در دوزخ می بیند از شهرت
 صدق گفتار و شجاعت بادشاهان را

و انشی او الجهمی گویند بعضی الف یا تحتانی سبب سبیل و مجمل و مبهمی و دفع فساد باد و
 و لغت هم فصاحت و نیز اطلاق این اسم بر گشائی خود هم آمده است و بعضی جیم کا و فارسی نیز
 یعنی لکهنه لکهنی عبری به بروج الضم گویند چهمی سهل بفتح لام و سکون جیم فارسی و خفا
 و کسب هم و سکون با و تخا و فتح با و فارسی و خفا و ما و سکون لام اسم سبیل است **فصل الکا**
 لک بفتح لام و ضم کاف و سکون جیم فارسی هم بضم سبیل است و بر گل او نیز اطلاق میکنند و اضاف
 جیم بعد از لام نیز آمده یعنی لک بفتح لام و ضم کاف و سکون جیم فارسی هم بضم سبیل است و بر گل او نیز اطلاق میکنند و اضاف
 موحده و با و الف اسم سبب است که بفارسی خرگوش گویند **فصل الواو** بوده
 بضم واو و لام و واو مجهول و فتح وال مملو و با و ضم با و فارسی و خفا و ما و سکون با و کاف
 ثانی شیرین سرد و تر و سبک و مقوی اعضا و قانص شکم و دفع فساد و صغر و مدبول
 و قدری بلغم و باد انگیز و و بضم لام و سکون واو و فتح وال مملو و با و ضم با و فارسی و خفا و ما و سکون با و کاف
 سفید است فقیر درخت او را شاده نکرده پوست درخت او از طرف کوه می آید اکثر
 سفید رنگ و سبب سرد و تر و خفت و سرد و ملین و مقوی چشم و دفع فساد و بلغم و صغر و او را
 اعضا و حالب خون حیض و اسهال و کل او شیرین تلخ و قانص شکم و دفع فساد و بلغم و صغر
 و برای امراض چشم و غلظت بینی و تقویت باه در معالجین شمال در آمده اکثر جالفع
 نموده و تراکیب که در آن بوده است در عجا که نافع و علاج الامراض مذکور است و او
 بفتح لام و واو و الف خور و تر از شیر است و بعضی نوشته اند که بفارسی پودنه گویند و در
 غیر او است و پودنه بسیار خور و کوچا و و اهل هند چهار قسم نوشته اند پانسل کوک
 پوند کت بهر گوشت هر سه سرد و تر و مقوی دل قانص شکم و شش طعم اول گرم است
 و بلغم انگیز و دفع فساد و با و ضم و و دفع فساد و بلغم و بالجه گوشت او آبک و معتدل در حرارت و سرد

۱۸۳
 با علما و فرادان سبک و کاف و
 بعضی از انبان و کاف و کاف و
 رعایا و جمع از کاف و کاف و
 و قارب و اسال و کاف و کاف و
 و خیل چشم و کاف و کاف و
 این باب نوین که جامع کاف و
 مامون عباسی برای مطابقت
 بنی بصلی السعیدیه و کاف و کاف و
 در قفسه شرف نشو و بدین رفت
 در قفسه شرف نشو و بدین رفت

در دست داشت و در کف
 نیمی نوشته بود اول آنکه
 بادوست و شش و کاف و کاف و
 و کاف و کاف و کاف و کاف و
 و کاف و کاف و کاف و کاف و

ست طریق بادشاه انکه خداوند
 سزاوارست از سواد و شکیلیک
 در سگاه که میان شکوه و در آید
 بنشیند باشد بر وی شکر و شکر
 ایشان بزرگان و دست
 ایشان از دشمنان و دشمنان

و غذای آنهمین مضایست و از دراج و شیر الطفت نوینا بضم لام و و او مجهول و کسوف و
 فتح یا تحانی و الف قسم دیگر کند هر دو بطعم شود و بنکام مضم شیرین و خوشک و گران بدین فطخ
 و افزاینده باد و صغرا و بطنم از و پشیمان کرم و او دفع مکی نفس و سفوف و فاسد و افزاینده باد
 و ما بضم لام و سکون و مجهول و الف شیرین و زحمت و سرد و مسک و لیکن آن دفع فساد و
 و صغرا و آمار اعضا و باد و الیز و ریم او که خبث الحیدر گویند بدر نموده و در حایض خوب که نسخ
 در علاج الامراض و عجایب فاعله قوم است استعمال نموده شد برای ریح و بواسیر تقویت معده و
 منی و تقویت بانیفد یافته شد و طریق تدبیر و نیز در هر دو کتاب کورست و نیز او را کرده اند
 و گویا در خمی می اندازند و طریق آن تفصیل نیز در میان همان و کتاب قوم است بر این تقاضا
 تجربه رسیده است و کشته او را حکما رهند استعمال میانید راقم اقتضا و واجب اند و گویند طریق دریا
 او که خوب کشته شده است که بالای آب که در فحانه باشد می اندازند اگر بر رو آب آید بهتر است
 والا اگر نشین و علامت زبونی و خواست راقم این امتحان هم قابل اعتماد نیستند زیرا که بعضی
 تخلف بظهور رسیده بهتر آنست اگر خواهند استعمال نمود و دوشه شخص که مزاج آنها قوی نیست پس باشد
 که استعمال کردنش بخواهند بعد از آن خود را استعمال نماید و اول به بارد و المزاج قوی المزاج بنده
 اگر او مضمر نشود بعد از امتحان نزد کوبل آرد و الله اعلم بالصواب و لو نکت فتح لام و سکون و او
 خفایه و نون کاف و فای افقار و حیات و بعضی تر نقل گویند خواص تر گویان تفصیل نزد کورست و نیز
 او را و میسبب و لایق و فو و بر و گزاند تا میخشد و بعد از آن تر نقل را بر می بید و دل و سبال و گریستند
 و بیضه استعمال نمایند مجرب است هم آن سبب کارد و کوبل آید و لو بان بضم لام و سکون و او
 فتح با و موحده و الف نون علامتها هم ابو الفضل در کتابه مینویسد صنفی است از بعضی
 می آرد خوشبو و بعضی او را میسببند و با جمله درین آن هم بسیار است گرم معلوم میشود و درجه

و داخل نشوند بر ابل حرم او زمان
 و آنکه دست در پیشین نگاه شود
 از آن آرموده باشند و اگر فحاش
 در حرم مردی که در خدمت میبوده
 باشد باید که دست و دیال و کرب
 و دیند ارواهاست اگر ارادت و چون
 بادشاه خواب و یا بشوید و غیره
 زلفت شود باید که اعتماد و غیره
 در میان و ملکایان

۱۸۵

و هلاک کند از خوردن و آشامیدن
 از دست زنان که از دیکر او بدین
 بهمان دست ایشان بنوشد و مستقام
 را بگوید و بخواهند اینان را که میبایست اعتماد
 بر او داشته باشند و از بیانات ملکات
 که کار و بار مردم تجارت و غیره خلق الله
 از روی خوش خلقی و شیرین زبانی و
 کشاده چشمانی و عاقبت اندیشی و دور
 بینی و از اغراض نفسانی فیض
 دهند و الصاف را از دست نهاده
 در محلات یگانه و یگانه

در محلات یگانه و یگانه
 نظرها دارند و در غلام و غلام
 الفی باشند و بویکند با
 که میبایست از او دور بود
 که میبایست از او دور بود
 که میبایست از او دور بود
 که میبایست از او دور بود

[illegible]

۱۸۹

صاحب سپاه در این میثود و لایزم
ت که مردم آنجا مثل

اہل دولت اس
 شہر حاکم
 و کاتب
 و کاتب

صاحب‌الوقیعہ
و مفسر خوش الحان و مطلق‌الاستیذان
دست‌کردار کمال‌الکرامت

وکیل است گفتار و
سایه جوار و صاحب
کار و غیره اگر پیشه

بوشیار و بوشیار
گرده بر جا
بکمال ازند و
کشت بد از و پیر

تقدیر نامہ برائے
مفتی صاحب

و در تواریک آن کشته شد
چنان کشته شد که خون و جگر
بکشد غم خود از دنیا برون
چون بر باد شد از تنه برون
خاکدان عمره خصل و جگر
در سیر روی کار و در بران
کمان و اسب و شمشیر
میدان و مغایب و جگر

در این بیماری که در اول بروز
 و تشنگی از خود پیدا کند و در حلقه
 غلبه پدید می آید و توکل نباشد
 تشنگی از خود پیدا کند و در حلقه
 تشنگی از خود پیدا کند و در حلقه

روغن کشند و از آنجا که در مجامع و بر اعضا خود نیز مال و تابست و یک روز از جماع پرست و شفا یابد
 مجرب است اگر دانه های او در روغن گاو خالص یا باریان زنده و هر روز از آن یک گدست بخورد
 القدر قوت و جماع شود که در قیاس نیاید و اگر در شیر گاو سیاه جو شانه و جوات مسکه است و از
 بنفست درم ناهست درم ازین مسکه باشد و پنج نخ بخورد موی سیاه سازد و مو سفید دیگر زوید
 و اگر شب شنبه در روغن گاو باریان ساخته تا چهل و یک روز بخورد از آنجی منع کرده اند و پرست کن عجمی
 کرده و اگر در کمر شیر یا شغال تر کرده سه روز متواتر از آن بخورد شپوش بسته شود چنانچه مودی دیگر
 برود قادر می شود و اگر در غره ماه که در فیکشید واقع شود روغن کشیده از آن روغن دوده بتانند
 و در چشم کشند گویند مال مع فون بویا گردد و اگر در چربی خوک کرده روغن کشند و بر قصبه طلا کنند
 افزاید و اساک نماید و معنی مرد گردد و اگر چهل روز در کمرین تر کنند پس روغن کشند و بر سرین مالند
 تابست و یک روز برنگ اصلی باز آید مجرب است و اگر مودی را بسته باشند در ده شیر گاو و یک سر
 مال لکنی چو شانه چنانچه تمام شیر بخورد و هر روز بنفست و آنه بار روغن گاو تابست و یک روز بخورد
 جماع کند انشاء الله تعالی مفتوح شود مجرب است و روغن مال لکنی و عضو باد گرفته تشنج بید
 بر آتش نگه میدهند متواتر و اندک فرصت یابند یا در توصیف دوازده کور بسیار نوشته اند
 اختصار نموده این قدر نوشته و باجماع دوازده کور گرم در اول ثالث دریا میشود و در ادویه ضما و
 ضعف یا به احتمال نموده و بر اراض بارده مثل خال و قوه نیز مفید است اکثر مردم بکار میبرند
 مادر هومی بفتح میم و الف فتح دال هله و خفاء ما و کسر او و سکون یا در تخمانی گل بند است سرد
 بکوه دفع فساد اخلاط تشنه مائس و هشی بفتح میم و الف فتح نون خفی و سکون سین جمله ضم
 را بهله و او مجهول کسر با و نون و سکون یا در تخمانی مهبل است و دفع فساد باد و صفرا و
 بلغم و هشی است ماکه بفتح میم و الف فتح کاف ت مار بند می اسم آرد است که مائس گویند بطعم

بی اصلاح فله گبری کوب و پرست
 روز از م حاض کردن و پرست و پاره
 تصدیح عبت کشیدن و پاره
 ضایع ساختن آستین
 باشد محال آستین و پاره
 که اگر کشیدند مال بوی سالان کشیدن
 بی تدبیر کشش مردم کار کرده بچکاره
 بختند کار با مردم خداتر من بدین
 و کار کرده کار زنده و کاره کار انفران

بوی غایت می آید از مردم نیم از پیر
 کار از مردم می آید لکنی که در دوق غری
 بنام حقو باید کرد در دوزخ و پست بری
 نمایند تا بصغیر و بون و کشن چه رسد گاه
 بطریق شکار ساری ایستاده باشد که در پست
 در زش ایسان و پاره بشود کافه غصول
 سایر جهات و غیر با هفت هفت میر گفته باشند
 و شست و شست و شست و شست و شست و شست
 و شست و شست و شست و شست و شست و شست

لکن بکوه لکن بکوه
 لکن بکوه لکن بکوه
 لکن بکوه لکن بکوه
 لکن بکوه لکن بکوه
 لکن بکوه لکن بکوه

عقوبت نماید و اگر جابجایی
 مان از دست رفت و در
 آن توان کرد و آن خصوص
 نفس و اگر کسی از عیب
 پیش ملک فتنه کند از کار دلی
 که روی می کند و باشد ملک با یک
 ان ظالم و مظلوم را حاضر کرد و عظیم

ان کار دار ثابت شود البته او را
 دید و اگر خبری بقیه باشد باید
 که باز دید و اگر ان کار دار در دوا
 از خاصه خود دید و در هیچ از عاقل
 تا دیگر با چنین نماند و هم او را بدان جا
 باز رفته تا به جای که در آنجا کرده است
 از خود بگوید و اگر عامل نفسی باشد
 محبت باید که بعضی از فرایان بدین

191

دست از وی نماند بلکه او را مان
 و بداند که باو شای تو ان کرد و با عقدا
 در دست و فراتان رداری خدا و هرگاه
 فرمان برادر است و پناه و رحمت او را
 گردد و شما کار داران و عالمان آید
 باید که بر عباد او کنید و تم سازید و اگر
 این رحمت سبب خوش طعم و شرب
 است و شما هم کار داران کنید

ماش یعنی هم الف سکون شیرین اسم ماکیه است مانا که استخیم و الف و کسرون و
 سکون کاف اسم یا قوت است شیرین ساین بود و باد و صفر از ایل سازد ماش یعنی هم
 و الف و سکون تا رفو فانی بندی اسم ساگمه است سبز از پنجه میخوند و چون پوست تنج
 ماش را در کرده و نزد پرا بقد صد تو لیم که شیر کا و جود که غسل قسم علی به آتش ملازم میزند
 تا بقوام آید و طر فی نگارند و صبح شام مضاعف که شیر او خشک است و باشد روغن کنجد بر بدن مالند
 و به آب گرم گرم بدن شسته فی القوت قد ری از ان دار و بخورد و خوش بین گرم نگارند و چون
 دو هفته چنین کند شیر بی نهایت زیاد شود و جگر بیک شسته اند ما که پیر فی یعنی هم و الف و سکون
 کاف خفا با و فتح با و فارسی و سکون را و جمله و کسرون و سکون یا و تختانی چون بر گهای
 این روید که برگ ماش شبیه است دار و لهذا با این اسم نامیده شد ماکیه در بندی ماش را گویند
 و برن برکت سرد و خشک شیرین بود و مزه تیز دارد و منی و کف احدث کند و ترب و غلبه تلخ
 و شکلی و دماز ابر باید و خون و بستگی غایط را نافع بود ماکیه فی یعنی هم و الف و فتح کاف خفا با و
 و سکون و او و کسرون سکون یا و تختانی نیز گویند مانشی یعنی هم و الف و سکون نوبان
 و کسرون جمله یا و تختانی اسم چهارم است فصل التاء الفوقانی تسکیر یعنی هم
 تا و فوقانی و کسرون جمله یا و تختانی و فتح کاف فارسی و او و جمله و کسرون و او و ماکیه
 یعنی یعنی مای طبع تر است و گران و بی و مقوی اعضا است سخن است و بنم و پیر او پیر
 کتده گران طبع و دافع پر میو فصل التاء الفوقانی بندی یعنی هم و الف و فتح کاف خفا با و
 بندی و سکون را و جمله لغاری کر سته گویند گرم و گران و ملین افزاینده باد و صفر و خون
 و بول و شیر و بهر سائده و سوزش درون و دافع آما اس اعضا و فساد بلغم و مضغ و چشم و کاه
 منی و سبی از این تبار گویند و قسم دیگر خود تر از هر دو قسم است بر دو طبع شیرین و سرد و سبک و قانیر

ان از دوزخ حاصل شود
 از اینهای علامه کایرانی
 در کلام کایرانی
 است از امانی
 که از ان و در ان
 از ان و در ان

که در کلاه زبان از زنی که در خنجر می کشد
 که در خنجر می کشد که در کلاه زبان از زنی
 که در کلاه زبان از زنی که در خنجر می کشد
 که در خنجر می کشد که در کلاه زبان از زنی

و دافع آسیب جن پری و جذام و فساد باد و صغرا و خون کرم شکم مرگ بکسریم و راه مهله و سکون
 کافکسی بفارسی آهنگونید گوشت اقسام آبوسیرین ترش و تکی و تلخ و تیز و زخمی یعنی
 هر شش طوم که نزد ایشان مقرر است درین گوشت است سرد و سبک و شسته طعم و نافع
 و دافع فساد و اخلاط ملته و خون و مقوی اعضای و دل و دافع تب گوشت این از غذای و
 شمرند و راه فتنه و سکون راه مهله و دافع و الف بعض الف تا فو قانی نیز نوشته اند و بعضی
 گرم و سبک بدرجه سیوم نوشته اند و بعضی معتدل سده بکشاید و باد و با تحلیل آرد اگر که
 پنجه بر سر نه علت قرانیطس سود دارد و اما سی که از حرارت بود و یا از اثر باد باشد چون
 او را آتس کرده طلا کنند تا سه کرت نفع نماید و مقوی دل و اشتها آرد و صغرا و کینه و دافع
 زهر حیوانات و جذام و فساد و بلغم و باد و قائل کرم شکم عبری اذان الفار گویند هر ششی نفع
 میم و راه مهله و سکون با و کستره فو قانی هندی و سکون یا تحتانی اسم بالونه است مرد لا
 بکسریم و سکون راه مهله و ضم دال مهله و لام الف اسم خرمای سلیمانی است مرح بکسریم و راه مهله
 سکون جیم فارسی تیز و تند و گرم و خشک و دافع فساد و بلغم و باد و تکی نفس و خلط و گرم شکم و صغرا و کینه
 با ضم و حلال مر سابع میم و راه مهله و فتح میمنه و الف قسمی از جوی است مر نال بکسریم و سکون
 راه مهله و نون و الف لام یعنی ریشهای پنج کنول در گلهاء در بحث کاف گشت فصل
 ایسل الملهه میسی بکسریم و تشدید سین مهله و سکون یا تحتانی نهال هندی است دراز
 او بقدر در می شاهجهاد باریک دارد برگش مشابه میرگ کوندی و شاهجهامی او گره دار چوب
 گره را بکافند گرم باریک درون بر آید و ان کرم را به بیل میدهند مست میکرد و گلهاء
 او خور و بزرگ نشسته به گل کاف زبان و از و کوچک بل سرخی و این کان کانیز
 گویند و خواص هم همانند کوشند مسود نفع میم و ضم سین مهله و سکون و او در راه مهله بکسریم

که در کلاه زبان از زنی که در خنجر می کشد
 که در خنجر می کشد که در کلاه زبان از زنی
 که در کلاه زبان از زنی که در خنجر می کشد
 که در خنجر می کشد که در کلاه زبان از زنی

که در کلاه زبان از زنی که در خنجر می کشد
 که در خنجر می کشد که در کلاه زبان از زنی
 که در کلاه زبان از زنی که در خنجر می کشد
 که در خنجر می کشد که در کلاه زبان از زنی

که در کلاه زبان از زنی که در خنجر می کشد
 که در خنجر می کشد که در کلاه زبان از زنی
 که در کلاه زبان از زنی که در خنجر می کشد
 که در خنجر می کشد که در کلاه زبان از زنی

سویا

195

عربی بنام الفقه که مصنف آن
شیرازی است و از
حم افندین میران ازان
چون این خوشنویس
عالم از خان بوجانی
بود بی نقصان و بی غرض
در این کتاب

کلام غلطون است که با
 کلام غلطون است که با
 کلام غلطون است که با
 کلام غلطون است که با

کلام غلطون است که با
 کلام غلطون است که با
 کلام غلطون است که با
 کلام غلطون است که با

و کاف اسم بگشاید است فصل اللام ملاکیر فتح میم و لام الف و کسر
 کاف فارسی و سکون یا و تحانی و او همله درختی است چوب آن مشهور ساییده
 او سرخی امیر و مردم هندوستان پارچه بان رنگین نمایند و بومی خوش به مقوی
 دل و دماغ و معطر عرق بدن و بعضی کتب هند از اقسام صندل شمرده اند خواص
 دیگر و کلینک کوشد ملکا بفتح میم و کسر لام شد و کاف و الف قسمی است از گل
 رائی بیل گرم و سبک و مهبی و دافع فساد باد و قلاع و جوشش دمان و بخر و جمیع امراض
 و بن ملونی بفتح میم و ضم لام و سکون و او و سکون و سکون یا و تحانی اسم دکنی
 انبوره است و در انشای ذکر و می گذشت ملیم میم و کسر لام و سکون یا و تحانی
 و میم و آن بنج است بندی انجگر گرم و خشک اگر گرفته و برادر سر اندازند تمام قمل با
 میرند و اگر در زخم یا دمل بیندازند که مها که در واقعه باشد بمیرند و همچنین حکم یک
 اوست را قلم هم در صداع که بسبب کم بود دینی مریض انداخته کرم ها کشته برون
 آورده مله می بضم میم و فتح لام و سکون یا و کسره فوقانی بندی و سکون یا و تحانی
 اسم مشهور مرثی است فصل النون مندی بضم میم و سکون نون و کسر
 همله بندی و سکون یا و تحانی کینوع برگش مشا به برگ پودینه و گلش گلگون تکه سا
 خوشبو و دای غلیظ النفع است شیرین است با اندک تلخی و هنگام بضم بیاتخ و گرم و
 و خردا قرا و دافع خنازیر و گرم شکم و دماییل و شور که زود در بهی بیارد و نیز دافع در فرج
 زمان و زردی بدن و سوراخ فساد و صفرا و هنگامی که هنوز بیارزیده باشد یا نج و بر
 سایه خشک کرده بامید هکندم دروغن گاو و شکر بخورد جوانی زکا دارد و مومی سفید شود
 و او را خشک ده و ساییده و متواتر سفوف سازد بسیار تقویت بخشد و تخم مندی اگر با شکر تواتر

کلام غلطون است که با
 کلام غلطون است که با
 کلام غلطون است که با
 کلام غلطون است که با

کلام غلطون است که با
 کلام غلطون است که با
 کلام غلطون است که با
 کلام غلطون است که با

[illegible]

ان ندارد و قدرت گمان بهیچ
 راست اگر دست داری که دیگران
 سر ترا بکشند سر بگازان را پیش
 خامی که از تو کس نداند مگر در وقت
 ضرورت را استعمال توان کرد چنانکه
 استعمال کنند و او را در وقت اضطرار
 فیض غورس حکیم فرمود چنانچه
 است اینک غورس حکیم را هر که در این
 کردی الحاح بود که از آن بگوید
 را باندازه قدرت آن جز نباشد که بگوید

۱۹۸

بار و غن گاه و در چیت و بیابا که باشد و در چیت و ساساره باشد و ماکه و بیابان با کاجی و کوار
 و کاکا باشد شیر گاه و اکهن پوس باد و رخ و از حیرات و از اشکوی است که نیم منظمی در
 ظرف سین برشته چوب نیب حتم نمایند همراه آب چند آنکه بیای آیه پر قی می خیزد
 تر کرده گاه دارد و هنگام در چشم قدری ازین در آب تر کرده چشم را و آسکین و نماید
 شفا بخشد و همی از روی است به بهانه می یعنی متدی کلان که گشت و بزرگ بکل کرم
 مانند و افغان موافق بر بولد کم است من بخت میم و سکون فون بیداری مهر و مار بجز
 جراحی گویند سنگ است در قفای انبی بیابا لیکن در بعضی نمید باشد چون از پشت
 جدا کنند نرم بود پس از اثر هوا ختمی پذیرد و خطوط بر و باشد بعضی بزرگ است و بعضی سیاه
 استایش است که او را بر جامه صوفت سیاه یا کوب و بماند سفید گرداند و نیز نشانی است
 است که اگر بزخم گذارند چسب و نگذارد تا آنکه تمام اثر زهر بگریزد و کوبه بر گاه و تیر گذارند
 اثر زهر در شویو نماید و باز اعاده قوت مهره مار گردد و هر که از آن بجزر یا زهر مار اندازد و فلاح
 زهر مار در دست و بخت میم و خفا و فون و وال تملیه یعنی خیرات خوب است به استه افرایند
 اخلاط ناشیه و اطباء هند خیرات را اگر تم تر نوشته اند و بهترین خیرات خیرات گاه و است خیرات
 قاضی شکم بود و منه تا پنج میم و خفا و فون و کسر دال نهی و تا و فو قانی و لغت نهی
 میدهند کدم را یا آب بسیار تناس کرده بدست شوارند چنانچه مکرر دست بر هم زنند
 پس از آنقدر گفت دست در گنج اندازند و در غن درد داغ شده بقاشق بر بزنند
 تا بریان شود پس از گاه در قوام نبات اندازند و بعضی قدری زعفران و الاچیل
 ان داخل نمایند و همی عوض نبات قند سیاه یا سیرند و سسل شمع میم و سکون
 فون و کسیرین باید و مخ آن شمشیر و سکون لام تاخ و نیز و گران و دین داغ زهر و نیم و

که حافظان باشند از این
 که حافظان باشند از این
 که حافظان باشند از این
 که حافظان باشند از این

که حافظان باشند از این
 که حافظان باشند از این
 که حافظان باشند از این
 که حافظان باشند از این

که حافظان باشند از این
 که حافظان باشند از این
 که حافظان باشند از این
 که حافظان باشند از این

مردان تعلیم کنند فصل
چهارم در بیان حال
بنیکه کاران و بیکاران
انسان بنیکو کار بهتر است از بیکار
چون است که در میان او که
بنیکو کاران و بیکاران
مردان تعلیم کنند فصل
چهارم در بیان حال
بنیکه کاران و بیکاران
انسان بنیکو کار بهتر است از بیکار
چون است که در میان او که
بنیکو کاران و بیکاران

[illegible]

۱۹۹
 بنمود که نظر که در تو میاید خری به
 بر باد عالم گایم به سده که به بند میرسد
 زانکه در عالم عقل موجود است فضیلت
 و این است که درین عالم محسوس موجود است
 و میسر ازین رعایت و در آن بی از جوهر
 است و در سووم را که در باشد و فرمان
 داری غصب نکنه فکر خود که
 به امر و دست میدارد از آشوب
 وارد شود

و نه از آن که از حال او در آن
نیک بخت آنکه از حال او در آن
نورانی از آن که از حال او در آن
نورانی از آن که از حال او در آن

اول از چوب و شانه چوب
 و از چوب و شانه چوب
 و از چوب و شانه چوب
 و از چوب و شانه چوب

اول یکبار بر دویم گرم و پنج در بول دفع صفراء و بنیم مول
 در اول جمله عوض لام نیز آمده یعنی مواسم گل آنست و در شامی ذکر آنست مذکور شد
فصل البهار الهیور ماستی بفتح بیهم و باو الف ففتح بیهم و سکون نون و او
 دال هبله و سکون باو تحتانی تمی کلان از مندی است مهو الف بیهم و سکون باو و او
 و الف زخمی است ابنه اسار و کلان دافو خوش چویش در عمارت بکار و دود و او
 بسیار است و از گل او عرق کشند و میوه او را کلوندا گویند و قیمی از دست که از این
 گویند نه به و عرق او و شراب بومی بد دارد و گردش سر آرد و خاکی بسیار و هواد اول
 سکون سفید و در وقت نخستگی زرد رنگ شود مشابه بنوبلی لیکن از و در از زردگان
 دارد و از خسته او و غش کشند سفید رنگ آید و در غش مخرج نموده و میخته میفرشند
 خواص سخت او نوشته اند که دفع بلغم و باو نماید و جراحات را باند مال که در گلش سرد و
 گران میوه و مولد شیر و قنی و بنیم افزو و دفع فساد صفراء و خون و باد و دق و در فاری
 گل چکان گویند مکه می بفتح بیهم و سکون باو که کاف و خفا و باو سکون یاو تحتانی بیهم
 شیرین و گرم و تر و گران و دفع فساد باد منوم و مولد قنی و تقوی و حافظ صحت بجز جابون
 گویند مهو کاف بیهم و سکون باو و مجهول و کاف الف غمی است که او را عقیق و عکله گویند
 صاحب کتاب الحاقات گویند دافش باو غالیه خیمه دینی صاحب قوه فالج و فخر عطره و فایده
 خوش اگر بر محل بکان و عکله در آمده باشد طلا کنند با سانی بر آید و اگر مویش باشد که بودگی و
 فیصیح و دکی که در اختیار است که در خشک نشسته است و تقوی حافظه و گیرین نافع ربو است
 مهر شمی بفتح بیهم و سکون باو و هبله و سکون باو و دوم و کسره تاو فو قانی بندی و سکون باو
 تحتانی سرد و گران و تقوی اعصاب و دفع تشنگی و عذاب فساد صفراء است بجز بی اصل السون گویند

و از چوب و شانه چوب
 و از چوب و شانه چوب
 و از چوب و شانه چوب
 و از چوب و شانه چوب

صورت خوبش کن که در است صورت
 بی جیب کن صورت بد و بکارهای بد که
 به صورت بدی که در است بد و بکارهای بد که
 صورت زبون را پو شد بد است بکارهای بد که
 و آن بر کین نزد عقلا فیه بود بی نفس
 اخلاق و بجهت گرفتن و از لباس زینت
 کردن نیکو باشد از کلام بیباغ و بی علم
 است که یکبار از این است که چون

اول از چوب و شانه چوب
 و از چوب و شانه چوب
 و از چوب و شانه چوب
 و از چوب و شانه چوب

کی است که در شام بدید
 افلاطون را و شام داد و گفت
 چون که است شام بدید
 ایستاده ای بنی که در
 گفت تو بیا بی حکم گفت درون خانه
 جای خشم نیست زیرا که بخان است
 اگر است گفته از تو توان بخشد
 است که بشیر این خورشید بی نقاب
 پدید آمد خلق مضطرب شدند و دروغ
 بود گفتند در خیالات پس که در آنی گفت

۲۰۴

هر کسی مثل این در خواب بنظر
 کند باین گفته گفت من این خواب
 کارهای اینجانب را خوابی بنمایند
 آورده اند و قیامی ندانند که این
 قبیله می رفتند تا منم اینست
 بزرگ است گرفت و اتفاق قوم خاقان
 حمله به طغراق است پس خاقان
 در حالت بخت رود باز پس کرد
 گفت یا حاتم بی شکست ای

از شام در او فایده خواهد رسید
 از شام در او فایده خواهد رسید
 از شام در او فایده خواهد رسید
 از شام در او فایده خواهد رسید

هاست بفتح میم و الف کسکون و سکون یا تختانی و سکون یا موحده بطعم ز
 و تلخ و سرد و خشک قابض شکم و دفع فساد لجم و صفراء و خون و قاتل کرم شکم و دفع قی و
 عشیان و از اعظم و از جدام و میس است مشهور به بکاین است و شیخ در قانون
 می نویسد که از درخت سمیت دارد و حکیم علی نوشته است که از درخت بکاین است
 و دیگر هم چنین مینویسد و بکاین اکثر استعمال شده است ندارد و میباید یکسر میم و
 با و نون و کسر ال مبله و سکون یا تختانی اسم خاست مهنوت بفتح میم و ضم با و و
 مجهول فتح نون شد و سکون تا و فو قانی قسمی از کرم است مهابت و ری بفتح میم و
 و الف فتح سین مبله و تا و فو قانی و الف ثانی فتح و او و کسر ال مبله و سکون یا تختانی
 قسمی از شاور است و در شین معجمه گذشت مهابت بفتح میم و با و الف کسکون ثانی و
 یا تختانی و سکون دال مبله خواص این موافق خواص میم است مهابت بفتح میم و با و الف
 و کسر با موحده فتح لام و الف اسم که بر شاست مهابت بفتح میم و با و الف و کسر ال مبله
 و فتح یا تختانی و الف اسم فوت است مهابت بفتح میم و با و الف فتح میم و با و الف
 و لام اسم جرم توری است مهابت بفتح میم و با و الف سکون را و مبله و خواص مثل لکه
 است خصوصیت کلف و نقطه های سیاه و مانند از امها کوشاکی بفتح میم و با و الف ضم
 کاف و سکون و او و فتح شین معجمه و الف کسکون تا و فو قانی و کسر کاف سکون یا تختانی
 اسم گیاه توری است و چون این قسم کلان است لهذا به مهابت کوشاکی نامیده شده بجهت
 چرب است از نسبت دیگر گیاه توری می نامند مهدی آنول بفتح میم و سکون با و کسر
 دال مبله و سکون یا تختانی و مد تیره و فو قانی و فتح و او و سکون لام قسمی آنول است
 در آنول مذکور شد فصل الیا و التختانی میند با یکسر میم و یا تختانی مجهول و فو قانی

همان نیز در القبل
 رسانید که همه را
 اگر در بار شتی
 نوشته بودی چه خبر سلامی
 در گفتند ای حاتم نو در بیان
 از است او نیزه گرفت قوم

این اسم که بکنیم از آنکه
 در چهار صد و پنجاه و یک
 از این اسم که بکنیم از آنکه
 در چهار صد و پنجاه و یک

فتح دال مهمله بدی و خفا و با و الف بفارسی پیش گویند گوشت وی الطبع گر آن تر و مقوی
 اعضا و فزاینده باد و صفرا و در عرف اطلاق این اسم بر این خنثی شایع گردید و گوشت را
 بهتر از ماده میداند قنطیرک طبرسم و یا مجهول و خفا و نون فتح دال هندی و سکون کا
 اسم ضعیف است مین پهل نفع میم و سکون یا تختانی و نون و فتح با و فارسی و خفا و
 سکون لام مد ن پهل عوض یا تختانی دال محمله نیز آمده تلخ و گرم و درخت و خشک و کمی دافع
 فساد و بلغم و جذام و اما اس اعضا و نفع شکم و شکم هفت دلت و با و گوله و دامیل و شورشی که میم
 و یا تختانی مجهول کسره و فوقانی و یا و سکون یا تختانی گرم و خشک و مفرح دل و شسته
 طعام و حالب شکم و قائل گرم و قتل نمی و دانه آن دافع سرفه و خشیان و فساد باد و بلغم
 اسم حلیه است میعد با سنگی که برسم و یا مجهول و خفا و نون فتح دال محمله هندی و یا و
 و الف و کسره سین محمله و سکون یا تختانی و خفا و نون و کسره کاف فارسی
 و سکون یا تختانی کسره از دو دیم است میور شکم یا نفع میم و
 یا تختانی و سکون و او و را مهمله و کسره شین و سحر کاف و خفا و با و الف اسم
 و خنثی است که بر شاخ او مثل تاج طماوس باشد شیرین بود و ترش و سبک و صغیر
 باد و بلغم و حرارت دفع نماید و حالب سهل است میور و جنگل نفع میم و یا تختانی و سکون
 و را محمله و فتح جیم و خفا و نون و تشدید کاف فارسی و فتح آن و سکون اسم از تو او یعنی
 لفظ مذکور ساق طماوس است و چون ساق وی مشابهت بساق طماوس دارد و لهذا
 باین اسم می گشته میسر که میم یا تختانی و سکون دال میامید این هر دو در سردی
 و غره شیرین دارند و حواس خمس و قوی بدنی را استوار گردانند و تنی بضرر اند و شوت
 را فایده دهند و زنان را نیز زیاد کنند و کف بر انگیزند و غلبه تلخه و غلبه با و را بهر صفا

از این اسم که بکنیم از آنکه
 در چهار صد و پنجاه و یک
 از این اسم که بکنیم از آنکه
 در چهار صد و پنجاه و یک

۲۰۵
 کتب اسرار و فن بر کسی اعتماد نکند
 کسی بنا بر او عمل بر او اعتماد نکند و درین
 از فنی و در آن کسی است که قادر باشد
 بر ضبط فواید نفس پندار بدی و دیگران
 اخفای نیکی ایشان کند چنانکه بکلی عیبر
 جای طرح نشیند و بدست نبردین
 بسیار بیاترین ایشان است که طبع صلاح
 باشند و آنکه از بصیرت بیجا نیست
 از اصلاح او یا وس نباید بود و شفق
 زندگانی یکسره بهر چه بود و غل

گفت از این اسم که بکنیم از آنکه
 در چهار صد و پنجاه و یک
 گفت از این اسم که بکنیم از آنکه
 در چهار صد و پنجاه و یک

است که حسد و باغی شود
 از نه طبقه اند و ده دهم جدا میشود
 یکی حسد که در فکر است که نعمت از
 شخص زایل شود و باور شد و هم خود که
 عناد کسی را در دل خود حکم ساخته
 همیشه در فکر است که او را بکشد
 تو گویی که در فکر اندیشه فقر نرسد و
 خوانان بدنه باشد که او قدرت آن
 باشد برترین خصلت که از آن عمل
 دست و بهترین خصلت نیم از آن عمل او
 ۲۰۶

از کمال است و از کمال
 از باد شاهان و غلبه از کمال
 از باد شاهان و غلبه از کمال
 از باد شاهان و غلبه از کمال
 از باد شاهان و غلبه از کمال

رائع و بد و بدی را ضرر نماید و درین زمان بسیار است میفاید بفتح میم و سکون یاء
 و فتح نون و الف طایریت معروفیه رنگ بر حرت زبان انسان یاد بگیرد و آنکه
 از طرف بنگالامی آید از بهترین اقسام است باب النون فصل الالف نالی
 بفتح نون و الف و کسر لام و سکون یاء تختانی و ناری لبض لام را جمله نیز آمده و روید
 است بر روی زمین قناده میباشد برگ آن یکینح مشابهت بیرگ ملی دارد و در بعض
 کتب هندی ناری جدا نوشته اند و مزاج آن گرم نوشته اند محلل ریح سرد و بک و دوسهل
 و دافع تلخه است و باد اصدات کند و نیز نالی است شامی گندم و جویت که میانه کاوید
 و خوشه بروی باشد تا ریل بفتح نون و الف و را و هلم و فتح یاء تختانی و سکون لام درش
 مشابهت با رخت تاز که جویت و شمش مدور میل طولانی بر پوست بیرون او موهای باد
 بود و در وزن نیم طل تا یک طل کم و زیاد از آن سرد است و دشوار بضم و منقی یک
 و جالب شکم و بهی و متوی اعضا و دافع فساد و باد و صفرا و خون و سوزش اعضا و آبی
 بنازگی از و برمی آید سرد و بک متوی دل و شسته طعام و مولد نمی و چون یکد و روز
 گذارند در اسکار و تفریح و تقویت زیاده از خمر شود و خوش در ابتدای نکلون شل شیر بود
 گویند بسیار لذت و لذت آن سخت و صلب و دمی افزاید و باد و آنگیزد و دافع فساد و صفرا
 بیناس گوید اگر شو پوست بیرون جو ز هندی فیلد ساخته در میان قومی چون چراغ
 بر افروزند خواب بر آنها غلبه کند تا رنگی بفتح نون و الف و فتح را و هلم و فتح نون و کسر
 کاف فاسی و سکون یاء تختانی و ناز رنگ نیز آمده است عوض یاء تختانی کاف فاسی
 بعضی نوشته اند که نارنج است لیکن نارنج خیزی دیگر است و این مخصوص هند است
 خواص کمتر از کولانگتره است و ترشی زیاده دارد و ناگ که بفتح نون و الف کاف

استاد و بسیار از آن است
 نازند و تاوانند بجای
 در راه صیام صیام از آن است
 در راه صیام صیام از آن است
 در راه صیام صیام از آن است

زبان عقیده برین عجب
 مبیند بیکدیگر بی از دوا
 بکنارند در خفیه بل بیک
 و در میان بیکدیگر
 و در میان بیکدیگر
 و در میان بیکدیگر

فارسی و کسر کاف ثانی و یا تختانی فتح سین مهمله سکون را و مهمله دانه ایست کوچک از
 کباب چینی فرایده باریک طویل دارد که قمع اوست و او سرخ رنگ بود گرم و خشک است
 و سبک گویند ماده خام و دفع بوی عرق و جذام و جوشیدگی و فساد بلغم و صفراء و زهر ارم
 نارسک است ناگه و نون و الف فتح کاف فارسی و دال مهمله سکون و او
 نون ثانی دفع و امیل و شور و فساد زهر عکبوت و مار است بحر بی بلبلون نوشته اند
 و لغاری مارچه گویند ناگه منی لفتح نون و الف سکون کاف فارسی فتح دال مهمله
 سکون سیم و کسر نون و سکون یا تختانی چوبی است مشابه باران ابلان هم سیم گشته خنجر
 و حلقه مثل مار دارد و چهره بعینه مثل چهره مار تلخ مسمن بن و تقوی آن و سبک دفع صفراء
 و بلغم و سوزاک شور و انشکاف هر دو الفاض صاحب ن بود نوشته که ناگه منی زبان
 سنکرت اسم ناگه و ن است و نیز نوشته که ناگه گند یا فتح نون و سکون الف کاف
 فارسی فتح کاف فارسی ثانی و خا نون فتح دال مهمله و خا و الف لغی بوی مار دارد
 اسم وی است و نیا بر تشبیه بر گهای وی بار بچیک ثانی نیز گویند و الله علم ناوی فتح نون
 و الف فتح دال مهمله و کسر همره و سکون یا تختانی اسم جاسن دریای است و در جاسن کوشد
 ناگه موتیه فتح نون و الف فتح کاف فارسی و سکون را و مهمله اسم موده است ناگه بلان فتح
 نون و الف و سکون کاف فارسی فتح با و موحده و فتح لام و سکون الف شیرین و مرش
 زخمت بود گرم و دیر بزم باشد خارش بوی و ریشها و علامت های صفرا و دفع نماید
 ناگه لفتح نون و الف سکون کاف فارسی اسم اسرب است و خواص معاف بود و یقوی
 باد و بلغم و بواسیر را دفع نماید چون در نقره اندازند نقره را پاک سازد باید که خوب پاک کرده و
 کشته بخورند و اگر نه علل پدید آورد و یا لفتح نون و الف همره و بعضی آخر یا تختانی نیز خفا

بست از در و دستان گوشه چین و
 مجروحان غرث گزین باید خواست
 از آه دل بویه زمان بهین بیکد
 امضا نباید گزشت و از نبی پیر
 باید نمود کفران نعمت بدین گناه
 در بر آن واحد ادای شکر باید کرد
 رخسندی والدین موجب است
 دارین است بیکام حتمی امید باید
 بود از اتفاق و در باشند بیک
 کار از اتفاق است از غلطان است

۲۰۶

را بیک تشبیه داده است و قوت
 پس بیک تشبیه و قوت عقلی را بیک تشبیه
 و بیک تشبیه بود و قوت عقلی را بیک تشبیه
 عقیده بود و قوت عقلی را بیک تشبیه
 باشد از روی مناسبت نزدیکی است
 از برای الکی خرم یا بیک تشبیه است
 و بیک تشبیه بود و قوت عقلی را بیک تشبیه
 که قدرت و عدل و دین و دین

و فضل و انعام و بخشش و غیره
 و فضل و انعام و بخشش و غیره
 و فضل و انعام و بخشش و غیره
 و فضل و انعام و بخشش و غیره
 و فضل و انعام و بخشش و غیره
 و فضل و انعام و بخشش و غیره

از بابست قطع باید کرد
درین علمیه السلام و عقیل
فی ادب و فنون

بسم الله الرحمن الرحيم

کند عجل

ادب از که است

بی ادبانه زبیرا

چو از افغان
تغیر نمایند از ان اختران
مسلمانان

و سوزش و خون آمدن از بول دفع کند یا بکفحه فصل السین المله نسوت کبر
نون و ضم سین مهله سکون واو و تاء فوقانی اندک تلخ و شیرین و هنگام مضمر تلخ و گرم و ک
و سهل باد انگیزد و دافع تب فساد صفرا و بلغم و آماس اعضا و استقنا نسوت سیاه داخل
سم است دردی و در اسهال قوی تر و محدث یبوشی و سوزش و گردش سر و بد کننده او از
کاف فصل الکاف مکة الفتح نون و سکون کاف و باء نه دو قسم بود سرد و بلغم شیرین و
گرم و سبک و دافع آسب جن و پیری و نافع فساد بلغم و باد و خون و زهر و مقوی دل
و افزونده رنگ اسم اطفا الطیب است کچھ یکنی الفتح نون و سکون کاف و کسر حیم فاک
و خفاء و سکون یا و تحاق و فتح کاف ثانی و کسر نون و سکون یا و تحاقی ثانی اسم کندش
نوشته اند بر روی زمین افتاده سیب باشد بر گش شل برگ تره تیز گش شل گل نبت باء انگیز
و غلبه کف و غلبه باد و گرم دفع نماید کمو چاک الفتح نون و ضم کاف و سکون واو
و فتح حیم و سکون کاف آم چلغوزه است فصل الکاف الفارسی نگند کبر نون
فتح کاف فارسی و خفاء نون و سکون ال مهله نهال و بقدر یک حب و برگش خرد و
بقدر برگ پودنیه سرد و تلخ بود و شکل زایل گرداند و تلخه و باد دفع نماید و ضرر سم حیوان
و نباتی را نافع بود چون او را باب ساینده بخوراند و دو قسم بود یکی را نگند و دوم را نگند بابر
برگ اول نبت به ثانی اندکی دراز بود دو قسم دوم را گل بود شل گل نسی فصل اللام
تلوا الفتح نون و سکون لام فتح واو و الف سرد است و مقوی باصره و دافع فساد صفرا و
نون و جذام و دسوار بول و سوزش اعضا و فساد بلغم و صفرا و جویدگی تل الفتح نون
و سکون لام و ملی باضافه یا و تحاقی نیز آمده در آب جای نمناک میرد و سرد است و چشم را
فایده دهد و غلبه تلخه دفع کند خون صفا نماید و فرج و از رطوبات پاک گرداند و او را ز نایه

ایشان
 مردم را بپیکر اوق گوید
 سر دوشسته ایشان
 پیلوی توخته ایشان
 که سواران بر او نشاند گویند
 آن نیست هرگز کس بر دوش
 و بزم نفس خود را بکشتن بود
 راز خود به دانستن حسن بصری گوید
 و مردم نفس خود را در ظاهر است
 در باطن گفته اندازد کسی چنان
 ز را بگری گمان نبزرگی نموده

۲۰۵

[illegible]

[illegible]

که امیر است گفت اگر این دوا
پیشتر بود عادت خوی که گفت باشد
گفته اند هر دوی را دوا نیست و
هر مرضی را شفا می آید عادت که خورد
بی دوا و در امثال پند است که
علت زود عادت زود نقان
چکم فرموده چهار هزار کلمه حکمت جمع
کردم و چهار ازان برگزیدم و بر یادش
باید گرفت خدا را و مرکب و دور او
باید کرد نیکی را که با مردم است و دور او
۲۱۰

نشد مجتهد اینست که حکمای
پیشین نوشته اند نسبت به تعلیل اخلاق
حفظ کرده شود باز عرض غرض شد بدید
بمنوف کثیر و غیره مخصوصا با ما در نوشتن
بلاهای طعام هر قدر که ممکن باشد
چون پیش رسالته بود ب
و چون نیز باید تعیین کند تا مورد نکات
و عظم را بر وی تعیین کند تا مورد نکات
و افعال او را درست سازد و بر یکسان
و از ذایل اخلاق منع

تجربین و علمای کرام و فضیلت داران
مستوفی و مستوفیان و مستوفیان
مستوفیان و مستوفیان و مستوفیان
مستوفیان و مستوفیان و مستوفیان

خدا باشد بستر
 شیرین صاف و نوازش
 این تدبیر حسن چنانچه
 مرغ دارد و چون باین
 سبب است بدینچه تعلیل
 ریاضت گوشت و ریاضت
 عین فقر کس اندیشی
 پنجم علی بن ابی طالب سلام

رکت پت و فساد صغیر و بلغم و سوزش اعضاء و دامیل و شور و جوی گویند نالی هم همین است
 لیکن آنچه معلوم شد که نالی از اسامی شتر است که بر این هم یعنی شیر بالاد و دیگر که بعد از
 می آید بر آنها اطلاق میکنند و شیر بالا کیاب است عوض او شاخهای نیلوفر را شک کرده میزند
 نیلوفر و تهر بکسرون و سکون یا تختانی و لام الف ضم تاء فوقانی و خاء و سکون و او
 فتح تاء فوقانی و خاء و الف بفتاری توتیای سیر گویند و قسم بود هر دو ملین و دفع جرب و جدام
 و فساد و هر دو هم قاطع کرم شکم و مصلح برای سحر و دفع بعضی امراض چشم نیک بکسرون و
 سکون یا تختانی و فتح نون ثانی و کاف گوشت آن بلغم شیرین و بک مقوی اعضاء و
 بهی و دفع فساد و اخلاط ملته قسمی از باره نگین است یول بکسرون و سکون یا تختانی
 و فتح و او و سکون لام مطابق برای در خاصیت و لغوی این عرس نیل کشته بکسرون
 و سکون یا تختانی و لام و فتح کاف خاء نون و فتح تاء فوقانی هندی و ماه هندی گوشتش
 و دفع فساد و بلغم و خون است بکسرون گویند نمیدی بکسرون و سکون یا تختانی و
 فتح نون ثانی و کسر دال جمله و سکون یا تختانی هم خجک است نیلا سند پاک بکسرون
 و سکون یا تختانی و لام الف کسرین جمله و خاء نون ثانی و ضم دال جمله و خاء و سکون
 کاف قسمی از خجک است هر دو بلغم تلخ و تر و سخت و سرد و سبک خرد و افزا و شوی موی چشم
 و دفع خلط کرم و آس اعضاء و کرم شکم و جدام و دملها و شور و فساد بلغم و شتهها و در نیال
 نون و سکون یا تختانی و باء فارسی و الف لام قسمی از پراتیا است و بعضی از نیال لفظ نسیب
 اضافه نمیند بکسرون و سکون یا تختانی و باء موحده و نیال نسیب خوان میشود بکسرون و
 سکون یا تختانی و خاء نون ثانی و ضم باء موحده و سکون و او بفتاری لیمو گویند قسمی از تاتیا
 است پنجم مرغ شباه بود و شیر رنگ و خفرائی باشد و پوست تنک کاغذی گویند قسمی همه سال

و قتی شخص گشت بنواهی که ترا
 چندی است که در دنیا و آخرت نفع
 چندی است که در دنیا و آخرت نفع
 یاب گفت خواهم عیب فرمود
 یاب گفت چکاره ای بکار بندم
 چراو گفت چکاره ای بکار بندم
 که آن چیست گفت نارسا است
 شکم خورم و فاجع
 بگویم و احلال بگویم و فاجع
 خانه خدا باشد از دیگری فاجع
 حاضر منم بعضیا او چه میگوید
 این منم بعضی بی نشانی

۲۱۱

شاید از تو فوج آید از جنت
 و کس بی بر و مال ندان از دست
 نفس خودم فاجعت ناکه و شهنش و خجک
 بیوم خن از تو بدین در پرتو بدین و بدین
 از خن این شمری سطر است و بعضی از بدین
 صادر شود و بعضی از بدین و بعضی از بدین
 بدین فوجت ندارد که در دست او که بدین
 بدین از بدین بدین بدین بدین بدین
 بدین بدین بدین بدین بدین بدین
 بدین بدین بدین بدین بدین بدین

از آن که در دست او بدین بدین بدین
 بدین بدین بدین بدین بدین بدین
 بدین بدین بدین بدین بدین بدین
 بدین بدین بدین بدین بدین بدین
 بدین بدین بدین بدین بدین بدین

بار در دهم شیرین را راجع بنیو پهل گویند و خواص لمود کتب یونانی تفصیل مرقوم است
 نیل کبر نون و سکون یا رتختانی و لام در هند کثیر الوجود است و شهرت اندک تنخ
 گرم و ملین و دافع درد سپر و سرخ باد و فساد بلغم باد و استقا و تقوی سومی و لیکن بیان
 و سرشتی که آرد و از ورق او خضاب میکند و درین امر معجل است و بتن خضاب
 از ورق او بعضی را از بهته نزل نفع میکند و بعضی را ضرر چون استعمال او سبب و دت
 شود و فضل باید افزود و خصوصاً فصل و شهر را در نیل کبر نون و سکون یا رتختانی و لام
 و سکون سیم و زبان سنگت نیل من گویند کبر نون و سکون یا رتختانی و لام و فتح
 سیم و سکون نون هر دو با هم یا قوت کیود است شیرین و فرخت است و مطابق
 یا قوت سرخ نیل اسپند کبر نون و سکون یا رتختانی و لام و کسر نمره و سکون
 سین همه له و فتح باو فارسی و خاندون و دال همه خواص در این اجزاء کوشند نیل
 کبر نون و سکون یا رتختانی و بار موصود و رخت عظیم است و معروف در بلاد هند و
 اهل هند اعتقاد وافر بدو دارند و چهار قسم نوشته اند و در خواص هر یک حکم رخت و تلخ و غیر
 و سرد بود و بعضی گرم و خشک و بعضی معتدل نوشته اند سرخ اضم دافع صفرا و باد و بلغم
 بود و جمیع امراض بادی و بلغمی و خونی و صفرا و زرافع بخشد حتی جذام و برص را اقم هم شور
 و جرب با نافع یافته و متعاف بجای باد موصود هم است حکیم علی در شرح قانون نوشته
 اهل هند علاج قروح عسر لاندال و نواصیر ریه ازین میکند و طریق استعمال تعدد است
 گاهی استعمال بر گبار تازه او میکنند و گاهی بر گ خشک آن ساینده استعمال مینمایند
 گاهی استعمال عصاره او میکنند گاهی عصاره برگ شاخ تازه و نرم و گاهی از لحار آن
 و گاهی از قشر آن حکیم مذکور نوشته است که گاهی حتی کرده می آید برگ خشک آن آمیخته شود

[illegible]

چشمه گفت اگر دل
توی نباشد دست
نوت نماند پشیمان گفته
از ملک قرار میگردد و سبزه
باز و مال شیر نمیشود و سبزه
بابا دانه ملک ناز تو

سناغ بیخ خان بسدوست
وغت ترا ضرر رسد ناخن
بندان کردن و بهر دست
خاریدن و آواز نند آنگشتان
بست خود بر آوردن دست
در روی لبها مان پاک شدن
و زرش و آوگون نشستن
و بر لبها بستادن و نشستن
و با جنب بودن و بول برآوردن
و بقضا حاجت بخت قبل

۲۱۳

نشستن و دست بگل
نشستن و استاده بشین
نشستن و بشین دندار و بشین
نشستن و بشین دندار و بشین
نشستن و بشین دندار و بشین
نشستن و بشین دندار و بشین
نشستن و بشین دندار و بشین
نشستن و بشین دندار و بشین

بانوره غیر مطفاه و لت کرده شود در عصاره برگ سبزان اگر یافته شود و لاد میان آب
ایخته در میان ناصور و قروح خبیثه پر کنند پس سیر و عفونته و لحم فاسد و میر و یابزد گشت
صالح را و در اندک مان شفا حاصل می آید باذن اله اما مقدار نوره پس ربع و نصف
آن بنا بر حدس صنایع و نیز حکیم علی گفته که دیده ام من از اثر این که فوق است بر
فوائد مرا هم کبار و تیز را هم برگ سبزان اگر م ساخته بر شور و اورام می بندد بعضی را بضم
داد و نه غیر می سازد و بعضی را تحلیل میدهد و گاهی برگ ساییده گرم ساخته برای فواید
ندکور استعمال کرده می آید در انفجار قوی میگردد و نیز برگ نیم را در آب جوشانیده بخار
آن با ورام میدهند تحلیل او را مینماید و گاهی همراه او برگ سبها و او را جوشانیده استعمال میکنند
و تحلیل قوی میگردد و چون ماده بسیار گرم بود عوض سبها و برگ سبها را بکارند و از آب
جوشانیده برگ نیم شور را شستن سبب تحلیل آن و رفع سمیت مواد است و با
عدم مضرت است بخلاف آنکه اگر از آب صرف بشویند خصوص از سردی که شوره در
غایت حده و گرمی باشد نیل و بکسرون و سکون یا تختانی و ضم لام سکون و بکسرون
موجوده اسم سارس است نیل گا و بکسرون و سکون یا تختانی و لام فتح کاف
فارسی و الف و او گا و صحر است کش در میان استرواس گشت و می چرب گرم
و شیرین بود و منی بفراید و کف و تلخه پیدا آر دین جوت بفتح نون و سکون یا تختانی
و نون و ضم جیم و سکون و او و تا فوقانی اسم فارسی بامیران است نیل کنشی بکسرون
و سکون یا تختانی و لام فتح کاف سکون نون و تا فوقانی هندی و خفا و سکون
یا تختانی اسم نهال خور دهند لیست برگ خشن دارد و متوسط در خوردی و بزرگی و
بج نیلی رنگ گل نیلگون نیز دارد و نهال دیگر است که در باغها بود گل او را گل نیل کنشی

نوشته فایده است از چشم
بودن را در کسند و لاد
صدقه دادن و با طهارت
از آتش کاغذ و فانی شدن
عینان و عطار نیان می آید
مکرات بسیار دادن
نشستن در آتش و در آتش

و انکه برادر مطیع ندارد و دوست
 بازو ندارد و انکه زن
 فرمان ببرد و عیش و سرور
 ندارد و انکه این بر چهار
 ندارد هیچ چشم ندارد
 و دوستی بعبود نشویر آن برتر
 بازو را ردی و لغتی سه سخن
 اگر کسی سخن را از آن نبرد
 و انکه

و خفاء نون و فتح كاف و الف و سکون را در جمله فتحش اکثر بقدر قاست انسان بود
تا دو قاست انسان و زیاده از آن دیده اند و برگشت نو که در خوش و طبع و شکسته و
رگهای بسیار دارد و گلش کوچک سفید رنگش قمع او سرخ رنگ مایه بدن بزرگ بر قویا با
شفا و ولیکن حدت دارد و سوزش پیدا آورد و سبک و دفع باد و نفخ و صفرا و یمن
استخوان شکسته کند و بهی بسیار است و بجز آن نیز گویند ماتی بفتح با و الف و کسر
تا فوقانی و خفاء با و سکون یا در تخانی گوشتش شیرین نبکام مضم با و نون بسیار است
و ضم لام و سکون واو و نون جب الشراست و انه ایست بسیار کوچک از تخم بالنگو خورد
لیکن از و گنده و سرخ رنگ یا باغبان را آورده بهی و مقوی بدن و دفع فواق و باد و نفخ
و انتشار و فساد خون است **فصل الباء الموحده** بیل بفتح با و بار موحده
و سکون لام اسم ایل است **فصل الباء الفارسی** چو که بفتح با و ضم با و فارسی
و او نهی و کاف و خفاء با و الف اسم بیه است **فصل الهمجل** بکسر با و تشدید جیم
و سکون لام اسم لکج است و صاحب بدن بود قسمی از نیب نوشته و الله علم **فصل**
ال دال هندی بجز با و بفتح با و سکون دال هندی و ضم جیم و سکون واو و در جمله
و الف اسم هار سنگهار است **فصل الراء** الملهه هار سنگهار بفتح با و سکون را در جمله
و کسیر مملو و خفاء نون و فتح کاف فارسی و خفاء با و الف و را در جمله اسم هار سنگهار است هار سر البضم
با و سکون را در جمله و ضم با و ثانی و را در جمله و ضم و الف اسم نهال خورد است گل سفید
بسیار کوچک است و قسمی است ازین بر نبه سیر بلا قسم اول سرد است و گران و
بول و دفع ضاد و نفخ و باد و قسم دوم گرم است و سبک و دفع پریمو و شکسته و سنگ شانه
و دفع دشواری بول و تب هار سیر بیل بکسر با و فتح را در جمله و ضم سین مملو شده و فتح

و از این سوال کردم و گفت اول
در مردم خجسته نیست دوم
آنکه با چار باری آن باید بودیم
آنکه نگاه چنین باشد مخالفت ایشان
با بیکدیگر حاجت نوشته در آن
نمود تا او را سه هزار دیار بید
روشنی رفت و گفت عرض من
مال نبود بلکه میگویم سرگرم
۲۱۵

۲۱۵

دست را ببال میزدند از تقیای
 نو شیر داشت یوانی نو میخوبید و از
 دیر و شایسته میخوبید و کارگاه
 کرده شما دید و طاعت کرده ناکرده
 انگارید و کارگاه و زور و میسختند
 و بر مادر و پدر غصه دید و زن گانی
 اگر چه دراز بود یک نزه دایند و از غم
 کینه در ترسید و مست و دیوانه را
 پند نه خجسته و از کز زنان ایمن
 باشدید و از مرگ و ترسان
 نان خود را

میزان نایب و با فدا و عدلان
کس مشوید و از خود
ننگ غایب و وفا فدا نه همان
بهنید و از او عشق
دیوان این دین و کز
در سفر و در گمان

بادشاه ۲ قوم است
 بادشاهان را در علم باید
 بادشاهان را در علم باید
 بادشاهان را در علم باید

بارگاه و خوار و سکون همی گویند که چنانکه مهر است بر نال نغمه ها و سکون را مصلحت فتح تا فوقانی و لغت
 و سکون را نیز فحش و گرم و تر و دافع فساد هر و جرب جدام و امراض من فساد خون بلغم و صفرا
 و تب و دافع سیل و جن و در نه جرب طلا اکثر استعمال شده و آن اسم زریخ زرد است بر فی طیار
 و سکون را به جمله کسر با موصود و سکون یا به تحا جی است زرد رنگ گرم و خشک است سهل
 صفرا و بلغم و خلط طما و غلیظ است و مواد فاسد شیرینی از وی دانگی یانیم در هر سکی نغمه ها و کسر مصلحت
 سکون و تحانی فتح تا فوقانی و سکون یا به تحا ام طیار است هر نغمه ها و سکون را به جمله کسر گویند
 هر بار که یور نغمه ها و سکون به جمله یور با فساد و کسر مصلحت یا به تحانی فتح و او کسر مصلحت
 یا به تحانی و بجای با فساد مصلحت یعنی هر فار یوری هر ن کسر مصلحت یا به جمله سکون نو
 در حرف می و بام مرگ گشت هر ن کسوری دز رعیت گند می باشد و در جاهای دیگر
 میروید بگوید از آن گرفته باده و آن غلغل سیاه ساییده صاف نموده بنوشد برای فتح ضربان خدر که
 بهندی سن بهر گویند بسیار نفع مجرب محمد بن خا **فصل السین المجهول** نغمه ها و سکون
 سین مصلحت فتح تا فوقانی و ضم کاف و او مجهول و لام یعنی کنار یکدیگر باشد در کلانی و خود
 استا و نغمه ها و سکون و تا فوقانی و ضم لام و سکون اوقمی از چنانکه اوست هست چنانکه
 نغمه ها و سکون سین مصلحت تا فوقانی و کسر جم فارسی و خوار و سکون کاف فارسی
 و خوار و الف و سکون را به جمله اسم خار شک است به شک نغمه ها و سکون سین مصلحت تا فوقانی
 و سکون کاف اسم از اند است از آنکه بر گش مشابه نغمه ها و سکون سین مصلحت تا فوقانی
 سکون نغمه ها و سکون **فصل اللام** مصلحت تا فوقانی و سکون سین مصلحت تا فوقانی
 است مصلحت تا فوقانی و سکون لام و دال مصلحت تا فوقانی و گرم و خشک و دافع بلغم و صفرا و وجود
 و بر مصلحت تا فوقانی و سکون لام و دال مصلحت تا فوقانی و گرم و خشک و دافع بلغم و صفرا و وجود

چون بهر صاحب است بر تن اعمال
 روز ندادن بهر دم بهر نغمه ها و سکون
 حصول مقصود بهر نغمه ها و سکون
 نغمه ها و سکون بهر نغمه ها و سکون
 اصحاب مصلحت تا فوقانی و سکون
 جنت و جود کرده بدست آوردن
 قبالان با استعداد بار ندادن
 خود بهر دم بهر نغمه ها و سکون
 یا به باب استحقاق پیش نوال

از حالت و از ایشان کمال
 از حالت و از ایشان کمال
 از حالت و از ایشان کمال
 از حالت و از ایشان کمال

تا چون چرخهای نادیده
که عبارت از بیک است
اوم افزوده ام از برای
شده ایست ای بزم
و علی السلام نازن

لب بندی است که از تنهای ناسطه
 لب بندی است که از تنهای ناسطه
 لب بندی است که از تنهای ناسطه
 لب بندی است که از تنهای ناسطه

تنگ بپوشد هم آمده درخت حلیقت است و دلوغ می باشد هر دو تند و نیز و گرم و مقوی
 دل و باضم و دافع درد دل و مثانه و قبض شکم و بواسیر و فساد بلغم و باد و گوله شمس نفیج باغ
 نون و سین و مبله گوشتش گرم و تر و گران و بهی است و او از گلو صاف کند و رنگ و بر
 و شسته طعام و مقوی اعضا است و دافع سرخ باد و فساد صفرا فصل الوان و نوره
 نفیج با و سکون و اوج با و دیم و کسر با و موحده و یا تختانی مجبول و سکون را و مبله دانه
 است بقدر فالت رنگ او بعضی از ان زاید و گونید تازه او سرخ می باشد و هرگاه
 برسد سیاه گردد و قسمی از سر و کوبی نوشته اند و بر گش شیب به برگ گر بلغم تیز و اندک تلخ و خف
 و گرم با عدال و گران و دافع فساد صفرا و باد و استقا و بواسیر و منکر نبی و گوله شکم و
 گرم شکم و در کند هرگاه زن حامله که بچه در شکم او مرده باشد سه درم بخورد بچه بیند از دوا و اگر با
 عمل بخورد حیض اند و اگر حامله بخورد بچه بیند از دوا و اگر بی عمل گویند فصل الیاء و الحیا
 تنیگ کبر با و سکون یا تختانی و خفان و کاف فارسی تیز و تند است گرم و
 و باضم طعام و دافع فساد باد و بلغم و خله و گوله و استقا و نفیج و در شکم و گرم شکم و صفرا و افرا
 مقوی باه و اگر باد و مقویه معده و محله بطریق جوب و معاجین استعمال کرده شود کمال متبه
 در تقویت معده و کسر راح و بضم و رفع و جع ان نفع نماید و اگر باد و بهیبه مستعمل شود در
 تقویت باه و بیدیل میشود و نسخ آن در علاج الامراض عجائز نافعه مرقوم است سیرا و وکی
 کبر با و سکون یا تختانی و در امه الف و ضم دال مبله و او مجبول و کسر کاف خفان و
 سکون یا تختانی گویند بگرام و ملخون است سیرا کس کبر با و سکون یا تختانی و فوج
 را و مبله الف و فوج کاف و سین مبله مفتوح و سکون یا تختانی و سکون سین مبله ثانی آن هم
 جید کس است و خواص آن کاف گشت همیرا کبر با و سکون یا تختانی و فوج را و مبله و

لب بندی است که از تنهای ناسطه
 لب بندی است که از تنهای ناسطه
 لب بندی است که از تنهای ناسطه
 لب بندی است که از تنهای ناسطه

گفت خدا یا جان گویند
 و ستاد که خیر و فقر که نزد تو ای
 و ستاد که خیر و فقر که نزد تو ای
 و ستاد که خیر و فقر که نزد تو ای

تا ما بین این لب بند و لب بند
 تو کفایت کنم ای لب بند و لب بند
 با لب بند که از تو بند و لب بند
 با لب بند که از تو بند و لب بند

مکتبہ اسلامیہ
لاہور

فوقه معروف دار
است بهشت انداز
چند کلمه اعلان نموده از اینجا
لازم نیست اغلاطون

419

که در بدست نمی تواند انجامید
 و احتیاج کنید از پسران حماده
 که ایشان خوار میکنند و پاره
 می سازند پاره را و شرف فضیلت
 را ضایع میکنند و محبت را با همه کس
 از روی حق لجاجت آید و حساب
 معاملات با خدام رسانید
 و از جر و عتاب نایب کس را
 بفعلا که مانند آن از شامسر میزنه
 باشد تا که احتیاج از آن
 سرزنش شود

لکن بجزی این عالم و بکار خود تنقل کن و دیگر
نزد نام و وقت محفوظ باشد
بند باز دارد و خود را از
برابر باشد آنجا صاحب
شنای نه دشمن و
افت که بخار

کتب و دست ادا
 شادمانی علم
 سبب است از
 فلسفه
 از بهای این جهان
 از این که
 در دنیا
 در دنیا

بالکبریا نذکورت را گویند و اچلی یعنی عید حرکت که در اوله دران زمان عباد
 از مکان است و پوشده نیست که اسم اول مساعد اول و نام ثانی مویثانی است و بایه
 آب نهر نذکورت موافق باقیمین مرضی و مولد قلیلی از صفرا و منغش حراره غریزی و مصلح ذایقه
 و واقع فساد باد و بونیم و خفی نمائند که آب دریا گنگ است و افعال مسطوره بر آب قوتیر از آب
 است چه اطباء هند آب شستند و در آن بفتح شین مجبه و تار فوقانی و دال مهله شده
 و ضم را محله و سکون و او است در خواص کوره بعد آب دریای گنگ نشسته اند بعد
 آن سر جو را که بفتح سین مجمله و سکون را محله و ضم جیم و سکون و او است و بعد آن آب یا
 جمن را و شک نیست که در دریای گنگ اکثر خویها که در کتب یونانیان در او صفت
 انهار مسطوره است یافته میشود و بودن آبهای نر بوره مولده صفرا و قلیله خلاف
 قیاس بلکه خلاف واقع نظر درمی آید گر آنکه بالضرورت باشد و الله علم فصل الواو یو کم و
 یو گیا بضم یا تختانی و سکون و او مجهول کسر کاف فار و سکون بیم و در لفظ ثانی عوضیم
 یا تختانی مجهول و الف اده رد و بیهوش هر دو بهی نافع سرفه و چی یعنی نفث الدم که از سرفه
 بهسم و ثانی معین جزل و دیگر خواص و در باب محله باب حده نذکورت یو کم
 بفتح یا تختانی و واو و الف و فتح سین مجمله و سکون کاف اسم جواسا و یاس است و در آنکه خود
 نذکورت یو کم گنگ بفتح یا تختانی و سکون و او و فتح کاف و سکون نون و فتح ناز و قاف
 هندی و سکون کاف ثانی یعنی خار جو است و از آنکه در جوار بیشتر روید و کثرش است
 خرابی وی است گو یا حد و نش در حق وی بمنزله خار است بدین م موموشته و با جمله
 امیت پاپرا است و خواصش در باب موحده فارسی نذکورت و صاحب بن بود و در
 واقع و سکون و فزاینده می نیز نوشته و الله علم یوانی بفتح یا تختانی و واو و الف و کسر نون و سکون

کتب و دست ادا
 شادمانی علم
 سبب است از
 فلسفه
 از بهای این جهان
 از این که
 در دنیا
 در دنیا

۲۲۲
 در کتب و دست ادا
 شادمانی علم
 سبب است از
 فلسفه
 از بهای این جهان
 از این که
 در دنیا
 در دنیا

من تصنیف خباب
 حکیم غلام محمد
 در کتب و دست ادا
 شادمانی علم
 سبب است از
 فلسفه
 از بهای این جهان
 از این که
 در دنیا
 در دنیا

علی بن
نعمان

اشرف الحكماء و عظماء
که درین عصره فاجیهین لاث صاحب
خود ز خیرل بهادر و مباراجه
راجشده مباراجه لیجان کرم
مست در بهادر و دام دونه
چشمه اتفاق ملاقات افتاد
و اکثر یعنی طیب لاث صاحب
مدوح ازین خاک را حوال
خشی استفکار گردنبار علیه

مجموعه منویب که در آن بر طبق
میباشد یکی از وی که به خواص
ذکر است دوی موجود باشند دوم
از وی که خواص او نیز در قوی دیگر
باشند یعنی مطلق با خلاق زن
باشد و این چنین کسی بالین بود
مسج غنث میگردید سوم زنی
که به خواص او نیز در آن یافته
شود چهارم زنی که در وی
ریت اقوی

و از راه سواست که بر آن
عقود و در آن نمودار
است و در بعضی از آن
و آن بر چند احوال
باضاافه و بر این مضمون
و نظر باشد یعنی مضمون
خواص و نکات

سبک دفع باد و صفاست و آنکه از تنگ آمدن تر میشود در دفع ثقل معده و فساد باد و بلغم و صفرا و دفع تشنگی و سوزش اعضا غشی و وسواس آنکه از کتبی تیار گردد و دفع باک و گول و بواسیر و بلغم و سنگ کرده و مثانه و ثونی که عبارت از دردی است که از شانه خیزد و ماقضیب مقعد و پرونی که مراد از عکس مذکور است و معده برده که با فراطمنج سمیر است و جربان نی و سوسنی و صفی سینه و آنکه از ترش شک میاشود و دفع فساد بلغم و صفرا و تب غبی و قی نفس سرفه خنابیر و آنکه از نخود موجود گردد و بایل حراره و سبک بطعم ضارب بمجموعه و دفع رکت و سرفه فساد صفرا و بلغم و آنکه از موشه بنض ظهور رسد سبک و دفع فساد صفرا و تب غبی و سرفه حرارت غریزی و مفتح و بالفعل سکن شهوت طعام و سرلیع بلاخار و زرد ضم و متوقض و دفع سرفه و پیش که عبارت از ابطالان قوت شامه است و پوشیده نماند که دوا مذکور گاه ساده شود و گاهی مدبر بر وزن سیاه مینر بازیر حاره چون فلفل و دار فلفل مانند آن سبک مدبر گران است و الله اعلم بحقیقه الحال و هذا آخر فضنه علی صل المقال

خاتمه الطبع الحمد لله که درین اوقات توان کتابت الفواید جامع ادویه مفرده و ترکیبیه عینیه را
که گاهی بلاخطه شایسته من طالع راغبین به بود و بلکه اندر غریب عجایب کتب حضرت مولف باقیست
مخطوط و مصون می ماند و کتابی که پیشتر خند بالطبع درآمده آن نسخه چون از نسخه معدوم نقل نشده
سراسر غلط و از افراط و تفریط مملو است چنانچه عقرب براین فن از ملا خطای نسخه روشن و سهولت
الکتاب کوراجی غلام رضا خان صاحب کتب مبارک کتب است نگارش آن از کتب جامع برآورد و رساله
خواص الحج اهر نقل از نسخه خاص حضرت مولف مدوم و پنج ساله دیگر عمو صا قبله عمو خود و مطبع خوش الطبع
و سبغی تمام و کوشش مالاکلام مقابل خند صحیح فرمود و اگرچه کتابت این نیز بکماله طبیب جابر طبعی

[illegible]

۲۲۵

قاضی از جانب پسر است آمدند و در محفل
 رحم زن نیز در پیش تو گفتم و یادید و اگر از جانب پسر
 طرف چیست هم میزد و در فقر و اخلاق مرد و
 خواهد گفت و اگر از جانب است مرد در محفل
 اند که چهار روز بعد از بیانی حضرت از زن حل کرد
 پسر متولد میشود و از آن پس تشنه و فقر بیدار
 ناپا تا دویم پسر از آن پس غنی تو لدی نایکین
 قول دور از صواب میشود چه بسیار اوقات زن بعد
 پانزدهم از این ایام یک نفر حل کرد و غنی
 چون تو لدی نایکین

درین ایام اتفاق میگرد و درود
 فی الیه بکمال محل ایام بهمن ایستد
 نقل از توفیق علی خاوند بود اینست که
 علایا به صورت غمخوار از حفظ
 غمت بسا که

ای شیخ ادب و کرامت خرم تر حریف
 کی نشان من لعلی بون گل
 جعفر ادویه دهنی ای رقیب
 کی صحت سبک بختی بین
 قوت چهره ای استونی به کلام
 ای باعث بین منی از آتش
 ای دون با اسلحه صحت
 ای باده الاطلاق شامل کرده شد فقط تبارخ پازدهم شبان المنظم شده اهری
 نقطه جال من با این به کسین
 فکر من تو با این

باختتام رسید

قطعه تاریخ طبغزاد سخن سنج میل خواجہ غلام حسین ضابید تخلص

حکیم حادق کامل طریقت
کرامی آنکه یعنی کامل الفن
خوشادر مطبع خود طبع کردند
پی تاریخ او چون فکر کردم
مریضان جهان را داد بیدل

ز باش میدهد اعجاز عیس
زهی محمود خالص صاحب شفقت
کتابی خاندانی و قدس
بدستم مصرعی اند سین
نوید از طبع تالیف شریف

۲۲۹
قطعه تاریخ من نتاج طبع معنی پرور سخن گستر مرزا قوام علی کنجانی باشد

طبع گردید این کتاب شریف
انقدر سعی شد تصحیحش
سال طبش ز روی طبع سلیم

قطعه تاریخ ریخته کلام مراد یوسف علیخان عزیز المصطفیٰ سراج الشعرا سلطان الذکر

جان آدمی رتبہ جناب محمود
مرتضی خان ہین برادر رکن
ایک بقراط ہی اور ایک سقراط
وہ بھی ہوتی اگر اس عہد میں تو
ہین طبیب اور حکیم کا مل
جن کی قوت سی قومی تن ہین ضعیف
دونو بہائی کی طبیعت ہی لطیف
یہہ کچھ اچھی نہیں انکی تعریف
اولن سی ہی انکی نہوتے توصیف
پہر طبیب ایسی کہ ازل تصنیف

برای بنیادین
ناظرین یا مکتوبین
مکتوبین که غلطی
در متن و
حاشیه و
مکتوبین که
مکتوبین که

صفت	غلط	صحت	صفت	غلط	صحت
۱	۱۶	۲	۱	۱۶	۲
۲	۳	۸	۲	۳	۸
۳	۱۱	۹	۳	۱۱	۹
۴	۳	۱۰	۴	۳	۱۰
۵	۵	۱۱	۵	۵	۱۱
۶	۴	۱۲	۶	۴	۱۲
۷	۱	۱۳	۷	۱	۱۳
۸	۳	۱۵	۸	۳	۱۵
۹	۱۰	۲۱	۹	۱۰	۲۱
۱۰	۱۴	۲۲	۱۰	۱۴	۲۲
۱۱	۳	۲۳	۱۱	۳	۲۳
۱۲	۱۵	۲۴	۱۲	۱۵	۲۴
۱۳	۱	۲۵	۱۳	۱	۲۵
۱۴	۴	۲۶	۱۴	۴	۲۶
۱۵	۱	۲۸	۱۵	۱	۲۸
۱۶	۵	۲۹	۱۶	۵	۲۹
۱۷	۱	۳۰	۱۷	۱	۳۰
۱۸	۲	۳۱	۱۸	۲	۳۱
۱۹	۳	۳۲	۱۹	۳	۳۲
۲۰	۱۵	۳۳	۲۰	۱۵	۳۳
۲۱	۱	۳۴	۲۱	۱	۳۴
۲۲	۱۸	۳۵	۲۲	۱۸	۳۵
۲۳	۱	۳۶	۲۳	۱	۳۶
۲۴	۱۲	۳۷	۲۴	۱۲	۳۷
۲۵	۱	۳۸	۲۵	۱	۳۸
۲۶	۱۳	۳۹	۲۶	۱۳	۳۹
۲۷	۲	۴۰	۲۷	۲	۴۰
۲۸	۱۳۹	۴۱	۲۸	۱۳۹	۴۱
۲۹	۱۲	۴۲	۲۹	۱۲	۴۲
۳۰	۱۱	۴۳	۳۰	۱۱	۴۳
۳۱	۱۰	۴۴	۳۱	۱۰	۴۴
۳۲	۹	۴۵	۳۲	۹	۴۵
۳۳	۸	۴۶	۳۳	۸	۴۶
۳۴	۷	۴۷	۳۴	۷	۴۷
۳۵	۶	۴۸	۳۵	۶	۴۸
۳۶	۵	۴۹	۳۶	۵	۴۹
۳۷	۴	۵۰	۳۷	۴	۵۰
۳۸	۳	۵۱	۳۸	۳	۵۱
۳۹	۲	۵۲	۳۹	۲	۵۲
۴۰	۱	۵۳	۴۰	۱	۵۳
۴۱	۱۳	۵۴	۴۱	۱۳	۵۴
۴۲	۱۲	۵۵	۴۲	۱۲	۵۵
۴۳	۱۱	۵۶	۴۳	۱۱	۵۶
۴۴	۱۰	۵۷	۴۴	۱۰	۵۷
۴۵	۹	۵۸	۴۵	۹	۵۸
۴۶	۸	۵۹	۴۶	۸	۵۹
۴۷	۷	۶۰	۴۷	۷	۶۰
۴۸	۶	۶۱	۴۸	۶	۶۱
۴۹	۵	۶۲	۴۹	۵	۶۲
۵۰	۴	۶۳	۵۰	۴	۶۳
۵۱	۳	۶۴	۵۱	۳	۶۴
۵۲	۲	۶۵	۵۲	۲	۶۵
۵۳	۱	۶۶	۵۳	۱	۶۶
۵۴	۱۳	۶۷	۵۴	۱۳	۶۷
۵۵	۱۲	۶۸	۵۵	۱۲	۶۸
۵۶	۱۱	۶۹	۵۶	۱۱	۶۹
۵۷	۱۰	۷۰	۵۷	۱۰	۷۰
۵۸	۹	۷۱	۵۸	۹	۷۱
۵۹	۸	۷۲	۵۹	۸	۷۲
۶۰	۷	۷۳	۶۰	۷	۷۳
۶۱	۶	۷۴	۶۱	۶	۷۴
۶۲	۵	۷۵	۶۲	۵	۷۵
۶۳	۴	۷۶	۶۳	۴	۷۶
۶۴	۳	۷۷	۶۴	۳	۷۷
۶۵	۲	۷۸	۶۵	۲	۷۸
۶۶	۱	۷۹	۶۶	۱	۷۹
۶۷	۱۳	۸۰	۶۷	۱۳	۸۰
۶۸	۱۲	۸۱	۶۸	۱۲	۸۱
۶۹	۱۱	۸۲	۶۹	۱۱	۸۲
۷۰	۱۰	۸۳	۷۰	۱۰	۸۳
۷۱	۹	۸۴	۷۱	۹	۸۴
۷۲	۸	۸۵	۷۲	۸	۸۵
۷۳	۷	۸۶	۷۳	۷	۸۶
۷۴	۶	۸۷	۷۴	۶	۸۷
۷۵	۵	۸۸	۷۵	۵	۸۸
۷۶	۴	۸۹	۷۶	۴	۸۹
۷۷	۳	۹۰	۷۷	۳	۹۰
۷۸	۲	۹۱	۷۸	۲	۹۱
۷۹	۱	۹۲	۷۹	۱	۹۲
۸۰	۱۳	۹۳	۸۰	۱۳	۹۳
۸۱	۱۲	۹۴	۸۱	۱۲	۹۴
۸۲	۱۱	۹۵	۸۲	۱۱	۹۵
۸۳	۱۰	۹۶	۸۳	۱۰	۹۶
۸۴	۹	۹۷	۸۴	۹	۹۷
۸۵	۸	۹۸	۸۵	۸	۹۸
۸۶	۷	۹۹	۸۶	۷	۹۹
۸۷	۶	۱۰۰	۸۷	۶	۱۰۰
۸۸	۵	۱۰۱	۸۸	۵	۱۰۱
۸۹	۴	۱۰۲	۸۹	۴	۱۰۲
۹۰	۳	۱۰۳	۹۰	۳	۱۰۳
۹۱	۲	۱۰۴	۹۱	۲	۱۰۴
۹۲	۱	۱۰۵	۹۲	۱	۱۰۵
۹۳	۱۳	۱۰۶	۹۳	۱۳	۱۰۶
۹۴	۱۲	۱۰۷	۹۴	۱۲	۱۰۷
۹۵	۱۱	۱۰۸	۹۵	۱۱	۱۰۸
۹۶	۱۰	۱۰۹	۹۶	۱۰	۱۰۹
۹۷	۹	۱۱۰	۹۷	۹	۱۱۰
۹۸	۸	۱۱۱	۹۸	۸	۱۱۱
۹۹	۷	۱۱۲	۹۹	۷	۱۱۲
۱۰۰	۶	۱۱۳	۱۰۰	۶	۱۱۳
۱۰۱	۵	۱۱۴	۱۰۱	۵	۱۱۴
۱۰۲	۴	۱۱۵	۱۰۲	۴	۱۱۵
۱۰۳	۳	۱۱۶	۱۰۳	۳	۱۱۶
۱۰۴	۲	۱۱۷	۱۰۴	۲	۱۱۷
۱۰۵	۱	۱۱۸	۱۰۵	۱	۱۱۸
۱۰۶	۱۳	۱۱۹	۱۰۶	۱۳	۱۱۹
۱۰۷	۱۲	۱۲۰	۱۰۷	۱۲	۱۲۰
۱۰۸	۱۱	۱۲۱	۱۰۸	۱۱	۱۲۱
۱۰۹	۱۰	۱۲۲	۱۰۹	۱۰	۱۲۲
۱۱۰	۹	۱۲۳	۱۱۰	۹	۱۲۳
۱۱۱	۸	۱۲۴	۱۱۱	۸	۱۲۴
۱۱۲	۷	۱۲۵	۱۱۲	۷	۱۲۵
۱۱۳	۶	۱۲۶	۱۱۳	۶	۱۲۶
۱۱۴	۵	۱۲۷	۱۱۴	۵	۱۲۷
۱۱۵	۴	۱۲۸	۱۱۵	۴	۱۲۸
۱۱۶	۳	۱۲۹	۱۱۶	۳	۱۲۹
۱۱۷	۲	۱۳۰	۱۱۷	۲	۱۳۰
۱۱۸	۱	۱۳۱	۱۱۸	۱	۱۳۱
۱۱۹	۱۳	۱۳۲	۱۱۹	۱۳	۱۳۲
۱۲۰	۱۲	۱۳۳	۱۲۰	۱۲	۱۳۳
۱۲۱	۱۱	۱۳۴	۱۲۱	۱۱	۱۳۴
۱۲۲	۱۰	۱۳۵	۱۲۲	۱۰	۱۳۵
۱۲۳	۹	۱۳۶	۱۲۳	۹	۱۳۶
۱۲۴	۸	۱۳۷	۱۲۴	۸	۱۳۷
۱۲۵	۷	۱۳۸	۱۲۵	۷	۱۳۸
۱۲۶	۶	۱۳۹	۱۲۶	۶	۱۳۹
۱۲۷	۵	۱۴۰	۱۲۷	۵	۱۴۰
۱۲۸	۴	۱۴۱	۱۲۸	۴	۱۴۱
۱۲۹	۳	۱۴۲	۱۲۹	۳	۱۴۲
۱۳۰	۲	۱۴۳	۱۳۰	۲	۱۴۳
۱۳۱	۱	۱۴۴	۱۳۱	۱	۱۴۴
۱۳۲	۱۳	۱۴۵	۱۳۲	۱۳	۱۴۵
۱۳۳	۱۲	۱۴۶	۱۳۳	۱۲	۱۴۶
۱۳۴	۱۱	۱۴۷	۱۳۴	۱۱	۱۴۷
۱۳۵	۱۰	۱۴۸	۱۳۵	۱۰	۱۴۸
۱۳۶	۹	۱۴۹	۱۳۶	۹	۱۴۹
۱۳۷	۸	۱۵۰	۱۳۷	۸	۱۵۰
۱۳۸	۷	۱۵۱	۱۳۸	۷	۱۵۱
۱۳۹	۶	۱۵۲	۱۳۹	۶	۱۵۲
۱۴۰	۵	۱۵۳	۱۴۰	۵	۱۵۳
۱۴۱	۴	۱۵۴	۱۴۱	۴	۱۵۴
۱۴۲	۳	۱۵۵	۱۴۲	۳	۱۵۵
۱۴۳	۲	۱۵۶	۱۴۳	۲	۱۵۶
۱۴۴	۱	۱۵۷	۱۴۴	۱	۱۵۷
۱۴۵	۱۳	۱۵۸	۱۴۵	۱۳	۱۵۸
۱۴۶	۱۲	۱۵۹	۱۴۶	۱۲	۱۵۹
۱۴۷	۱۱	۱۶۰	۱۴۷	۱۱	۱۶۰
۱۴۸	۱۰	۱۶۱	۱۴۸	۱۰	۱۶۱
۱۴۹	۹	۱۶۲	۱۴۹	۹	۱۶۲
۱۵۰	۸	۱۶۳	۱۵۰	۸	۱۶۳
۱۵۱	۷	۱۶۴	۱۵۱	۷	۱۶۴
۱۵۲	۶	۱۶۵	۱۵۲	۶	۱۶۵
۱۵۳	۵	۱۶۶	۱۵۳	۵	۱۶۶
۱۵۴	۴	۱۶۷	۱۵۴	۴	۱۶۷
۱۵۵	۳	۱۶۸	۱۵۵	۳	۱۶۸
۱۵۶	۲	۱۶۹	۱۵۶	۲	۱۶۹
۱۵۷	۱	۱۷۰	۱۵۷	۱	۱۷۰
۱۵۸	۱۳	۱۷۱	۱۵۸	۱۳	۱۷۱
۱۵۹	۱۲	۱۷۲	۱۵۹	۱۲	۱۷۲
۱۶۰	۱۱	۱۷۳	۱۶۰	۱۱	۱۷۳
۱۶۱	۱۰	۱۷۴	۱۶۱	۱۰	۱۷۴
۱۶۲	۹	۱۷۵	۱۶۲	۹	۱۷۵
۱۶۳	۸	۱۷۶	۱۶۳	۸	۱۷۶
۱۶۴	۷	۱۷۷	۱۶۴	۷	۱۷۷
۱۶۵	۶	۱۷۸	۱۶۵	۶	۱۷۸
۱۶۶	۵	۱۷۹	۱۶۶	۵	۱۷۹
۱۶۷	۴	۱۸۰	۱۶۷	۴	۱۸۰
۱۶۸	۳	۱۸۱	۱۶۸	۳	۱۸۱
۱۶۹	۲	۱۸۲	۱۶۹	۲	۱۸۲
۱۷۰	۱	۱۸۳	۱۷۰	۱	۱۸۳
۱۷۱	۱۳	۱۸۴	۱۷۱	۱۳	۱۸۴
۱۷۲	۱۲	۱۸۵	۱۷۲	۱۲	۱۸۵
۱۷۳	۱۱	۱۸۶	۱۷۳	۱۱	۱۸۶
۱۷۴	۱۰	۱۸۷	۱۷۴	۱۰	۱۸۷
۱۷۵	۹	۱۸۸	۱۷۵	۹	۱۸۸
۱۷۶	۸	۱۸۹	۱۷۶	۸	۱۸۹
۱۷۷	۷	۱۹۰	۱۷۷	۷	۱۹۰
۱۷۸	۶	۱۹۱	۱۷۸	۶	۱۹۱
۱۷۹	۵	۱۹۲	۱۷۹	۵	۱۹۲
۱۸۰	۴	۱۹۳	۱۸۰	۴	۱۹۳
۱۸۱	۳	۱۹۴	۱۸۱	۳	۱۹۴
۱۸۲	۲	۱۹۵	۱۸۲	۲	۱۹۵
۱۸۳	۱	۱۹۶	۱۸۳	۱	۱۹۶
۱۸۴	۱۳	۱۹۷	۱۸۴	۱۳	۱۹۷
۱۸۵	۱۲	۱۹۸	۱۸۵	۱۲	۱۹۸
۱۸۶	۱۱	۱۹۹	۱۸۶	۱۱	۱۹۹
۱۸۷	۱۰	۲۰۰	۱۸۷	۱۰	۲۰۰
۱۸۸	۹	۲۰۱	۱۸۸	۹	۲۰۱
۱۸۹	۸	۲۰۲	۱۸۹	۸	۲۰۲
۱۹۰	۷	۲۰۳	۱۹۰	۷	۲۰۳
۱۹۱	۶	۲۰۴	۱۹۱	۶	۲۰۴
۱۹۲	۵	۲۰۵	۱۹۲	۵	۲۰۵
۱۹۳	۴	۲۰۶	۱۹۳	۴	۲۰۶
۱۹۴	۳	۲۰۷	۱۹۴	۳	۲۰۷
۱۹۵	۲	۲۰۸	۱۹۵	۲	۲۰۸
۱۹۶	۱	۲۰۹	۱۹۶	۱	۲۰۹
۱۹۷	۱۳	۲۱۰	۱۹۷	۱۳	۲۱۰
۱۹۸	۱۲	۲۱۱	۱۹۸	۱۲	۲۱۱
۱۹۹	۱۱	۲۱۲	۱۹۹	۱۱	۲۱۲
۲۰۰	۱۰	۲۱۳	۲۰۰	۱۰	۲۱۳
۲۰۱	۹	۲۱۴			

